ASAMIYA SAHITYAR CHANEKI

OR

TYPICAL SELECTIONS

FROM

ASSAMESE LITERATURE

Vol. 41

PERIOD OF EXPANSION

Part III

EDITED BY

HEMCHANDRA GOSWAMI

THE STATE OF CALCULATION OF CALCULAT

PUBLISHED BY THE
UNIVERSITY OF CALCUTTA

BCU 1504

G 2771

PRINTED BY ENDPENDEALAL BANDESHE AT THE CALCUTTA UNIVERSITY PRESS, SENATE HOUSE, CALCUTTA.

Reg. No. 576, July, '24-500

অসমীয়া সাহিত্যৰ চানেকি।

ৰাসচক্ৰ ৰড়পাত্ৰ পোহাঞি।

১৬•¥ **লঁক** ৷

আত্ম পৰিচয়।

्कम् छवि नाट्य क्षांय । শতে, মংকে অনুপাম ঃ वट्ड मनी कविज्ञाम । দিলীৰ বাহাৰ নাম । छांद डीटर कवि धव। আছিলন্ত পাত্ৰবৰ । যুদ্ধত ব্যহাৰ মন। অবিকৃশ বিমৰ্থন । বহু সংগ্রামন্ত জয়। অভাগি বশন্তা কর । कबटलावा नशे कारव । অভাগি পুথুৰা আছে। যাক এগা পুত্ৰবৰ। দিলা কৰি দহাতৰ । डोर्च बाक महामानी। নাগ কণা দিলা আনি গ

* দেৱৰোপ্ৰামান পাই। অৱনত কৰি কার ৷ সেৱা কৰিলগু পৰি। পাৰক আসিলা লৰি ॥ इक्शा विन्द्रम गुरू । জানা ইতে। সভা ভই । **उटल स्थान व्यक्ति मृत**। বংশৰ কমল কুল। ভাহান সম্ভতি খাবা। **इलि बार्ट्ड श्वन्धवा** । दवभाज नाम देवन । व्यानक शुक्तव देशन । অধিকাৰী পদ পাই। গৈলা লোক প্ৰবন্ধাই। সেহি বংশে জৈলো আত। থামচন্দ্ৰ নামে খ্যাভ । বৰপাত্ৰ নাম ধৰি। আছে। বাদলেরা কবি ।

সৌমাৰ পাঠৰ গড়গ্ৰাম নাম বাৰ।
সৈহি স্থানে থাকি মই ৰচিলো পয়াৰ।
নামত বোগিনা ভন্ত মহেশ্ব বাণী।
প্ৰম সাদৰে যাক শুনিলা গোশানী।
আৰু এক কথা কওঁ শুনিয়ো সম্প্ৰতি।
বি কালত পুত্তক ভৈলন্ত সমাপতি।
প্ৰথক কৰিয়া আৰু ৰচিবো পয়াৰ।
ভিন্তি, মাস, বাৰ, অৰু কৰিবো প্ৰচাৰ।
মন্দ্ৰাদি বোগকল, সকলো বৰ্ণিবো।
ই সৰক দিয়া পদ বচনা কৰিবো।

আত্ম পৰিচয়।

ৰস্থাৰ প্ৰথমে মিলিয়া খেবে আছে। তাৰ বাম পালে মহা আকশি প্ৰকাশে । ভাত পাছে ঝতু সৰ ধাই কালে ক্রমে। डांड क्रवस्टाद हन्स हत्व भाषा माम I ক্ৰমে চলি ধান্ত ইটো কৰি বাম গতি। এহি ভাবে জানিবাহা অক্সৰ যুক্তি : উত্তৰ गासुनी, कन्छा, महम पिवाकर। ভাৰ লগে হস্তা সমে আছে শশধৰ ৷ শুক্ল প্রতিপদ ডিখি, ছয় দিন গঙ্গে। বুধবাসৰৰ দিন দণ্ডেক আছল্ডে। कुरस ना। भवरविष्ट स्थाय स्मिष्ट स्वना। আন্ত পাছে শুনা গ্ৰহ সকলৰ মেলা। স্থা শশী বুধ শনি, আছে কভাৰাশি। বৃশ্চিকত আছে গুৰু বৃহস্পতি আসি। কুন্তে লগে বুধে বাহু হয়। আছে দ্বিভি। সিংকে শুক্র মন্ত্রণক দেখিয়ে। সম্প্রতি 🛚 🔭 আত পাছে নবাংসকে আছে বিবা এছ। ভাৰ কথা কওঁ এবে কৰিয়া সংগ্ৰহ। মীনত আছপ্ত সূর্যা পুত্র সমে আসি। বুবভঙ ৰাহ চক্তে আছম্ভ প্ৰকাশি ম লয় সমে শুক্ত ঋষি আছে মিপুনত। গুৰু ভূমি পুত্ৰ আছে দিংহৰ লগত। প্ৰামদা বাশিত আছে চক্ৰ পুত্ৰবৰ। লগ্নৰ চতুৰ্পে আছে ভয়া একেশ্বৰ # দিলোঠো ই সব লেখা পঞ্জিকাত পায়। বংসৰ বুজিবা বস্তু আছে ফুৰা ঠাই II ৰুলিবাহা ইসৰত কিবা প্ৰয়েজন : দিবো এবে পূৰ্বৰ সাক্ষী কৰিয়োক মন। পূৰাণৰ সূৰ্যা বিটো খ্ৰীভাগৱত। ব্যাসদের দিয়া আছে পঞ্চম মুখত ॥

এতেকে কৰিলো আৰু প্ৰম সাদৰে।
পুস্তক সমাপ্ত কাল বুজিবাৰ তবে।।
মোৰ যত বঢ়া টুটা দোবক নধৰি।
কুহুয় জীৰামচক্ষে বোলা হৰি হৰি।

হয়গ্রীব মাধর।

ঘোষা। গোৱিন্দ মাধর গুৰুড় কেতু। কেশর অচ্যুত হবি।

পদ । মহেশে বোলন্ত শুনিয়ে। পার্কতি, ভূমি মোৰ প্রিয় কভি।

> মাধ্যক পাই বিশ্ব সাধ্নে, ভোষাত করোঁ সম্প্রতি ॥

> জীফল, খাজুৰি, আৰু হৰিজকী,

ন্যবিকেল বেল আম।

ভিত্তিক, কেশক, কণ্টক, পিয়াল, পদ্মবীক ভাল স্বাম ঃ

ইকুদি, বদৰী, ডাড়িম্ব, আমৰা, পিওশালা আদি বড়।

নাৰাবিধ কল, একতা কৰিয়া, সমৰ্পিব মাধৱত ঃ

মূলা স্বৰণ. ত্ৰিবিং মৰিচা, পালক আদি শাৰুক।

পশ্ম বভনে. ৰন্ধন কৰিয়া, নিৰ্দেখন মাধ্যক ॥

সোম, ধান্তবৰ, শালি ৰক্তশালি

ৰাজধান্ত, বরুষান।

তিল, মাস, ওছ. কলা, বৰকলা,

কচুক কাদি প্ৰধান 🏽

হয় প্রীব মাধর।

সৰি থাজদেৱ, বলি, ভক্তিৰক, মধুকৰ অসুদিৱ।

সিকার্থক আদি. নানা উপহাব, খাধরত সমর্শিব ॥

ছবিৰ মদিৰে, নাৰ্জনাৰ থল, কহোঁ শুনা বৰাণনে।

নিটো গতি পারে জীয়ে বা পুক্ৰে. নিশ্চয় কৰিয়া মূৰে ।

ভারত হাজাৰ বংসৰ পূজিত, হোৱয় শাক্ষীপত ।

ৰাষ্ঠ পাত্ৰ জল বস্তৰ অঞ্চল, বিবিশা বন বৌজন।

ইসৰ সহিতে হৰিব পুৰুক, নকৰিবে সম্মান্তন ।

ধেমুৰ গোৱৰে আনিয়া সি স্থান, ত লিপর আভি সাদৰে।

একবাৰ লিপি বাৰ কলে নৰে, গৰুত জনম ধৰে।

লিপিবাৰ বেলা প্ৰনৰ কণ্ডিকা, হোৱন্ত কন্ত প্ৰমাণ।

ভারত হাজাৰ ৰৎসৰ স্বৰ্গত - ০ দেৱৰ লভে সন্মান ৪

অসমীয়া সাহিত্যৰ চাৰেকি।

জল মৃত্তিকাক একত্ৰ কৰিয়া

(महन करन वि करन।

লাগ হস্তে মৃক্ত ত্য়া বৰণৰ,

থানত থাকে সিজনে।

তুলসী মালডী খাড়ড কেডকী,

আৰু নাগেখৰ যুক্তি।

কাঠিক মাসভ . ইসৰ পূপাৰ,

মালাক ,দিৰ সম্প্ৰতি ।

কভো পাট সূত্ৰে কত ক'বে৷ সূত্ৰে,

গাঁথি পূষ্প কবৰীৰ।

विर्ते। शृक्ष। करव वाधरव शास्त्र,

दशतत भूगा नवीर ।

সিটো পুৰুষক দেখিবা মান্তকে, •

নৰকাগ্নি নক্ট হয়।

ভূমিয়ে। পাৰ্ববিভ সিটো পুক্ষক,

অঞ্চলি ইড্রে কবয় ।

কাৰ্ত্তিক মাসত ৰক্ত কৰবীৰে,

পূজা কৰে ভব্তি ভাবে।

তাৰ ফলে দৰ্ফো পাপ নত্ত কৰি,

কেশত চৰণ পাতে ঃ

বৈশাধ কার্ত্তিক উভয় মাসভ,

कर्छ। करन विस्टिक्टन ।

জনুমেধ যজা কৰিবাৰ কল,

পারয় সিটো ভেখনে।

বেলপত্ত দিয়া বুক্তক পৃঞ্জিয়,

যি গতি শারে পার্শবতী।

পৰম সাদৰে সি সবে প্জিয়া,

হাততে পারে মৃকুতি।

ধাতৃ ফল পত্ৰ কৰিয়া একত্ৰ, বৈশাখত পূজা কৰি ৷

দশ অধ্যমধ বজৰ কলক, পারত সিটো কুন্দরী «

খেত ৰক্ত কৰ— বীৰ পূম্প দিয়া, হৰিক অৰ্ক্তা কৰৱ।

যভুষুণা মান জানিবা পানবিতি, মাধ্য সংস্থাৰ হয়-॥

আম কাম তক কোমল পুত্ৰক, আনিয়া একজ কৰি।

জানো পত্র ফল কানিয়া সকল, পৃক্তিবেক মহজ্ঞবি।

যাক শুনি মধে সংসাৰ নিস্তাবে, পারন্ন বৈকুঠ গড়ি।

মহেশে আপুনি কৈলা পাৰ্বতীত, পৰ্ম ৰহগু কথা।

ইহাক ভারণে পাইবাহা মুকুতি, নাহি আন অগ্রহণা।

এতেকে সাদৰি হেলা পৰিহৰি, শুনিয়োক সৰ্ববৈদনে।

মাধ্যৰ মূই অৰুণ চৰণ, সুম্ৰিয়া ৰঞ্জমনে চ

ক্ষৰিয়া ৰঞ্মনে । হৰিৰ চৰিত্ৰ প্ৰম সাৱিত্ৰ, কীৰ্ত্তনত দিয়া মন।

কহে ৰামদালে বোলা হৰি হৰি, '
" নাবাইবা বম-সদন ঃ

হোষা। এ বাম নিবছন। ভ্ৰমুকথা অমূভ প্ৰমুমনোহৰ।

বিভোগন খান অনুপাম ৷ দৰশনে পূৰে মন কাম। আৰাম বটকা বছ বছ। ভানাকাহো থানৰ সংভ। দৌল গৃহ শুনিয়োক পাছে। যাক বৈত নিৰন্ধিয়া আছে। करह श्रीबाधक्क्रमारम । যাতে মাধৱৰ কথা আছে। এতেকে শুনিয়ো দুঢ় কৰি। মাধৱৰ কথাক সাদৰি ৷ এবিহোক আন অন্ত কথা। এবে শুনা মাধৱৰ কথা চ # গ উদ্ধাৰণ কাৰ্য্যে আসি। ি পর্ববতত আছম্ভ প্রাকাশি । 🔹 জগভ বিদিভ মণিকৃট। গিৰিবৰ ক্ষতি অদভূত । অনন্ত আপুনি বোগবলে। মণিকৃট হয়। ৰবিভলে । গিৰিকণ ধৰিলা আপুনি। যাত মৃত্যু দেৱৰো বাঞ্নি। দৰশনে হোৱে পাপ কয়। শাৰোহনে মুকুতি মিলয় । পুসাঞ্চলি কৰে বিটোজনে। नागान मिट्ने यम् महत्न। পৰ্বত শিখৰে বিস্তামান। দিবা দৌল বিচিত্র নির্ম্থাণ । প্রবন্ধে সাজিলা নামা ভারে। মুর্ত্তিগণ আছে ঠারে ঠারে।

দৌলৰ আগৰ গৃহ বান। মনোহৰ মেখিতে জ্ঞান 🛭 বিশ্বকর্ম্মে খাক নির্ম্মি কাছে। গড় কৰি আছে চহুৰ্পালে চ উত্তৰ দিশৰ বাৰ খান। বিশ্বি আছে দেখিতে হুঠান ৰ অৰু এক দাৰ গচিমত। ভাৰ কথা কহিবোৰো কড 🏽 निक्रियद विवा चाव चान । প্রবাদ্ধ বে কবিছে নির্মাণ । গড় মাজে আছে গৃহ কৰি। যাত ভব্তে গাকে নাম ধৰি 🛭 ঠাই ঠাই আমাৰ পভিয়া। শানা বৃক্ষ আছম্ম বোগিয়া। भविद्यम (राम भागमार्थे । প্ৰিকল খাজুৰী হবিত্ৰকী s ৰণ্টকী, লেভেকু, পনিয়াল। जाम, काम, जारह कान कान ब (रशक, जामना, करोगरे। ডিশ্বৰ লাগিছে খোৰ হই। ডেমেনী, খেকেৰা কৰা ভাল। বদৰী আছমু ভাল ভাল ৷ (कान काभीय यक वर्ग। স্থামিতা ৰে পৰম স্বল। কমলা কপুৰা নেমুলাত। ত্ৰিবিধ সধুৰী অংসধ্যাত। 💡 নাৰেক সোৰেক নানা কাতি। ৰোৱা আছে পান্তি পান্তি। গুৱা পাণ কপিছে অপাব। তাৰ মাঝে তাৰিম্বৰ ভাৰ।

कार्त्नो भागा कांछि वृक्धा। প্রবেদ্ধ যে ক্পিয়া আরম্ব। ফাক এক কথা দিয়া কাণ। পূল্য বাৰী কৰিছে নিশাণ ॥ পুষ্ণচয় কৰে জোভিকাৰ। মধু লোভে গুঞ্চৰে জমৰ। চম্পা, নাগেশ্ৰ বৰ ভাই। শিৰীৰ সেৱতী ঠাই ঠাই। বকুল কদম্ব কাম কাম। সোল কুজি দেখিতে স্থঠান। (भवामो (नवामो, श्रक्तिमानी । प्रकाशको, अन्त्रती, शक्तिमानी । কুগদ্ধ মালভী কৰ্থাৰ। विश्वती (क्टडकी कविश्व কাজন, অশোধ স্থাকারি। তগৰ বেগিছে পাক্তি পাক্তি। বাক্তর মকর। মণিবংক ॥ মধেরী, লৱঞ্জ ভৃত্যাল । कराष्ट्री, काकन, वृष्टि, बागी। ব্রুড়ৰ পুষ্প আছে লাগি। শ্ৰেণ্ডতৰ মণি ৰক্তাডৰ। বিষ্ণু ক্ৰান্ত' পুষ্প ভয়তৰ। উল্লেখনে হী, ৰক্স চক্স । ভ্ৰমৰা নাছাত্তে বাৰ সক্ষ 🛊 ভূলসা গোবিন্দ প্ৰিয়ন্তৰ হুগড় পার্নী স্থাপ্**রম** । कार्या मामा कांकि भूभ्यावर । কি কহিবো অনেক আছ্ট। वि कि व कानिता मिरला रलया। ক্রোনে কহি কবিবোক সংখ্যা।

শুনা এটো মাধ্যৰ কথা ৷ कोल **मार्स जाकस्य मन्त्रधा** । প্রভাতত ত্রাক্ষণ সকলে। মুনি কৰাবৈ গুদ্ধলৈ। ল্যান্ড জাল বস্তু পিন্ধান্তর। বেশার্থ অলকার চয় 🛊 বিষ্ণু পুত্ৰীকাক্ষ ছবি। শুগা হয়। মূল মগ্র সাবি । অক্সাস আবাহন কৰি। মাধরৰ কপ মনে ধৰি। क्षपुष्ठान जय(यु क्यरे। समस्रात् शृक्षः व्यवस्य । गक्त, भुग्भ, भृभ, विद्या । বিবিধ সম্বাবে নিবেদিয়া ৷ भाक्ष, कर्म, काठमन पिना । পাতে বিজ্ঞে, পূঞা বিম্ফিলা । দেৱা কৰি কৰে স্তুতি নতি। শব্দ, খণ্টা, ৰদায়ে সপ্ৰতি । याक्रमीचा भर्ग करू ठाएँ। ব্লবিশ বাজনা বভাই। শুনিহোক আৰু অনস্থৰে ৷ अधिमन्त्रिक विश कर्य। কক্ত দৰে হয়। এক ঠাই। বচৰিব ৰাজনা ৰজাই। কতো ভাল ধৰি নাম গাৱে। ৰসভ মজিয়া প্ৰেমভাৱে । 😲 সাক্ষাততে ৰাজহংস আয়। প্রেমানকে হবি ওপ গায়। পাছে নাম ক্ষমন কৰি। নিৰস্তৰে বোলা কৰি কৰি ৷

নাম সাক্ষে ঞ্ছান্ত ডাকর। পাছে বিপ্লে ভাগরত কর । নিবস্তুৰে শুনে কৰ্ণ ভবি। মন বৃদ্ধি সাত্ধান কৰি। ভাগরত অমৃত সাগৰে। ড়ব দিয়া থাকে নিৰস্তৰে । क्रूश, कृष्ण, क्राकारत नवरिष । ষৰ্ণৰ ভূপিতি মাত্ৰ লাগে। পাছে ভাগরত অৱসাৰে। व्यान्तवोष्टे भावन वायरन । সেহি বেলা প্ৰভূ ৰত্ন কৰি। দৌল হব্যে ৰাজ হয়া হবি ঃ আসি পাছে নাট মন্দিৰত ৷ বদে প্রস্ সিংহ আসনত। বি ঠাইত বলে দেৱ হবি। আছে ভাত চন্দ্ৰাতপ তবি । मक, इज धार काज। नार । ছুলো পালে তুঞার চাম্যে। কতে। কড়ো থান্তা বাক ধৰি। মাধ্যক থাকন্ত জানুৰি 🛭 মলে উপায়ন বস্তু ধরু। পাছে সবে প্রণাম কবর 🛭 ছাতে ভাগ ধৰি গীত গাৱে। যায়নেও ৰাজনা বজারে। वर्षकी नकता वृद्धा करन। ভার দিয়া নানা ভঙ্গি কৰে ৷ হাসি কভো দের চক্ষঠাৰ। কতো বজে কৰে মূপ কাৰ 🕯 मार्ग रन्त्रभ परभारत भार । ব্যক্রব নোপকে তাত ভার ।

পাছে প্ৰামূ সভাক ভাড়িয়া। প্ৰাক্ষণৰ সংস্ক চড়ে গৈছা। मर्च ६(न उन्हें नवस्त्र । পুন্ম দৌলে প্ৰবেশ কৰয়। चन्नमुद्द वित्रव्य विद्या । तीष्ठ कार्**त क्षांग व्यामाभिया** १ भारक शम कवत्र की र्खन। भएन्यानिका भक्कनव वस ॥ পুৰাণ, ভাৰত, ভাগৱত i बाभाग्रथ कार्त्वा भाज बंड 6 পদবক্তে পারে অবিষাম। মাধ্যৰ কথা অভূপান ৪ এথে শুনিয়োক নিৰম্ভৰে। 'ডাড় পাছে সংকীন্তন কৰে। কৃষ্ণ হৈতক্তৰ গুণ গাৰে। कर्डार्डा बागरव ८क्षम डाट्ड । খনো কান্দে, খনো লাক এবি। গোৰা বুলি দেই খাউ গেৰি । কৃষ্ণ ৰূপ হৃদয়ত ধৰি। কতোটো বোলয় হৰি হৰি । প্রসঙ্গ সংখবি এবে গওঁ। मशांकू कालद क्षा कर्ते । ৰগ্ধন লাল্যন্ত বিপ্ৰাগণ। बारक मामा निविध वाक्रम ह দধি, হুদ্ধ, স্বৃত্ত বে পায়স। शकास्त्र, वर्ष, वर्षनमः 👢 পালভ পোরয় ভাগে ভাগে। নিবেময় মাধ্যুৰ ভাগে। পূকা পায়া ভানন্দ গভয়। পাছে প্ৰস্তু ভোকন কৰ্ম ।

অস্মীয়া সাহিতাৰ চাৰেকি।

মাধরে ভৃঞ্চিলা ছেন ছানি। বিপ্ৰসংগ বাহিৰক আৰি 🕯 खाश कवि महत्व न! विहे एक्टे । করে। গাই, করে। গুহে মেই ॥ भिर्म किर्म कामा अधिमय । পুরনারশি চলিয়া আছর 🗈 শুনিয়োক সভাসদ জন। कुका कथा कविरमा की देव । ভালান চৰিত্ৰ স্থানা কাৰ্প। व्यक्तिभ किन्द्रित्वादश वटन । एट्ड करा अन कच्चे निष्ड । পৰে ফাইবা কৰিব নিকটে ৷ ছবিৰ বৃত্তি চক্ষুৱে চাছিব।। নালিকারে নিস্মালা ভাগিব। । ঞ্চিত্রায়ে প্রাসক স্থাদ লয়। ি শ্রেরে ভকু সাফল কোরয়। লিবে মমিয়োক কৰি পদ। ক্ষেবে পাইবা মুকুভি সম্পদ **।** সভতে কৰিবা ইটো কথা। ষাত্র কিছু নাহিকে অঞ্জা। ৰামচকু দাবে এছি ভবে। ছবি ছবি খুবিয়ো সঘনে ।

ৰঞ্জ মাথ দ্বিজ

আলোপনিচয়

আছিল। কাশুপ নামে একছবি এক। বিভাবেলে ভাবে সৰ্বাশাসৰ উত্তৰ 🗈 ক্ষানে ছাড ভবিষাও আৰু বউমান : ক্রৈলোকা ভিতৰে নাতি যাতাৰ সমান + প্ৰম ধান্তিক ভাবে জক্ষত সাব। অন্তাপিও প্রকাশর বশস্তা ব্যানার । ভাষাৰ গোৰত এক বিপ্ল ভৈলা জাত • শিরুদ্রে নামে ভান কগতে প্রথাতে ১ মন্তকত চক্ত সাখাতিতে বিব সম। লিকাৰণে ভৈলা ভান লিবচকু নাম **।** ৰূপে প্ৰণে ভ্ৰেষ্ঠ সকা লাক্ষ্যত চতুৰ। कृत कृत्रस्य अश्र हुन्तु गढेखुव । প্রম বিশিষ্ট বিপ্রা কুলত প্রধান। भोगाइत यात्र निष्क का आपन जाने । গিৰি মধো ভোগ্ন সিলে নালগিৰি বড় ফলেফ্লে জাভিজাৰ দেখিতে ফুক্ষৰ। আনেক মণ্ডপাগৰ বাহাত কাছয়। **इक्टब अपूर्ण गर्व अकाम क्**बंग्र 🗈 সৌভাগা আছমু ভাত পাপ বিমোচন ৷ কামাখ্যা গোসানী আছে ফ্লানো দেৱসণ 🕫 সেহি পুণ্য ভূমি জানা জমতৰ সাৰ ং পৃথিৱী মণ্ডলৈ তাৰ সম নাহি কাৰ ॥ বিক্লপণ আছে ভাত সবে শুদ্ধ মতি। ষ্ঠৰ্যাৰ চৰণে সদা কৰন্ত ভক্তি »

মহাপ্রথে থাকি বিশ্র সেতি পর্বেড্ড। কবিলা ভক্তি কাম্বানাৰ চৰণত। প্রতিদিনে ভারি-ভাবে নান। উপচাবে। क्षम् (प्रवास भूका भ्रम मान्द्र : এহি মতে কছে। দিন কৰম্ভ ভকতি। ভাষান দেবাত ভুস্ট ভৈলা ভগরতী। इन्हें हवा खबताड़ी कवाड़ करनी। ভৈলন্ত সাক্ষাত আসি দেখা নাৰায়ণ^{*} । প্ৰতিনিত্ত ভগৱনী বিপ্ৰৰ আগত। প্ৰম কুপায়ে দেবা হয়ে বেক্ড 🛭 (मरोक (मधिया विश्व कामसिक **कि** हि । প্ৰেম ভাৱে ভাক দেন। কৰে প্ৰভি নিছে। এছি মতে ভাতে যদি আছে বিপ্ৰাৰৰ। তুনা যেন কথা ভৈলা ডাড অনস্তৰ । ধর্মপতি নামে এক আছিল নৃপতি। স্ট্রপুৰে ভ্রেষ্ঠ কামরূপ অধিপতি । প্ৰাগল্ভ পুৰত জনা তাৰ নিজ পাট। মৰকৰ বলে বাত জগত প্ৰখ্যাত ৷ ধর্মাক পালন সিচ্টো করে সর্ববকাল। সি কাৰণে ভাষাক বোলয় ধৰ্মাপাল 🛮 এক দিনা গোসানীক দেখিয়াক প্রতি। নাল। প্রত্তিক লাগি আসিল। নুপ্তি 🛊 वानि बीलकृति धर्माना महावाहे। লিৱ6কু ব্ৰাহ্মণক আনিলা মাডাই h মাতি নিরা প্রম সাদ্ধে নুপ্রর। কথিকন্ত আগগৰু সন্মান বিস্তৰ 🛦 মন্ত্রভাৱে পাছে ভান আগে নৰপতি। কৰ্যোৰে বহিলালু কৰি বস্তু মৃতি। আত্মাস বচনে পাছে নুপ মহাশয়। ধীৰে ধীৰে প্ৰাহ্মণক বচন বোলয়।

খ্যাত্ম পৰিচয়।

ধর্মুপাল বদত্তি শুনিয়ো বিশাবড়। কৰে। তথু চৰণত এগুটি গোচৰ ॥ যদি যোক কুপা তথু আছে মহামানী। সাক্ষাতে ধর্ণন আজি করাও গোসানী। शकाब वहरम शार्ष विशे महामाहि। নুপত্তিক প্রতি কুপানৃতি ভৈলা আহি ॥ দ্বেগুরাইবে। বুলি পাছে কবি অক্সিকার। চল কৰি ৰাজাক গৈলন্ত কৰি আৰু । আৰু কৰি নুপত্তিক পৈয়া বিপ্ৰবড়। মামা উপসাৰ লৈয়া পশিলা ভিতৰ 🛊 বিধিয়তে জ্রান্ধণে পুঞ্জিলা নানা মত : भूतंत्रहरू (प्रती कानि देवलक **(वक्**क) जिट्यला माक्नाएउ बाका (मर्योक (मधिना) शकां है (मधिला (इन (मनीरत कानिका । ক্রোধ দৃষ্টি চাহি পাছে জ্রাহ্মণক প্রতি। ভেতিকণে অন্তর্ধানে ভৈলা সগরতা। ক্ৰোম দৃষ্টি গোসানীৰ লাগি জালাণৰ। **्रे**अला काल वर्ग व्यांजि देस्तू मञ्जक **व**ा ক্ষাতো মন্তকত ইন্দু ভৈন৷ কাল ৰৰ্ণ কেন্দুকালে নাম ভাৰ ভৈলা সিকাৰণ। পুনুষপি বিশ্ৰোবড় কৰিলা ভকতি। ভাষাৰ সেৱাভ তৃষ্ট ভৈলা ভগৰতী । ডুষ্ট হয়। মহামায়। দিলা ভাক্ক বৰ । পূৰ্ববহুতে সাক্ষাত নতৈল। দেবা আৰু । ষেবী নিগদতি শুনিয়েকে বিপ্ৰবৰ। (माद वर्ष जमकल सरेहद ट्टाट्सव 🛭 প্ৰদন্ধ হৈলে। মই ভোহোৰ কুলত। नकविवि किट्डा उरे मः भग्न मन्ड । মোহোৰ প্ৰসাদে জানা ভোষোৰ কুলৰ। হ্যায়ু 🖺 যশক্ষা ধৰ্ম বাঢ়িব বিস্তৰ 🛭

ধৰ পায়া ব্ৰাহ্মণেও আনন্দিত চিত্তে। দেনীৰ চৰণ দেবি ৰৈলা প্ৰতি নিতে। ভাগন গোজত এক বিপ্র কবিবর। সমস্ত লাজ্যত পটু নামত বেবস্তু । (बबसुब भूज धर्माभस्क विक्रवर । প্ৰম ধাৰ্মিক স্পন্তৰে শ্ৰেষ্ঠতৰ চ ৈুভলন্ত আীৰায় নামে ধনা্ধকত পুত্ৰ ৰূপে গুৰে শুখ্ৰন্ঠ আভি শোভনে চৰিত। भीबासक पूज ट्रेडला अहम नहवासम। নৰতে উত্তৰ বপজাত চক্ষ সৰ 🛊 ভাগান ভনর ভৈলা বিশ্ব বড়েশব। কামৰূপ মাজে গ্ৰেষ্ঠ বালি পটপ্ৰৰ ৮ লোকত প্ৰকাত ভান বাসদেও নমে। ন্দেৰ্বাৰ প্ৰম ভক্ত সৰ্বৰ গুণ্ধাম। ৰামভত নামে ভান ভনর হৈলত। সমস্ত শাস্ত্রত পটু প্রথম মইস্ট । বিভাই পৰ্য তান ভৈলন্ত ভূষণ 🔻 জিলা বিভাতুষণ হে নাম সি কাৰণ s বিক্ষণ্য মাজে পোটের সদা গুরুম্ভি। দেৱ সকলৰ মাজে বেন বৃহস্পতি। প্রজ্ঞাতে উদ্ভন আছি মহা পুণাশালি কুলপর মাজে লক্ষান্ততে বেমবালী এ ধর্মারন্ত জগরন্ত জাক্ষণ বংগল। দলোদিলে প্রকাশস্ত বলকা সকল 🛭 ক্ষাক্ষা দেবীৰ স্বস্থা বুগলত : প্ৰণত্তি কৰিয়া বুৱাগ কৰিলা সভত 🗈 ভালের উময় মই জানা করণত। ২ক্ষনাথ নাম খোৰ জানে জগভড়। অহাৰতি ভয়া পদ কৰে। নিবন্ধন । ८६२ छ।मि एसाम नथविता युक्कम **।**

তুৰ্গৰে চৰিক্তে পদ পৰম মকল। একি কথা শুনি কৰা চিক্তক নিৰ্দ্যল। বিৰচিলা ভিজ ৰক্ষনাথ চক্ৰকন্তি। দুৰ্গা দুৰ্গা যুদ্ধি সম। সাধিয়োক সহি ॥

ह छौ।

(प्रथम मर्गात कथा **क्षमा मरवणन** । महिन देखलाल यहि बा**का मा**पनन । (पत्र द्वेश्व यमि हेस्स शूब्याव । (यम शृजनकारण युक्त टेवना श्रुवान्सव । মিলিলা ভূৰোৰ মৃদ্ধ দেৱ অভ্ৰৰ। নাহিকে উপমা পুসু প্রেক বংসর। সেতি যুদ্ধে বলয়স্থ অফুৰ সৰ্বল। সাবশ্যে জিনিকন্ত দেৱতা সকল। সমস্ত ধেরক বিনি মহিব অসুব। লৈল। দেৱভাৰ ইশ্ৰুপুৰি ভ্ৰপুৰ। জান্ত পৰাক্ষিত হকা যত দেৱগণ। ক্ৰক্ষাঞ্চ আৰ্মি সৰে কৰিলা প্ৰথম । ভণাকে গৈলের যৈত আছে কৰিবৰ। কবিলা বভালা সৰে আগে ভাসমাৰ। कहिला बुढ़ोन्ह यह दमर्थ महिन्द । দেৱভাৰ পৰাজন কহিল। বিস্তৰ । দেৱগণে বোলে ভূগো শুনাহ। কাহিনি। আমাক মহিবাসুৰে খোৰ ৰূপে জিনি। কাতি লৈলা আমাৰ সমস্তে অধিকাৰ। হৈলেক মহিবাসুৰ বিভাৱ পুৰদাৰ ৷ मुन्नक त्थनाई मृद्ध भन्न काढ़ि लिला। ব্যক খেলাই সেই অধিকাৰী ভৈলা।

হৈলা অধিকাৰী অনলক কৰি দৃং সংব অধিকাৰ কাচি লৈলেক বাউৰ ii চক্ষুক খেলাই চক্ষুপদ কাড়ি লৈলা। যমক খেলাই দেই অধিকাৰী ভৈলা ন বৰুণক নিকলিয়া লৈলা তাৰ পদ। সংসেৰক খেলাই লৈলা কুবেৰৰ পদ। कारमा (भराष्ट्रांड्र गण आर्थ अधिकांब । বলে কাড়ি লৈল⊨ ছিনি অহুৰ ভূববৰে ॥ ইন্দু অ'চি কৰিবা দেৱ'ড়া সকলক। সবাকে। মহিৰে স্বৰ্গ হল্তে খেদাইলেক **॥** ছোৰ পৰাভৰ পাইলা সৰে দেৱচয়। পুথিৰীত ভ্ৰমে ডুখে মনুষ্ঠৰ নয় 🛊 দেৱক সদাই হিংসা কৰে চুৰাচাৰ। নিবেদন কৰিলোকো আগত ভোষাৰ # रेतरबारका भवन आसू दक्षामान क्वरन । চিন্তা মহিবৰ বন্ধ আপুনাৰ মনে »' এছি বাক্যচয় শুনি দেৱ সকলব। কৰিলপু কোপ মধুসুমনে ভাক্সৰ। ছবেও কৰিলা কোপ আভি ভয়ন্তৰ। ক্ৰকৃতি কৃত্তীল মুখ দেখি লাগে ভৰ 🛭 डांड अनम्बद्ध दक्रांद्ध कांडि माध्यय । মুধ চক্তে বাহিৰাইলা তেজ মহন্তৰ 🖺 বাহিৰাইলা ভেজ আৰু প্ৰসাৰ মুখৰ ৷ সেহিমটের বাজ্যে হৈল। তেজ পক্ষরৰ । ইন্দু অদি কৰি আনো দেৱসকলৰ। হেতিকৰে ব্যক্তইছেলা ভেজ শ্ৰীৰৰ । সবে দেৱতাৰ তেজ তৈলা এককান। আতি উচ্ছ পুঞ্জ তেজ পর্কাত সমান 🗈 প্রথম দেরগণে ভাতে দেবি ভেজ**চ**র। খনত্তে আছর বেন কোটি সূর্য্যমূর 🛭

ছালায়ে বাাপিছে সবে দিয় নিৰন্তৰ । নাহিকে ভাত_ুলা আভিশয় ভিয়**ক্ষ** 🖟 6াহিৰে নোৱাৰি ছেল সাতি ভয়ানক। কান্দ্রিয়ে স্যাপিকা ভার ভিনিও লোকক । একসাই ভয়া সবে দেবভেন্স চয়। ৈত্ৰলা এক গোটো নাৰী প্ৰথ বিশ্বৰ b भन्तर्वत (इक्रमेंडे (वर्गेक्टा खानी। দেখি আন্দিত হোৱে দেবৰ বসনী। कर्णायम अधिव भाष्ट्राय देखना साउ जिकाबर्ग टेडला काड्यायमी नाम भगड । महरूपन टाइक जान देवर्गक नमन : বমৰ যে ভেলে ভৈল। কৰ্ণ উভপন। বাস্থ সূব শৈলা ভান ডেলে মাধরণ। আছিতাৰ তেকে দশ আনুনী পাৰৰ। **ধ্যণীৰ তেন্তে ভৈলা নিভন্ন ভালান।** ক্রকা ভেরে ভৈন ভান ভবি এই খান। চন্দ্র তেছে ভৈলা ভান পিন প্রেথেশ। हेकु (एक टेडन मान जाग मरीवर । 🗃 🕬 স্থে উক্ ভৈলা ভেলে বৰণৰ। অন্টবশ্ব তেক্সে ভৈলঃ আঙ্গুলী গাতৰ । কুৰেৰৰ ভেলে ভৈল। নাসিকা ভালাৰ। প্ৰম শুঠান আভি দেখিতে শুন্দৰ। দক্ষ আদি কৰি প্ৰচাপতি গণ বত। প্ৰাসন্থাৰ তেকে ভৈলা দখন সমস্থ । পাৰকৰ তেকে ভৈলা এতিনি নরন। পূৰ্ববাগৰ ভেচে ভৈলা"জন্ম উত্তপন্ন ॥ কেশসৰ ভৈগ। ভান ভেটেছ বৰুণৰ। প্ৰকাশ কৰন্ত আতি দেখি কচিকৰ। আনো বত দেৱগণ শেব আছিলন্ত। ভাসম্বাৰ ভেজে ভৈল। শ্ৰীৰ সমস্ত ॥

দেরগঁণ ভেক্কপুঞ্জে কগত গোসাঝা। ेलता हेल्ला किंद्र कलाव काविनी । ভাল দেখি মহিৰে পাৰিত দেৱ ময়। লভিল। মানন্দ বোলে হুখ কৈলা কর। আনন্ধ লভিয়া পাঠে দেৱ সকলৰ। সাৰভিত্তে ভাৰ স্বতি কৰিলা বিশ্বৰ । क्षत्रस्य डाइन्ड नक्स (सर्वर्गत् । কৰিলেক জন্ম দুৰি মকাৰক মৰে। कर्छ। यक्षा (परे कर्ड। (पर्व (परे ब्या । কল্ডো আভৰণ দেই কভে। দেই বস্ত্ৰ ॥ প্রথম দিলেক শ্ল আভি ঠাকুডৰ। निक जुल करमा काछि दमन मरक्या । ভাত পাৰ্চে দিলা পৰ দেৱ নাৰাত্ৰণ। পুদর্শন চক্র করে কবি উপোদন । ব্ৰুণে দিলেক শুখ মাতি ভয়ানক। यान वाटक आन करन मानव नर्गक । অগ্নিয়ে দিলেক শক্তি উদ্ধানম কলে। সুচন্ত্ৰ ধন্দু পাছে দিলেক অন্ধে। **শৰে পৰিপূৰ্ণ কাৰে। দিলা চুই টোন**। কদাভিত্তে। কয় নোহে বেন শ্বপ্ৰ ॥ ঐवाद्य कटल घन्छ। मिला (महबाटक) भारक देशकारकण करन जः श्रीमन मारक । कालम स स्टब्स् यहम मिला परा अक । ভাত পাৰে নাগপান বৰুণে দিলেক ৷ ক্ষমালা দিল। পাছে এক্ষা লোকেশব। মিলা কমগুলু অধুৰ তাত অনন্তৰ । সমস্ত ৰৈংমৰ কুপে নিজ ৰশ্মি চই। দিলন্ত আদিত্যে আতি প্ৰকাশ কৰই ৷ অৰ্থ চৰ্শ্ব দিল। কালে ভাত অনস্তৰে। চিক্ৰিমিকি কৰে জাতি মেশিতে স্থন্দৰে দিলা কাৰ সমূতে নিশাল একচাৰ। आक निदा राष्ट्रका कर नाहि सब । দিলা চৰামণি লিৰে প্ৰম উজ্জা। হাতত বলহা দিল। কৰ্ণত কুওল । অন্ত্ৰিয়া দিলা শিৰে নৃপুৰ পাৰত। সুন্দৰ পক্ষ মালা দিলেক কঠাত। সৰে আঙ্গুলীত বড়ে ব্যক্তি আঙুছি। विचकरणी भवन्त्र मिश्लक मन् कृष्टि । অক্তে দিলা বিশ্বকর্মে নলো বস্তা চয়। शिक्षक कराइ जाएक मध्य (अ**रह**मग्र । জলনিখি দিলা পিৰে মালা প্ৰক্ৰৰ। দিলা কৰ্মৰ মালা সদম উপৰ । ज्ञारत अर्जनगरक जाना क्रांबाजन । দিলা কমলাক হান্ত প্ৰম পোলন ৮ নানাবিধ বতগণ দিল হীসগিবি। বছন দিলেক এক নাৰত কেবৰী **॥** ক্ষৰিত নৃপুৰ দিলা আতি সনোহৰ। পানপাত্র এক খানি বিলা খনেশব গ मर्जन भारताथव नाक स्वास्त्र कानस्त्र । সপ্তৰিপা সহি বিজে। ইন্সিডে ধর্মন্ড a দিলা নাল চাৰ এক পৰৰ সাদৰে। অমূলা মণিরে বড় সুগা সম ছলে। सारमा जारमा (प्रकृतन चार्क वड वड : ব্ৰাসম্বেশ্য আদৰিলা বাৰ বেছি মত **।** দক্তি অনুষ্ঠেশ সতে দিলা বস্ত্ৰপৰ। বাৰ বেন যুৰিলা ছিলেক জ্যান্তৰণ 🛭 (स्थय क्रविट्य (वांटन क्त्रमा मेरकपूर) এমত সন্মান পারা দেরভাগণৰ 🛚 উচ্চহাস সমে কৈলা খোৰ সিংহনাদ। প্রেলয় কালত বেন মেহৰ সমাদ চ

বাৰ্ম্বীৰ নাদিলা কৰিলা অনুভাষ। পুৰিলা সকলে দিশ বিদিশ আৰাণ ৷ আরামেন সুধা ৰশ্মি থাকে সুধা লোক আতি উচ্চ নাৰে যাই ভাকে। বাাপিলেক। ক্ষেত্ৰ চণ্ড শক্ষণ্ড খৰণী জৈল টান। সক্রেল্ডেক আৰু ইভলা ভরে কম্পমান 🛊 এমত সাগৰ কাম্পে ধৰণী মগুলে। अर्थ क्ल कन्नु डिव लक्ष्मिक **क**रन 🗈 মেক মণ্ডপক আদি কাম্পের হু গিৰি। শিলা ৰমি লংৰ কুক্ষ পৰয় উফৰি 🗈 পাচে বস্ত্ৰ প্ৰিধান কৰিয়া জাগত। व्यक्त भक्त थनि तमनी देवला विशासक u ছেন দেখি ডাঙ্ক পাছে সমস্ত অমৰে। প্ৰম আনংক্ষ সতে জয়ধ্বনি কৰে 🗈 व्यानतम्ब यञ्जक डेक्टबिया यूनि शर्ग । ভক্তি ভাৱে নম্ৰ ভাৱে কৰন্ত ভাৱণে # পদৰ্মের গারহ গীত হাতে তলে ধৰি। অপেশ্বৰা গৰে নাচে ভাল অনুসৰি। व्यादना नाना यदशक्षत्र देशका जिकालक । मार्गाटन दकान करन करिएव भक्छ ह গোলানীৰ জন্ম কথা এহি মানে থওঁ। যি কৈলা অন্তৰ দল ভাৰ কথা কওঁ। स्व देश्य (प्रथि देवलाग्य देवलाकाक । যুত পাই বজি যেন কোপে ছলিকে 🕫 <u>८ कार्य मान रहा मध्य रेमक मक्कान।</u> মান। অন্ত্ৰ শস্ত্ৰ ধৰি উঠিলা ভেখন 🛭 মহা কোপে মহিষা অতুৰ কম্প্যান। ৰক্ত বৰ্ণ আৰি ভৈল। অস্তুক সমান। ক্ৰোধ কৰি কোলে ইড়ো কোন বিপৰীত। কাহাৰ ভৈলেক আজি মধ্য সন্নিত।

আছিৰ সংগ্ৰামে ভাৰ নাছাৰো জিৱন।
এহিমতে মহিৰে কৰিলা আলোচন ।
সেনা সমে জন্তৰ সকল যাই ৰক্ষে।
শক্ষক উদ্দেশ কৰি কেদি নাই ৰক্ষে।
আতি সমগল ইতো দেবাঁৰ চৰিত্ৰ।
কৰি পাপ বিনাশন প্ৰশ্ন প্ৰতিত্ৰ।
শুনা সভাকৰ পদ কৰি এক মতি।
পিত দুৰ্গাং যুবি সনা সাধিকোক সহি।

কোপত মহিধ ৰাই চলিলা অন্তক প্ৰাট সমস্থে সহিত্তে চপ কৰে। লাগি ভাৰ চাৰি পুৰ পৰ্বচে চহৰ চুৰ " (मर्राम भनाई रेमना स्टब ह দুই শৃক্ষ গৰোশ্ৰৰ ভাক দেখি লাগুল ভৰ মাখি পৰি হয় ছুই খণ্ড। উপৰত ফুৰে পাক বেন কুমাৰৰ চাক মেৰ হয় শুন্দ লাগি বন্ধ । উদ্ধৰ তুলিছে তুও সাকাৰে লাগিছে যুও া জালি নালা পৰন সকল। প্রবেড হর্ম চুব হেন্সে মভিবাস্তব **शह छाउँ मेरि उनवत s** গারৰ প্রন লাগি শাল ভাল প্রে ভাগি চমকিড টুলনা ভিনি লোক। নাদ শুনি মহিষ্য - ভাষে লোক ভণ্ডৰ বোলে আজি প্রমাদ-হৈবেক ঃ •ৰক্ত বৰ্ণ কৃষ্ট আৰি ক্ৰিছ ভন্ন লংগে দেখি সাক্ষাভতে প্রবাদ মার্কণ্ড। লোমু সধ পৰীৰৰ কেছেন পনাইত পৰ

ৰম্ভা সুক্ত পৰ্বৰ প্ৰচন্ত ।

মাজাৰ আৰম্ভ ভাৰ উথলিল। পাৰে পাৰ গিৰি সৰ কৈলেক ভৰক।

ভ্ৰকে ল'জন দিব জল সৰ নহে স্থিৰ চমকিল অনস্থৰ লক।

দেখি দেৱতাৰ শক্ত জয় ধ্বনি কৰে ৰক্ত মনে।

অসংখ্যা ব্যক্তনাংবাদে সহিত্য সংক্রে বিশ্বয় লাগিলা স্বব্দনে।।

টোক টোল ভূৰি ভেৰি আনো নানা ফিৰিফিৰি চিকিমিকি অসুৰৰ দল।

চ চুৰক্ষ দলে সাজি বাংগ লৈয়া গল বাংল চলিলা মজিব মহাবলা।

ষ্ঠেক পদাতি ৰখ চলে যত ছোৰা চাই। • কোনে কহিবেক সামা ভাব।

সেনাপতি অপগান্ত কাৰ শক্তি গণিবন্ত চলিধেক অন্তৰ অপাৰ ॥

এহি মতে সৰ সাজে চলিলা বুন্ধক ৰাজে সলৈক্তে মহিল দৈতঃ ৰাই।

গোসানীক অনসুৰে দেখিলা মহিবাস্থৰ সদৈক্তে সহিতে খেদি বাই ॥

লাগি শৰীৰৰ কান্তি <u>তৈলোকো প্ৰকাশে আতি</u> সূৰ্যোগয় বেন ৰস্তৰ্মী।

চৰণৰ ভৰ পাই ভূমি আছে ওল বাই কৈও আছে খেন ৰূপ বৰি ৷

কিৰীটিৰ অঞ্চে যাই আকাশক আছে পাই বিপৰীত শব্দে ধতুৰ।

কম্পিত পাতাল চয় । নাগলেকে তৈলা ভয় ।

• শ্ৰাৱণে দৈত্যৰ দৰ্প চূৰ ।

দেশে সহজেক কৰে ব্যাপি আছে নিৰপ্তৰে দিশ সৰ দেবী নাৰায়ণী।

কোণ বলে ভগৱতা বিপৰীত ৰূপ ধৰি মহিষক মেখিলা গোসানী ।

দেশিয়া মহিষাভূৰে ধি কৰিলা আত পৰে সিচ্চা কথা শুনা মহাৰাই ।

স্থ ভারতে পুক্ষৰ - পুঁচি অভিলাৰ বৰ বেন বঞ্চি ভালে সূত্ৰ পাটি ।

গোসনীৰ দেখি অজ সচিত্ৰ ভৈলা ৰজ ভাসিয়া বোলায় শুনা ৰামা।

ভোচোৰ বন্ধন শোডে ভক্তৰ মন লোডে ন্যাম বিভিন্ন হিম ধামা #

নৰ পুতলি ওকু জনৰ বিদ্যালয়ৰ বিদ

ভাৰিয়া মুক্ষতি ৰেশ কেনে যুক্ষ অভিলাব আপুনাক আৰু অভাগিনী ।

অধ্য বন্দুলি ধেন প্রকাশন প্রকাশন বিজ্ঞোপন পক্ষ ভাবিদ্য বীক্ষ সন্ম।

ন্যুন শপ্তন ন্যু দেখি চহৰিৰ দক্ত কাস্তুঙ

মুণাল ধনিও ভুজে নাৰীগণ মন কলে কৰ জলোকৰ কিপলয়।

সুঠান আঙ্গুলী চয় ১ল্লাৰ পাকৰি নয় দেখিতে স্থানৰ মনোমুয় ॥

স্থাব শোভে কাৰ বিশাক।

দেখি মুবা কাৰ বিশাক।

পিন দুই পর্ভাবৰ ত্রাভাগ্য কচিকৰ " " উবিত্তে উত্মধ চক্রবাক ॥

কৃত্ৰৰ ভৰত অক দেখি যেন ভয় ভক

হালে বেন মদনৰ ভক।

ম্ক্রেল আডিক্সিণ প্রকালয় বিভোপন

সাক্ষান্ত হৰৰ ডগ্ৰন ৰ

বহল নিভথ শ্বান উক কৰি কৰ খেন

জলা ভুই আভি মনোহৰ।

পায় শুল পশা (ধন শোভে নথ চকুগণ

দেৰি প্ৰিভি মিলে নয়নৰ ।

বৈয়া নাৰী একাকিনী আথাক সমৰে জিনি

হেন আলা ঘৰে হাইবা কিৰি:

ইকু পৰাইৰেক চাৰি - বৈয়া আছে। ভ্ৰসুৰি

वृक्तिया कि देशश उरे भागो ।

সভা কৰি কহিওক কোনে পঠাইলেক্ ভোক

ে কোন খানে ভোমাৰ বসন্তি।

কোন জোৰ বাপ মাওঁ নাৰী হৈয়৷ ছেন ভাওঁ

কহ ভোৰ কোন হয় পতি।

কং তোৰ ম্বাতি কোন 💮 💎 ভোৰ পতি কোন জন

কেনে আছে দিয়া ভোক ছাবি।

এৰ পূৰ্বৰ স্বামী আশ - আসিয়োক মোৰ পাণ

কাৰ শক্তি নিৰে পাৰে কাঢ়ি।

মোৰ যত পূৰ্বৰ নাৰী দিবো ভোৰ দাসী কৰি

करिला (डामांड गंडा कवि।

মোংহাত ভজিলে তোৰ হৈবেক বিভুজি হৰ

ৈ হৈবি ভই ত্রৈলোক্য ঈশ্বৰী।

বুলি বা মহিধাতুৰ দেৱ ৰূপি অক মোৰ

কেন মতে ভঞ্জিৰো ইহাক

বেন ইক্ষা কৰে নাৰী সেহি ৰূপ ধ্বিকে পাৰি

বোলা ধৰি দেওঁ পৰতেক #

ধলি মুদ্ধ কৰা ভূমি তে ভোমি পাৰে। কিন্তু লক্ষ্যা কাংগে মোৰ।

লগবল হৈবেক ভাকৰ ৷

ন্ত্ৰিয়া অকুৰ বাণি বাগিলা কৰি সাল।

বুলিকে লাগিলা কৰি সাল।

থোলে দেখা কগৱনী কিনো চুক্ট মন্দ্ৰমতি আহাৰ নিবাক কৰে আশ ৫

কোপে ৰম্পমান কাভি মৰিৰক বোলে মাডি কেনে ৰেটা নিচিনি কামাক।

অভিন্তাস পূৰ্বনাপৰ নিজে চাল দুৰাচাৰ মই ভিনি জৈলোকাৰ মাক ।

ভোৰ বিনাশৰ কাজে সকল দেৱৰ ভেজে হৈয়া কাভো মই উভগতি।

কেনে নিচিনয় লক্ত এখনে ছেপিৰো কন্ধ নাম ছাৰাইৰো দৈতাপতি চ

পেশ্বক জিনিয়া ৰংশ সৰ্গৰ ৰাচি আছে। মনে আমাৰ চাৰিছা লেকি ঠান। "

শান্তত নিসিদ্ধ বৰ পাপ বিভো গুৰুত্তৰ শুগুণৰ পাপিষ্ঠ ভাষাক।

মূৰু আলে নিৰ্টক ততো কৰে মৰ্থক ভাগে বেন নিজে কাটিবাক a "

সংগ্ৰাম বৰণীধান কৰো মূত পতিস্থান-ত কড় নদী কথিবে বহাবো ৷ শ মোৰ বোল অনুচিত আপুনাৰ নাই ভিড

হৈলা ভোৰ মৰণ সলিউ।

মোৰ শৰে ঘটেবি মৰি ভোৰ যত পূৰ্বৰ নাৰী

ভাক কোনে নেই নাই ফিড।

পশু হৈয়া হেন জাল সমাক নিৰাক চাৰ

পেলায়ে কুলিৰ কাৰে ৰাৱ।

থাকি ভেক কুপ মাজে সংগ্ৰহ ভৰিতে সাকে

কাকে করে হ'সত উবার্থ ।

বোলে মই দৈত্য বাজ নাৰীক যুক্তিতে লাজ

্ৰেন কথা জাৰি আছা মনে।

ছাথ মিচা গৰ্মন কেন সাৱধানে কৰা খণ

বিক্ৰম গেখোক সৰ্ববন্ধনে ৪

মোৰ ভাতে ঘাইবি সৰি তেৰে হেনু সূত্ৰীৰি .

नाबी जरम जूरक बीवनव ।

ন্পাটবিহি হেন লাজ এটি খণ ভূমি মাজ

প্ৰাপৰি পৰিষক শিৰ ।

আগতে দৈতো বোলে মাৰ মাৰ।

न्यासीन काटमण लाडे सहा दकाटक देशना शहे

সুখা সুখ্য অনুৰ অপৰে ৪

ছয় দেবী ভগরতী

মুট মহামৃত মৃতি

ভবু পদে পশিলে শৰ্ণ :

মট অভ্যানীৰ দোৰ কেনিওক কাংলিপ

থাস বুলি কৰিও ৰক্ষণ ।

সংসাৰ ভাৰণ হে হু তুমি দেবী মহা সেতু

ভয়ু পদে নমে। বাৰম্বাৰ ।

মেৰ পাপ গণ ছেদি নিজ মায়া দূৰে জেদি

ু সংসাৰ সাগাৰে কৰা পাৰ চ

ব্দুনাথ বিচ্ছে চণ্ডে

শুনিওক সক্ষরত্ব

हर्मा शरूष क⁴बब्रा डक्डि ।

ভাৰিওক জান কাম সুধিয়োক সুগা নাম তেবে সুখে সাধিবাহ, গতি ।

नोलक्छे लाज।

দ্মোদৰ চৰিত্ৰ।

षा<u>डि समस्र</u>ाप कथा स्त्रा स्त्रीसन (নামত কলাপ ইন্দ্ৰ বিল সুলোভন a হাবিবেদ চতুর্দ্মশ শাস্ত্রক ক্ষানয়। ৰলখি ৰলখি পুখি বাহাৰ হরর 🛊 ফুৰক্ষে ফুৰন্তে সভানক্ষ দাব পাইন।। সংস্কৃতে বিজে পাছে ভাষাত পুৰিলা s ['] কৈছ পিত্ৰি কি নাম মুমাহ। কি কাৰণ। ক্ষিয়ে ভোষাত যোৰ কিবা প্ৰয়োজন ॥ ম-ক্ষতে বিজে পাছে বৃলিন্ত হাঁসি। নামত কলাপ ইকু নৱপুৰবাসি। মাধর কামাধ্যা দেখি ফুখো বালা চাই। **डाउमाना क्याइटन जानित्ना वार्तामाह**ा ভিনি গুট পুত্ৰ শুমু ভোষাৰ আছয় দিয়া পঢ়াও বেন মতে মোৰ কাঁঠি বয় ।। শুনি সভানদৰ ৰক্ষৰ সামা নাই। কৰিছোক শুৰু কুপা বাক। মোৰ ঠাই । এছি বুলি ছাত্ৰশাল ঘৰ বাজি দিলা; পভিত্তে তথাতে আৰু পঢ়াইবে লাগিলা 🕫 गर्जियन बढ़ांकन (पढ़ प्रारंभागन : ত্তিনিক পঢ়িবে লাগি দিলা ফিলবৰ ,। শুৰি কাক আছে বাকেৰ্বক পঢ়িবন্ত। যার ধাতু লবদ প্রয়োগ নাধিলন্তু॥

মামেলৰ চৰিত্ৰ।

চাৰিকে ঠেডি লাক্ত পঢ়ি বৰানিবা। গীতা ভাগরত আনো সমত্তে জানিলা।। আতু দিল বিদেশৰ ছাত্ৰে পঢ়িবস্তু। কলাপ উন্দ্ৰক সৰে দক্ষিণ। দিলস্ত গুৰু মুখে শান্ত জানি বড় শিব্যচয়। भूति विद्य हेख्या कार्या माहित्य मःभद्र।। সভানন্দ বিদ্ধ পুত্র স্বাচ্ছ অধিক। তিনিৰে। মধাত ভোঠ দামোদৰ থিক ॥ আপুনি ঈশ্ব অনুভবে আছে ধৰি। সিকাৰণে শ্ৰেষ্ঠ ভৈলা সমস্ততো কৰি ॥ কলাপ উক্তৰ সূবে সাদ্ধ্য নমিলা। ৰিক প্ৰাথমে বহু মাল্লক কৰিল।।। कलाभ इंट्युट्या बान्यामिया हॉल टेमला। পুত্ৰ,সমে সভানন্দ ৰক্ষ মনে বইলা।। बाड कमसुर्व छना त्वन टेडमा क्यां . মহা লুৰি মাৰোক মিলিলা আলি তথা ৪ নৰ নাৰায়ণ চিলাৰাই গুই ভাই। ৰজ্যক মাৰিয়া গড়প্ৰামক উলাই । ভাগেনিয়া লোকে পাইলি তাৰ ৰক্ষা নাই। কাটি মাৰি সৰ্ববন্ধ তিবীক গৈয়া বাই । অৰ্গ নৃপত্তিৰ দূত কৃষে পাইক ধৰি। পাইলি ভাষাম্বাক সূবে মহা কোপ কৰি । मनानानि भारे कि धनि बटन देनाई वाहे। পুত্র সমে সভানদে গুণন্ত উপাই। সেই বেলা ৰাজাণুত ডথাতে মিলিলা : ভানিত্ৰ। প্ৰামৰ লোক পলাইবে লাগিলা । দেখি ৰাজাদুত সৰ দশ দিলে খাইলা। ধৰি বান্ধি আনেই লোক বাকে লাগ পাইলা **।** সৰ্ববৈদ্ধ সূৰি নেই লোকক ধৰিয়া। দেখি সভানন্দ খিজ পলাই লৱবিয়া।

দামেদিৰ ব্যাকৰ আসিলা বজাই। ধবিলেক দুৰে গৈয়া ভুগকো লাগপাই n দ্যামাদ্ৰে মাভিলপু দৃত্ৰ বুজাই। অমি বিজ জানি চাব নিবে মুজুরাই। भन कि कु किरश (लातः याद्याक अविशा । দৃত্তে বোলে নখাও ধন নিবোত ৰাকিয়া : এছি বুলি ভুক্ত সাবে ভুইকো লৈয়া যাই। ৰোলে বাহ্নি নেও কিব পথতে সলাই । এহি বুলি কৰা আনি খোজট বান্ধিতে। হাডোডে লুকাইলা কৰা দেখি আচৰিতে 🛊 আৰু বাৰবাৰ কৰা বানিটে আন্ম। কাখৰ চাপিতে হৰে দেখিয়া বিশ্বর । তথাপি জজানা চিনিবাক নপাবিশা। গড় ভিভাৰোত বৃঞ্চাকত ৰাখিলা 🤉 क्विट्वड श्रवशहे वश्य ज्ञान । कृतिहरू डेक्ट आरम् भागव्य ॥ দশ গচ্চ যুদ্ধ গড় উপাৰে ভিতৰে। গ্ৰ বাজে পাজি ভূৰি পথালি হাজাৰ ॥ ছেন গড় ভিডৰে বোঁজড় ভুলি গৈলা। कृत्या करून द्वाहारक उपावरात देवना » यि (बला फुडेडाक धदि यामार्म देनदा देवला। সিবেলা বিপ্ৰাৰ ঘৰে উপন্দিস ভৈলা। মহা লোকে কালে সবে আকুলিত ভাও। সেই বেল। পৰাই মিলিলা সিচে। ঠার । সর্বল্প সুবিশ্বা সবে গৃহত কোমাই। ভাখেৰি ভিভবে-বৈলা ত্ৰান্সণী প্ৰকাই 🛊 সভানন্দ সৰ্বেরখৰ দুরো চলি গৈলা। नव भागावपक छुटे कार्रिक (प्रथा पा**टे**का ॥ व्यानात्रशास कवि ठाटच भागव । ন্ডলিয়া নুপতি সৰমালি পাঞ্চিলন্ত ॥

प्रात्मापन हिन्ता।

বিবা সৰে বিশ্রণ সর্বাধ পুৰিছন।
আমাৰ অনেশে কিবাই দিওক সমস্ট ।
শুনি প্রমালি বিশ্রা সক্ষে চলি গৈলা।
পুরিধার সমস্তক যাই দেখা ভৈলা।
গ্রমালি নৃপত্তির আদেশ কবিলা।।
বিশ্রার সর্বাধ সহে বাজ কবি দিলা।।
সর্বাধ্ব পরাই যানে সবে নিবর্তিলা।।
শ্রমালবার ইত্যে চলিত্র শুরান।
শ্রমালবার ইত্যে চলিত্র শ্রমান না।
শ্রমালবার ইত্যে চলিত্র শ্রমান না।
শ্রমানবার ইত্যে চলিত্র শ্রমান নাম।
শ্রমানবার ইত্যা করিলা শ্রমান।।
শ্রমানবার ইত্যা করিলা শ্রমান।
শ্রমানবার ইত্যা করিলা শ্রমান নাম।
শ্রমানবার ইত্যাকি ব্রালা শ্রমানা।।
শ্রমানবার ইত্যাকি ব্রালা শ্রমানা।
শ্রমানবার ইত্যাকি ব্রালা শ্রমানা।
শ্রমানবার ইত্যাকি ব্রালা শ্রমানা।
শ্রমানবার ইত্যাকি ব্রালা শ্রমানা।

সবে বোকে বোলে ঐচ বৈৰে সুহি ভাল। ইছে। স্বাকা এবি আসা পলায়ে। সকল।। সভানন্দ কাভি শুনিয়ে। পুত্ৰচন্ত । কুলিলাছ। লোকে সবে কি বোল বোলয়। পিত্ত আন্দেশ শুনি বৃক্তি পাড়ে পুত্রগণ যায়া এখি পলাইবাক কৰিলা বডন ।। ভাগুৰে ভাকিয়া খগ্ৰ নাজ কৰি দিলা। **6िया ठाउँल मांगा मांग प्रधाल क**रिसा । বৰ এক খান নৌক। সাজিয়া আনিল। ্মেষ্ট সেহি বেলা ডাঞ্চাণীৰ দুহিত। ক্ৰমিল । এক দল দিন গতে শুদ্ধি থেকে গৈলা। যন্ত বস্তু নায়ে ভূলি মটিবাসেণ্টে ভৈলা। প্লাইলা ৰাক্ষাৰ লোক আছিলেক যত। পুত্ৰ দাবা সমে ছিজ চৰিলা নাওড। স্বদায়। হল্ডে নীলাচলক এৰাই। হাঞে। পানে প্রবেশিলা গোরিকে ভারিমাই 🛭

কেদাৰ কমল আদি যুক্তি প্ৰকাশধ -মণিকট শিবৰতে মাধর অভিয় । সভানন্দ বিজে বৈতে মৌক। বাথিলন্ত। মাধরক সেবি কছে। দিন বঞ্চিল্যু । বৰভাগ গ্ৰামে এক বিদ্ৰ আছিলন্ত । ভাৰান ভূহিত। সংক্ৰেখৰক দিলস্ত । সংগ্ৰহৰৰে বিধিৱতে বিবাহ কৰিল।। দ্বেলি ছিক্ত সভানদের অনেদর বাভিল। । ৰড়াপ্ৰিতি পূৰ্ববথাৰে গৃহ ৰাক্ষাইলক্ষু। পুক্র ভাষা। **নমে বিজ** ভৈতে পাকিলক্ত 🛭 মাধ্যৰ সেৱা তথাছয় বভ কন। স্বেটো বিপ্রক ছেন বুলিলা বচন। ভাগতত পাঠ কৰা মাধ্যৰ গানে। পৰিপোৰ সমস্তে কৰিবে৷ লাগে মানে 🗈 শুনি সভামক বিদ্ধ আনক্ষেমনত। মৰিকুটে ভাগৱত পঢ়ি নিজ্যে গাস্ত ঃ ভাগৱতী ভাগ পান্ধ থানে মাধ্বৰ। ভাগৱতা তৈল। সংক্ৰেণৰ ৰহাক্ষ । চুই উক্ত ভূই ভাই পঢ়ে ভাগরত। মুন্ধৰ ফুল্মৰ ধৰ্মনি ব্যাপ্যা নান্য মন্ত 🗈 ভূমি লোকে মনত আমদ্দ বৰ পাই। প্রস-খ। কবন্তে বজে তুটক তুই চাই। अञ्चलक सर्वशिष्य श्रीकश्यु अभारतः। শুনা বেন কথা আৰু তৈলেক ভগাতে ৷ এক দিনা পৃষ্ণাৰ সময় দামোদৰ। গতবৰত পশিলেক গৈয়া মাধৱৰ 🗈 সেই দিনা অদভুত সমল্যে দেশর। মাধ্বৰ অৰ্চ। দামোদৰত মিলবু। পুষ্ণাৰি আক্ষণে বত পুষ্প মালা দিলা। माधदक ठूडे लाटमानबटड ठविका 🧃

দায়োদৰ চৰিত্ৰ।

्टन रमिथ महत्या **शु**न्य महन मन । মাধ্যে দিক্ত মতে এতো কোন জন। সেহি ৰাত্ৰ সমস্থাকৈ স্বপ্ন দেখাইলন্তু। ছিক্ষ দায়োদৰ কই মাধ্যে বোলস্থ। ক্ষেত্ৰ প্ৰথম কৰি সৰে প্ৰভাৱে উঠিছা। সবেও সবাতে কৈলা একান্তে মিলিয়া। शहरहा ह्यांतम् विक प्रश्नुदा स्टब्र । উপৰৰ অংক কাক কামিলেং নিচয়। এছি নোলে সবেয়ে চিত্তক মটাইলস্থ। প্ৰম গৌৰৱে সাবে ভাক আদৰ্শ্য । একদিন দামেদৰে গাঁডা পঢ়িবৰ ৷ পাঞ্চিকা মতে বাাখা। মূখে কৰিলন্ত । ভুন্মৰ স্বস্থৰ ধৰ্মন অমৃতে বৰিংব। क्षमचु अशिक। ८ अरम कामन कविट्य । ভগু মগু ভৈলা নিৰুদ্ধৰে সভাধান। माकाट उकार रवन निमस्ति मन ह এছি মতে গীতা পাঠ যেৰে লাক ভৈনা। বিশ্বয় মানিয়া সংব ঘৰামৰি গৈলা महत द्यारम माकारण मेथव नार्यानव । মন্যে অক্টে এতি কথা গোৰে নিৰম্ডৰ • লোকৰ আনন্দ কৰাই ভগতে আছ্য। থিক কণে দামোদৰ মুক্তি ভৱর । বৰভাগে। আৰু এক ছিত্ৰ লাছিলস্ত। ভাষান ভূমিডা ৰত্নাক্ষক দিলস্তু । বিজ ৰপ্লাকৰে পাই বিবাহ কৰিলা। পিতৃ মাতৃ ভত্তে সমে আনক্ষে বহিলা।। এছি মতে কড়ো দিন আছম্ভ তথাতে। शास्त्र बद्दालो शास्त्र कार्येला (यन मट्ड । ভূমিলন্ত হিল সভাম্যেক হেন মত। चाइन्द्र भक्षत् वनदर्शको दन धानक ॥

भगनत्म देवला शुद्ध भगदिक माहिया । মাইবে খোছে। আমি বৰ্পেটাক লাগিয়া। ৰত্নাকৰ সক্ষেত্ৰৰ খাক। ঐতে দুই। माध्यस मिक्टि लाभवती छहे ॥ मोहमानव शक्य देवाहे वबहुलडी यहिंद्या । যত বস্ত্র লাগে মানে সবে তৈতে পাইবো ॥ यष्ट बच्च प्राभी प्राप्त भक्तल शास्त्राक । माना मान हाकि शकी लगा ह निर्धाक ।। পিতৃৰ আদেশ হেন ৪ই শুনিলস্ত। ৈই দিয়া নৌক। এক সাজি আনিলস্তু । £ प्रक्रिय वजन भगा जान रख रह । मानी मान धार्वि शुप्ति दुनिया (भोकाङ 🛭 মাধ্রক সের। কবি মাধ্রক শ্ববি। खाने। भरूम बिट्क भारूमानव भ**्क** करि । भोकात हिंगा गाँडे हाँडे मात श**ेटव टेनला** । সৰ্বেলখৰ বড়াকৰ অসংস্থায়ে বৈলা। প্ৰহ্মপুত্ৰ ভাটিয়াই বৰ্ণায়া পাইলা। ৰৌৰয়া সোমাই বোৰা লোহিতক অটেলা n বোৰালোছিডাক ভড়িয়াই আসিকান্ত। গহজান লোমাই বৰপেটাক পাইলয়। रदर्भित डेकाई डार्ग्याभाग (प्रशिक्षकु । ন্তাক এবাই খৌমাৰি কুচিক পাইলস্তু ॥ বৰপেটা বিলয় নাওক বাখিলয়। <u>७ कुन्न हो। भूरव विषय व डेरिक्स ।</u> ভাষাতে থাকিল দিল গুটুচৰ সংজাই। যত বস্তু নৌকাশ্ব তুলিলা সেছি ঠাই । গৰখাৱৈ দিয়া আলি পদৃলি বান্ধিলা। হৰ কলি আৰু চৌপাশে বেঢ়ি দিলা। ুলতুন বসম গৃহ ভোজনৰ থান। কভিখি নিবাস দেও গৃহক নিৰ্মাণ ।

कृष वाउँगर्या कान नमरमु कविना। পুত্র ভার্মা সংম বিজ তথাতে থাকিলা ব সিত্র লোগে যাত্র বিশ্ব সম্ভন করে। मङानक विक्र गृह€ भगत्त्र **आ**गत्त । কঃলিক আদি আন বস্তু কৃপিলপু ৷ কৃষি কথ্যে দাস দুইক নিগোঞ্জি দিলস্থ । দ্বীষ্ঠি শালভাম পুরুষ নিতাগত পট্ৰু আনক্ৰ কৰে৷ গাঁডা ছাপ্তত 🛊 এটি মণ্ড তথা ছিল আছে মহাকুখে। श्विका नक्षर्यक्रत भूवताला गृह्य । আসিয়া আছতু বিল সমচোৰি সত্ত। (क्म कुनि कक्ष भाक्ष गाडि चानिसस् । मञानम रेगरा भक्तवस रविकाश । আস্থ্যা বঙ্গে পুঞা মলোক দিলায় ৫ - শ্ৰীলক্ষৰে পূল্প মালা শিৰ্ভ পিন্ধিলা। মাসানে বোদাই ডাক বলে সাদবিলা। কহিত আছিল। পূৰ্বে কিনাম ভোমাৰ। কহিংখ্যক থিকবৰ আগতে আমাৰ u প্ৰাক্ষণ বদতি মহাপুৰুৰ শুনিয়ে।। কৌনজ ৰাজাতে পূৰ্বে আছিলে৷ আমিছে৷ ১ গৌৰেশ্বৰত কামেশ্বৰে মাগিয়া নিলন্ত। কায়ত্ব ব্ৰাহ্মণ চৌদ্ধ ঘৰক দিলত্ত 🛭 ব্ৰহ্মনন্দ প্ৰাস্থৃতি ভাষ্মণ সাত ঘৰ। কায়ক সপ্তম লগুদের শিষাভৰ । कश्राटम्य वस्टन काङ नक्य माकाङ। ব্ৰহ্মানন্দ বংশে আমি কহিলো ভোমাত।। আমাৰ গৌডম গোড় অল ডোমাসাৰ। থিক প্রাথম নাম জানিবা আমার।। ৰত্বাপ্ৰদেশ ব্ৰহ্মানন্দ বিজ বিভি ভৈইলা। बनमाहा आहम लक्षामङ रेगदा बहेला ॥ *

সেহিবণৰে তথু পিতৃ কুন্তম ভৈলন্ত তেকে নিয়া মোক নলকাড থাপিলন্ত । প্ৰম কুজন তেতে আমাৰ আছিল৷ ভোমাৰ প্ৰদানে তেন্তে মোক্ষক জড়িলা। ৰাজ্য ভগ্ৰত সৰে ৰাজ্য গৈল ভাগি। আপুনিয়ে আসি ভৈলা ইতাগ্যেক লাগি। व्यामित्य। उश्रुद अत्य अत्यक्षक व्यक्तिता। সক্ষেত্ৰৰ ৰত্নাকৰ ভথাতে ৰাখিলে।। মণিকুটে ভাগ্তত পতি দুই বৈইল। । দায়ের মাত্র মোৰ লগে আলি ভৈলা। তবু দৰ্শনে অভিলাশ আসি ভৈলে।। চন্দ্রতা পুৰে অমি থিতি তয়া বৈলো। আমিয়ে সাধিবে। গভি ভাৰাৰ প্ৰকাশে। দামেদৰ অসিয়া মিলিলা তথু পাশে ১ লোক সৰু নিস্থাৰিৰ ভক্তি প্ৰচাৰি। ত্ৰতি কাৰ্যো ভোৰা সৰে আছা অৱস্থৰি ॥ লোকক কুপাই হবি তিনি মূৰ্ত্তি ধৰি। মধুবা স্বৰূপে বহি অছা হল কৰি ৷ এছি বুলি বিজবৰে ৰক্ষে থাকিলন্ত। কুপায়ে বিজ্ঞক বাকা প্ৰকৰে বোলন্ত । থক্ত বিজ্ঞবৰ সন্ত বৈজ্ঞব স্থোমাৰ। পূৰ্বন হল্পে পৰম ফুছনে আমাদাৰ 🛚 ভোমাক দেখিলে। কিনো আনন্দ আমাৰ। ভূমি বিনে প্ৰিয়ঙ্ঘ নাহি কেহো লাব 🛭 किक बायबाटम याध्यक्ष जानविद्या । সকলে সমাজে **্**ধৰি ভাক প্ৰশংসিল। । শক্ষরেয়ো বস্থা পূষ্পা চন্দ্রনে ভূষিলা। আশ্রহা কৰিয়া বিজে গৃহক 6লিলা। **শক্ষরৰ পালে বিভ গৈল। আন** দিন। দ্যুদেৰ লগে গৈলা নাই ভিনাভিন।

পুত্র সংঘ বিক্ত গৈছে। অসেশ দিলস্ত । এক্ষে কোন বুলিয়া শহৰে পুচিলস্ত 🛭 ত্ৰয় আমাৰ এতি দামোদৰ নাম : শক্ষৰে বোলন্ত হালি পূর্ম মনকাম। भागान प्रवेशक स्थानीय वामन प्रिलस् । পৰম কৌভুৱে ভুয়ো ভাতে বলিলস্ত। मार्मापन भक्तवर काल छात्र ट्रेस्का । তুইবান কৰব চিন্ধি ভুইচ্চা লাগি ৰইকা । প্ৰম প্ৰেমত ভুইৰে। কলৰ জুৰিলা। জুইকে। চাই দুইৰো নেত্ৰ লোভকে জুবিলা। হেন ভাত গুইৰো দেখি লোকৰ বিশায়। ঞাকে বস্তু আৰা দুট প্ৰস বিধয়। কত্তোক্ষণে থাকি পাছে শঙ্কৰে মাভিলা। বামুণীৰ পোৱে আকৃশলে আহিলা ৷ ন্তাগারত পঢ়া ঐতে শুমু সাবে আমি। ममलुद्ध कामा कृषि (दन अनुशामी । দাগ্ৰেদৰ বদক্তি সকলে কঠা ভূমি। গুড়ি বৃক্ষ গাঞ্চিব্ৰে ডুমি নিক্স ভূমি। অরুখ্যে পালিবে। আমি আছ্যাক কোমাৰ। কিছে৷ কৃষি কৰ্ম্মে মণ্ডি আছম আমাৰ ঃ মাধ্যে বোলস্ত কৰা উভম কৃৰিখি। এছি বুলি গীত এক কৰিলা ছৰিবি 🕫 পৰমাৰ্থ কৰা তিনি তিনি বৃজিলন্ত । আন সৰে ধাক্ত কৃষি বুলি মানিলয় 🗈 মানোদৰে বোলে পিড় পঢ়া ভাগরত। আমিয়ো পঢ়িবে। কড় ভৌমার লগত । ু প্ৰায়েদৰ বাজা সভানক মানিল্ড । শক্ষৰ ঠাই জাগহত পঢ়িল্ড। পৰম প্ৰশ্বৰ ধ্বনি বাখ্যা সুবোধিনী , ভাগরত পাঠক কৰন্ত দিনা দিনি।

(कान किन) अधि मध्यानर्काम भएतु । भक्तक माध्य व्यक्ति मह्दरको १५ नम् ॥ অমৃত ধৰিবে ধেন গুডলদ সুপ্ৰাং ৷ পৰম একাঞা মনে শুনে নিৰস্তাৰে 🛭 (लाकक स्थाई थिएं। नावा नृतिकथु, ভারাক সেখয় কভে। কৃষি কর্ম্মে ছাত n আজি ভোৰ-ধন্ম ভাঙাৰোক পুৰি পান্ত। অভিথিক দিয়া গুৰু জন সক্ষে খান্ত । **प्राप्तात्रक (प्रदेश (कालिक्ट अटाइटी** । ভাক বিলা দিবে সভান্তের কৈলা মতি ॥ থৰ জিজাসিয়া ঠাই মাই বিচাৰিল।। পাছে সৰ নগৰক দুভক পাঠাইলা। বৰ নগচৰাৰ লয়া নগৰ গ্ৰামড়। करासिट बाहांगा जाइन्ह्र जिलान्ड । ভাচান ভনগ ৪ঞাবর্নিবাসনের। ৰূপে গুৰে বিছাই সমান নাহি কেৱ। ছান গুছে বমানগে বিজ উপসন। কেথিয়া আচা**টা ১**ছ দিলমু আসন 🗈 বারকাবে সাদবিয়া পৃত্তিলন্ত কথা। কোন কাবে তুমি বিজ আসি ভৈলা এখা ১ প্রাহ্মণ বদত্তি সবে কথা কৈবো পাছে। এত্তে কোন বিভো বসি লাছে ভয় কাৰে। আচাৰ্ব্য ৰোলস্থ এল্ডে আমাৰ ভনৱ। বাশুদের চক্রবার্তি নাম প্রজনর।। 🚗 विद्या विक्रम प्रशासका मानमा प्रितिन। । ৰ-শাৱলি সমে কৃষা কছিবে লাগিলা » কামেশ্বে আনিচন্ত বিপ্ৰাসাত ঘৰ। ব্ৰহ্মানন্য ভট্টাচাৰ্য ভাল্পে সপ্ততৰ ঃ ভাষান চনয় দেৱানন্দ নামে ভৈলা। ভাৰ পুত্ৰ সভাৰক্ষ নলকাত বৈলা 🛊

ছামোদৰ চৰিত্ৰ।

সংক্ষেৰ ৰজাকৰ দামোদৰ নাম। সভানন্দ পুত্ত এক্ষে ডিনি অমুপান । নলকাৰ পৰা হাকো নগৰে নাসিলা। সংক্ৰেৰ ৰত্নকৰ চণাতে পাকিলা ৷ ভাগা। সংস্থ সভারকা দামেদির সংস্থা। নৰপেটা চন্দ্ৰপুৰে আছে মহাৰক্ষে 🛊 ভাষান পুৰিভা আছে নামে সভাৱতী। বৰ কিজাসিবে আহি আছে।ত্ সম্প্ৰতি । ভোমাৰ ভনগ একে বৰ কুলোভন। कवा एटामार्ट्स्य कथा मिर्क आर्याक्रम ह তেন শুনি জয়দেও বহুমন ভৈল। । আপুনাৰ ৰ-পাৱলী কৰিবাক কৈলা ঃ কামেশ্বৰে আনা আমি কনৌক দেশৰ। জীপ্ত সৰোৰ মধ্যে বিজ্ঞ আদি বৰ 🛊 আছিলন্ত ভূঞিয়া বৰ ভাগে সে ৰাজ্যৰ 1 তানে পত্নি নময়স্থী আতি স্থাপ্ৰিতৰ । কর্দের আচাল্য আমি ভান গড়ের কাত। মোৰ পুন ৰাজদেৱ চক্ৰবন্তি খাতে। কুঞা প্ৰলোক ভৈলা বৰ ভাগ ছাৰি। নৱা নগৰত আমি কৰি লাভে। বাৰা। আমাঠেৰ কথা যত কহিলো তেখোত। পুত্ৰ বিবাহ হৱে ছোমৰ ফুপাড। তুনি ৰাখানাথ দিকে মহাৰক ভৈলা। বৰপেটা খানে মন্তানন্দ পাংশ গৈলা a বড় কথা ভাহান আগত কহিলন্ত। শুনি সভানন্দ বাস্থ্যেরক কৃষ্ণিস্ত । আপুন ভুহিত। সভাৱতীক দিল্ভু। ৰাস্থদের চক্রবর্তি বিহা কৰিলস্ত। কণ্ডা সমে অনেক খৌতক বিজে দিলা। ভাগ্যা সমে বাহুদের গৃহক চলিলা।

তান মাতৃ ৰতিকল, কাগধনি নিলা।
নানা স্মলনে শিৰে তৃপ্যক্ষত দিলা।
যথা ব্যৱহাৰে কৰি ভোজন শধন।
আপুন গৃহত বৈলা ৰকে তুয়োজন।
পিতৃ গৃহে পঠাই পুসু কৰি তুয়ন।
ভাগা। সমে পাৰ্কিলম্ব আপুন স্বন।
শুনা সম্ভানা মনে তেজি অসম্ভোব
পদ কৰণত মোৰ নথৰিবা দেবে।
শ্বম অজ্ঞানা আমি ৰচিলো পয়াৰ।
বাৰাটুটা যত আৰ নকৰি বিচাৰ।
ভক্ৰ চৰিত্ৰ খানি শুনি স্বে নৰ।
নালকণ্ঠ বদতি অ্বিয়ো দামোদৰ।
নালকণ্ঠ বদতি অ্বিয়ো দামোদৰ।

ুকশৱ দাস।

আত্ম পৰিচয়।

জ্ঞিত্ব শক্ষৰ যিতে: নামেলে কায়ক ভান প্ৰম পণ্ডিড গুণ্দীল। भाभा हुन्द कोर्ग हान्स अशब्द अप रहक, মহা বড়ে ব6না কবিল। (लाक नियादश (कडू नाकिम्स **भर्या (**मडू, चान कार्ति देशन वह चान । ব্ৰহ্মণা পৰ্ম গ্ৰে ভান সম আছৈ কোন, ্ সন্ত জনে কৰৈ বাক মান। শ্বধন্মকে। নেবিলগু ভকতিকো ক্ৰিলগু, भावक्षक कालाशन देकन । ৰাম কুক্ত নাম স্থাৰি পদাস্ভুত দেছা এড়ি, रेनक्केड रेगग्रा थिड रेखन 🛭 ম্কিমা কছিলো কভ থিতে৷ ধৰৈ ভান মত, ঈশ্বক অপ্রয়ালে ভাবে। ছ্যানাভা কল্মডো কৰি ভক্তি লে ভ্ৰেষ্ঠ ক্লানি, সহাঞ্জে বহু আৰু মানে 🗈 6-লু দিঙাকৰ মানে বাৰ বল খানে খানে, क्षकित्वक श्रीकृत शह वादि । অভাপি প্ৰশংসে বাক মহা মহা কৰি ভাক, क्रमिङ भवम (श्रम्बर्धेस्ट । • কি কছিবৌ ভান গুণ মই মহামৃত জন, ভান পদে মোৰ হৌক ৰভি।

স্থায়িয়ে। কায়ত্ব জন হেন জানে। গৰ্কমন,

একে। কালে ফুহিকোক মতি।

ভাষানে ভাতৃৰ নাতি যদিষা আমাক বোলৈ, ভথাপিতে। ভাষানে কিছৰ।

কায় বাকা মনে মই ভাষাৰে দাসৰো দাস,

 বুলিলোছো বাকা দুড়তৰ ।

শুনিয়ো পণ্ডিত লোক সেন্দ্র মেনির নেনির মেনির প্রায় কর্ম কর্মান্ত ন

মট আছি অলুজন শুগ্ধ সুক্তির মন, বৃদ্ধিত প্ৰমুখই মূল ।

ক্তো অৰ্থ কলে ভৈল কতে। অৰ্থ গৃত বৈল, ভাভ মোৰ বৃদ্ধিৰেলে গোৰ।

পণ্ডিতে দেখিয়া আৰু নিন্দা পুৰুলিব। বাক, নিক্ষ গুণে তয়োক সন্তোৰ ।

মুখে বেবে কৰৈ নিক্ষা পুঞ্জি কৰৈ অভিনিদ্যা, ভঙ্জে মোৰ ভঃগ নজানয়।

বিছে। মধ্যমন হয় আল প্ৰণ্কে। লয়, ভাকে আভি বাতলা কৰয় ॥

বয়সভ আলু আভি পণ্ডিভ স্থান্ত বস্তুত্ব।

শুক্ষ বিশ্বনা অনুসৰি টিক। ভাৱা মত ধৰি, পদ কৈলোঁ নৱম ক্ষমৰ ॥

কণাৰ প্ৰস্তাৰ পাই সিক্তিৰ নিৰ্বিদ্ধান টাই ঠাই, আন্নো প্ৰাণৰ কিছু মত।

দোৰ নেদিৰাক৷ ভাত হৰি কথা পাই যাত, মান্তু মহুন্ত সৰ যত ঃ

নমো নমো কৃষ্ণ দেৱ দণ্ডৱতে ক**ৰে। দেব**, মই মহা গৰ্শবরস্থ কন।

ভিয়ু পাদ পল মনে প্রমবোক সর্বজনে, কলা করা বাপ জনার্দ্দর ঃ ত্যু গুণ নাম বাণী হৈ কৃষ্ণ পশ্ম পাৰি,
বোলোক কানে নিৰক্তৰ।
বাম বুলিয়োক ভাকি সমাজাৰ লোকে চাকি,
এড়ায়োক বোৰ বম বৰ ॥

ভাগরত -- মরম কর।

শুক নিগমতি ৰাখা শুনা মৰলেয়। মাদ্রাগার অভারার ভৈনেন্ত ভনর । ভাগান মহিমা মই কি কগিবোঁ তাত। শ্বিৰ সাপেও ক্ষা নটেডলেক বাউ a হেন শুনি ৰাজা পাছে পুছিলা শুৰুত। किट्स कथा शक है है। कथा अमसू है । মুৱাহিলে ঋষি সাপে কিছু কৰিবাক। শুনিবাক ইছো অপৰীহৰ কপাৰ । ৰাজাৰ বচন শুনি শুকে কহিলাপ্ত। সাতে। তাপ। পুলিবাৰ ৰাজা পালিকায় । ইন্দ্ৰতো অধিক ৰাকা খ্ৰীমন্ত ভৈলন্ত। সুহিবাক প্রাবিলা সংখ্যি সাস্ত ঃ अर्थ नय यानितन्तु संभी नमा यत्न । स्वक्य धाव जाक महिन महाकृत्न । স্ক্ৰমান্ত বাশুদেৱে কৰিলা ভক্তি। বৈঞ্চর সরভ ৰাজ। আহিশগ্ন প্রীতি । ঈখৰৰ ভক্তিরে নৃপ মহাশর। আতি তুক্ত ইতে। বিশ্ব দেখা সায়ামর । ইন্দ্ৰিয়ৰ কুমাণে উল্হৰতে দিক। । এহি মতে ৰাজ্য পাছে বয়সক নিলা ৰ কৃষ্ণ পাদ পশ্ম মাত্ৰ শ্বৰিশস্থ মনে। क्रेन्द्रव छन नाम वर्गकेल वहरन ।

मुन्हे हुई जेवदब भुड़क आफ्डिला। कर्ण समा छन्मिलकु क्रेप्रेयय गाला 🛚 मुकुन्मद थान दहिंच चाहिला नहत्त । স্থাতে চাহস্ত ৰাজ। আন্দ্ৰিত মনে। रेनक्षडक जालिकिया मधा भगन्य । ভাসন্থাৰ পৰা সবে মোকা দেকা কয়। কুসৰ পদে পদালগ্ৰ যিতে। কুলসীৰ। ভাৰাৰ গন্ধক মাত্ৰ লৈলা মহানীৰ 🛭 নিবেদিলা উপায়ত অল কালি বড়। ভাষাকৈলে ভৃঞ্জিলন্ত ৰাজ্য মহাশাল্য 🛊 উপৰৰ কোনা পৰে কবিল। গমন। भिट्रव कुर्स्ड भट्टल जन्न। कविला सम्मन ॥ 6म्सनामि खगा बग्छ। कविन। जमारे **।** ঈশ্বৰ সেৱা হতৈ বিমত উপাই। কামনা পুৰুক্তে ভাকো ভোগ। একবিলা। মি:শেষে জৰাকে ঈশ্ৰত সমৰ্শিলা a যেন মতে বৈষ্ণৱ সহিত্তে প্রীতি আতি। নান৷ ভাৱে কৃষ্ণ পাৱে কবিলা ভকতি চ সকলে কথাক উপৰত সমৰ্পিলা। এচিমতে মহাৰাজ্য পুলিবী পালিলা 🛊 অগ্ৰেথ যতে ঈশ্ৰক থকিলন্ত। নিঃশেৰে ভণ্ডাৰে ৰাজা দক্ষিণা দিলন্ত । ৰশিষ্ঠ গৌড়ম আঞ্চিবালি ছবি চয়। मिक्निशांक शाहा टेस्टा कांत्रक क्रमच । প্ৰতিলোম ৰূপে ধৈত সৰস্বতী বস্তু। ভহিতে থাঞাৰ আহে যাত্ৰ কৰিবান্ত। ভালনে ৰাজ্যত যত আৰ্ট্ছ প্ৰজাগণ। মেরতে। অধিক দেখি পুক্**ব**ত মন । নানা বিধ অলভাৰ কৰে জোভিকাৰ : **এदेवकक एर्मच (यन एमझब कुमाब**

যাঠাৰ পানৰ প্ৰজা স্বৰ্গকে। নোধোকে। যুক্তনৰ পাদ পছে সদা মাত্ৰ ভালে। कवि कल बहुत हादा त्रवाह्या क्रांद्रम । ঈথবৰ মৃঠি সবে পান্ত দৰিশন । এটেকেলে সূৰ্য পদ নেথেটের সদাই। মোক পদ আদি কৰি ভাকে। বঞ্চে। নাই । সিদ্ধৰ গুলন্ত ভাৱে পাইলৈ সেৰে লোকে। নাইকুধা কুষা নগাইবেক ভয় শোকে 🛭 ৰাঞ্জাৰ ৰাজাৰ প্ৰভা সৰ সেহিম'ট। ভালত্বৰ মহিমাক কৈবোঁ। মট কড। প্ৰক্লা সকলৰ কথা এছি মানে প্ৰত। श्रद्यशेष्ट्र विक्विमा अन्य कथा कर्षे ॥ এছিমতে বাঞা পাছে ভক্তি কৰিলা। ষ্ণুপ্রে ছবিক ডকি প্রীডি লাডি ভৈলা । কৈছে। কিছো কবি বিষয়ক এবিলক্ষ। কুক চৰণত মতি সমায়ে দিলস্ত । গৃহ পুত্ৰ যাব। বন্ধু ফুলদ বডেক। গৰু বাজী ৰখ জেনা লাভয় জনেক । অনেক অমূল্য ২৯ আছৈ অসংখাতি ঃ অন্যু জণ্ডাৰ চয় আছৱ ৰাজ্য উ ৷ इकुडाल जिल्हाभग व्यक्ति वजस्था । ভগালিতো মণ্ডি ভাত নাহিকে সাক্ষাত **॥** এতেক্ড চিত ভান জৈল বিষ্ঠা প্রায়। কুফাৰ চৰণ যাত্ৰ চিশ্বস্ত সদায় । বুলিবাহি সাড়ে। দ্বীপা পৃথিবীৰ ৰাজা। (कम मटि डांख मटिव भागिरके **अंग**। * ৰাত্ৰি দিনে ভাল যাত্ৰ ঈশ্বৰত মন। ক্ষ।মিলো শক্রয়ে শীড়িকেক প্রকাগণ **।** ৰাহ্মৰ ভক্তিত তুউ ভৈল ভগৱন্ম। আপুনাৰ চক্ৰ পাছে ভাষাক দিলস্ত ।

সাত্যে কাঁপা পুৰিবাঁক চক্ৰেমে পালিল : ষ্ড শত্ৰু আৰু যানে সৰে সংহৰিল 🛭 बका करे। (छम ६३) मकरम अक्रांब । এহান ৰাজ্যত নাহি শক্ৰৰ সঞ্চৰ । निष्यं देशभाक डाइक (प्रशाहेर्स्)। উপৰতে। মহাজ্ঞ ভাক মই কৈলোঁ। । শুক নিগদতি ৰাজা শুনিয়োক এবে। এছি মতে জকভিক কৰা কাছ। বেৰে । মহিবী সহিত্য বাঞা এত আৰম্বিলা। খাদশী প্ৰক্ৰক এক বংসৰ কৰিলা চ কুক্ত পাদ পল্প মাত্র চিল্মস্ত সমাই। ইন্দ্রিয় বৃত্তি ঋ্রে বিষয়ত নাই । কাৰ্ত্তিক মাসত তাত সাক্ষ কৰিবলা । ভিনি দিন মানে উপবাসে আছিলস্ক ৷ ফালিন্দী জনত ৰাজ। তান কৰিলন্ত । यधुराम क्रेश्वक मृत्य व्यक्तितम् । ভেত্যে মহাসন্ত কাঞা প্ৰজাক পালস্ত। প্ৰথ মহলু ৰাজ। ভক্তি কৰ্ম্ম 🛊 এছিমতে খেৰে ঈশ্বক প্ৰকাশ্ব। ব্ৰাহ্মণ সৰৰ পাত্তে পাছে নমিলস্কু ॥ নমজাৰ কৰিব। বিপ্ৰক দান দিল। ম্বৰ্যে শৃক্ষক পূজা ৰচ্চতে বাহিল ঃ -এহিৰূপ কৰি বাঠি কোটি খেলু দিলা। ব্ৰাহ্মণ সহৰ পাৱে পাছে নমিলছ। নমস্থাৰ কৰিয়া বিশ্ৰক দান দিল। বিপ্ৰ সকলক ৰাজা ভোজন কৰাইল ৪ বস্ত্ৰ অলকাৰে মন মৰাৰো ভোষাইল। ভূষ্ট হয়। বিপ্ৰগণে বুলিলা বচন। শাৰণাক সাগি ৰাজা কৰিলা বড়ন ঃ

প্ৰাহ্মণ সৰৰ ক্ষান্তা ৰাজায়ে পাইলস্থ। ভোক্ষম কৰিৰে লাগি নূপে যে চাহন্ত । সেৰি সময়ত আসি ভূবনাশ্য মিলিলা। ভান্ত দেখি অন্থৰীৰে আনকে উঠিলা **#** স্পিবাক লাগি বারু জাসন দিল্**ন্ত**। অনন্দিত চুৱা ঋষি ভাতে বসিলয় ৷৷ शवदर्भ कृषिक राज्य शृक्षा कविलेख । क्लबरक ध्वमक भवि विकास । ६वगड धरवा ऋषि सामस्य उद्घित्य।। আয়াৰ পানত আজি ডোজন কৰিয়ো 🛭 ভূৰ্বলেয়া বেলেন্দ্ৰ ৰাজ্য গুলা সৰ্কাশয়। আৱশ্যক কৰ্মা মোৰ কৰিছে লাগৰ । মুখ্যাক কালৰ কৰ্ম্ম এখনে কৰিবোঁ। গাকিয়োক মহাৰাকা পাচত আসিবোঁ চ ale वृत्ति कवि काशिक्तीय ठीरव रेगता। -ত্ৰন্সক কৰিল ধানি ভাতে বুৰ দিয়া। फुर्नामाय कथा महे जहि मारन वर्छ । মাভাগাৰ ভনতুৰ কথা আৰু কওঁ : গ্ৰহিক পঠারা বেৰে আছা মহালয়। অৰ্জ দ্বপ্ত মানে মাত্ৰ বাহনী আছ্যু । ছেন দেখি ৰাজা পাছে জৈলত বিমন। প্ৰাক্ষণক বুলি আছা কৰিবো ভোজন। ব্ৰহ্মণৰ ভেতি যদি কৰিলে। ভোতৰ। काशनी जिक्किती (उर्देश देशव (क्रांक यस ह **(छाल्पन नकर्ता वित वरेंद्र खड नकें**। এছি চিন্তি ৰাঞ্চাৰ মনত মহা কঠা। " উদ্ভৱ লক্ষট ছেখি লুগতি বিমন। হাবি সকলৰ চাই বুলিলা বচৰ 🛭 ব্ৰাহ্মণৰ অভিক্ৰেম বেন মতে নয়। বাদশীৰো এও সাজ কেন মতে ইয়।

ক্ষধন্তে নপারে আবে ফেন মতে মেকে। এছি কথা মোড় ক্ষি সৰে কলিয়াক 🛭 খলো অত্যে থবি সবে বুলিলা ৰাজ্যক। ভূমিতেকৈ ৰাজ কৰি আমাৰ ৰূপকে। কেৱল জলক ভূমি কৰিবোঁ পাৰণা। ুড়াজন মুক্তিকে আপুনিছো মনে স্ত্ৰণা 🛊 ৰত সাক্ষ ভুই ভান। চলক ভুঞ্চিলে। আৰে। একাক্ষ্যে আহি ভ্রোদশী মিলে। 🖘 দি সকলৰ বাকা ৰাজা শুনিলন্ত । মহাভূদ্ধ হয় পাছে জন ভূঞ্জিনপ্ত। মাচাতৰ চৰণক সততে চিন্তুন্ত। উপাৰৰ মৃত্তি ৰাজ্য মনত নেৰন্ত 🛭 <u>खान्तानक राउँ ठाउँ महायांका देवता ।</u> শুনিয়োক কৃষ্ণ ভোষ্ঠ বেন কথা ভৈনী। 🛭 প্ৰকাশৰ শক্ষে ভৈল। নিডা কুডারে। कालिकी कलर উठिलमु सर्गान्य । যমুনা কুলৰ প্ৰা ঋষি আসিক্স । অক্ষাৰ মহানুগে ভাক ধেথিকত। নমকাৰ কৰিলয় ভাক কামু লিবে। কুডাঞ্চলি হুড়া নড়ে বৈলং মহাবীৰে 🛭 প্ৰনা সভাসদ সৰ যুপ্ততি বচন। কুঞ্চৰ নামক মাত্ৰ কৰিছে৷ বড়ন 🛭 সাধু সক্ষ লৈয়। ভানিয়োক হবি ৰুগা। ইহেন মনুষ্য কথা নকৰিছে৷ সুধা 🛊 পুত্ৰ বাৰা ধন কন আত নকৰা আৰু। ৰ্মপূতে বাহি নিবে তাক নাই আস 🛭 বিষ্ঠাৰ সূৰ্যন্ত পেলাইবেক উলটাই ৷ বিক্ষিকে জিল্লাক তগত শালা ৰাই ঃ বিজ্ঞান্ত্ৰে কুবুলিলে ৰাথ কুক ছবি। **6**वर्ट्ड शास भवानेट्स्क पृट्ड धर्मि ।

মানা পাপ জাচৰিল ঐত সহাৰজে।
সমস্থে কোনাটৰ লোচৰে চাজে ৰজে ।
নামো নামো কে কুক মই চুৰাশায়।
কিজিতেক কুপ, মোকে কৰা কুপামত ।
খাৰ পালিলোঁ কুক কথা মোক গছো।
মই মহা পাতকৰৈ দূৰ কৰা মায়। ।
তৰু ৰূপ জনতে মুগত তবু নাম।
তেবেনে নিস্তাৰ। ডাকি বোলা বাম কাম।

বিষ্ণুড়ী

ঋষি পাছে লেখিলক্ত। চিত্ৰত নাছিকে শাল্য। তেলিয়াৰ বেন লাপ্ত। যনে গনে কোকাৰন্ত। ऋकृष्टि कृष्टिम सूथ। চাৰান দেখিয়া মুখ। কাম্পায় সকলে গাব। জুহান দেখিয়া ভাই। ক্ষায়ে দীড়িত হয়।। মোৰ বাকো মন দিয়া। মোক নিমন্ত্ৰণ দিয়া। 🕶 ুস্তে ধর্ম এড়িলেক। আপুনাক বড় দেখে। शहर्यं काथि (नहस्थाः) क्षकञ्ज (वानाहे हेर्स्स । देवकदव सुवि भए। অভিদিক এড়ি পাই। ধন ধন কাতি পাই। **জানো বেবে ইডে**) ধাইবে।

নুপতিয়ে মুঞ্জিলয় 🛊 भवार्काथ कवि हास । ক্ষমি টোবারকু দাক্ত b ক্লোধে হাতি তুলিনন্ত। সন্ত মিলিল ডু:খ ৪ कारमा भाग मामि छूप । বেন লাগি মহাবার 🛭 नाव्दिक कामार्था बाद । পুলিলা সভাৰ চায়।। भिन्नक्ष आब क्रिया ॥ बार्म बहेड डेरडा बांग्रा ।। অধ্বৰ্ণক কৰিলেক ॥ স্ত্ৰা কৰি মোক লোগে।। ক্ষেম মতে কৰি লয়।। জালাণক হেলে বিজো।। **इंद्रा करेंब यक यक** ।। ক্ৰনি আছা কোন ঠাই।। भक्षा भवंत वाक् गाँहे ॥ মোক বেলৈ কিয় তেবে।

আৰো ফল দিব ছাবে। জাছলা অগনি প্রাই। কোধ আতি বাচি যাই। নকে চকু ফুৰাকুন্ত ্ডাক্সনৰ আলা ভালে १५ व व्यास अन्नवीय । (भाव माथ अब 66) ঋষি ক্রোন্থ উঠিলক্ত দশোদিশে প্রকাশিয়া : अलग्रम् मशि सम्। দেল ছলে নিক্পম হাতে তাকু খান্ডা ধৰি। কালৈপ ভূমি ভৰি ভৰে। ्प्रचित्रम् जन्मदोर्य । তৈৰ পৰা ফুছিলগু। দেখিলেক সর্ববলোকে। भश्याका नके सम् । শুনা সভাসদগণ (**अ**क्टिकरेब विद्यास्त्र स्व माथा टेडला अन्नबाद्य । क्रकामार्य नाभ विका কুষ্ণতেলে ভান মন। कानि वर्षि जीवरशाक । (भाक (क्रांध नकविता। कर्य (कमर भाग। ছাৰি ভাষ ভূষ কাম। সমজ্যাৰ বত জনে ৷

(साब शहड ट्रेकक वाहेट्य » চাহিবাক শকা নাই -অগনিৰ স্থা প্ৰাট 🛚 সবে লোক পলাইস্ত 🛊 ৰাজাক মাডিলা থকে। ভোৰ কৰ্ম্ম ভূগৰিয় ॥ পাৰ ভই আক খণ্ড। ছট। এক ছিন্দিলৰু _ম প্রস্থাতি অগ্নি হয়। । (यन कालानन म्य 🏻 ভালাক নালিকৈ সম। pि यादे नीय कवि ॥ **घारे बारेड लाट्ड उद्भ ।** क्रांनिश्च तकि चार्म » কুকা ৰূপ চিন্মিলন্ত । পাইল মহাভয় শেকে।। শোকে বেলক কান্দ্রিকর ১ কণাত দিয়োক মন 🛭 काशास्त्र नकरेब छव । শুনা কথা সহবিধে 🛭 ভাঁতি কিছু মুপুলিলা। কি কৰিবে বিশ্বিগণ 🛊 শংসাৰক ভৰিয়োক ৷ भाउरका कारकरम भावेगा ॥ कृष्ट्डरम् अभि वाभ ॥ গলভ ৰান্ধিয়ে নাম 🛭 ৰাম বোলা ঘনে ঘনে 🛊

ক্তৰ নিগদতি ৰাজা শুনা আবে পাছে। কুজানলৈ খেলি আগে সন্ধৰীৰ কাছে।

ভক্তৰ ৰকাৰ নিমিত্তে ভগৱন্ত। আপুনাৰ চক্ৰক ঈশ্বৰে দিয়াছন্তু। (प्रशिक्षण हरूक कर्षनीयक वस्त्र)। আখেৰেণে আসনৰ উঠি মহাশহ ৫ মহাত্রেন্ত্র কৈয়া কুড়ানিকক পাইলক। বেন মহা অগ্নি সর্প সোট ছডিলকু। ভন্ম কৰি কুলানলৈ 6ক মহালয়। এক কৌটি সূদ্য সম শৰাৰ খুলয়।। প্রলয় কংলব দেন দাদশ আদিভ্য। প্ৰকা সংহৰিতে লাগি হত্তৰ বিদিও।। তেন ৰূপ হয়। চক্ৰ কৰিলা প্ৰকাশ। যাচাৰ প্ৰকাশে প্ৰকাশয় দিল পাশ।। ুৱাহান ভেজক কোনে পাৰয় সহিতে। চলুক মুদিয়া সবে প্ৰিন ভূমিতে ।। **६ननामास्य त्यांचानतः कृष्टा मन्हे देवना । .** महास्ट्रा कृषि भाइ भनाहेवाक देनना ।। প্ৰাণ ৰাখিবাৰ কাৰ্য্যে কৰি পলাই বাস্তু। মাধৱৰ চক্ৰে পাছে ভাক দেখিৱন্ত।। ভাৰান পাচত চক্ৰবেগে বেদি গৈলা। ক্ষেন দেখি ক্ষিকাক সহাভয় কৈলা।। (यन वहां जगनित्य मर्गक (अन्त्र । সেকিমতে পলাই বাস্ত ঋষি মহালয় গ বৈকে বান্ত ভূৰ্নাসায়ে চক্ৰো ভৈকে বান্ত। পলাইবাক কান একো উপার নপাস্ত।। চক্রে ভাগ কেন্তু বেগে শীছে চলি বান্ত। দুখে কোকারন্ত আতি তবধ জৈলার।। শুখাইলেক অব্বে পেট পিড়িড ভৈনাৰ। চক্রে লাগ নেড়ন্ত পাছত খেদি বাস্ত।। ন্তখাই আতি অন্তে গৰি পথত পৰস্থ। বস্ত্র সোলকান্ত জটা সাটিত বোটন্ত ।।

পর্বেডক যান্ত্র ক্লবি গছববে পশস্তু। চক্রে হাত দেশু গারে হৈত নেড়ারেশ্ব ।। मर्गाम्रिग भनावेशस् ठक्क अग्रह । নাই মনে পাস্তি 6ক্তে ভাপক দিলস্ত ।। সাগৰতে। পশিলস্ক চত্ৰেণ পাতে বাস্তু। সাগৰৰো উচিলন্ত অৰ্গৰু গৈলন্ত ৷৷ বৈকে যাই চক্ৰে তৈকে পাছকো নেডস্থ। চেকা পোড়া ভৈলা খারে ভঃধ লভিলন্ড ॥ মনে গুণি ঋষি পাছে সভা লেংকে গৈলা ৷ ব্ৰহ্মাৰ পাত্ত শীলে শৰণক লৈলা p পিতামহ মোক আবে কৰিয়ে। ৰক্ষণ । মধেরৰ টক্রি মোক কৰ্ম্ম দুহল।। হেন শুনি ভ্ৰহ্ম। পাছে বুলিলা বচন। শে**ছোৰ ৰাকাত ঋৰি কৰিছোক মন**া^{*} रमधा केटा थान समाय बुलि अखारताक । ষাত্র প্রবেশিকে একে। নাই ভয় শোক ।। শটেক বংগৰ প্ৰমায় জনো মেৰি। বিভে। কাল অঠি প্রভু পরদ দুর্গোর।। ভান কটাক্ষ্যে একে ভিলে নদ্ট হয়ে। চাহান মহিম। কহি কোনে অন্ত পাতে ।। হুণ্ড আদি কৰি ঋৰিগণ দেখি মানে। যাহাৰ আহলক শিৰে বহে সার্থানে ।। তান ভকতৰ ছোহ আচৰিলা কবি। শাইবা দুখ মনে ভূমি চারা বিমৰিবি। কোমাক ৰাখিৰে ঋবি নোৱাৰো নিশ্চয়। হেন শুনি মনে মহ। শুভলস্তু বিশ্বায়।। কেশৱৰ চটেল ভাপ দেল ভাক আছে। কৈলাসক ভূৰ্যবাস। গৈলস্ক শীতে পাছে ।। মহেশৰ আগত পৰিতা দ্ভৱতে। কাৰুঁতি কৰিয়া বিনাৱস্ত অৱনতে ॥

পদিলে। শব্দে মোক কৰা পৰিত্ৰাণ। ্ডামাত বিনাই আৰু নেদেখোঁছো আন 🖡 গোবিন্দৰ চক্ৰে মোক ক্ৰোধ কৰিলয়। মোৰ ক্ষাঁৱ ৰাখা আৰু কৰি আৰু লান্তঃ এছি মতে ঋষিবাতে ধেৰে বুলিলন্ত। চুৰ্বাসাক সম্ব্ৰিয়া হৰে মাভিলন্ত। ন্ত্ৰিয়োক ঋষি ভূমি মই কথা কঠো। ব্ৰহ্মা আদি কৰি সৰে ব্যব আছে। বঙ্গে ॥ যাৰ লোম গঠত একাণ্ড আলে বাই। অন্যুদ্ধ, নপান্ত অন্ত মহিমা বর্ণাই ॥ बुलियाः। कृषि किंग्र स्थान ट्रेस्सारा । ইবাৰ উত্তৰ দেওঁ গাবি শুনিবাৰা। স্বত কুমাৰে নাৰ্দাণি ক্ৰি চয়। যাঁকার মায়াক সবে নাজানো নিশ্চয় ॥ কেন ঈশ্বৰ চক্ৰ প্ৰম চুৰ্ছয়। ভাছান ভেজক কোনে বাধিবে পাৰ্য । ছেন কাৰি ঈৰত পশিয়ে শৰ্ম। এছি উপায়ে লে বছে ভোমাৰ জীৱন 🛭 ডেবেলে কুশল হরে কহিলো নিশ্চয়। এছি বুলি মৌন ভৈনা হব কুপাময়। তৈৰ পৰা ঋৰি হাসি শীত্ৰ চলিকস্ত । চক্রে ভান পাছে পাছে বেগে খেদিকর। শ্ববি পাছে পাইলা কাতি থান নিক্পম। বাছাত নাহিকে মহা কাল্য বিক্রম 🤉 दिक्के वृश्विता याक शवम स्थमन । যাত যত আছৈ প্ৰাণী ৰূপ সনোহৰ। লক্ষ্মী সমে আছা সেহি খানে ভগহন্ত। बाहर र प्रदिया अभा करत्य शहिला । ছেন ঈশ্বৰক ঋৰি পাছে দেখিলয়। ভথাপিতো 6কে ভান গুচৰ নেড্স্ত ।

চক্ৰৰ ভাপত মহাতাদ আভি ভয়া। ঈশ্বৰৰ আগে ঋৰি পড়িলন্ত গৈয়া॥ प्रश्तार क कवणक प्रिक्षा निका **भिव**ा यहान्द्य कारेन्स डाच मकदल बॉब । অচুত্তে অনগু পুভু পশিলে। লখাণ কবিহেয়াক ৰক্ষা মোক স্কৰণ্ড মৰণে। ক্ষপত্ৰক প্ৰকৃত্ব পালা ভূমি নাৰয়েণ। **ट्राधाव हवर्ष (इदा शमित्स) शबर ॥** ভযু ভক্তৰ পোচ আচৰিলো বাপ। মহিমাক নতানিয়া দিলো মই ভাপ চ মোত পৰে মহাড়ণ্ট নাহি প্ৰভু আৰ। দিখানি কৰিলো ভাৰ ভৈল প্ৰভিকাৰ। পত্ৰিত পাৰন প্ৰাচ্চ কৰিছে। উদ্ধাৰ । महा भाउकेराया अरेब नाम टेलाल काब » বুলিবাহা তুমি ওকঙৰ চেটো মাতি। ভোমাৰ পাণৰ মই নেদেখো নিছতি । **खांडाब डे उद कार्य श्रुमा कश्यक्त** । ্ৰেমাৰ সমান নাই নাই কুপাসিকু ॥ ভযু নামে ভাৰৈ মহা মহা পাভকীক। ভূমি মোক ভাৰিবাছ। কৈবোঁ। মই কিক 🛭 কাল ভয় আসি যিছো শৰণ সময়ে। সিতে[।] কালে ভাক চকু মেলিয়ে। নচাতে ॥ হেনয় অভয় পদে পশিলে শৰ্ণে। ৰাখা ৰাখা পুড়ু মেকি অভয় চৰণে 1 ভযু চক্তে ভাপ প্রভু দিলত আমাক। (भगरकुक कार्त्य कांश किया कांक हाक 🛭 এহি মতে কবি যেবে জপিল বিস্তৰ। সংক্ৰেপ পদত কিবা কৈৰো বছতৰ I ষ্ট্ৰাহান বচন শুনি প্ৰাভূ ভগৱন্ত । গ্ৰিক সম্বৃধি ক্লে ব্যক্ত বুলিলন্তু।

শুনিয়োক থিক ৷ মই মুহো অভন্তৰ ৷ ्कतर्ल कक्षीन (यह ट्रेड्स्स ट्रेक्स्ट्रन । ভক্ত জনৰ প্ৰিচ মই আভিশয়। ভক্তেও মোড পৰে নজানে নিক্ষয়। মই ভক্তত পৰে অনি নজানেছো। ভোমাৰ আগত ঋৰি দৃঢ কৰি কহোঁ। देवमुद्ध अवक माज करना महे शान । মোক তেজি তাৰ আৰ নজানয় আন ∦ দেখা ইড়ো কেনে মোৰ এইঠে কলেৱৰ। ভক্তৰ দেগোঁ আত কৰি প্ৰিয়তৰ 🛭 আতে। ৰাজ্য নাই মোৰ ভকতক এৰি। यहा एक्टर रुमते कवि आहेइ ८०१ वर्गे । দেখা মোৰ লক্ষা এছে। মহা প্ৰিয়ভম। বিক্ষত্মক স্থান ভাক দিলোকে। প্ৰম। ভাষতে। অধিক মোৰ ক্ষেত্ৰ ভক্তত । ভোমাৰ আগত কৰি কৈলো কাৰ্যত । মট লে প্ৰম গতি জ্বা ভাল্বাৰ। মেশ্রে পরে কিফিন্ডেকো নেদেখয় সাব । গৃহ পুত্ৰ থাবা ধন কন প্ৰাণ চিত্ৰ। মোভ গ্রীভি অর্থে স্বে ভেছিলা সমস্ত ৷ ইহ পৰ লোকৰ স্বৰত এড়ি আল। কেরলে মোতে সে মাত্র কবিলে বিখাস » কার বাক্য মনে বৈলা মোতেলে প্ৰণ কেন মতে তেলিবাক মোৰ হৈবে মন। সোতে লে কদর সবে বন্ধ কবিলত। শক্ত মিত্ৰ উদাসান একো মেদেখন্<u>ত ॥</u> मनः ভব্তি ভাৱে মোক বশ্য কৰিলন্ত। ভাসম্বাৰ গুণ কহি নপাওঁ মই অন্ত। (स्म यह। माखी मत्र यामीक (महसू। সেছি মতে মোক সেবা কৰে জলু চয়।-

নিয়ামে কৰম্ভ ভক্তি মোৰ ভক্ত6য়। प्रकार आनार्य कारो यामीक (महस्र । পৰিপুণ ভয়া হাসম্বাৰ মন আভি। ৰাত্ৰি দিৱে মোৰ পাৱে কৰন্তু ভক্তি। শ্বৰ্গ প্ৰহ্মপদ ভাকে। কটাক্ষ নকৰে। মোৰ প্ৰিয় নাডি আৰ ভাসভাৰ পৰে 🕫 সোহৰ ক্ষত্ৰ সাধু জানা সাৰে সাৰ। সাধুৰ জন্ম মোৰ পৰে নাহি আৰ 🛭 মোত পৰে ভাৰতাৰ আন চিন্তা নাই। মই ভাসন্থাক চিন্তো জানিবা সদাই 🛭 বিস্তৰ কহিবেঁ। ফিণা ভোমাৰ আগভ। ইন্দ্ৰিয়ৰ বৃত্তি মোৰ খাটে জকভঙ ॥ ভিত্ত প্রাণ মন বৃত্তি ভাসম্বাভ দিলে।। প্ৰম গোপনী কথা জোমাত কৰিলোঁ। এতেকে ভোমাৰ শুকু মহা বিলক্ষণ। কেন তৈব মোৰ ভাক্ক এডিবাক মন। त्याव महालाह्याकाणि शम छङ्ग्हेग् । সেৱা ৰস পায়া ভাৱেন ভাকো নলৱয় । বুলিবা চক্ৰক ভূমি কৰা নিবাৰণ। ভাষাৰ ভয়ত হল্তে কৰিয়ো ৰক্ষণ a আকে। নপাৰেছে। অতি শুনা মহাপই। মই আৰু দিয়া আৰ্চে ৰাজ্যক নিশ্চয় ৷ অনাদোকে আপুনিয়ে। ছোহ আচৰিলা। ভাক দেখি চাকে মহা ক্ৰোধক কৰিলা & मने जारवा रवारको भवि क्रिक्शि वहम । মাভাগৰ ভন্যত পশি**য়ে প্ৰ**ণ ৷ শুনিবোক ঋষি মই কহিবো ভোষাত। মোহৰ বাক্ত চিত্ত দিয়োক সাক্ষাত । বৈশ্বরক বিতে। জনে কবয় প্রহাব। অপুনাৰ আপুনিয়ে চিন্তিলেক মাৰ 🛊

মচলুসকৰ ভগ গুণ বিছা চর। মোক্ষকো সাধিব ইত্রো জানিবা নিক্ষর। कुर्यक्रम क्रम्म करेड दक्ताथन कान**्**। ক্ৰান্ত হল্পে মহা প্ৰথ হৰে উভপন । निर्दाक उक्क श्रवि स्थार्थ क्व । অস্বৰাধ থানে ভূমি কৰিছে। গ্ৰন 🛦 ভাক ভুডি কৰিবাহা কৰি মহাশ্য। ভেবেলে ভোমাৰ ইটো শ্ৰীৰ বছয় **।** ্তেতে। মহাভাগরত কবিবো বন্ধণ । ত্যু প্ৰথা হৈছি ভাল হৈছে ভাগ লব। এহি কৰা কৰি ভগৱন্ত মৌন ভৈলা। कष्यशेष शहम कवि नीहन हिन देशमा । ভাক্স ভাপ দিয়া খান্ত চক্র মহাশার। ভক্ত ভক্তৰ কৰি শৰাৰে লগেয় ৷ वर्जातिहरू बर्ब जनन वृक्त 64 । চিনিত্তে নপাৰি ঋষি ভৈলা সেছিনয়। হৰিক চিব্ৰিয়া মহাৰাজ্য লাছে বলি। কতো দূৰ হতে ঋৰি দেখিলা চৰিবি। বাঞাৰ চৰণে কৰি পৰিষ্ণাপ্ত গৈলা : চক্ৰৰ ভাপত হল্পে মধ্য প্ৰশাসা। ৰাখিয়োক মোক আবে অত্বীৰ বাপ। চক্রক বোলন্ত তেনে এডিয়োক ভাপ 🛭 ভোমাক মাৰিবে মই কুডাক শ্ৰেজিলো। অংশাৰ কৰি মই যতেক বুলিলোঁ ৫ ভাৰ প্ৰভিক্ষ মোৰ সকলে মিলিল। আনো নানা বিৰ বাণী কাকুঁচি কৰিল। খবিৰ জুক্তা জাব দেখি মধাশর। পৰম ৰান্ত্ৰিক ভাষা নাভাগা ভনৰ ॥ চুৰণৰ পৰা ছাত গুচাইলা খৰিব। সাৰ্টিয়া ভূলি ধৰিলস্ত মহাধীৰ 🛚

উঠা উঠা মহাঋষি প্ৰিহৰা ভৱ। তোমাৰ ভূখক দেখি নসাহে কদর। দুননামাক পাৰ কৰি ৰাজ। আগ ত্যা। চক্ৰক সমুখে ৰৈলা স্তুতি আৰম্ভিয়া। পুনা সভাসদ পদ মহন্তৰ মন। দুববাসায়ে বধিবাক কৰিলা যতন। ভথাপিতে। দায়ায়ে ৰাখিলা ভাৰ প্ৰাণ । বিষ্ণু ভকতৰ সম পাইবা কোন গান 🛭 আৰ এক কথা কহে। ভাঙ মন দিবা। বৈক্ষত্তৰ স্থোহ কেছে। ছামে নাচৰিব।। দুর্ববাস। পাইলম্ব দেখা কেনে মহাদুখ। বংস্কের মানে ভান নাছিলেক কুখ ॥ এক্ষা বিষ্ণু মহেহশেয়ে। বাক নাৰাখিলা দশোনিশ গুহা গিৰি পৰ্বতে শশিল। 🛭 অপ্ৰবীৰ ৰাজ কৰি কৰিলস্ত ত্ৰাণ। আন স্থেৰ আচৰি সাৰিব কোন খান 🛚 **এ(५४८५ रेक्ट्रक कवित मध्कवि ।** ভাগৱত শাল্লে আৰু কচে বাৰ্থাৰ 🗈 त्र श्रीत्वा ! निष्मा वसू हवन यूगाला । বৈক্তর সৰক নমে। মহা কৌত্রলো। महे यहा जनवादी सामा भारावृत्। তোমাৰ চৰুৰে চেৰা পলিলো লবৰ 🛭 সিতো অপৰাধ আৰু ক্ষমিয়োক বাণ : ফেনবা এবাও ঘোৰ সংসাৰৰ ভাপ # দাস কৰি লৈছে। প্ৰস্তু কৰিলোঁ গোচৰ। अमराख कारेक्श क्रमि (चान यम धन । নাম বিলে নাই কান। সংসাৰ ভাৰণ। নামত সবেও শীছে পশিয়ে৷ শৰণ 🛊 তবু ৰূপ জনৱে মুখত তয়ু নাম। এই চুই বাছা মোৰ নাই আন কাম 🛭 কংগ কেশর দান আতি শিশু মতি। द्वाला सम नाम मत्य रहोक मनग्रि 🛭

অসম্ভ আচার্স্য।

আত্ম পৰিচয়।

সৌমাৰ শীঠৰ সম পীঠ নাতি আন। সভতে থাকক বাত ভৱাবী ঈশনে । সেতি পাঠ মধ্যে আছে পুৰা নানা খান ८करका स्मारक बक्रभुव भगवी भवति । যিতে। ৰক্ষপুৰত লাক্ষাতে ভগৱতী। দুৰ্গা ৰূপে আছা ৰাখি ৰাজ্যক সম্প্ৰতি। দুৰ্গাৰ লগত থাকি কেছি দেৱগণ। লিত লীখোদৰ সূৰ্যা লক্ষ্মীৰো সমণ ৰ এছি দেৱ সকলে অকীয় জন্তাধৰি। ঘুই নৃপত্তিক ৰক্ষা কৰে যত্নকৰি। বশিষ্ঠ জাহনী যিছে। পূৰ্বীৰ উত্তৰে। कन दुर्ग करण नहि भारक मिनलूरन । পশ্চিমতো নামডাক কলৰ গছন। भर्तर काटन वटह यात्र नाहि विवासन । ভিস্মাৰতী দক্ষিণতে। বহৈ পূৰ্ববভাগে। একি মল গঢ় বিধি শুক্তি আছা আগে । আৰু ঢ়াৰি গোটা ভূৰ্য আছে মৃতিকাৰ। মৈনাক পৰ্যৱ উঠে সমান বাছাৰ 🕨 ভাহাৰ উপৰে কাৰ্ড গড় আছে বান্ধি। যাৰ কথা ভূমি শক্ত মৰে কান্দি । ভাহাৰ ভিতৰে আছে এন্দে গড়চয়। ক্ষতো ইন্টাকাৰ ক্ষে। ক্ৰো লিলাময়। তাহাৰ ভিতৰে গৰি ঘৰ আছে খত। কোন জনে লিখিয়া ভাষাৰ পাইবে অন্ত 🕻

কৈলাস পৰ্যাত কেন দেখিতে শুঠান : হাৰা মণি সৰুকে ৰচিত গাবে পান n ডাড ভগুগাৰ কৰি আৰু বড বট। স্বৰ্ণ ৰূপ ভাষ্ট্ৰ কাংলে পূৰ্ণ সক্ষপত । ক্ষতে। সব পুৰি আছে দেবাঞ্চ বগনে। कर्छ। अर नामा यनि यानिक वड्स । कर्त्ता जन गक्क प्रवा व्यक्ति भूग कवि । কছে। পান নানা অন্তে শক্তে আছে ভবি । দাৰা দাবা নাৰাকণ কমি প্ৰিয়লে। ৰম্ভা ভাল আত্ৰ গুৱা নাৰক কঠাল 🛭 আন নানা বুক্ত আছে নানা পুক্তাইয় नाम कवि कारत डाक कवित निम्हय । স্বোৰৰ বাপী কুপ দীঘিকা ভাষাত। জলে পৰিপৰ্ণ হৈয়া আছত্ত সাকাত as কমল সকল ভাত আছে পুলে ভবি গ্ৰাহত মধু লোভে ক্ৰীড়ে ভ্ৰমৰা ভ্ৰমৰী। ভৌপতে আলি কৰি আছে মনোচৰ। আতি চিত্ৰ দেখি ৰক্ত বৰ্ণ পাৰাণৰ 🗈 ভাচাৰ কাধ্যে মগৰায়া লোক বড। ছাতি ভেগে পাতি আছা কৰি নানা মত। নানা চিত্ৰ গৃহ সধ সকলে প্ৰজাৰ। তাক দেখি সম্বোধ নাপাইকে কোনে আৰ । সেহি সে নগৰা জানা ছ'ত অমাব্ৰতা। হাতে লিবসিংহ ভৈল, ছতি স্তৰপতি। ৰূপে কক্ষপৰ সম দাৰে বলি ৰাই। ক্ষমতে ধৰণী সম ক্ৰোধে কন্ত প্ৰাই 🛦 প্ৰাক্ৰণে দেখি ধেন দাপ্ৰণি বাস : ধৰ্মে ধৰ্ম হুত বুধিপ্তিৰৰ উপাম। ুজানত বিচুৰ সম বোচে সৰ্ববঞ্জনে। গৰিমাৰ সমূদত সম মোৰ মনে 🛊

প্ৰভাগত ভাষৰ সদৃগ হৈল বাৰ। কোনে বৰ্ণাইৰেক ভান গুণক লপাৰ # গুণৰ ভণ্ডাৰ কৰি প্ৰচ্ছি আছা বিধি। যাৰ উপাসাত মনোৰগ হৈবে সিদ্ধি। প্রমান্ত্র সে তৈলা ভান পটেম্বর। ৰূপে গুণে কৈছে। বাৰ মাৰি সৰিবৰী । भक्तारक राज्यको (यम स्वर्ग अस्ति।। কোন্দ কহিবেক ভাৰ গুণৰ মহিমা ৷ চু নাপাৰ শিৰ ভান দেখিতে ভাষাৰ। (कभा**ठ्य (भारक डा**ड क्रिकिया **हायन** । ক্ষপালে ভিলক জলে দেব সপথব। ত্ৰৰ ভুট লোকে যেন ধ**ন্দু অনকৰ** । কুৰক্ষীৰ নেত্ৰ খেন স্বইগুটি লোচন। ভ্ৰমৰ সমান কলে মাণ্ডি ভ্ৰমকণ । নাসা ভূটক জেখি বেদ ফুপ্তম আকাৰ। যাও পূপা বৃদ্ধি নিচে হরে প্রমবাব 🛊 পূৰ্ব চন্দ্ৰ সম জলে বয়ন কমল। এট চুক শোভে বেন পরু বিশ্বক্র**ন** । ভাৰিমৰ বীজ খেন মলনৰ পান্তি। ঈষং হাক্তঃ নিতে কৰি বাকে কান্তি। কল্প সম কণ্ঠত কলন্ত তিনি বেখা। গ্ৰীৱাত দিলন্ত নানা মণি বনু দেখা। বক্ষঃস্থল পোৱে অভি দীন পয়োধৰে। শ্বৰ্ণ কুম ভূই ধেন দেখি স্বোধ্যে। আজাসু লক্ষিত্র আছে ভূক ভূই খানি। বাৰ লোক্তা দেখি থাকুকিব তেক্ত হানি। কৰতল দেখি বেন নৱ কিশলর। চক্ষ সম ভাষ্টে লোকা কৰে নঞ্চৰ ॥ পর পত্র মম ভান লোভস্ত উদৰ : ষাত্ৰ আছাৰতে ভোৱে পৰ্য প্ৰদাৰ।

কল্পাল প্ৰদেশ ডান কাভি বৰ সক। ক্ৰিনিয়া আছম্ভ যেন কৰৰ উম্বক ॥ নিভাগ এহল আতি দেখিতে হঠান। কৰী লাৱকৰ জিনে উক্ত মূপে শান । গুলুফ চুইক দেখি মোহ হবে মুনিক্স। পশ্মৰ পাকৰি সম ৰাতৃল চৰণ। মশ মধ্যে চল্ড জিনি ভাত শোভা কৰে। চৰণ পীঠতে ফুটি বেন ভেক্স পড়ে 🛚 প্রভাপে কালিকা যেন কমতে ধরণী পভিত্ৰতা ধৰ্মো বেন বামৰ ধমণী ৷ বৃদ্ধিত পাৰ্গত মেন আতি কাডায়েনা। यान (यम महालक्ष्मा क्रगड कमनी a দানে ভিনিকেক কৰ্ণ বাৰৰ কাৰিতি। मञ्जूरण व्यक्ति वाराय देशी नीजि » ' म्तिएक सम्बन्धे नर्तरस्य स्थातको । মাৰ গুণ গণে ভুফ্ট কৈয়া এৰপজি॥ ছত্র সিংহাসন দিয়া পাতিকা নুপতি। বৰ জনা ৰাজা খেন প্ৰখ্যান্ত স্কগতি। সেহি ধনি তথ্যে প্রভারতে প্রকা বত। প্রতিপাল কবে মকবিয়া ভিন্ন মত । হবি হব দুৰ্গাক ভঞ্জপ্ত একমন্তি। নিতা নৈমিতিক কৰ্ম্ম নকৰিয় ক্ষতি । তান উপাস্ক আছে আনেক প্রাক্ষণ। বুহস্পতি সম আতি পত্তির গ্রহন। ভাসস্থাৰ সঙ্গে থাকি মই বিভাগীন। ৰাজা ভুজনাৰ হৈছ বাঞ্চে প্ৰতি নিত। कालुभाद ७८१ ३ के छग्न छगद्र छ। দুজন। ৰাজাৰ কৰিয়োক একমতি। - কু ভাছুলি কৰি বোলো উমা মহেশ্বৰ। ডুজনা ৰাজ্যৰ শতু কয় কৰা নিৰন্তৰ ॥ পুন্ত কৃত্যক্তলি বেংলে কোনা সন্দানির।

ছক্তনা ৰাজ্যক কৰিয়োক চিনপ্তার ।

লিয় দুর্গা যাতে। ভক্তি মৃক্তিরো কারণ

গ্রম জক্তি বিনে নিসিঞ্জ প্রয়োজন।

চন্দত ধনি কোনো করানী শক্ষা।

গ্রহ জানি সভাসদ করা সংশ্বধান।

গ্রহ জানি সভাসদ করা সংগ্রধান।

গ্রহ জার চারিকো কেনা কানা নার।

বেংনে জপ্রয়ালে বৈনা ফানা নার।

বেংনে জপ্রয়ালে বৈনা ফানা নার।

বেংনে জপ্রয়ালে বিনা ফানার পার।

বিনাম্বর বোলা নারে শক্ষার ভরানী ॥

নিরম্বরে বোলা নারে শক্ষার ভরানী ॥

অংনক পহবী।

যদি বোলা মোথ এই চিন্ত কোনৰূপ।
ইংগৰ কাহিনী কহে। শুনিয়ো প্ৰথপ।
অঙ্গৰ চৰণ বুগ দৃপুৰে ৰঞ্জিছ।
এল্ফ চুইক দেখি যোগ হুৱে মুনিগণ।
বংগ কদলাক নিলৈ উক্ষ চুই জন।
বংল ক্ষমৰ সধা ভাগ আভি সক।
কালা বিৰাজিত লয়া নিক্ষয় ডম্বক।
আই বাবে মধা দেশ বেন শুণি পৰে।
আই বাবে মধা কেই হুৱে চাৰিয়ানি।
বাক্ষ দেখি বাস্ত্ৰিকৰ হুৱে তেজ হানি।
ধন্তু শ্ব পাশ অকুশক হাতে ধবি।
আই নাশ কৰিতে আছাই। দূচ কৰি।

কথ্যম কণ্ঠ নানা বত্তে বিবাঞিত। সিবলৈ বলিভ কণ্টি সৰ বিলাসিত। পূৰ্বচক্ষ জিমিয়া শোভৰ ভাৱে মুখ যাক দেখি ভৰতৰ মিলৈ মনে তথ। দাৰিমৰ বাজ নিকৈ দলনৰ পাল্ডি . ক্ৰমত হাজ্যত হাতে কৰি আছে কাৰি॥ ৰাতল অধ্য শোভে পক্ষিত্ৰ সম। নাসা ভিল পুস্পত্ত। অধিক নিঞ্চশ্ম ॥ মুৰ্গীৰে চক্ষুক নিশৈদ নৱন ত্ৰিউয় ৷ क्रव यूत्र जनक्ष श्रुक क्रिम्य । কপালত অন্তচ্চে আছত্ত প্রকাশি। সামসূত পোৱে কাম সিন্দুৰৰ বাশি ॥ এছিনপে মেহোৰ আগত ভগ্ৰতী। ব্যক্ত হোৱা কৰে৷ হেৰা সম্ভ্ৰ প্ৰণতি ৮ যদি বোলা মোক 6িশ্রধার কোন স্থান। ট্টাৰ উত্তৰ মাত্ৰ কা্ছা সাৱেধান। অমৃত লাগৰ মাধে আছে দিবা পুৰ। বাক বাভি দিনে চিন্দে যত শুৰাপ্তৰ ১ ভাষাৰ চৌপালে বস্তাবৃক্ষ আছে বভ। ফল পুষ্প পত্ৰ ভাষ দেখি হানা মউ॥ সেহি বাচি মাঝে ৰতুমত আছে ছীপ। ষ্যত শাৰী শাৰী লোভৈ উপৰন নিপ। তাৰ মধ্যে মঠ এক দেখি কোভিস্ময়। মান) ৰতে বিৰচিত মক্ত স্বৰ্ণময়। সেতি মঠ মাজত ঈশ্বৰ স্লাশির। আপুনি আসন হৈল স্কগতৰ জীৱ 🛊 ভাষাতে বসিয়া নিচে গাকে জ্ঞান্ডা কৰি। নিফানন্দ কলে তুমি জগত ঈশ্বী। এহি স্থানে ভোমকে আৰাধৈ যোগীগণে। ইজিবলণক দমি প্ৰম বঙ্গে ৮

এচি তথু স্থাৰূপ পৰ্য ফুন্মৰ। ভানিছেকে কুক্ষমণ নাহি বাচ পৰ । সংখ্যেত্ৰ কৰিবেই। পদ নকৰি নিস্তৰ। ছেবেলে বোগত মন হৈবে সমস্তৰ । গুলৰ উদ্ধান্ত পদ্ম নামে সুলাধাৰ। ন্তবৰ্ণৰ বৰ্ণ চাৰি পত্ৰ আছে বাৰ । মেতি পৃথিবাৰ স্থান কৈলে। নিষ্ঠকৰি। माधिकेश रूपमा निकाम्बर प्रकार অনলৰ সহ বৰ্ণ কর পার বাৰ ৷ সেহি সে জলৰ স্থান জামিল দুৰ্বাৰ 🕨 নাজিৰ মূলত মণি পুৰক কমল। বীল জীমুতৰ বৰ্ণ সম দশদল । অনলৰ খান সেছি কমলৰ মাৰে। অনাত্ত কথলৰ শুনা আত বাংল। कत्रम्य स्थाउ विष्टा शास्त्र स्विख्टव । বাচু দল ভাৰ প্ৰাৰাণৰ সমসৰ। (महित्युः कथन कामा नवडव वनि । আত পৰে বিশুদ্ধ পদ্মৰ শুনা ঠান। বোল গুটি পত্ৰ তাৰ দেখি ধুদ্ৰাকাৰ। কণ্ড খাকলে ভাৰ মহিমা অপাৰ। আকাশৰ থান সিতো প্ৰথ জ্বনৰ আৰুতা নামে পালু খাকে মধ্যত জবৰ চ 🖘 বৰ্ণ দুই পত্ৰে শোক্তা কৰে বাত। সেহি মনৰ বাদ জানিবা লাকাৎ ৷ শিৰৰ মধ্যত আছে বিভো পল্লগেটি। শুক্লবর্গ পত্র সহজ্রেক নোক্লেছেটি॥ ভাষাৰ কলিকা মাৰে আছে সদালির। महानम् उद्ग यामी प्रगड्य कीत् । চিত্ৰিলিত গাৰি আছে এহি পদ্মগণ। এছিভো ৰহস্ত কথা খোগাঁখো গ্ৰহন 🛊

ভূমি থাকা মূলাধাৰ বাহিৰে কুন্দৰী। হৰ আছে তথু পতি জনকৰ কৰি ৮ ডুমি কামাকুল কৈয়া ৰকিছে নাপাৰি। স্থান ঘ্ৰে (৪গ চোর যেন বেশ্যানারা ৮ তুৰ্গম স্থানত আছে যোৰ পতি পিৱ। खान शक्त नरेशल सरेवर Cमार क्रांत s এক মুদ্রা শত ভাগ ছিতে। মুলাধার। ভাৰ এভাগৰ সম কৰি কলেবই 🛊 সেহিৰূপে গুলুমাৰ মধ্যে প্ৰৱেশিয়া ছয় পাল সামে ভব ভতুক ভেনিখা e শীখ বেগে গৈয়া ভূমি কৰি মহাৰঞ্জ। ৰচতা ত্লাভ পাইলে নিজ পতি সক্ষ 🛭 বিৰ্হ বজিক নিৰাহিল ভান সংখ্ৰ ক্ৰীড়া কৰি পণ্ডি সমে ভৈল মহাৰংক। পাছে বিমৰ্থি মনে পায়া লড়্যা বৰ। श्रीमीय निकटि धाकिनाक क्या उन । মনে বোলা মোক নাড়বিব ভাল আৰু : কৰ্মা কৰি আছে৷ যতেও আপুনি বেশ্যাৰ 🕫 ক্ষনাততে ভূগম পথক ভেদি **আসি**। সকলে নাৰীৰে জনমাইলে উপহাসি। পাছে পদ হত্তে মুখ্য প্ৰধা বৃত্তি কৰি। **6य कल उन् महम विदाहेला कुम्मदी** ॥ সেহি পথে আদি পূৰ্বে স্থান পাইলা আৰু। মুলাধাৰ বাহিৰত ত্ৰিকোণ আকাৰ। আপুনাক ভুজ্জৰ সমান কৰিয়া। ৰছ্ছ। শ্ৰামে হেৰ দিয়া থাকিব শুভিয়া। এহি ত'ক্ষ ৰূপ মান্ত কৰিলো ভোমাৰ। ষাৰ প্ৰবল্ভ লোক হৈটৰ নিস্থাৰ ॥ তুমি বুল কলে পাক। বিচে। গৃহ মাঝে। আতি মনোহৰ মিতে৷ অক্টোৰে বিৰাজে 🕯

প্ৰথমতে তিনি কোণ নিশ্বিয়া ভঠনে। ভাত পৰে আঠ কোণ কৰিলা নিৰ্মাণ a মশ মশ কৰি কৃতি কোণ ভাত পৰে। পাচে টোম কোণ আৰু নিশ্মিলা উপায়ে 🕽 অংভ পৰে ডিনি বুত বলর অকোৰ। চতুৰ বা তিনি কোণি নিশ্মিল। চাৰি থাব। यारत जिल्ला अरम्राजन हुक करत घरव । সেহি মতে ভয়ু গৃহ ৰচিল। লক্ষৰে 🛭 উৰ্জ মুখ তিনি কোণ যিতে চাৰি গোট শ্ৰিকণ চাৰিৰো নাম নহে আভি ভোট। লধ্যে মুখ পাক বিজে ত্রিকোণ ভাষাত। শক্তি হেন বুলি ডাক জগতে প্রথাত। ভাত পৰে ফাট দল পশু চমৎকৰি। আৰো নিৰ্মিল। পদ্ম সোচু পত্ৰ বাৰ। এছি মতে প্ৰকাশে ভোক্ষাৰ গৃহ খান। হার। মণি মাণিক বচিত থানে পান । ভাষাৰ মধাত বিশ্বৰূপে সদাশির। আলন হৈইলা ভবু জগতৰ জাঁৱ। ভাষাতে চডিয়া থাক। ৰাজবাঞেথৰী। এটেকে নাহিকে আন ত্যু সৰি বৰি। ভোমাৰ সমান দেবা একাণ্ড ভিতৰে। উপমা प्रियान शहे अर्थना श्रेयात 🗈 ইছেতু ত্ৰহ্মাক আদি কৰি কবিগণে। **ट्यामाय डेलमा टेकटडा (बहेम ट्याह्माक्ट्य 1**

ভন্ন ভনুক অনুসৰি ত্যু মন্ত্ৰ কৈবে গত কৰি,

প্ৰথমতে ককে: মহিমা হন্ত লাহ্মৰ।

চতুংৰপ্তি হন্ত আগে কৰি তথু বাকো মদুনৰ অৰি,

বল কৰি থৈলা যত লোক নিৰম্বৰ

জানিমানি কৰি সিদ্ধি গত ভাজাৰ উপায় নান। মত, ভঞ্জ সকলভ কহিছা কৰি গোপন।

কেনো ভয়ে কাছে ধর্ম যত কোনো ভয়ে কর্ম নানা মত, কভো খানে করে কামৰ নানা সাধন ঃ

মোক্ষৰ সাধন আছে যত কেনো কোনো থানে নানা মত, কেন দেখি ভুগট নড়িল শভূৰ মন।

কলিকালে যত লোক চয় । বহু শাস্ত্ৰ চাইতে কৰি ভয়, অনুষ্ঠ কৰিব নাঞ্চানি কোনো সংখন।

ইচেডু হতন্ত ভল্ল নাম শান্ত ধৰ্ম কৰ্ম নোক কাম, ভাকে পৃথিনাক আনিক, ভোমাৰ পতি।

সেতি সে তোমাৰ নিজ তথ্য তাতে আছে নানা যন্ত তথ্য, ভাৰে সে ময়ক উকাৰো তথ্য সম্পতি ।

শির শক্তিকাম বস্তমতী কল্ডাক বিশশি ৰভিশতি, শির শক্ত সংস্কর্মণ প্রভাৱ ।

এতি ময়ে যাত বৰ্ণ সৰ আৰু লোপামুল। বিভা কোলে সকলেনে।

ভাল্পিক পণ্ডিতে আৰু অৰ্থ পাইবে অপ্নয়ালে নহে বাৰ্থ, ভেসকে নকৈবা অভ্যতে অকাৰণে ৷

টা চা নিছা বিহেচা নৰবৰে নিশ্বম কৰিয়া জপকৰে, ভাতে চতুৰ্বৰ্গ মিলে ভাৰ কৰ্তকে ,

যিতে। এতি বিদ্যা উপাসন্ত পঞ্চাক বিধানে ভক্তিমন্ত, ভাতাৰ মহিমা কি কটবে ধৰণী চলে।

একি ভানি নবলোকচর এবিয়োক যাও রৌধনত,
তন্ত্র সন্ত বিনে নাপাইবা কলিত গতি।

তন্ত্র সাল্ল,পঢ়ি মহাজ্ঞাথ উপদেশ লাভি কক মুখে,

ইন্ট লেক্টোৰ চৰণে কৰা ক্ষম্ভি ৯

सामम् गश्री।

বৈলিক দাক্ষাত বহু আম তান্ত্ৰিকী দাক্ষাৰে একে সম, এতেকে জানিবা সূত্ৰত ভদ্ৰৰ মত।

অলু আহাদতে প্রয়েজন সিদ্ধি হরে যিতো কৰে মন, সংশ্যু নাহিকো যাতো শিৱৰ চৰণত।

ভানত আলোকো বাৰ্ণা মোক দায়া কৰি লিৱৰাণী, ভালত মোৰ নিবাস কৰা সভতে।

লক্ষীশাখ ব্ৰিজ।

মহাভাৰত—শাস্তিপৰ্ব।

নিগল'ড মুধিন্তিৰ শুনিয়ো গাকেয়। পোছে। আউৰ কথা যোৰ মনৰ সংশ্ৰ । यक्षिया (शहर विद्वार विश्व निष्ठ निष्ठ । বোলা কেনে কাৰ্যা সিছে। কৰিবে সম্প্ৰতি । ৰাজ্য ৰক্ষা কিম্বেড কৰিবে নৰপণ্ডি। শঞ ক্লিনিবাৰ সিত্যে কেমনে যুগুতি ॥ -যত্নে নিছে।ছিবে ৰাজ। কোন চাৰগণ। বিখাদৰ পাত্ৰ কৰিবেক কোন বৰ্ণ # ৰাজ ভূডা হৈবেক কেমন প্ৰাণীচয়। ৰাজ ভাগা। ৰাজ পুত্ৰ হৈবে কেন নয়। প্রাথকি ইবাক মোড কহা পিডামছ। যদি ভোমাসাৰ মোড আছে অন্যুৱাই 🗈 ভীমে বোলে শুনা ধর্ম মোহর বচন। প্ৰাৱৰ্ত্তন কিমতে কৰিতে ৰাজাগণ । कविद्वा द्वामा ३ भरे दिन वद्य महि। শুনা সাৱধানে ভূমি পাতৃৰ সন্তুচি 🕫 প্ৰথমে জিনিবে আখোনাক ৰাজাচত। ভেবেৰে জিনিটে পাৰে শক্ত **সম**ন্তর ॥ আধ্যোনাক থিটে। ৰাজা নপাৰে জিনিতে। সেহি জনে শক্রক জিনিখে কেনমতে। মুহকাৰ আদি লোভ মোহ কাম জোধ। জিনিবেক আৰু যিতো নুপতি প্ৰবৃধ 🗈

মহাভাৰত—শাব্দিপৰ্যন ৷

জিনিলেক সিতে। জনে ইন্দিয় নিশ্চয়। শতুক জিনিবে সেহি ৰাজা শক্ত হয়। পানে পানে দুৰ্গ পাতি কৰিতে ৰক্ষণ। সমাধ্যে সঞ্জিত বাজা কৰিবেক ধন ১ আৰু কহে। যুখিছিৰ ভোমাৰ আগত। বেন বেন চাৰ ৰাজা লৈবেক সক্ষত। ভাচাৰ লক্ষণ মই কৈৰো প্ৰপঞ্জিয়া। কুক্ৰ নক্ৰ আৰু শুনা মন দিয়া। পৃশ্বৰ চিত্ৰক বৃদ্ধিয়া ইক্সিচটে। শাপ্ত জ্ঞান ভাষাত হৈচেক ভাল মতে। কুখা ভূকা সর্বক্ষণে স্থিতে লাগ্য। বস্তভাষ পাইলে তাক শ্রম নেবোলয়। ত্ৰে চাৰগণ নিয়োজিৰ থানে গানে। মগৰে নগৰে গৰে পুল্প**ৰ উভাবে** 🛊 দেশে দেশে আমে আমে বাঞ্চ অভান্তৰে। क्षणरङ्ग कृतिक हारणण निवादस्य । চাৰ বুলি চিনিতে নগাৰে একোমন। ছাড় অন্ধ ৰধিবৰ ধৰিৱা লক্ষণ ৷ মন্তি সকলৰ গুৱে থাকিবে সদাই। যন্ত মিত্ৰ আছে ভাৰ লৈব অভিপ্ৰাই। পুত্ৰৰ লগত চাৰ থাকিবে বছপ্তে। সভতে ভাষাৰে মন বুছিৰ অৱস্থে । मुशस्त्रिय वश्च बाक्य। स्वार्क्ष यक यह । ভাৰ অভান্তৰে চাৰ থাকিব সভত। (यन कक शंकार्य नकार्य काल मर्ड s এছিমতে ভাৰ নিষোঞ্চিব দুক্ষিমন্তে। পৰ জনে নিবোজিয়া খাকে বিজে চাৰ . ভঃক ভয়ন হৈব ৰাজা কৰিয়া বিচাৰ । ৰজাৰে সমাজে আৰু সন্থাসীৰ ঠাৱে। উদ্ধানৰ পণ্ডিভৰ সভাত সভাৱে।

আপোন দেশত আৰু গৃহৰ মধ্যত। কৰিৰে বিচাৰ আৰু শ্যা। সমিপত । ক্লেন্তে প্ৰকাৰে চাৰ বিচাৰ কৰত। প্ৰচাৰ্থণ বিভে। ৰাজা ভাৰে কয়। সিছে। নুপতিৰ স্তথ হৈবেক সম্প্ৰতি। কহিলো সাৰাংশ উচ্চো জানা মহামতি। চাৰ হীন ৰাজ। যিতো থাকে কদাঠিত। মন্ত্ৰণা কৰিৰে পাছে মন্ত্ৰীয়ে সহিত » বিপদ কালত যেন উপকাৰ পাই। মিত্ৰভা কৰিব বলী নুপত্ৰিৰ ঠাই 🛊 আজ্ঞা নিবাৰণে হীন নুপতিৰ ঠাই। হেনলৈ ৰাজ্যৰ জানা মিটা মুজুৱাই । দ্ৰবা লভিবাৰ যাৰ উৎসাহ সম্প্ৰতি। অতি গুণরন্তু ধর্ম লামে মহামতি। বেদ বেদাকত তৈব সদায়ে পাৰ্গত। প্রফাগণ প্রতিপাল করে অধর্মত 🛚 কেনদে ৰাজাৰ ঠাই কৈবে মিত্ৰভি। ভবিবে ছেলায়ে সিয়ে। বিপদ ভগতি॥ পূৰ্বৰ অপকাৰী জন গাক্য দেশত। মাপুনি উৎচন্ন ৰাজা মানিৰে মনত 🛊 চলে বলে সিজে লাজ মাৰিবে ৰাজাই। সিতে। নুপতিৰ সৰ্ববকালে ভূৰে যাই 🛚 বলে বার্গ্যে হাঁন ফিডো থাকয় নুপতি। উপায়ে গুচায়া ৰাজা লৈবেৰু সম্প্ৰতি 🛭 যিতো ৰাঞা মন্ত্ৰীয়েৰে প্ৰিতি অকুক্ষণ। উপায়েৰে ছুইৰে৷ ভেন কৰিবে মন 🛭 আতি বৃদ্ধিমন্ত বিতো নৃপত্তি হৈবেক। ৰাজ্যক ইছালে সদা বুদ্ধ বজি বৈক 🛊 শাম দান ভেদ আৰু তৃত্য উপায়ে। ষ্ঠ পৰিগ্ৰহ নূপে কৰিবে শ্বভাৱে ।

नाना सारत वृत्तिहरू शामाञ वहन । চাকে সাম বুলি কচি আছে পাজ্ঞছন। স্থানক কুন্দাৰ বস্তু নিবেক সম্প্ৰতি। শক্তৰ মনত যেন বাঢ়িবেক প্ৰিতি 🛭 আকে দান বুলি বাপু ক্তনা যুধিতিব। পুৰ্বেল আৰু কহিছা আছুগু মহাধীৰ। যদিয়া প্রৱল মামে থাকত ইফটিয়া মুদ্ধান মন্ত্ৰীয়ে সমে কৰম মিত্ৰত। । कात्मक अवरङ्ग हाब लग हेर्नक (अम) আক ভেদ বুলিয়া কৰিলে। পৰিছেদ । এতি ভিনি উপায় কৰিবে জানা আগে। ভগাপি যুক্ষক ইছা কৰিছে নলাগে & বাহুবলৈ যিতে। বাজা অর্থক বাছর। সেহি কুর্থে প্রাক্ষণক ভূষিৰে নিশ্চয়। প্ৰজাৰ উচিত কৰ লৈবেক নৃপতি। शिट्ड। नुभव्तिक **का**ना नभारत सुर्वति ३ অকাৰণে কলচিত্ৰে নদপ্তিৰ ৰাজা ৷ আত্ম পুত্ৰ সম কৰি পালিবেক প্ৰজা। বিষাদ পোছপ্তে আলো থৈবক পণ্ডিত। শক্ষাধক্ষ হড় কথা কিজানিব ডাড । এছি মতে যিতে। বালা প্রবর্তে সদাই। हाश्चव अहिको क्या प्रत्या विद्या या है। বি খানত বক্ষদা হতে উভপন। ভাত নিধোকিৰ মন্ত্ৰা আগুহিত কৰে। शिट्डा विट्डा मात्र नट्य क्या जल्लांडा ভাহাক উভিত দণ্ড দণ্ডিবে নৃপতি। হেনর সমান গও বংয় সভত। সিজে। নুপতিৰ ধর্ম্ম বাচে অপর্যাস্ত । দণ্ডক নাঞাতে বিভো ভুন্ট ৰাজাচয়। নিতে পাপ সিদ্ধি হয়ে ৰাজা নউ হয় ৷

উচাৰ কাৰণ কলে। শুনা মনকৰি। সিদ্ধি চোৰ পাই নৰে আনিলেক ধৰি ॥ নুপ্তিৰ আগে ভাক ভেটাইকেক নিয়া। ভাক দেখি নুপত্তিৰ সম্পল্লিল দায়া। তাৰাৰ উচিত দণ্ড শুনে বিষাটন। অনুৰূপে মন্ত কৰি এৰিল। তেখন। মৃদি পুত্র ভাগায় আদি ভ্রুছদ সম্পতি। ভবাপি উচিত মধ্যে মণ্ডিব নৃপত্নি। নদণ্ডিলে সমূলে পাপত বাই ডল। দেশত মিলয় বিশ্বি নষ্ট ছটে বল । এতেকে পশ্চিত হৈবে লাগর দৃপতি। ভপতা সংযুক্ত হৈবে আতি 🖰ৰ মতি। দান দিয়া ভূষিবেক দেৱতা জ্রাহ্মণ। হতু হজিবকৈ লাগি সদা হৈব মন 🛊 এতি গুণাত্বত যিতে। তৈবে স্বাঞ্চানয়। ভাছাৰ দেশত কিছু বিশ্বি নিমিলয় । চিৰকালে ৰাজ্য জোগ কৰিবে সম্প্ৰতি। নদায়ে ধর্মার ভাব ভামিবেক মতি । দান ধর্মা ভলতাত নাদিকয় বৃতি। যপক্ত। গুচর শব্ধ ছপাত্তে সংপ্রতি । বলব্ৰপ্ত ৰাজ্যনে পিডিবে কৰে মতি ৷ ভাৰ অভিপ্ৰায় ৰাজা বৃক্তিয়া সম্প্ৰতি 🛊 দুৰ্গম থানক পাছে কৰিবে আভায়। (यन भएड अञ्चाद किलाद नशानग्र। উছত কৰিয়া গঢ় ৰান্ধিৰ যতনে। ভাহাত প্ৰবেশ হৈব স্থা প্ৰিজনে ১ পথকে। দুৰ্গাম কৰিবেক আডিশয়। পুমু পুমু সভ্তে বাকা নৃপতি বুলিব। অসংখ্যা ভাতাৰ ভৈত কৰিব যত্ৰে ৷ 'খন খা**ন্ত** হৈকে নিয়া ভৰাইৰ ভেখনে ।

মহাভাৰত---লান্তিপর্বে।

निद्द नशासिया सिंह डा भवागन शास्क । শক্ৰমণ কৰি ৰক্ষা মানিবেক ভাকে ॥ ক্ষেত্ৰত থাকৰু বগি শৰা সমস্তৱ **।** ভাকো নফ কৰিবেক ৰাজা মহালয় ৷ अमे अब वादि कल बढ़ाई/तक छण। ক্লপুৰ্গ প্ৰধান কচিলো ইছে। কথা। সেহি জল পৰিক্ষাক কৰিবে পূৰণ। বাইবে বেবে নপাৰ্য তাত একেকিন। थां डि वृद्धिमन् शकः शास्य विकर्तः। शब्दि कार्यः नम् क्यावेद्य शिक्स्न । स्त्रभा दुर्भंड यनि महत्र शास्त्र क्या। ভাষাৰ উপায় কছে৷ শুনা মহালয় ৷ কুদ্র বৃক্ষ বত আছে মূলক ছেদিব। পূজনীয় কৃষ্ণ চয় বছনে ৰাখিব। বড় বড় বৃক্ষচন্ত আছন্ন বডেক। ভাষাৰ সকল শাখাগণ ছেদিবেক ঃ মূন্দৰ কৰিয়া স্থান কৰাইবে নুপতি। ্যন আক্লাসক্তে কৰিবাক পাৰে সভি ॥ শ্বৰ পুৰগণ সৰে কৰিবে লঞ্চট। কলিবে নপাৰে খেন দেখিতে প্ৰকট চ সদাধাৰ পুৰ খাজা কৰিবে এনয়। তেবেলে শক্রত হত্তে নাহিকর জয়। बादब निरम्नाकिया देशदन वह वज छम्। अरका यहा (दन लड इसक नके दंग । প্রায়ত্তে ব্যবিধার খেন শত্রারে নপারে। সময়ত অংশ্ব সন্ত মাৰিবাক পাঁৱে 🛭 , বৰ বৃক্ষণ কানি প্ৰস্তুত থৈবেক। ৰগৰাইলৈ ধেন প্ৰাণ্ট মৰয় শতেক 🛭 খানে খানে গাওঁচয় নির্মাণ কবিব। ন্তুতিক লুলক নিয়া ভাতে নিয়োজিব ।

pল্যে নিশ্মিত সভ নাকে সুৰ্থন 軟織 物作品 原作法 有理性 英语性的复数过时利用法 शहक कुरायक च्यानि देवचा व्याहरू यस । ट्यमताबै रेपर्य रेड्ड क्षात्रिय क्यु है। যতি শক্তরত কালি ছোৱে উপায়িত। জিবা একবিবা পাল বাতিলৈ উচিত হ क्रियमञ्जू वृष्टिः योक्तः भग जित्समितः। बद्धनक व्यक्ति जाक टकडरण वाकित । समान बालन माध्य नाचित्र वाहरून । भूक काल सहय अहेशहरूक उद्वर**क**हन ह ভিৰমন্ত বজিক কাক্ত বিশ্বতা প্ৰাণী। কুংক ধৰি নুজান্ত পজিব্ৰক আনি হ विक्र कुलान हिनुवान क्रिके 6 न बाक्षणुरक वेकाक अरेगर्ड ककाहिए। বাহিষ কৰিয়া ভাক নিৰ্বান্ধ গৈবেক। ক্ষানা নুলাভিত্র (লাল্ডর প্রতিবেক । क्षांत्रबंद शिक्षा क्षत्र सर्गकरत्र अस्मारित ছালে প্রাটনেক হাজা ক্রম্ম মুন্দ্রি ১ সভামত্যা লাভিবাৰ পেশত উচ্চিত্ৰ অস্ত্র স্থানৰ লাটাৰ ছবুছ বিভিন্ন চ दृष्टल वन हाहे छात्र वेशायक लुक्त है। লোখাত ৰাজ্যক আৰু নপাৰে নুলতি ৫ নিশ্বিংবক ব্যক্ত পৰ বছল কৰিছে। । se दुक्ति काउँ भाउँ देवान निरुवाणिय » কাৰ্যক কৰ্মেত্ৰ ক্ষান্তি ভূবা পুৰুষ্ণৰ । গুজ কৰি প্ৰসাভ বাগিৰে লেক্ষাগণ ৰ व्यक्षमध्य सक्रमान क्याप्टित वि पाइत । र्षम शामकाव नेल गाउँ अध्यक्त । नदोकः मनत पृष्टि कदिव मधान দেভু সৰ নিজেভিৰে কৰি ভাল মতে ১

প্ৰথ দীভাত বিজ্ঞা থাকে ৰাজাপৰ। वार्ग्डक मिक्ट्यक कविया वस्त्र ह गुक्त अबु ट्रेक्ट्स ट्रम जेनव यह यह । ক্ষম্ভ তুৰ বন্ধ ধাৰ্থিৰ ক্ষমান্ত ৮ **भूभा**त कालक क⁴वट्टच सकदने। क्षक्षात्व वाधित्व यहमः माधिव कुणवने । মালু লাভু সূপক পারের বার বাছ। মক্তিৰেক মুখ্যৰ সন্থাৰ জগৰাৰ **৫** বিধা বস্তু পারে বাঞা সন্ধিৰে তেখন মকল বৈশ্বি আৰু কল মুলগৰ চ **हारि विच**ेत्रश्रक पश्चित घश्मको **८७८व माञ्चाम (लाक तरेवादक कानि ।** जब देवक समा देवक सम्बो देवक सम्बन्ध ८भाट्रेबंबर महत्र छादि देवस माहबुमाय । এট যে অৰ্থাপিশ বৰ বৰ মাৰে। बाहारी मयुक्त जब टेलर कार माहन । बाका कांदा लच्छा लावत विरुद्धा करे। सर्च वि.व. दाका प्राप्त क वर्ष प्राप्त । ব্ৰাহ্মণৰ নেহে চান নামানে চেৱৰ मुक्तक कवि काम मूर्य नार्म नाष्ट्रक e মার্ল্ডেলের সদ। সিত্র। প্রাণীক দিংসর 6ল পাউলো কলাভিত্তা মধাইত্ব খোজর । (क्स (म कसक बाका स्ट्रेन्ट्र मकड । पान दशरूव नुगडिन बच्चे स्टूड केल । ৰণি পুৰাতন ভূতা লাৱৰ মল্লাড়। क्षणका कर्या क्षण भिराम भगत । উপায় কৰিলা ডাক কৰিবে অধিন। ৰণা বোলা অৰ্থ চিতা পুৰিবেক জন ১ মনেক সাম্বনা বাংকা বুণিংব বুগুড়ি আপুনিৰো ডুজ কম বুলিবেক যদি 🛊

এক্ষে যদি ভাৰ চিত্ৰ খেদেখয় ভাল। স্তাক বধি নুপৰিয়ে গুটাইবে ছাঞ্চল। আউৰ নৃপত্তিৰ কিছু কহিবে। প্ৰক্ৰণ। ষাক থাক প্ৰথন্তে ৰাখিবে ৰাজাগৰ। আপোনাক ৰাজায়ে ৰাখিবে সককাণে। कामाजा भगक जला वर्गचट्ट यं उट्ट १ ভশ্ৰাৰক সভক ৰাখিবে নৰেখাৰে। মিত্ৰক বাগিৰে যেন চিত্ত নিবিগৰে চ সকলে सनक दाका वास्ति सटाउ ষ্ণাপোন নগৰ ৰাখিবেক ভাল মতে। একি সপ্তাতোক ৰাজা চান যুধিন্তিৰ। আক ৰক্ষা কৰে বিজে নুপতি ক্পিৰ। আৰু হয় গোটা গুণ কৰো নৃপতিৰ সংহধান মনে আৰু শুনা যুগিছিব। বুলিবাৰ অৰ্থে ৰাজা কৰাইটো আসন সদাতে কৰিবে ভাত অনু যে সন্ধান । প্ৰত চলােশ্ব ৰাজা ফুৰিবে বড়নে। ৰেন পাঁড়। কৰিছে নপাৰে শক্ৰণণে । শব্রদার আসমৰ বৈরা অভুমনে। তেবে নৃপতিয়ে খাৰোছিব সেহি বান। যুক্ষক সন্মূপে চলে বিভো ব্যক্তাগণ। বলবুত্ত থাচি সঙ্গে লৈবে বহুজন গ व्यक्त क्रम अकतर किस्तानिहरू वर्ग। विशा क्षात नरह (यम कवित्व यडम । বেৰে নৃপত্তিৰ সৰ্বৰ কাৰ্যা সিদ্ধি হয়। ৰহিৰে লাগিলে কোঠ কৰিবে আভায়। এছি মত গুণ মই কৈলো ভিন্ন ভিন্ন। কহিৰে। ত্ৰিবৰ্গ যুখিন্তিৰ দিয়া মন । ধর্ম অর্থ কাম আকে কলিচ নৃপতি। বৃদ্ধি কর বৃদ্ধিয়া কৰিব যথা মতি ।

ড়িনি বৰ্গ সংগ্ৰহণ আৰু শ্ৰ গুণ। টহাকে জান্য যিতে। নৃপতি সভ্তন । সেহিছে। পুৰুষ নাগে ভুঞ্জিৰে জৰনী। কহিলো ব্যামাত ইটে: কথা মহামানী। স্বশ্ৰে প্ৰচাক যিতো কৰে প্ৰতিপাল। সেছি নুপভিয়ে ৰাজ্য ভূঞে চিৰকলে। প্ৰভা পালনত পৰে ধৰ্ম নাহি আৰু। ক্ষব্যিৰ বাকো ৰাজা লৈয়েক প্ৰাৰ্থণ। কৰ্ণ্যে কাৰ্য্যে কৰি যিতে। পালয় মেদিনী। সেকি মতে ৰাজ্যৰ পালয় যত প্ৰাণী # সেহি নৃপতিৰ ভগ এত ক্ষমসন। যক্ত বহিবাৰ কিছু নাহি প্ৰয়োজন । প্রজাক পালনে সবে ধর্মা সিদ্ধি পাই। ইতে। কথা ভোমালাভ ককিলো বুজাই। শুনা স্প্রক্ষন ইট্ডা কথা কচিক্ই। আপ্তিপৰ্যা ৰাজ খণ্ড পৰম শুক্ষৰ ৰ স্তাস সম ভকত লাহিকে একোজন। ভেশ্বে বীৰ শহনত কৰিছে শহন। প্তবিয়া গণ দিয়া আছে বুধিন্তিৰ। क्षमग्रंड कृष्णक हिन्तुन्तु वीवयम । বল কল এবিলেক ভোগ মণুপ্তৰ। कारकेड (मधा (मध्य आङ् नारमान्य । ব্ৰহ্মানক কুৰে মহিল পাকে গদানুত। শৰীৰৰ য়ঙ ভূথ নকৰে ইন্সিড । কুক যুখিন্তিৰ ধনক্লয় বলী আৰু। ভাষদেন সমে ভুই মান্ত্ৰীৰ কুমাৰ : এমকে মহিতে প্রতি দিনে বাস্ত চলি। ভীন্মৰ চৰণে বাই কৰন্ত সেৱল। কুম্নে সংখ মাটিও চৌপালে বাকে বসি। যুধিটিৰে ৰাজ নিভি পোড়স্ত হৰিবি॥

সৈতিতো সন্ধান ইতো প্ৰম প্ৰির।
বিশেষ নৈক্ষরৰ ইতো উত্তম চৰিত্র।
ইকাৰ প্রবেশ জৈল বিজ্ঞান মতি।
কশুল গুডিয়া সিতো শুক্ষ ভৈল আতি।
পাতে বা প্রায়ে ইতো শুনে বহু কৰি।
প্রমণ্ড উদ্ধানে যাই আপুনি নিস্তৃত্বি।
আক্রম প্রভৃতি পাল আক্রম ভাকার।
আক্রম প্রভৃতি পাল পাক্রম ভাকার।
অবাহ মাতকে সর্বর পাপের নিক্যান।
ভ্রমান ভূপক বিজ্ঞানতক কেন কার।
মহাপুণা পাল ইতো মহাজারতব।
আরণে প্লায় পাপে নিশ্লের জন্মর।
ভ্রমান ভূপন মাতকে বিশ্লাকর বিশ্লান ।
বিশ্লান কার্মান ভূমিন স্লান্তব।
বিশ্লান কার্মান ভূমিন স্লান্তব।
বিশ্লান কার্মান বিশ্লান কার্মান।
বিশ্লান কার্মান বিশ্লান কার্মান ।

পিপুৰাম ক্ৰিজ।

আয় পৰিচয়।

জনু স্কুত প্ৰাচাপৰপ্ৰত মন্তাৰৰ। शिक्षदेक बालाङ कचा अर्गब शिक्षव । কুষ্ণবৰ্ণ কলেৱৰ ভক্ষী মোহন। সকলে সম্পূৰ্ণ অঞ্চ নাহি প্ৰিপুন ৮ বুজিত সাগৰ আউৰ দানে কৰ্ণ সম। ममारे हिन्द्रिया भारक शासिन्य हरा। মুনি চক্তে সিদ্ধ চক্তে শকে মন্ত্ৰী হৈল। ৰণ কৰি শক্ত নালি যপক ৰাখিল। এয়া মাল গঞ্চ মাল সবে গুভিছিল , আপুনাৰ বৃদ্ধি বলে সবাকে কৰিল। হত্ৰাকাৰে ভিনি গোটা মঠ কৰিলন্ত। बिद्ध दुर्गः क्षनार्थन पृत्ति भाभिनम् । भारत करियादि वड प्रान्य विथान । সাঞ্চিত নকৰি ধন পাকে কৰি দান। বিশ্বনাথ সীমা কৰি মানহ গ্ৰহান্ত। **এন্দ্র পরে সমস্তব্যে পার্যন করন্ত ।** এছি महुछ मञ्जीवय महेरव नपारे। হাহান কুপতে আমি থাকি ভিনি ভাই। ভাৰতৰ শেষ ৰূপা ৰচিলো পুয়াৰ -দোৰ দেখি বৃদ্ধতন ক্ষেমিবা আমাৰ ১ ভ্ৰণে পিথুৰামে ধৰি চৰণে কৃষ্ণৰ। বোলা বাম বাম সৰে ভবিছো সংসাৰ 🖟

প্রাথ্ডোলিজ বত কামি পাকি স্প্রমাদে ভান মনোৰথ দিখি ভৌক সৰ্বদাই। সম কথা ফলছেক থেকা পাদ এই । মাৰত থাকর ভূমি ভাৱে ৰম চর। মোৰ আলীকাদে সদা পাকোক নিচয়॥ মধু মালে শনিবাৰে ডুই ঘট বাহি ৰাম কৰ মণিচক্তে শকে সমাপত্তি । ভৰণ্ডজ কুলে জন্ম ধৰিয়া কলিভ : শাস্ত্র চয় নাঞ্চানিয়া নটেচলো পণ্ডিত 🕫 কেরলে কৃষ্ণৰ পাত্তে কৰি আছে। আশা। আন একে। মোৰ মনে নাহিকে ভৰবা 🛊 কুকঃ পিডা মাডাবকু কগত আধাৰ। কেনয় কুপালু কুন্ধ কণ্ডৱে লাখ 🛊 কুষ্ণেলে ৰাখিয়া আছে সবাৰো জীৱন। ষেন বায়ু অনিহনে সবাৰো মৰণ। এতেকে কৃষ্ণৰ পাৱে কৰি আছে। বাৰ। সংসাৰ সাগৰে প্ৰান্ত কৰিবাছে পাৰ। ভাগ্যা পুত্ৰ পৰিবাৰ নাচিকে বিস্তৰ। তুই গুটি ভাই আছে সঞ্চত ভোমাৰ। মোড পৰে তথা নাহি এই পৃথিবীত প্ৰবেষ ক্ষেত্ৰক মৌক নিয়া অভিৰয়ে। এতি বাঞ্চা কৰি আছো তব চৰণতে ॥ থিক পিপুৰামে বোলে মোৰ এছি কাম। দেশবালা সকলৰ চৌক ৰাম ৰাম।

মহাভারত-মুখল পর্বা।

বৈশক্ষায়ন বদতি শুনিয়ো অক্সিজয়। কৃষ্ণৰ বচন শুনি প্ৰণামি ধনপ্ৰয়। পূঞাৰ্বি,দ চাৰি কোটি বাদৰ বুবত। ধন,বড়ু লৈয়া হাত্ৰা কৰিলা সমস্তু। গৃহত ৰহিল বালা বৃদ্ধ নাৰী বড়। কুগ্ম বলগুড় দুই লড়িলা লগত। हमोका इ इडिया भारक ट्रेडल सु निर्मय। দৃত্ত পাঞ্জি জানিলযু প্রাক্ষণ বিশেষ চ ম্মান দান কৰিলয় বিধিৰে বিধানে। খন পুৰি আক্ষণক দিলা নানঃ দানে। হয় হস্টা ৰণ ছত্ৰ অলকাৰে মণ্ডি। ধেনু ভূমি দিলন্ত ভূগতি যাউক থতি। দান অবসংল হৈছা বাদৰ সমস্ত। ৰসিলা সমাজ পাতি সংৰলে তাৰত 🛭 ন্তুক্ষৰ শৰীৰ দেখি বাহ্ বক্ষৰ। সবাৰো প্ৰকাশে মুখ চক্ৰৰ মণ্ডল । কারে চালিরেক পাছে পুশু ভৈলা জ্ঞান। মধুসম স্থাক কৰিলা সংৰ পান। আয়ু জ্ঞান হৰিলন্ত কুষে। সেহি কালে। ৰিজ্ঞান বিভাগত সৰে ভৈলপু বিহবল । ঢ়লে। পৰে। ক্ষে ধেই ঘাকে ভাকে বোলে। কপ্রে। অক্তে বোলাবুলি উঠিলে কেঢ়াল। কুঞ্চে আৰোপি মাজে সবাৰে গাৱত। सभारक सरवर्या (शहल कविरवर्धः) इत । কলো বোলে ভোক আঞ্চি নিকো ব্যব্ধ । কতো বোলে তোৰ আজি ছেদিবোছে। শিৰ ॥ করে। ক্ষমে চঞ্ পকাই বোলে থাক থাক। কভে। কড়ে। চনে বোলে কোনে বাথে ভোক। এহি বুলি বাঁৰ কাচে কাচিলা ভেখনে। ৰখড় চৰিয়া সাজিলন্ত ধ্যুতি । কামদের সমে যুদ্ধ লাগিলা দেৱৰ। ফুমিত্ৰ। জুৰপে জুই কৰ্ম্ম সমৰ । মজুৰ সহিত্তে কৃষ্ণে কৰন্ত সমৰ। লাগিলস্ত সভোকি অনিক্পৰ সমৰ ।

मानद्व सूरमदन व्यद्धाः कवस्य दर्व वय । সক্রাজিতে সমে ভাতু প্রকারস্ত বাণ । £ হৈ মতে পকাৰেন্দ আৰো চাৰি কোটি। তয়। বিমোহিত সবে যুক্তে জুলি বাটি 🛭 অবিছেমে নিৰস্তুৰে শৰ বৰিষয়। বাৰিবা কালৰ যেন মহা মেঘ চর। প্ৰকাৰদেৱ শৰ সৰ শুগ্ৰ ভৈত্ৰ টোন। সূত্ৰে গড়গা চৰ্মা ধৰি কৰে খোৰ ৰণ । थडरा हन्त्र युक्त भारत कविलस्तु छला । मिट्या नाम टेडला शार्ड देलला द्वाब शहा **॥** গদাৰ উপৰ গদা পৰে ঠাতে ঠাত। कर्छ। कर्छ। दकाव देशशा भर्व भवीवछ । এছি মতে গদা যুদ্ধ কৰিলা ভাকৰ। পণ্ড খণ্ড হৈয়া সদা পৰিলা সহাৰে 🗈 🖰 অগ্ৰ মাৰ্ছি কমৰ চান্ত আগ পাছ। বোৰ বুকাশাপ আসি চাপিলেক কাৰ 🗈 দেশে সমিপতে আছে গঞ্জিয়া মাড্ৰি। महाज्ञानम अन् देशका देशलाचु उञ्चानि ॥ পৰম জোধত আতি মহা সভাৱে। মাড়ৰি ধৰিয়া ভুই ভুটহাকো কোবাৱে 🗈 শৰীৰত পৰে বেল ব্ৰজৰ সন্ধানে। बाम कुका नृति वजुगत आदि आग । এহি মতে বড়ু ধাৰ মৰিল বিস্তৰ। কুজক চাহিয়া বলে। দিলস্থ উপ্তৰ ॥ व्यक्तिक महबर्या भरत किया व्यक्त हाहै। পাধান সদৃশ দেখে। ভোমাসাৰ চিয়া। চল। তুমি আমি বাই ভাঞোতো কন্দল। যিবা কিছে। শেষ আছে বহেক সকল। ক্ষেপ্তৰ বচন ভানি প্ৰাভু ভগৱন্ত । ডুই'ভাই পশিকন্ত সবাৰো মধাত 🛭

জে হড় বংশ সব কি কাম কৰাই। । कन्तन करिय (प्रदेश यम प्रदेश गरा है এভো প্রতি প্রতি বোলে। স্থনিয়ে বচন। . व- भव मधा क महत्र अविद्यान वर्ग । নলোভয়ে নোলে কেবা ককুৰ প্ৰাট। বংশৰ মধ্যত তুমি এজন্ত সমুদাই। কেনে যুদ্ধ কৰা দেখে৷ ভিন্ন পৰ নাই মেটেৰাৰ শপত ৰণ এবিয়ো সদয় 🛭 ছেন গুলি জুন্ধ বৰ উত্তিলা সবৰে। ৰাম মাধ্যক বোলে সবে বেড়ি মাৰ। ইচাক মাৰিয়। কাজি নিবো বম বৰ। আম্ব্ৰে ভ্ৰাস্থা ভূৱে৷ দেখাৱন্ত বাৰ 🕨 अहि वृक्ति भवित्रसु छुपाइका द्विष्ठिया । কুষ্য বলোভয়ের পাছে জেলধবুক ভৈলা । মতেৰি হানিয়া তুৱে। কোৰাইবে লংগিলা। গিৰিস গিৰিস কৰি ভূমিত পৰিলা । কৃষ্ণে মাৰিলপ্ত বাৰ পঞ্চল শত। महाद्वाक भारत बाला कविन्यु 👓 । পক্ষাস্থাৰ ভিনি শত কোটি নৱম নিযুত। मत्राक्त भारत व्यासी मह (व क्यू है । সমস্ত সহস্রোধিক পক্ষ শত। ম্বাম্বি কবি সম্বস্ত ভৈলা হ'ড 🛊 क्कट्रमहरू। महेबबेस: एकट्डा मंबिला सम्हल बाय कुक छड़े खाई बहिल (कड़(स । दः भव मिक्रीम दर्शाय बदलाव विद्यात । বোলগু সমত ভানে কৃষ্ণৰ কণ্ট ৷ माश्य मक्क्ट्रम हेट्डा देश्य (व स्थान) কালৰ ছাড্ড সৰ ভৈগা ছাৰথাৰ। श्रुवर्भ मात्र काक्रि देशनतु निमक्त । भिक्षक क्षणक लागि नशक्तिय सक ।

শুক্ত হাৰকাত আমি কি কৰিবো বাই। ক্ষু ভাগে কৰি ঘাইবে। আপুনাৰ ১ ই ॥ এছি বুলি বলোদের মাথাকিল বই। পদ্যাসন কৰি ভাৱে বসিলস্থ গই 🛊 ব্রহ্মত সমাধি পাছে ধবিলপু ধানে। শুকু সূৰ্পে ৰূপে থৈবা আপোনাৰ স্থান । ৰোহিনা ভন্যে গেগে গৈল নিজ ঠাই। একেখন হৈল৷ কুন্ত নাহিকে সহাই 🖟 বলোৰ শৱক পাছে ধৰি আক্ষোৱালি। কৰ্শ্ব ক্ৰন্তন শোকে প্ৰাস্তু বনমালী। इबि इबि भाग डाई कि देशल विलाई। Carigan भारत देशया किया करवा याहे। বুলি বংশে অৱভাৰ হৈলে। ভুট ভাট। कुम्भ वल ऋषु भाग (घार्च अर्ग्वक्रम ॥ কংল ভয়ে এক গৃহে পিতৃ পৈলা নিয়া। ধেন্দু চাৰিলোছে। বৰে গোপগণ লৈয়া। ভোমাৰ সমান ভাই আৰু কৈও পাইবো। বাৰকা পুৰিভ কাক চাহিয়া থাকিবো । এছি বুলি ক্ষেত্ৰ পাছে কৰিল। গমন। लाटम लाटम देशका आदर्जामला ट्याबयम ॥ শিশু অখুগুৰ বসিলন্ত অটেক্সিয়া। দক্ষিণ উঞ্চ বাম চৰণক গৈয়া।। সেছি সময়ত আৰু বৰত ফুৰন্ত। মুগৰ আকাৰ গদ কুফুৰ দেখলু।। 👟 ভি আছে মুগ বুলি ভুলি লৈল। শৰ 🕫 লক্ষ কৰি প্ৰহাৰিলঃ আভি দৃডভৰ।। ভেদিনস্ত গৈয়া পাছে পাছত প্ৰভূৰ। क्षाणिल क्रानिष्ठा यात्र्य हालिया ५६व । দেখে পৰ লাগি আছে কৃষ্ণৰ পাট্ট । মৰিলে: মৰিলো বুলি পৰিলে ভূমিত ॥

ভোমাক কৰিলে। জেহে ত্ৰিজগত ৰাপ। চাতিৰে নালাগে আৰু কাট মোক নাৰ ৷ ছেন শুনি হাসি কৰি কুলিল। বচন। किश्निहरूका खत्र एक नकविति भएन । বালি স্তুত অঞ্চল আছিলি মাপনতে। পিছ বৰ্ষি হাবে। বুলি থুক্তি লৈলি বৰে। অন্তৰ্গপূচে। বাধিলিভি সাগ একগৰ। মস্কু শৰীৰে ভট চল অৰ্গপুৰ 🕸 এটেকে বোলদে আনি নামিল। বিমান। ৰত্ৰ টাপিতি কলে স্নাৰ সমান ব প্রদক্ষিণ কবি ব্যাধ দণ্ডরুত্তে পবি। विमादन हिंगा अर्थशृहद देशका हिंद व আছুত্ব লগত নাথ ব্যাধক পঠাই। কোটি চকু সৃষ্ণ সম ধৰি নিজ কাই। **हक्क आहि कवि बाह्य मत्त्र मृद्धि धवि ।** কুস্তান্তলি কৰি আছে টোপালে আব্ৰি। (महि मगरा देशसा (मिस्ता डेक्ट्रेस) काला मामा वृति माहिलानु कुमध्यस्य । कृष्ट्यर हरून देशका डेव्हर्ट भारता। চৰ্পত মাখা পৈয়। কান্দিৰে লাগিলা ॥ डेश्रहक ठाउँ कृत्या वृत्तिहा वहने। মোহোক লাগিয়া ভূমি নকৰা ক্ৰম্পন। তুমি আমি ভূৱো যদি এবে। এই পান। अहन खनाहादी (३२ छ्वित्वक छान । সদৰিকাভাৰে কেবা চলিবোক তুমি। নাৰদক ভযু স্বাবে পাটি দিবে। আমি। উদ্ভৱক প্রবোধিয়া আছম্ভ কেশর। সেহি সময়ত গৈলা ঋৰি যে মৈতেও ॥ মৈত্ৰেহক চাহি বুলিকন্ত কুপাম্য। বিভূৰক নেমেখিলে এফি যে সময়।

েছি বুলি মৌদর্ভ কৈলা মহাজ্ঞান হয়। নিড়ৰত কৈবা বুলি দিলন্ত বিপাই ॥ সেতি সময়ত পাছে উদ্বৰে উঠি। এবিবে খোছাছে যেন প্রাণ যাই ফুটি।। प्रचित्रक लाशि भाग रेवकुके भवान । দ্ৰ হয়। বৃত্তিলা লভিলা নিক্স স্থান ।। অনসূত্ৰ পূণা কথা ৰথ সাৰ্থিৰ। बल कृषि ट्रेशल कृष्य व्यवना विकास । कृत्रक (मामिथ शाह्य व्यक्तिक माक्का হা প্রোণনাথ কেনে এবিলা আমাক। ब्ध समिति । (भारक मृद्यः विकासि । শিশু অৰুগৰ ভলে দেখিলা মুৰাৰি।। শ্ব পাট বিক্ষি মাছে পারত প্রভুক। ২গ চলে নামি পাতে পৰিলা গাকক।। সেভি সময়ত ৰখ গৈলৰ উদ্ধক : দেখি সাৰ্থিৰ ডব্ৰে কম্পিলন্ত বুক।। মনত বোলছ মোক এবিলা দাকক। একি হেডু ভোমাৰ ৰখ গৈলা নিম্ম ঠারে ॥ এছে বুলৈ মকম্মি কৰন্ত ক্ৰেন্সন। লোডকে ভিস্তিলে যাই কৃষ্ণৰ চৰণ।। দাৰুকৰ 61ট ছবি বুলিলা বচন। দাৰকাক লাগি শীতে কৰিয়ো গমন ।। মই এবিবাক জানি বুৰাইবে সাগৰ। शला दुश्व विश्ववाक कवारेशके शाव ॥ कविवा सक्ता वांदा स्रीय अर्म्बन्ड । দেখিৰে নপাউলো মই এছি সময়ত। কিমতে বঞ্চিৰে সখি চয়া একেশৰ। ভাহান্ত লাগিয়া মোৰ পোডে কলেইৰ।। পূৰ্ব্যৰ সমান গৰ্মৰ একো নকৰিবা। কালক আপুখি মৰে নিয়মে ৰছিব।।।

जाला बुद्ध निश्चत्रक मिना (इस्म कार्ड : উদ্দুপুৰে মিহা গৈৰে সৰে ভাল **মতে** । এছি বুলি কুসংখেৱে নিজমে বহিলা। कर्मक कार्कि प्राकाताता विशास कविता। লেভি সময়ত আসিলভ কেরগণ। আঞাল জুৰিয়া আলে সৰাবে বিমানে স্বের্। বোলন্ম প্রান্ত কলে। মের কারে। সবাহর জানিয়া সম স্থান নবোষণ ॥ মুলাকোতিময় ৰূপ তেখনে ধৰিলা: 6क मृट्डे वृत्रि (काव मुक्तिका शक्ति। II লেভি কালে গৈল। কৃষ্ণ স্বাচন আপোনাৰ। গোলোক বাসিব ভৈলা আনন্দ ৰূপাৰ চ ৰত সিংহাসনে ক্ষুদ্ধ বসিলস্ত গৈয়।। নিজ গণ জড়া ৰজে ৰহিলা বেচিরা ।। মামাৰিধ স্তব্য ৰাখা পুজিলা বিশেষ : ভাষী মেরা কৰি থাকিলক থাম কৰে।। পুছে ক্ষরিকয় বাজা মুনিত বিমতি। প্ৰপিতামছৰ মোৰ ভৈলা কেন গতি **॥** ত্ৰীৰ্থ কৰিবাক লাগি পাঞ্চিলন্ত দামোদৰ। কোন স্থানে কিবা ভীৰ্থ কৰিলত্ব বাঁৰ।। কৈডনো পাইলন্ত বার্টা পরান প্রানুৰ 1 जय ८भव टेक्ट्रश कथा निवस्तव ॥ বৈশন্পায়ন বর্মান্ত গুলিয়ে। স্পানীকর । কুঞ্জ বিদাই কৰি বীৰ ধন্ঞয় ॥ विकारक जमन कदिश वीववद । স্থান দান কৰিলভ বিধি বাহুবাৰ ॥ গ্ৰুকী ভীৰ্থক গৈলা ভাত অনম্বৰে। भाजनाम करण इवि पाटक निक्**स्त**ा। ভাত সাম কৰি পাৰ্চে কৰিলা সমন। अग्राम डीबॅक रेगमा शहिला करका पित ॥

গকা ষম্মাৰ ভাভ সক্ষম বিশেষ। দেখি অৰ্জুনৰ খৈল। মনত হৰিব।। বিস্থাপতি নামে এক দেখিলা ব্ৰাহ্মণ। শিষ্য সকলৰ আগে কৰে ভাৰত পুৰাণ। কেন দেখি অৰ্জ্নৰ উল্পেড মন। ফুলি কৰি গৈল। সেচি ভ্ৰাক্ষণৰ স্থান । প্ৰকাৰ প্ৰায় খাগম বৰ্ণ কলেৱৰ। অভি নৰ বুৰত দেখিতে মনোচৰ। उक्त कवि कवि श्रम कुल पुरुषात । वक्त करत कृष कि (१ रहीत । সদৃশ নৱন মুখ চকুমাৰ কান্তি। নিবিৰে দশন মেন মুকুডাৰে পান্তি। कृष्क्रव नमान कल (प्रशिक्षा नन्त्राहि । কুদ্রাপ্রলি কবিয়া পু'ছলা বিভাপতি » কুণ্ড খনপ্ৰয় ভোৰো নৰ নাৰায়ণ। একেখৰে মাসিলাহা কেনে মোৰ কান । এতি বুলি দিয়াইলফু বিচিত্র আসন। গৌৰৱ কৰিল ভাতে বসিলা অৰ্ণভুত ঃ ধনপ্রধ্যে বোলে গুফ কথা শুনিয়েক। কুক্স আছে। শিৰে ধৰি আসিলে। ভীৰ্থক 🗈 ভিমিয়ে। লোক হ ওম্ট আছিলেক যত। সমৰে মাৰিয়া ভাক কৰিলেকো হত ॥ कें व वस भाग (प्राव लागिला नवी(अ। কেনে ছোত নাশ কৰে কহিছো সহৰে। ব্ৰাহ্মণ বদত্তি শুনা নৰ ফুপাময়। উল্ল লাগক লগি নকৰা সংখ্য । এহি হেড় ভোমা দুই তৈলা অৱতাৰ। পুদ্ধিলা যি সৰ ফল ৰূপা কালা প্ৰয়াগৰ # কনৌজ পুৰত এক আক্ষণ আছিল_া ভদ্ৰতমু হোম তান বিষ্ণু ভঞ্জি ।

ভাক্সৰ দাখল চড়া বৃক্ত আছে কৰে। এক গোট বন্ধ সদা খাকে সেতি সছে ৷ নানা দুব্য দিয়া পুঞা কৰে সেহি ঠাই ৰোলে মোক ছেখা দিয়া বৃক্ষৰ ওলাই। উদৰ পুৰিয়া ভূঞ্চি ভুক্ট ভৈলা বন্ধ। ব্ৰাগাণৰ আগে পাছে ভৈলন্ত প্ৰভাক। দেখি অনেন্দিত তৈলপ্ত লগাৰ। দৰিজ্ঞতা পুখ দূৰ কৰিছে৷ অংশাৰ ১ भएक (अरम उक्रडम् ३६८न (५१मन । এছি কৃষ্ণ মূলে ধন দিলো বভাতৰ। ষ্ট মানে লাগে ছই নিয়ে মন পুৰি মোহোক নিভাল্তে পুলিবিহি ভাল কৰি : वाहि मट्ड थक वह धनक मिनानु । ধন পায়া আক্ষণৰ সম্পত্তি ভৈনন্ত । यक व्यक्तिद्वदक कार्या नाक्रांनस् कान । কাল ক্রথম আরু যত গুচিলক্স তনি। ম্বণক কাগি আছে অল্লমান্ত দিন , ব্ৰাহ্মণক বংক চাই বুলিলা বচন চ মোক এখি ভল ভট বিষ্ণু দেৱতাক। ব্ৰহ্মণ বোলয় কেনে বুলিলা সামকি। ড়েমাৰ প্ৰসাদে তুখ পভিলো বচ্ছ। এবে এবিবেছে। কেনে মৰ্ণ কলিও। भूमू भूमू दुलिलम् यक्तर्या दुळ हे ভগাপিতে৷ এাজগৰ মতি নিফিৰট 🕫 মনত ভাবিয়া বক্তে কৰিলন্তু সাৰ। প্ৰয়াগত পৰে যতি নাহিকর আৰু 🛊 ক্ষপ্ত ক্ষু ক্ষি বচন আমাৰ। ভাহান সক্ষত আমি পাৰে। তৰিবাৰ । প্রদাগ ভার্পত বনি মবিবাক পাৰো 🕦

এহি বুলি যক্ষে পাছে ব্রাহ্মণক চাই। মোহোৰ বচন ভই নেবিবি সদাই । ভদ্ৰতমু বোলে কেনে বুলিলা উছাক মৰিলেকো নেৰিলোকো ভোমাৰ জাজাক 🛊 ক্ষিয়া বৃদ্ধ বৰ মান্দিত মন। পুনুষ্পি আক্ষণক বুলিলা বচন। এহি পানে আমি কালি বুখন্ত দেখিবি : ्याद बाड्या कर गांत डाकाट्ड डेडिवि e ক্ষাচিতে ন্নামিবি ভালাৰ উপৰ : কাছাল্ডো নকবি ইল্ডো ইসৰ কথন 🛭 এচি বোলা বুলি কৰি ৰছিলা সিধিম . প্রান্তাত্তে উঠি গৈলা আক্ষণ নিম্ন কানে। বুল ৰূপে ৰহি আছে ব্ৰেদ্যে সাংগানে » (सर्थ वृत्रक अक कार्रक भाग फुक्सन । লাফ দিয়া উঠিলেক ভাজাৰ উপৰ । <u>जाक्रायक देनश्रा गरक निरंत्रक नत्रकः</u> মধ্যেক ভিডাৰে পাইলা পাৰ প্ৰস্থাগৰ 🛊 গতিন জলক চাই দিল। জাম্প মাৰি। ভক্ত ভাগে ভৈকা প্ৰভাৱে প্ৰয়াগত পৰি । অক্য বৰ্গৰ হতে বিমান আসিলা। দিবা কপ ধৰি ছাই ভাষাতে উঠিলা। ভভকালে গৈয়ে অৰ্গপুৰে প্ৰবেশিলা। নানা ভোগ ভৃঞ্জি ডুই ভাষাতে ৰহিলা। **च्या अवश्रम वांश क्षात्रां मन कल ।** পর্শ মাত্রে ভন্ম করে পাত্রক সকল । रमथा गरक भवीं बरका कविला **डेकाव** । লাক্ষণ কছিল দেখা সেৱক বক্ষৰ। ইস্বো ভবিহু। আছে প্ৰভাৱে ভাৰ্থৰ । কোন ক্ষম ইটো আৰু পাটেক টোমাৰ। বিশেষত ভাৰ তুমি হৰিলা ভূমিৰ 🛊

মহাভাৰত --মুবল পৰ্বব । "

भगर्य कविला कठनुष्क कजियन। इव्याभित्हा कृष्टः शका कविवाक भार्य। मिना इस প্রাক্তরান কবিরো প্রয়ার্থে 🛭 (६२ %)वि वहन वृत्तिमा प्रवश्न । ভোষাসাৰ বাকা আমি কৰিছে লাগয়। পুয়াগভ স্থান কৰি ভোমাৰ স্থানত। মিতে মিতে শুনিবেলে প্ৰাণ ভাৰত। শুনি বিভাপতি শিবা সমূচক চাই। काक लाशि (इला अकदिना (कारना (वन ॥ মৃদ্ধ বংশে গ্ৰেছি কুলা গ্ৰেছি নাৰায়ণ কুৰু কুলে নৰ ৰূপি এহি খনপ্ৰৱ। ভোগাৰা সৰ্ভ আমি কভিলো নিচয়। काहागाव वाली छनि भिवा निवस्त । ৰচিব্যৰ পান কৰি মিল্ডু সুস্মৰ 🛊 ষ্ণাক্ত্র পাকিয়া ভাতে লভিয়া সন্মান। वक्षतरहरू देवेदा करन आडमर इसम । ডাত অনন্তৰে পাছে বসস্থ সভাচ। প্রাক্ষণৰ মূধে নিচে শুনন্ত ভাৰত। আপুনাৰ গুণ যত গুনিহা শাস্ত্ৰত। শ্ৰন্থ। থাড়ি বাই সদা ভাষান মুখত। এছিমতে খন**ঞ্**য় ওথাতে কাছয়। কুম্ব সমে এবাএৰি ভৈলা মাস ছয়। क्रड इरल विभक्षम भिनिता डाञाद। যাম অঞ্চ ৰাম ৰাজ্ কলে নিৰন্তৰ 🗈 আৰু এক নিশা স্বপ্ন (দৰিকন্ত বীৰ। মত বংশ সমস্বেরো ত্যা দিগত্ব। ুগুৰকুত্মৰ মালা সৰাবে। মাণাড। *দ*্বিশ্ব দিশক বাই মহিব বাহনত। কৃষ্ণ কাষ্ট্রন্ত চুইকো ভাষাতে দেখিলা। চেডন লভিয়া পাছে বৰ ভয় পাইলা 🕫

স্থান কৰি গৈল। পাছে ভাক্ষণৰ সভা। ডঃস্বপ্ন দেখিয়া মনে নাহিকর ৰক। অৰ্জন ৰণ্ডি গুনা আন্দণ সকল। আজি নিশভোগে আমি দেখিলো সোপন ।। वन अफ़िक्य गार्ड गाम्ब भवत । মাধাত পিজিছে মালা ওৰকুত্মৰ। মহিব দানত উটি দক্ষিণক বাই। মোৰ প্ৰাণ কৃষ্ণক দেখিলো সেহি ঠাই ঃ আৰু এটা ৰখা আৰে গুহিকয় ভাল। নিৰ্মানে ফল্ফে দেখে। মোৰ বাম ফাল। প্ৰাল মদ্য কলা গুৰু ভিত্ত মোহে থিব। ক্ৰীৱন ধিকাৰ মোৰ বিয়োগে কৃষ্ণৰ ॥ তেন শুনি বিভাপতি বুলিলা বচন। खाल कृष्टिक में हैं हो। कहा में केन » ষাৰকা নগৰে ভূমি চলিয়েকৈ জনতে। শ্বভাশুভ কাঠা মানে দেখিব। সাম্প্রতে । ত্রনি ধনপ্রর উঠি প্রথাম কবিলা। হাৰতাক চমুকৰি পথক ধৰিলা। পৰতে বাহস্তে ভাৰ পৰিল মনত। কুষ্ণে বুলিলান্ত পূর্বের দেরত। সকলে। इत्रमान व्यक्ति शहरता व्यक्तिमान निलय । আগ বাঢ়িবাক লাগি আসিবো বিশ্চয় ৷ (भाक वृतिग्राष्ट्र कृश्यः प्रमारे प्रमारे। বিলম্ভ নকৰি সুখি আসা গৈই খাই 🛊 ভথাপিতে। কিয় মই বিলম্ব কৰিলে।। কুষ্ণে এৰি গৈলৈ বদি জীৱন্তে মৰিলো 🛊 এছি আলোচিয়া মনে যান্ত্ৰ লোক কৰি। সমিপ্তক পাইলা গৈয়া **ঘাৰকা** নগৰি ॥ কডেখনে বাৰবৰ চাপিল ওচৰ। মান্তৰ ৰহিয়াছে *দেখে নাৰী নিৰ্*শুৰ 🗈

মহাভাৰত-স্বল প্ৰণ।

দেশি অস্ট্রক সংব অক্লিড কৈয়া ক্লাসিল বুলিয়া কৃষ্য ধৰিল বেড়িয়া। কুদ্ধ মুভিকয় পাড়ে অর্জুনক ভানি ৷ কভিবে লাগিলা পাছে স্কলে কাহিনি। কামানের আমি কবি কুমৰ সকলে। প্ৰভাৱতী নাৰা কৰি ঋষিত পুছিলে ৷ ভান্তনাক জানি ভাসন্থাৰ ক্ৰোধ্যনল। হৈবে মুখলেক ভোমাসাৰ বমকলৈ চ গোৰ একসাপ পাছে তেখান লাগিল। ৰস্ম প্ৰচায়। তান সংব্ৰেয় দুৰ্গধন । কুসংত কুলুধি দিলা ৰাঞ্চাৰ আগত। গুড়ি কৰি ৰাজা ভাক খেপিলা জলাই # পুৰে অনমূত পাছে ভৈলন্ত বতত। ভাক দেখি সবে ঘটে কহিলা কুক্ত ।। কুকে গোলে চল সৰে প্ৰভাসক বাওঁ। দোৰ এক্ষণণ ইটো ডোবলে এবাওঁ।। প্ৰান্তৰ বচনে সত্তে ধন বতু লৈই। কুকা বলভন্ত দুই লগে আছে গৈই।। ন্তাল মন্দ্র বার। আজি নগাইলোরো আমি। কিবা জানাস যদি কহিলয়াক ভূমি॥ হেন শুনি অৰ্জ্নৰ পৰিল মনত। কুষ্ণে কহি আছে তীৰ্থ বাৰা সময়ত ৷৷ মায়া বল্লে ক্ৰিবোটো বংশক সংহাৰ। এছি ভাৰ হৰিবাক নালায়ে ভোষাৰ।। নিশ্চয়ে কানিলে। আৰে প্ৰাভূৰ আগৱে। বংশক সংহৰি গৈলা গোলোক নিলয়।। শ্লানি ধনছবে কাকো উত্তৰ নেদিলা। ব্যক দেখিয়ে তথা নিধালে পৰিলা। দেখি কন্তা সকলেয়ে। বিশহর দেখিলা। কিবাহেতু কৃষ্ণ সখি বিস্থিত জৈলা।।-

প্ৰভুৰ মিগানি বাৰ্মা কৈ হ বা শুনিল। । কহিৰে খেজিকে জানো চেত্ৰ হৰিলা।। এহি খোলাবুলি কৰি কান্দিৰে লাগিল।। গিক বৈত্ৰ আছিলেক চাপিয়া আসিলা 🛊 कर्ता वाका (भारत कर्ता शाक्य हिंदा) माकक अतिम उथा कृषः गाउँ। रेसरा । নেখে নাৰাগতে কাল্ডে চৌপালে আকৰি। মুত্ৰৰ বেশে আছে ধনগুৱ পৰি ৷ দেশি সাক্ষৰ শোক কলিল। তথ্য । कुन्छद अधाव काह्ना अधिहरू। कान्द्रेस । হালা ধন্তয় বাপ ছয়ো বাদ এবি। ৰাল্য বৃদ্ধ বিধ্যাক অনাথিতি কৰি ৮ এছি বুলি আন্তৰাত্তে কৰন্দ্ৰ প্ৰদান পার্ছ পারে ধরি পরি কবিল চেডন। (प्रथिया अवादका भारक था कु खिब देशन । माल कुकिकर देशि कास्मिर्द लाशिला » कांक कांच मर्वालाटका अबि गर कर। লোক প্রস্থালিত মারে নাহিকে 66 তন ।। কতে বেলি ধনগুৱে পৰিয়া আছিল।। হ। প্রাণ কৃষ্ণ বুলি নহন মেলিলা 🖟 দেখি পাৱে ধৰি পৰি অচেন্দ্ৰ নাকক। বিশ্রণতি বিজ্ঞান কৈয়া পুতু মুদ্ধিকে 🗈 দেহি বেল। চেতনক পাভিলা সাৰ্থি অহৰ্ডনক মাতে গ'বে বাঠা কৈৰে প্ৰতি ॥ উঠা উঠা বুলি ভাক ধৰিলেক ভুলি। कृषः मुगा बरु देशला यविस्ता मगृति । ভোমাক বুলিলে কুফো সেহি সময়ত। দেখিৰে নাপাইলে। ভাক অন্তিম কাল্ড 🕫 ন্ত্রনি অর্জ্জনৰ সারে শোকাগ্রি কাগিলা। হিয়ে মৃতি হানি ঢলি। কৃমিত পৰিলা।

দাক্ষে দেখন্ত গারে ভত নাহিকর। मारश कल कियु: किञ्चाहम (य विकास । বেনে ্ডনে কৰি উঠিলা অৰ্চ্ছন। शाब्धिक हाई कान्ति वृशिक्षा वहन । কেনমতে বংশ নাশ কবিলেক ছবি। মোক কাক দিয়া গৈলা আপোন নগৰি 🛊 कृषितः नरेशका इकरन अक्ट लगङ । বাঠা কহিবাক কিবা পাকিল আমাত। काम्मि काम्मि प्राकट्य ७ कवित्य वाशिता । ষত্র বংশি গাঁৰ মানে প্রভাষক নিলা। মান দান কৰিলেক বিধিৰ বিধানে। **मध्यतः उनामाध्य कविलस् शाम ।** স্থান মন্ট ভয়া ক্লোধ উহিল ডাক্সৰ। মাজু লাল্ল ধৰি পাছে কৰিব। সমৰ । এক। सञ्च नविला कोहा(व) काउँ। শ্বি সাপে গ'ছ আছে মানুৰি ভাগাত। भूषलंड शुद्धि कवि (शंलाडे बार्ड **बर्**त । মাদুৰি গজিৱা বৈলা সেহিত্য যুখলে 🛊 সেহি মান্তবিক সবে লৈলেক উভাবি কোনা কোনি কৰি সবে বাট মৰি মৰি। অসংস্থাৰ কৰি বলো কৃষ্ণক বুলিল। মাতি বুলি মন্ত ভাকো নীল বেগে চলা ॥ আসিয়োক দাদা বুলি ভেগনে চলিলা। দুই ভাই নান। ভাৱে বিস্থৰ বৃলিলা 🛭 কালে প্রাসি আছে কথা কিছু মুক্তনিল। মাৰ মাৰ বুলি ৰাম কুকাক বুলিল ॥ কোধকৰি দুয়ো ভাই মাদুৰি লৈলেক। চুত্ৰ হাজাৰ আৰু পঞ্চম শতেক a মাৰিলক প্ৰয়ো পাছে পলিয়া মধ্যত। জুলি বাটি ঘোৰা যুদ্ধ মাৰিলা সমস্ত ।

ङ्ग्रक नरेवत वर्तः शक्तित्व (पश्चि) ধৰোয়ে লোভক ৰ'চ যান্তু দুয়ে, আধি u পদ্মাসন জুৰি বলো ভাৰত বসিলা। মুদ্ধাফুট কৰি ভেছে। নিজ পানে গৈলা। পাছে ক্লেষ্ঠ ভাইক ধৰি কৰিলা বিলাপ। বন মধ্যে বলিবার জগতৰ বাপ ॥ ষ্টবাৰ নেদেখি মই বিয়াকুল কৈলে।। বিচাৰি ফুৰন্তে বনে কৃষ্ণক দেখিলো। মৃত্তিধৰি অন্ত সংগ উপাসি আছমু আৰ এক পাত শৰ বিক্সিছে পাইউ ॥ ब्राव डर्म्यु (म.७ शिक्षा भविरता भविष्ठ । উদ্ধাতি বৈল পাছে সেহি সময়ত। মোক এবিলগু কৃষা ফানিলোকো মনে। विल्डब काल्सिट्ला वृद्धि क्रमान हन्द्रि । পাছে আখাসিয়া খোক বুলিলা বচন ৷ মেহেৰে বচন শুনা এবিয়ো জন্মন 1 इतिह्या अविभि उद्दे पानका नगरन । আেৰ অবিহনে পুৰি বুৰাইব সাগৰে # বাল্য বৃদ্ধ বিধবাক কৰা গৈট পাৰ। স্থি অৰ্জ্নেও কৈব বচন সমাৰ 🛭 इक्टान्य रेलका वाहेव काशस्का स्थिविव । পুণত বাহদের কিছু বিঘিনি মিলিব 🛊 পুরবর সমান গঠে নকবিব স্থি। কাল বুজি প্ৰকিবেক আপুনাক ৰাখি a এতি মতে বাস্তা যেবে কহিলা নিশেষ। ক্ৰননৰ উল্মি উপলিল চতুৰ দিশ । মুক্ত মুক্ত নাৰী খত আছিল প্ৰৱে। প্রভাসক লাগি কান্দি দিলেক করেব 🛭 নিক দাস দাসী বাই লগত কাব্দিয়া। দেখে বালি জুৰি আছে সমস্তে পৰিয়া। নিজ নিজ স্থামা ছিনি ধৰি বৰনাৰী : অনেক বিলাপ কৰে ৰূপ গুণ আৰি ৷ ক্রন্দন এবিয়া সবে উপাই চিন্তিলা। দুত সকলক চাই বচন বুলিল। । বিলক্ষ মধ্যৰ শীয়েছ সাজি দিয়ে। চিতা। वासुशांत्री लहा वाडेह्वा किया बाह्य हिन्तु । যুক্ত কান্ত দিয়া 6 টা তেখনে সালিবা । न्नामी नकत्व देवमा उवाहर डेडिना । গ্ৰাহ্মণে কৰাইলা ধত বিধি বাবহাৰ সকল কৰিয়া অগ্নি লগাউল। স্বাৰ্। সাগৰৰ বালি জুৰি অগ্নি লাগিল , আকশেৰ হয়ে পাছে বিমান অসিল। বিমানে উচিল লগে নিক নাৰী লৈই। আলোনাৰ থানে থানে থাকিলছ গৈই। কুমাৰ মহিবী আৰে। অন্টম প্ৰধান। প্ৰভুৰ বিয়োগে সৰে এবিলন্ত প্ৰাণ । ক্ষরিনী লক্ষণ কাৰে। কালিন্দ্রী সচিত। ইপৰ প্রবেশ ভৈলা জানিবা লক্ষ্মাত । ওলাসভা মিত্র বিদ্ধা এবি ভিনি গৈট। সংঘণ্ডা লবাৰত প্ৰবেশিলা থাই ৷ সভাজামা লয় গৈলা বস্তুমতী গাতে। লাখৱতী লয় গৈলা পাৰ্কিটাৰ ঠাৱে ॥ ৰেৱলী প্ৰমুক্ষ কৰি ৰামৰ ৰমণী। लोककर मूर्ण कथा निर्मातन स्वित s একাল কৰিয়া মনে চিল্কিয়া চৰণ শৰীৰ এৰিয়া গৈলা অনন্তৰ স্থান 🛚 উগ্রাসেন বস্তুদের ঝেছিনী দৈরকা . ৰাম কুক্ত নাম ধৰি পাৰি ফুৰে উকি। চাৰিয়ে। প্ৰবেশ পাছে ভৈনন্ত বনত। ৰুঞ্জ বিচাৰি কুৰে চাৰিয়ে। সভত।

চাৰিৰে, দেখয় দুখ পড় ভুতপ্ৰ কদয়ত দেখা কুমে: দিলকু সম্প্রতি « কে ট সুনা সম ছেলতি শৰাৰ নিকজ বলিড বলিড চাক ৰূপ চতুত্ব ল। এহি মতে দেখিলায় কমর কমল। শোক খোহ গুড়ি ভৈলা চাৰিছে। নিবাল । মনক নিয়মি কৃষ্ণ চৰণক ধৰি। প্ৰাণ ভ্যাগ কৰি গৈলা বৈকুণ্ঠ নগৰা 🛦 (मेचा अञ्चासक राज वरणाव सम्मान । डिस्कर ह भाग देवता श्रृक्तिया हेरफा 🗷 चारक कानि मुख्यमक नकविर्या जाना। कुक हवरक महन कविरुद्धा छात्रचा । মধ্যে নমে। কুক দেৱ মোৰ নিজ আমা। ক্ষমে করে। কুলা পদ নেবিবেশ্বে। লামি। হ্মান একোমতি মোৰ নহৌক মনত कुक कुक भाग गरा बर्शक युवा । মোৰ মন বৈৰী প্ৰিয়োক কুপাম্য। সংসাৰ ভাৰণ নৌকাৰূপ নাম চয় 🛊 क्कि शिथु बाह्य छट्ग कुश शास्त्र श्री । পাত্তেক ছাৰোক ভাকি বোল। হবি ভবি।

ৰাস দ্বিজ।

মুগাৰতী চৰিত্ৰ।

কুমৰ বদতি শুনা মহামতি দুৰভি 🛚 পাত্র মন্ত্রী সমস্তই। বি সৰ বুলিল৷ সাবে সভ্য ৰাণী, আভ শকানচিকর ঃ নিচছে বিবাদ কৰিবো কন্তাক, ক্ষিলোহে। সাজ কৰি। গায়া লাভাবিবা - বাজাক তুবিবা, ্ৰাতোৰ কাৰণ কৰি । কিন্তু এক খানি বোলো আমাসাধ, আহে কেন ব্যৱহাৰ। अथगट्ड मृता । धमक भिर्वक, 🤺 ্ৰেচনেন বিহা কল্পাৰ 🤋 **এट्डिक् आधाद समक** किनाव, নাহিকে কিছু উপাই। ধদিসে আমাস্ক দিবাছ। কল্পাক, कह (हम कथा याई। ८थरव नरक्परव 💎 विस्व कियू धन, (मोर्ट्स्ट्स वक्तन । **ट्डिट्य एक्ट मिग्र** कविट्य नियाम, নিহুলে নিজ দেশৰ হ

> ভাষাৰ সিদ্ধান্ত ভনা সৰে শান্ত, মোৰ কয়ে কেন মতি 🖭

ু বুলিবাছা কেনে কেনেৰ বজন,

ধন দিবে নৰপতি

যদি নৃপতিৰ সৰে সভাগৰ, দিৰে মোক দায়া তবে।

ভাৰ যত ধন কৰিবে। গ্ৰহণ, ৰচিবে। ভিন্ন বাসৰে ।

ক্লাৰ নিমিতে বেছি মন দিয়া, সংস্থাৰ কৰি ৰাজ্যক।

নানান উৎসবে নিজ ব্যৱহাৰ, কৰিবো বল্পে বিহাক ॥

কুমৰৰ ৰাণী শুনি পালেগণে, ৰাজাত কৰিলা বাই।

শুনি মৰপতি বস কৰি সাতি, বুলিশা পাছে দুনাই ঃ

সমুদ্ৰ কোলে দিবা গৃহ এক, সাজিয়োক ভাল কবি।

চৌপাণে বৈচিয়া জাপ গঢ় দিয়া, দিবাহা পালি প্ৰথমি ৪

ৰাজ্যৰ আদেশে হেনয় প্ৰকাৰে, নিশ্মিলস্থ ঘৰ খান।

আপুনি নৃপতি কুমৰক তবি, বৈলা কৰি ৰক্ষ মান ॥

একশত দাসী সুন্দৰি যুবতী, সেৱা কৰিবাক দিলা।

একশত মত মাতক তুৰক, সহক্ষেক সম্পিলা a

প্ৰথাৰ প্ৰম হোজাৰ, পাইক দিলা ৰক্ষ কৰি।

সকলে বোগান দিলা কৰি মান, • কুমৰৰ মন পূৰি ॥

হত সদাসৰ আছে আপুনাৰ,

দিলা সৰে কুমৰক।

কুমৰো জনক্ষে বৈলা সেহি বানে,

सुम्बि देशी (महक ।

পাচে নৰপতি স্থত মহামতি, জ্ঞানি সদাগৰ চয়।

যত বিধৰণ বিখালে কহিলা, মন জয়ত আছিয় ৪

ভাষাৰে মাজভ ্মনজিভ মামে বৃদ্ধ এক সমাগৰ।

শ্ব তোৰ কৰি কুমৰৰ আগে, দিলন্ত ছেন উত্তৰ ।

মই জামো প্রস্তু বোকান নগৰ, পাই বেনমত কৰি ৷

খাইবাৰ সমগ্ৰ একছি জনৰ, লৈব তিনি ডিক্সা কৰি।

তেৰে ফেচি খান পাইবেক কান্তা, শুনিছে। গুৰু মুখত।

কিন্তু চুমি ভাক নাইবাছা কিম্ভ ৰাক্ষ সেনা বহুত ৫

হেন বাণী ওনি বুলিলা কুমৰ হেৰ ঘনজিত বাগ।

সকলে কৰৰা তোমাতে অপিলো, ুখণ্ডিয়োক মোৰ জাপ ।

তইলে মোহোৰ নিক বাপ মার, 💎 পদিলো ভ্যেত শ্ৰণ।

বেন মতে মই বাইবাক পাৰোহো, কৰাহা সেহি বতন ।

ুলসমাল সাহিত্যৰ চাৰেকি।

উপলেশ দিয়া দিয়োক পঠায়া, পুন্মু চৰণত ধৰো।

মনৰ বাজন কৰিছে৷ পূৰণ, আশা সমূলত তৰো ৷

কুমৰৰ কোন বছন কাকণা বচন, শুনি বৃদ্ধ সন্ভিতে।

আলচি মনত বুলিলা কেনর, আনে শাস্ত কোরে চিত্ত।

ভাগ মতে ভূমি সাকিয়ো মোনক, পিঠা প্ৰমান ভাত।

ক্ষি স্তথ্ম মধু চিনি চিৰা আইশ, অনুভাক অসংখ্যাত ।

বিশালে ভাষাক শিশাল কৰিয়া, নানান ভাক ধুতুৰ।

মহোৎসৰ কৰি সবাকে খুৱাইবা, কৰিয়া উদৰ পূব ঃ

ভাছাকে ভূঞিয়া সকলে লোকৰ, হত হৈব জ্ঞাতি জ্ঞান।

সেহি বেলা ভূমি নৌকাত চড়িয়া, কৰিবা ৰক্ষে পথান ।

ছেন শুনি বীৰ সাধুৰ্বনাদ কৰি, কৰিলা হেন হতন।

উদৰ শুৰিয়া সমস্তে লোকক, কৰাইলা ভগা ভোজন ঃ

ভাক খারা সবে অভেন্তন পৰি, । খাকিলা সুমটি বাই।

সনজিত সদা— গ্ৰহ সন্তোবি, কুমাৰে পাচে ভগাই ±

মৃগারতী চৰিত্র। 🗼

খাৰোত্য কৰি নৌকাত চড়িখা, ভাষে এক মতি হয়।

সমুদ্রৰ মাঞ্চে প্রচন্ত মকতে, ভিলেকে ঠেকটিল নিয়া ।

ষ্ট্রাইড সকল লেকে অচেডনে, আছি ডিনি প্রমান।

একো একো কৰি উঠিশ সমস্তে। পায়া সৰে প্ৰাণ্ডি জান।

লেখে যুবৰাজ নাহিকে সমাজ, জাচ্ছিত কিলে। ভৈলা।

ছাক নেবিকলে সকলে খানত, বিচাৰিৰে সংব লৈলা ।

নাপাই নৰৈই পাছে বাজাত কনাইল, শীয়ে একজন গৈয়া।

শুনি নৰপতি চাইবাক চৌডিডি, বিলেক নৈয় পঠায়া চ

ৰাজাৰ বচৰে নদী গিৰি বনে, বিচাৰিলা নিবস্তবে।

পালটি আসিয়া বিচাৰি ন্যপায়া, ৰাজান্ত দিল গোচৰ «

ছেন শুনি ৰাজা সুখ কট্ট কৰি, ৰাকিলা আপোন ঘৰে।

আত অনন্তৰে শুনা যেন ভৈলা, সিত্যে ৰাজ কুমৰৰে।

মহা ৰক্ষেত্তক ডিকাৰ উপৰে, বাস্ত যোৰে যুবৰাজ :

পাছে সমিৰণ বেগৰ প্ৰভাব, পাইলা সাগ্ৰহৰ মাজ।

দেবৰ হচন নাহিকে খণ্ডন,

যাৰ যিবা হৈৰ গতি।

ধোৰ বাসু আৰ উঠিয়া তথাতে,

ভাগিল নৌকা সম্প্রতি ।

স্বাহ্য সহিত্ত সিত্তা স্থাপৰ,

সাগৰে গৈলন্ত ভল।

একেবৰে মাত্ৰ কুমৰে ভাসিয়।,

कृत्रय भारत रकत्ता ।

कर का छेत्र नृत्व काछ वाछे क्रांस,

অগাধ ধল মালত।

পূৰ্বৰ কৰ্মা সৰে এক খানি পাট,

প্ৰিল্ড ডগা হাতত **৷**

ভালতে ধৰিয়া কভো দিন গৈয়।,

ভিৰত উঠিলা নাই।

নিপুৰ নগৰ - নাম জানা ভাৰ,

বেন অয়ারতী প্রাই 🛭

পাছে তৈতে বলি মনে বিমৰ্থি,

ক্ৰিক অ'ডিলা বীৰে।

कण्लाग्र महत्र भवीद ।

মুখে নোলাই মাত্ত কম্পার ভৰি হাত,

ভগাপিটের ধৈন্য ধৰি।

উঠি লাসে লাসে কৰিলা পতান,

হিয়াটে কৃষ্ণক স্মৰি।

পদ

এহি মতে একেখৰে বাস্ত বনে বন। বিবা ফল মূল পাৱে কৰিয়া কৌজন: মহালোৰ অটবা দেখিতে লাগে উই। মহিব খিপিন ভাত ভালুক আচর । মানে সাস কৰি ভাতে ধান্ত ধাৰে থাৰে। লগত আছে মাত্র মাস মাস চাপ তাবে ৷ समस्दि स्था भारक शास्त्र नन्ति। (प्रशिक्षम् क्षणन क्षरम् जन केने । लच्च (भटे थुलसुन दमध्य वस्त । নাঞ্চ ফোৰ মৃতি গুঞ্চ সমান নৱন ঃ হাক দেখি কৃথ্যৰ ভশ্মিলন্ত ভয়। বৃদ্ধি বল সংগ ডাৰ ঘড ভৈলাক্ষয়। সুকাইলা বনৰ আৰ হয়। সেচি চাই। সিয়ে। দেখিলত পাছে কুমৰৰ কাই। ছবিৰে ঠালিয়া পাছে বুলিল বচন। অৰে ভাই ঝাণ্টে কচ তুমি কোন কন। কি কাৰণে ইড়ো ঘোৰ অৰণ্যে আসিলা। মোহোক দেখিয়া কেনে বনত লুকাইলা। কুমৰে শুনিল ছেন মনুষ্যৰ ভাব। সংস্থানে চাপিলা বাবে ভাব নিজ পাশ ৷ মায়া কৰি কুমৰত পুছৰ মধুৰে। কিসক আছিলা ভূমি সৰণা ভিতৰে ঃ कार्न्डे कहिरमाक डाक मार्था वृद्धि वरल অসাধা যে নাহি মেতে শ্ৰণ পশিলে ঃ কুমৰে বোলয় ওনা ভূমি মহাজন। কংহা শুনা বি কাৰণে ফুৰো বনে বন। এছি বুলি সকলে কছিল। পূৰ্বাপৰ। মুবুজিলা কেবলৈ বে মায়া ৰীক্ষমৰ। ন্তমি মিলাচৰে বোলে আসা মোৰ পালে। ষধা যাস দিবো কৰি পপৰ উদেৱেশ। এছি বুলি কুমৰক ভাৰ বৰে নিলা। ছড়ৰা ভিতৰ কৰি ঘাৰ নিবন্ধিনা ।

হাজাৰে হাজাৰে আদি ভাগাতে আছব। কাকে। কেরে নেদেশই দেখি ডমোমক। পাৰে যবি অস্তু গৈল বজনী মিলিলা খায়া দায়া বিশাচৰ নিদ্ৰান্ত পৰিলা । হুতুৰাৰ বাবে সিঙে। সুমটি গৈলৰ একজন মনুস্ত আল্ডা মিলিল্ডু 🛚 বাহিৰৰ পৰা সিতো লগাইলেক মাত ৷ क्षेत्र। (इन क्ष्मन (ध कर्द्या (डामांड । শোভা নামে এহি দের হামে নামা সন্ধি। কেন মতে আৰু ছাতে ছৈলি ভই ৰন্দী। মায়া কৰি আমাকো বান্ধিলে এটি ঠাই। একোমতে কাৰ কাতে এবৰ ন্যাই 🛊 (क्य स्थान युववाटक वृत्तिन। वस्त । ৰাক্ষণৰ মানা বাপ বৃদ্ধিৰো কমন 🛭 আছে পূৰ্বৰ কৰ্ম মোৰ বিধিৰ ঘটন। আবে কেন মতে বাপ গুডিবে বন্ধন। মেরি উপদেশ দিয়া করা উপকার। বাপৰ মাহৰ পুণা বাডোক ভোমাৰ 🛊 পাছে সিজে বোলে শুনা বাঞাৰ নক্ষন। অ'মাৰ নাছিকে বল ইহাক মাৰণ # অংশ ভাই উপদেশ শুনহ আমাৰ। থেৰে নিজা গৈল যে ৰাক্ষ্য চৰাচাৰ । সিচিকা ভপত কৰি চক্ষক বিদ্ধিবা। তেতিক্ষণে বাৰ মেলি বাহিৰ যে হৈবা ৷ (नांदर यसि देवधक चुंबादा (कामांक। তেবে ডট নপাৰিবৈ কৰিকো খাইবাক 🛊 পাচে যুববালে শলা তপ্ত কৰি লৈলা। কালে আলে ৰাক্ষমৰ ওচৰ চাপিলা ১ পৰি আছে নিশাচৰ নিজা অভেডনে। थिव कवि इंद्रा। हम्मू विकिता (उ**०**८म ।

मुगाइडी 6विज (

্তেখনে ছগেল মাড়ে লুকাই ব্ডিলা : বিপৰীত ৰাত কাড়ি ৰাক্ষ্ম উত্তিলা । সুই হাত মেলিয়া ধ্ৰেও বহিলক। বিক্রম কবিতে লিচে চক্ত্রেমথ ও कादिन वट्डिक शाही क्षूनुबाव माण । একে একে যাবে ধবি নিকলিলা বাচ ১ এক ছাগ্যলেৰ চুন্দ্ৰ বান্ধিয়৷ পিঠি ভ দুগোলেৰ সঞ্জে ৰাজ বৈজ্ঞা আচ্স্নিত 🛊 পাৰ্চঃ বুলি ৰাক্ষ্যে ধৰিল। কুমৰক । ছাত মুচৰিয়া বাবে ভৈল বাতিৰ**ক**।। ८५(५७५८० नीथ ८२८४ वस्टरक निमा। জোৰে নিশাচৰে পাচে পাচে খেদি দিলা। পুৰু। দিয়া কুমৰ ৰছিলা এক ভিডে। স্কল্যনে থাক্সলে লাগিল বিচাৰিতে। চকু নেদেশর সিতে সেপিরারে হাত। খুলি পুৰি কুমৰক নপাইলন্ত ভাত 🛭 পাচে বিধে কোলে সিভো বসিকা দে ঠাই। ছেন দেখি কুমধেও বসিয়া সেঠাই। য়ত্তক মন্মুদ্য আছে ঘৰৰ ভিতৰে। यम्बी छग्ना जाहा गटर विश्व भावत् । সবাকে কৰিলা মৃক্ত ৰাভাৰ সন্তান। আখিবনাদ কৰি গৈলা বাব বিবা বান। খনিক কুমৰে এখা কৰিয়া বিভাম : পুনধুপি লবিলগু নগৰ ৰোকাম। ভোৰ নিলাকাল মহা অৰণা সহন ৷ সিংছ ব্যান্ত সৰ্প ভাত বৰাছ মেঠন ॥ ুভাতেঃ গুয় ভাষিত্য একলে বাস্ত চলি । भारता कल भारता थल भारत प्रशासना ह भागा वय डेवृडक डेर्ड व्यक्कार्य : দ্ৰান্ত বলি কভোৱে। জিবান্ত অনাহাৰে।

কতো বেলি পেট ভৰি পানাক পিরস্ত। কতো বুক্ত কল পকা পাঙ্ক খারপ্ত।। এছি মতে নর দিন বাহন্তে কুমন। পাটল গৈয়। একখনে ৰত্নহা ঘৰ । গঢ় প্ৰাঞ্চি মনোহৰ পুষ্ণৰ উদ্ভাব। माची সৰোবৰচৰ আছে গানে ধান 🛭 মনোময় বিভিত্তি ব্যক্তিন অস্তারভী। সৈঠি মূৰে পশিলেগু ৰাকাৰ সমূচি । নেদেখন্ত বাবে ভাছ প্ৰাণাৰ সঞ্চাৰ। তান খান দেখায়ে লাগর চমৎকার । ह इच्लाटम् हाइंटर छ्या बाबाद नमान সেহি কালে মিলিল ৰজনী উপাসন 🗈 মিলিল মন্ড ভয় দেখি নিশা কাল। নাকানি এখানে কিবা অভেই ক্ষণ্ডাল ॥ অভিতে থকিতে যোগা ভুতিকে আমাৰ। এজি বুলি অন্তৰিল নূপতি কুমাৰ চ পাৰিজাত আৰু তথা থাকিলা লুকাই। সেহি বেলা ৰাক্ষ্যা মিলিল কেহি ঠাই 🛚 নিছ ঘৰ গশিল ভগিনা ভিনিজন। ভাৰ গ্ৰেষ্ঠ কৰা পাৰ্চে গুলিলা বচন চ আনুৰ ভগুসৰ এখা আৰু ইঠাবুৰ। মফুলুৰ গ্ৰুমই পাওঁ নাসিকাত 🛊 रत आब कनो (इन मिलाशु केन्द्र) মুচা পোৰ অৰ্ণ্য আৰু দেখি লাগে ডৰ চ পশু পথী অসকাৰ ৰাক্ষ্যৰ গান। তেল লাজে আছে ভান মসুস্থা পরান 🛚 ষ্ঠেম শুনি হাক্ষসায়ে বোলট পুনৰ্বাৰ। ত্মিসি ভানাগে মকুলুৰ বারহাৰ 🗈 পশু পৰা লভিবৰক নগাৰে যচিক , প্ৰেরন্ধ কৰিয়া বাবে মতুতা ভৰিক a

মুগারভী চৰিত্র।

মথুকা বিষয় ভাতি ভাবে নানা সন্ধি। থক। প্ৰিচাদিৰে কৰি আছে বন্দা । ছেন বোলাবুলি কবিলেক ভুই ছন। শুনিছা কুমৰে পাটে গুণে মনে মন 🛭 আজু ৰাক্ষাৰ লাচ কিমতে এৰাও। একে প্ৰায় কৃষ্ণ বিনে আনক নাপাও। माध्य शासिक रुदि कविद्या स्कृत । এक महत्र अपद्रव हिट्स यहन यन । धारमुद्ध निमाहवी (शहन शहहक । মাণস খাইতে ইড্ডা মেৰে মিলিল মনত। একগুটি ভাগল কৰিয়া দিবা যোক। (मा मार प्रक मागि आएके इतिएमक **।** ভগিনীৰ শুনি ভাই ককণা বচন। শোভাৰ মন্দিৰে লাগি গৈল। তেতিকৰ। *(मध्य जिल्हा श*िक जाहरू कर्**ड**डन हेग्या । 6% पुढे कृतिल कथिए लिथ कात्रा । পাচে ভাই বোলে দলা কি ভৈল ভোষাৰ। কোনে আসি কৰিলেক তেন অপকাৰ 🛊 (माखा (तारत भुना काडे (हाशाह विनाद । क्षांभाव भूकव सक्षात्मात्म नार्वे भान्ते । হালি নিশা কালে মোৰ নিভাত বিদ্ধিল ধ্বিতে নপাইলো সিত্তো লয়ৰ মাৰিল ১ क्राथाइक हिस्सा यह स्कृतिस्ता हाई। আচেকে মোৰ কথা চাইবি আপুনাক । শোভাষ মুখত শুনি হেনর বচন। শীপু বেগে নিজ বাবে কবিলা গমন। - অৰে ভকুগণ বৰ মিগিল অপাই। এহি বুলি সবে কণা কহিলা বুছাই। ইতো খাৰে মনুন্তৰ হৈলেক স্কুলে। থাকিবাক লাগি মই নাছেপোচো ভাল।

এতেক বচন বুলি যক্ষেৰ কুসাৰা। <u>ट्रिश्रहम भलावेल महत्र हावि घर वादि ॥</u> পাতে যুৰবাজে বাজ ভয়। ভাৰ কল্পে। আৰুবাৰ গগন কবিলা বন পাছে। मभक्तिम समादार्थ (भारते नादि छोडे। বত তথে বসিলন্ত গাড়ৰ গোৰত। আচ্হিতে এক সৃদ্ধ ভাইল বিশ্বমান। গৌৰাত বৰণ টোড বস্ত পৰিধান। এক পাল ভাত আনি দিল ভাৰ আগে। পুনৰণি অনুষ্ঠান ভৈল মহাভাগে। ণ্ডাক দেখি কুমৰে চিন্তুয় মনে মন। নজানি বুঢ়ায়ে অৱ দিলা কি কাৰণ। দিহোক দিছোক আগে কৰিবো আহাৰ। প্ৰাণ সকলয় কৰি কিমৰ বিচাৰ 🛊 এতি বুলি যুবৰাকে ভোকন কৰিলা অঠেগুণ তেজ খোল গুণ তেজ ভৈলা 🛊 পাঠে তাৰ মনত কেনৱ উপজিল। হত তথ কন্ট মানে সবে পাস্থিল 🛚 যদি এক গুটি ছোৰা ইঠাইত মিলয়। ভাতে চৰি ৰাইবে মই পাৰে৷ নিদংশই 🛚 এমত চিশ্বিল যদি ৰাজাৰ কুমাৰ। ঘোটক দেখিল যে পাখৰ মোণাৰ 🗈 চল সল কৰে গোৰা থিৰ নোৱে কাই : বাতে চৰি যাইতে মট পাৰে। নিদ্ৰুলট । শ্ৰম হৰিৰে ভাত চৰিল। কুমৰ। চলিকস্থ ৰক্ষে যেন নিদ্যান্ত সঞ্চাৰ 🗈 ছাত্তে ধন্দুবাৰ বছগখান ভীক্ষতৰ। ষাই অভিৰখী বেল কৰিছে সমৰ। অনস্থাৰে পাইলত্ম বিচিত্ৰ এক পান। মহা জোতিখায় উদ্ৰু নগৰৰ ঠান 🛊

পুদৰ্শৰ পৰ সৰ ৰতনৰ পুলি। মুক্জিত মাণিক ফুকুডা হাবা মণি।। নেতৃত্ব প্রকার্য শোরে চারি ভিটে। 5কুড কমক লাগে নপাৰি ঢাহিতে। কান্তলে সেংগাৰ গঢ় সংক'র থাব । हरूआहम (प्रोत हम (प्रांत हमदका**र** । भुक्त कुनर्वन गढे मानिहन गठि है। प्रशास्त्र कालब (यन डेनव् कालिडा । ভৌপান্তা পদৃলি আলি সবে শুবর্ণম। গানে খানে খানি জ'ছে গীঘী সৰোবৰ । মৰ্কত খাটগৰি স্থবৰ্ণৰ পাৰ। ফুলিড়ে কুমুদ ভাত কথল জপাৰ 🛭 क्षेत्रज्ञ वाक्षरक हान हरू करू । সাৰস যে পেৰকৈটো বৰু পানাকাৰ 1 चार्म। कृति चार्ड् होडे हारे चार्यामिड । পুৰৰ্শৰ বৃক্ষৱে ৰন্তনে ৰচিত । মাণিক মুকুতা ফল লাগি আছে তাত। ছারা মণি পর্যবাগে মাণিকে খচিও। কবিছে নিশ্বাল্য আতি গাড়ৰ গুৰিত। নামা মধু কৰা দৰি স্ত মণু ভাত 🛭 পায়স শিক্ট মধু ৰও অসংখ্যাও। বিবিস। সক্ষরা আখে নরস মেদক। পশাৰে পনাৰে লাছে ক্ৰম মনেক ঃ ব্দনক চটক চিত্ৰ বিচিত্ৰ স্থোপাৰ। কাৰো মৰকত চকু কাৰে। মুকুতাৰ। ভাকে ভাকে উৰে পৰে বৃক্ষৰ ভালত। মলয়া বছলু বাব ২০৫ সভত চ গ্ৰন্থৰে সুনৰ কুলি শুস্থৰে সদাই। সিক মুনি সকলবো পুলকট কাঁট ।

সকলো ভ্ৰবৰ্ময় ৰোক্ষম নগৰ। দেখিয়া হৰিষ ভৈলঃ ৰাজাৰ কুমৰ 🛊 ষত দুখ পাইলা পথে সৰে পাস্থিলা। গুচিলা ভূগতি বিধি ভূপুসৰ ভৈলা । এক সৰোবৰ পাৰ বুক্ষৰ ভলত। घरहोक्य गांभ यात्र प्रतिय भन्छ । ৰসিলা ভক্তি ভুগাতল পায় বার। ঘোৰাও কৰিল। পাছে আকাশে উৰাত্ত। বেৰে যুবৰাজ তথা বসিয়া আছন্ত। মুগা ৰূপি চাহাপৰি ডখ: আসিলপু 🗈 পুৰণৰ মৃত্যা শুটি হৈজল আগুলাৰ। দেখি ধন্তু বাণ লৈল ৰাভৰ কুমাৰ **৷** কর্ডিয়া মুগ পশিক্স পৃশ্বেমে। कुम्दर (चनिया देशल भाविदाक महिन ॥ পাছে পেডি মুগ গৈল পুৰিৰ ভিতৰে। ত্তপা গৈয়। এক বনে ছানিলা কুমৰে 🛭 (मिक्ट निव भार १४८१) सुरक्षे कव मिला। বিপৰীত ৰাষ্ট্ৰ কাচি আছেল চইল 🕯 অনস্থাৰ যুৱৰাজে পশিলা নগৰ। থান খান দেখিলখু আতি মনোচৰ 🛭 ভাৰ মধ্যে এক মৃগ দেখি বত্নময়। খচিত মুকুতা মণি মাণিকৈ লোভর । চৌপালে আচ*য়* পুল্দ উছানে বেডিয়া _দ **बाह्यांबिट्ड रामग्र महस्राय कहव किया ।** काशक हम्मन स्थान हम्मा आर्शका । শত পাচি লয়ৰ্ক গুলাল ৰতত্ব 🗈 জীটি বৃতি কেডকী নালতী বনমালা। পাৰ্যলি অলোক কুন্দ ক্ৰম্ম বে ভালা ॥ দ্বনা মক্ষা গুটিমালী পাৰিছাও। বন্দুলি ৰকুল সঙ্গ পুণ্ণ। অসংখাতে ।

ষ্ণাৱতী চৰিত।

কাঞ্চন মাধবা ল'ছা শেহালি নেৱালি। श्रिकोष्ट (महाडो क्यामालि **इ**तामालि । কৃষ্ণ ৰক্ষ কাম ৰক্ষ মুক্তাৰ ভগৰ। ফুলি ফুলি আছে সবে পুত্ত নিৰপ্তৰ। বিচাই আছের ভূথসম কেন সুগী। ডাকান্ড উঠিলে তথ বৰর সমূলি। শাৰি শাবি আচে ত্ৰণৰ ভাৰি খুৰি . আছের কপুৰি ৰতনৰ বটা ভৰি । कश्ववी कृषक्षेत्र भागा जगक हत्समा। পাৰি শাৰি দেখিলাখু ৰাজাৰ নক্ষৰ p কল্যালণ আছম পৰ্ম ৰূপত্তী। নাহি খতি খুন অজ সরেরে নিম্দিতি ॥ गृहद (प्रतृहाद भावा हुन्य (भाष्टिनी : বছল জাক্সনি পিন প্রেম্য ধৰি ৷ (कर्ना नीड नारद (करना नव नकार्या । কেলে তাল বাতে (কংহা মুদক বঞ্চাই । কুম্বক দেখি সৰে ক্ষিয়া আদৰ। আগ বাতি জানি গৈলা খাটৰ ওপৰ । (ऋट्डा कर्नी विष्ठ (७७ ठामस्य वाट्डा) (कहा) कभी मध्य करण हर्र ह भारत । (करहा टकरमा गांद्य घटन छगन्न हन्छन । (क(इ) क्रमी क्यांत्र अधित (अधिन (हकरका कभी कांग्ड हेलग्रा माना उपकार । ধোগায়ে আগসভ নিয়া কুমৰে খাইবাৰ । ভিনি দিন যুবৰাজ আছ ছেন ভাৱে। চাহাপৰি কুমাৰী নামেৰে সেই ঠাৱে। পাছে চালাপৰি তিনি ভদ্ৰ কৰি সংজ। কুমৰক চাহিত্তে আসিকা মন ৰক্তে 🕫 দেখিতা জানন্দে সবে কৌতুকে চাইস্ত। পুর্বিমান চন্দ্র সম মুখ প্রকালস্ত ।

পিন মধো (মহ। হৰ ডক্ষকৰ নই। অৰুণ অধৰ মন্ত মৃকুড়া কলট 🔋 মহন কমল পালি মালিক। সুন্দৰ। স্তৰ্লিত ৰাহ যুগ নিন্দে কবি কৰ ॥ চম্পাৰ পাকৰি দশ অঙ্গুলি উপৰে। দশ নথ যদি যেন চল্টে শোডা কৰে 🛭 उँक हुई (मधि नाम कर्मात नमान । মড়ন যৌৰন দেলা সোণা দশৰাণ n দেখি কুমাৰাৰ মনে কে)ডুক ছব্যিল পাৰে চাহাপৰি নাৰী ফেন জিলাসিল ৮ বৰ দুখ পাতা আছে নৃপত্তি নক্ষন। নদেখি মেট্ডাক বড় কৰিছা ক্ৰমন। অসম্ভেবে অভিলয় পিৰ লোকে চিত্ত ৷ এছি বুলি ভৈল কলা আগতে নিদিত s व्याठिकार । युवरारक एकारका (प्रवित्य । ক্ষাট্যাৰ খন খেন চাত্তে মিলিল a ষেখি কুমাৰীৰ মনে কৌ চুক জন্মিলা। পাছে চাহাপৰি নাৰা কেন ক্বিড্ৰাসিলা । मक्त सम्बद्ध काइन (बाइन प्रभ 61ई। মোৰ পাণ লৈয়া কেনে আসিলা পলাই । ভোৰ লোক যাৱে বাইছ বিয়াকুল আতি। কত কক্ষে অংসিলেতে মই কিবা দিব ৰাভি। এতে এতে বেলি কেনে অদেশে আছিল।। এছি বুলি হাতে ধৰি কোলাভ বসাইলা 🛭 মুখে মুখ দিয়া আলিক্সিল। কুড়ো বেলি। থেন আকাশৰ চন্দ্ৰ পাইল। হাছ মেলি 🛭 অনস্ত্রে কুমাৰাত বিনায়ে কুমৰ এডমান ছব শোক দিলা কিবা ভৰ। বাপ মার তেজিলে, তেজিলো বন্ধ জন। উচ্চিटिल। आन देकरला निरम्धण श्रम 🛊

মুগার্ডী চ্ৰিক

কোমাৰ নিমিত্ত মই ভৃতিলো নিকাৰ। মোৰ মুবে কহিছে শক্তি নাতি আৰ। এহি বুলি আস্থে মিলিল। বহু ষত। সাৰ্ভেধ কৃতিলয় কলাৰ আগত।

বিষ্ণু ৰাম দ্বিজ।

माजाकर्ग ।

≦।কুফার নমোনমঃ ।

위대 [

ক্ষর কর ভগরও প্রভু পের হবি। ভক্তৰ ভয়হাবী অমন্ত মুৰাৰি। যাহাৰ কুপাত হোৱে মনোৰণ সিদ্ধি। প্রণামোলে নাৰায়ণ ভকতৰ নিধি ৷ अवडब भन किछु अधाबित्व हार्खे। ষপ্ত ভুৱা পাৱে কিছু অন্তঃগ্ৰহ পাওঁ। बाका दवारण छनिरमांक मुनिब नन्छन । কহিয়োক কৃষ্ণ কথা কৰিবে৷ ভাইণ 🛭 মুনি বোলে এক কথা শুনাহ বাজন। যেই ৰূপে লালা কৰে ত্ৰেছৰ নন্দন । এক দিন। মন কৈল প্ৰান্ত গদাধৰ। কৰ্ব কেন দাভা মই বুজিবো ভাৰাৰ ॥ এছি বুলি মনে মনে ভাবি নাৰ্ছেণ : মায়। কৰি হৈল প্ৰাস্তু বুন্ধ বে আক্ষণ 🛊 আভি রুজ কপ হৈল ভুই চকু অজ। কৰ্ণৰ নিকটে প্ৰাভূ চলিলা লোবিন্দ । চলিতে শক্তি নাই কাম্পে প্ৰথবি। কৰ্ণৰ দুৱাৰে বাই প্ৰবেশিলা হৰি। षाबोक जाकिया त्वात्व अञ्च गर्माध्य । ৰালাভ জনাও গৈয়া বচন আমাৰ 🛊 (श्राद अभावते याहे किर्दश अद्भव । ৰীজাক আশীধ কৰি যাও আমি ঘৰ ৮

ब्रांक्सभक स्मिथि दादी उर देखता महत কৰ্মৰ নিকটে থাৰী চলিলা তেখনে। ৰাঞ্জাৰ অংগত দাই স্বাৰী কৰে পাছে। বুদ্ধ প্রাক্ষণ এক খাবে আমি কাছে ৫ प्राकान्य नाम कृति कृष्ट्रीय नक्तन । শীলুগতি আইলা দ্ধা লচ্যে প্রাহ্মণ । ৰাছ। বোলে আজি খোৰ সাৰ্থক জাৱন। পাত অৰ্ঘ দিয়া দিলা বসিতে আসন । পলাও বসন দিয়া বোৰদায়েও কয়। কোন কাগে জাপমন কৰা ঘটাপ্ৰ 🛭 এক্ষিণে বোলয় ৰাজা শুনহ ৰচন। ন্তুমি আছে৷ ৰাজা ভূমি বৰ পুণাবান চ কালি কৰি আছে। মই ব্ৰন্ত একাদলী। ্ৰেকেন ক্ষায়ো মোক আছে। উপৰাসি । চাক এক আছে মোৰ মনৰ ভাবনা। মাণস বিনা আমাৰ বে নচয় ভো**ল**ন « মা-সৰু আনিয়া মোক দিয়ে। ঘণ্ডালয়। <u>(छाक्रम कामान (इटन बन कृष्टे क्यू ।</u> কৰ্গ থোলে বিজ্ঞৰ মন কিব কৰা। আনিবো পশুৰ মাণ্স যাত খাইতে পাৰা 🕫 ব্রাক্ষরে ব্যেলর শুনা কর্ণ মহাশর। ভোজন কৰাতো শীদে দুখ পাও মই। ৰাজা বোলে শুনিয়োক ব্ৰাহ্মণ ঠাকুৰ ক্ষেণ্ডে থাকহ মাংস আনিবো প্রচুৰ : भक्तो घोरम मुश या**रम विता क**हि रहा। আহল কৰা কিবা মাণ্য জানি দিবো মই 🛭 ত্ৰাক্ষণে বোলয় ৰাজ্য কিবা দিছে নৰা। ভেবেলে কৰিবে। আগ্নে অজীকাৰ কৰা । ৰাজা বৌলে অঞাকাৰ সভাগা নহয়। বিধা মাণ্স খাউৰে খোজা ভাষা দিৰো মই ৷

ধন্য ধন্ত কর্ণ ভূমি বুলিলা গোসটে। জোমাৰ স্মান লাড। তিভুক্ৰে নাই । बुषरक के भारम चारह (कामान सन्तर , हाबाहक काष्ट्रिया प्रिया कवित्वा (डाक्स 1 ন্ত্ৰী পুৰুষ দুইছনে কাটিব। কৰতে। ভ্ৰে মাংস বাজি দিন। আমাৰ সাক্ষাতে ॥ हाजिला कार्षिया शृत महेश्वा काउन : এট বল বহিত্তক সংগাৰ ভিতৰ। কাত্ৰে কাটিলে পুত্ৰ মাণসৰ সধাইৰো। মৰত হৈতেক সোধ আমি ঘৰে বাইবে!। ছেঠ মাগা হৈল কৰ্ণ এছি বাকা শুনি। সক্ষনাশ কৈল বুলি মনে মনে গুলি ৰ ৰাজ। বোলে এড দিনে সৰ্ববৰাশ জৈল। দাভাকৰ নাম মোৰ এত দিনে গৈল। মায়া কৰি চলিবংক আইল কোনজন। আনে মোৰ অনাৰ্থ মিলাইল৷ নাৰায়ণ 🛊 কর্ণ বোলে বিজ্বৰ বসিয়ে। স্থাপুনি। ভাষ্যাত জিজালি মই অংগিনে: এখনি 🛊 পশাৱতী নামে আছে তাতাৰ ৰমণী। ডাকাৰ পাশক বাজা চলিলা ঋণুনি । यांनी (वारम एकरन बाक्रा विवन वहन। কিসৰ নিমিত্তে দেখি উচাতন মন ৷ ৰুৰ্ণ বোলে পদাৱতী কছিবাৰ নয়। কহিতে নপাৰি ৰুখ। বুক বিদাৰ্ভ । কৈৰ হণ্ডে আইল এক বৃদ্ধ যে প্ৰাহ্মণ। বৰ নিদাকণ কণা কহিলা সিজন 🛭 वृष्टक के नारम कार्य एकामान भन्तन। ভাহাৰ কাটিয়া পেহ কৰিবে। ভোজন। ত্ৰী পুৰুষ দুইজনে কাটিয়া কৰতে। ভাৰ মাণ্য বান্ধি দিখা আমাৰ সাকাতে 🛊 পদাৱতী বোলে প্ৰভু কি বুলিবো কৰে : টকণা ভূতিয়া বৃক বিদাৰে আমাৰ গ পাক্ষ বংসহায়। শিশু কিছোৱে নাজানে। পিড়া মাত্র হুট আমি কাটিবো কেমনে 🛭 ধন জন গজ বাজি অমূল্য বডন। ভণাৰ ভাৰিয়া দিবো বভ আছে ধন » আপুনাৰ প্ৰাণ দিলো ভোষাৰ সাক্ষাটেছ। সুৰকৈছে বাচা আমি মেদিৰো কাটিছে। ৰাঞ্চা বোলে এই কৰ্ম্ম যদি নকৰিবো। নিপ্ৰ ক্ৰোণ কৈলে ভেলে নৰকে পৰিৱে ৮ ভূমি যদি বোলা পুত্র নেদিবা কাটিছে। কি কণা ফটিবো বাই ব্ৰাক্ষণ সাক্ষাতে 🛊 পুনস্থাৰ খাজা ৰেংলে জনছ বচন। পুৰ দিয়া নাম ৰাখা ইতিনি ফুকনে # ষাঞ্চা লোকে একনাৰ দিহা অনুমতি। লাভাকৰ নাম খোৰ ৰাখা পদাৱতী। কেন কালে বিভাবৰ ভাক দিয়া কয়। শীল কৰি আইস কৰ্ণ বিলম্প নস্ত ঃ অক্টাকাৰ কৰি আছা শুনা মহালয়। বোলা যে নৰিবা দিছে ফিৰি ঘৰে যায়। শুনিরা খিছৰ বাণী পশ্মারতী করু। স্থাপীকাৰ কৰি আছা নেদিলৈ কি হয় ৷ ৰাজা বোলে নেছিলিয়ে। নৰকে নিকাস। হুৱে ভাৰ শভ ক্ষম কচিলো আন্নেৰ 1 একি শুনি প্রার্তী কচে চুংখ্যনে। পুত্ৰক কাটিয়। দিৰো কহিলো আক্ষণে। এছি কথা শুনি কর্ণ অমুমতি পাইলা। ব্যাসেৰ আবেলে কৰ্ম বিজ পালে গৈলা ৷ মহাভাৰতৰ পদ সমূত স্থান। বিষ্ণুৰাম ছিলে ভণে বোলা ৰাম ৰাম ৷ भन्। बाह्य। ट्वांट्ल चिक्रवन कुना ट्यांन वादी ব্যাপক বিলম্ব কৰা পুত্ৰ ভাকি আনি ॥ এছি বুলি গৈল। কৰ্ণ পুত্ৰ ডাকিবাৰে। বুৰকেও বাচা কৈছ খেলিছা বছাৰে। ्कांभा वाह। वृष्ट्कड्ड **छोटक घटन घन** । পেলা ভাষি একবাৰ আসু বাচা খন । चाडेम काडेम नृति कर्न डाएक व्यक्तिगढ़। বেলা ছাৰি বৃষকে হু শুনিবৰে পাৱে। नुष्टक इ भिन्दुशहर कबिएड वाशित । ভাৰিছে পিটাই মই গৰে বাইছে হইল 🗈 हि जार्ड जर्जक (नला किंडु नावि शहे। খাইবাক লাগিয়। মোক ডাকিছে পিডাই। ভোষা সৰে খেলা কৰি থাকিও ইাসিয়া। কি কেই ভাকিছে পিডা জিজাসিবো গৈয়া। এছি বুলি বৃৰ্কেন্ত কৰিলা গমন। পথ তৈতে ফিৰি আইলা কৰ্ণৰ নকান । বুনকেন্ড দেখিয়া লোধর শিশুগাও। প্ৰ হৈছে ফিৰি জাইলা কিস্থ কাৰণ a কুষকেত্র কোলে এক কণা হৈল মনে। কচিত্তে অটেলে। ফিৰি শুনা সৰ্বাক্সনে 🛭 অনিতা শৰীৰ ভাই সদায় চঞ্চল। বিৰ মুক্ত হিয়া হেন পল্ল পত্ৰ জ্বৰ 🛚 বিদায় হইয়া যাও সবাৰ সাক্ষ্যত। বাচি যদি পাকে৷ ভাই আসিবো খেলিতে 🛭 বুবকৈত্ব সঞ্চীগণে বোৰহাতে বোলে। সাজিৰ সময় আইস সৰে কৰি কোলে । প্রণমিয়া ভগা হৈছে কবিলা গমন। পিতৃৰ চৰণে বাই কৰিল। বন্দন । পুত্ৰক দেখিয়া পাছে কৰ্ণ মহামতি। কোলে কৰি লৈয়। গৈলা যথা পদাহতী 🛭

दुनहरू हु भूथ राजिय शकादको रागास्य । মৰিলি অভাগি বাচা ভাইস লও কেলে। দৈহৰে অভাগি বাচা যোৰ বাকা বাণ। **চান্দস্থে চুমা দিয়া মার বুলি ডাক ঃ** কান্দ্রি লাগিল চাই ব্যক্তের প্রাণ। বুদকেন্তু খোলে মাতা কানদা কি কাৰণ। পক্ষাৱতী বোলে বাচা কহন নবাই। ক্তিতে লাক্ষণ কথা বৃক্ত বিদাৰ্য চ বুদ্ধ প্ৰাহ্মণ এক কৈব হন্তে আইল। তোমাৰ পিতৃক সেই সভাক কৰাইল। কৰতে কাটিয়া পুত্ৰ কৰিবে ৰন্ধন। डेम्ब পृथिया भाग्य कविट्य (डाक्सन इ রুষকে ভূ বোলে মণ্ডে। নিধেনি চৰণ। ইহাক লাগিয়া ভূমি কান্দা কি কাৰণ ॥ পিডা মাডা ভুইকনে মোৰ বাকা লোৱা। ব্ৰাহ্মণ সংস্থাধ কৰা খেকে কটি দিয়া। এবেলে জানিলো মোৰ সাৰ্গক জীৱন। এক্সিণে আমাৰ মাংস কৰিবে ভোকন চ ষাধিত তৈলে মৃত্যু কৃষি ভক্ষ হয়। त्मांब এই (फ्टा चार्ट खांकान (अवाग्र II বৃষকেতু বোলে মেৰে এড ভাগা কৈব। স্থামাৰ কভাগ্য মাংল ব্ৰাণাণে বে থাইব। কৰতে কাটিয়া মোক কৰা দুই গান। বিশক্ষ হইলে উঠি বাইবে এক্ষণ। পুত্ৰৰ বচনে ভূট কান্দিছে আগিল ৷ লক লক চুখ ভাৰ মুখ পলে দিল। পুত্ৰক কৰিয়া কোলে কৰ্ণ পদ্মাৱতী। প্ৰাক্ষণৰ বিষ্ণমানে গৈলা শীপ্ৰমতি । অবিৰত বৃৰক্তে কুকাগুণ গায়। ভিনিশ্বনে প্রণমিলা জঙ্গেণৰ পার ।

গলায় ভুলসি মালা পৰিল কৌতুকে ৰাধা কৃষ্ণ ভুটি নাম লেখি একে একে। পিডা মাডা চৰণড প্ৰণাম কৰিলা। ব্রাক্ষণৰ পদধূলি সর্গরাকে মাখিলা। भूजंत मृत्य विषया स्थारत नाबाद्य । মন্ত ধ্বিয়া ভূলো দ্রুলার ভেশন। र्गाविन्स (बालग्र प्राया काउंद भोहता। **ছ)সিয়া কৰত ধৰি পুত্ৰক কাটিবা a** ৰাঞ্চা বোলে শুনা দ্বিছ নিবেদি বচন। হালিয়া কভিবো পুত্র দেখা বিভাষান । হাসিয়া কৰত দুয়ো হাতে তুলি লৈলা। **भग्न थक्त वृद्धि कृत्यः शमित्उ वाशिला** ॥ কৰত বৈসাই তেবে পুত্ৰ মাখাই। আন্দে বসিহা পিশু কৃষ্ণ গুণ গাই।। কাটিয়া পুত্ৰৰ মুগু পেলাই স্কৃষিভলে। কটো মুগু ভূমি পৰি কৃষ্ণ কুষ্ণ বেলে । ভূমিত পৰিয়া ভবে বৃদকেতুৰ মাথা। উদৈচখনে ডাকি বোলে কৃষ্ণ বৈল কোণা। कर्न (बार्टन क्षेत्र क्षेत्र कामान नेमान। ভ্ৰম্বৰে কেল পাইলো জন্তাগিৰ প্ৰাণ 🗵 काष्ट्रिया शुज्जब मात्रम बक्कम कर्बिला পদায়তা পুত্ৰ মুগু লুকাই ৰাখিলা 🛭 भक्षांद्रजी (तांद्रल चिक्र घटन हिल बाहेद्रा । नाम्बा मुख्य सह दिनाई क्लिह्दा ॥ অস্তুৰ জানিলা ভেবে ত্ৰকত বংসল। এই মৃত্যে 'শুনর্ববাৰ ৰান্ধাবো অন্ধল । অহ ব্যক্তন ৰান্ধি কৰ্ণে যোৰহাতে কয় ভোজন কৰিছে নীছে আইস মহালয় । শুন ওছে কর্ণ তুমি বোলয় জীহৰি : শক্ষণ নহৈলে জন্ন থাইতে নপাৰি।

দাভাকর্ণ।

আছিল ৰাজিয়া দেহ কৰ্ণ সভাপর।

ভাজন আমাৰ তেবে বৰ তাব হয় ।

ৰাজা বোলে কিবা দিয়া ৰাজিবো লাখন।
একখানি মাণ্য নাই ৰাজিচি সকল ।
গোবিদ্য বোলয় কৰ্ণ কহি তব কাৰে।
পদ্মাৱতী পূত্ৰ মুক্ত সুকাই ৰাখি আছে ।
কেই মুক্ত দিয়া তুমি ৰাজিয়ো জন্মন।
বিবৰণ ৰাজা ভোজ কজিলো সকল ।
বিবৰণ ৰাজা ভোজ কজিলো সকল ।
কৰ্ণে কুলা কৈবা প্ৰান্ত আজ্ঞাৰ বেলে।
মহাভাৰতৰ পদ প্ৰলোক ধাম।
গলাউক পাতৰ ভাকি বোলা ৰাম ৰাম ।

5वि ।

ভনাৰ আমাৰ বাণ্ট ৰাজা বোলে ওছে শণ্ডি ক্ৰন্সন কৰাহা কি লাগিয়া। আমাৰ ৰচন লোৱা পুত্ৰ মুগু আনি দিয়া অথন ব্যক্তিৰে। সেহি দিয়া । ৰাণী বোলে শুনা ৰাই জদি মোৰ বিদাৰয় কৈক গৈলা আৰু বৃধকেতু। উদৰত দিলো ঠাই রশ মাস গল দিন যতনা নিকাৰ ভান হেতু ৷ কৰ্ণত কুণ্ডল সাৰ বসন ভূষণ হাড় গলে শোভে হুবৰ্ণৰ মালা। **हबर**ण मृश्व संदक्ष কটিত কিছিনি নাছে: কৰে খোডে অৰ্ণময় বালা। ৰালা বোলে ৰাণী ভান পুত্ৰ মুভ লীছে আন অত্বল ক্ৰান্ধিৰো পীত্ৰ কৰি। কান্দে পদ্মারতী নারী পুত্ৰ মুগু হাতে ধৰি नह बूनि निगन्त स्मानी ।

কৰ্মে মুদ্ৰ লউয়া হাছে স্থান বাজিলা ভাতে

থিজ নিফু বামে এহি সায়।

লাভাকণ উপাধান

যিবা শুনে একমন

ধন পুত্ৰ স্বৰ্গপুৰি পাই ৷

ন্মে ন্মে নাৰ্থণ কৰা মোক প্ৰিচাণ

মহা ছোৰ পাপ সাগৰত।

সমস্ত সমাধেক তাকি - ৰাম ৰাম বোলা ডাকি

ভেবে স্থা যথ গাওনাত।

ছাল বাঞ্চন ৰাজি কৰে যোৰভাতে কয়। ৰাব্দিলে। অসল ভূমি আইস মহাপয়। প্রাঞ্চণ বোলয় ভূমি গুনা মহাশয়। মন বাঞ্চন ভূমি কৰা চাৰি ঠাই। ভুমি আমি পছারেডা শিশু একজন। क्षांकलर्ग हाविष्यत्व कविर्वा (अस्म ॥ আৰু এক ৰখা কৰে। কৰ্ণ পাতি শুনা। নগৰ্ব হল্পে এক শিশু মাতি আনা 1 দ্বাক্ষণৰ খচনক নকৰিলে ধেলা। মগৰৰ হল্তে বাঞা সমন কৰিলা। পুত্ৰ শোকে মহাৰাছ। চাৰিদিশে চাই। (इनकारण दुगरक इ (प्रचिल्ख याहे। হৰষিত হৈয়া ৰাজা পুত্ৰ লৈলা কোলে। লক্ষ লক্ষ্ চুত্ৰ বাই বদন কমলো। পুত্ৰক কৰিয়া কোলে পুলকিত কার। লোটাই পৰিল গৈয়া প্ৰক্ষেণৰ পাঁট 🛊 কর্ম প্রার্ডী দুয়ে। যোৰহাতে কয়। অপৰ্ধে ক্ষমা কৰা দিয়ে। প্ৰিচয় ঃ যদি প্রভো পৰিচয় নেদাহা স্থাপুনি। গলে চুৰি দিয়া প্ৰান্থ মৰিবো এথনি।

ফাবো মানা ভুঙি নতি কৰি ভুই জন। বাজগ্ৰ চৰণত পশিলা খ্ৰুব 🛊 কৰ্মৰ ভক্তি দেখি প্ৰাস্তু ক্ষমান্দ্ৰন । নিজ মৃত্রি আপুনি ধৰিলা ভেডিকণ ৮ শৃষ্ণ চক্ষ সদা পক্ষ চতুকু ক ধাবা। প্ৰিধান পীত বস্ত্ৰ মৃকুক্ষ মুৰাৰি। দেখিয়া প্ৰাভূৰ মূৰ্ত্তি পৰি পদ চলে ৰাভ পঢ়াবিয়া কৃষ্ণ কৰিলগু কোলে। मृत्भ शत शत श्वी भलाहे (लाउँ। कानमार्ड हुएया कट्न र्नाप नीव नहें । ব্ৰহ্মা আদি দেৱগণে নপান্ত ধিয়ানে। (इस क्याइक छाडेता स्थाप उपर्य । कर्नक छ थात्र कवि हिन्दकी नवान। বৈকুণ নিবানে কৰি কৰিলা গমৰ চ এছি কৰা বেই জনে কৰয় প্ৰায়ণ। ৰোগ শোক দূৰ বাই বিপদ খণ্ডন ৷ नहमा नहमा छक्छ वर्मन (पद्रव्या । অগতিৰ গতি প্ৰভুম্কুনদ ম্ৰাৰি॥ প্তিডক কুণা প্ৰভু কৰা দামেদিৰ : ঙ্গু চৰণত মোৰ কোটি নমস্থাৰ।। महे जरमब सक्तवड लुक्त नारे। ছেন জানি ভালবংশ কেমিছে বুৱাই । কৰে বিফ বিষ্ণু ৰামে এৰি আন কাম। প্লাট্ৰক পাত্ৰ ডাকি বোলা ৰাম ৰাম ।

জেরা সাকারণ।

আত্র পবিচয়।

ক্ষেত্ৰৰ মধাত প্ৰান্ধ আহাতা প্ৰধান।
অনেক প্ৰান্ধৰ মধ্যে সাও একখান।
নিমু নাৰিকল গুৱা পাতা মূল যত।
মংজে শব্যে জলেয়ো সম্পূৰ্ণ আছে তাত।
আসোৱাৰ নামে গিৰি পেহি আমেখৰ।
কুলত কাম্ম্ম পৰিনাতি শ্ৰীপাত্ৰৰ।
কুলত কাম্ম্ম পৰিনাতি শ্ৰীপাত্ৰৰ।
কালোৱাৰ গিৰি বৃলি জগতে জানায়।
আসোৱাৰ গিৰি বৃলি জগতে জানায়।
শ্ৰীমন্তৰ পূত্ৰ গোপীনাখৰ তিনি জাত।
ক্ষেত্ৰৰ পূত্ৰ গোপীনাখৰ তিনি জাত।
ক্ষেত্ৰৰ সূত্ৰিতাক বিহাকৰি সূত্ৰি।
তান ইন্ট গুৰুদেৱ হৈলা লক্ষ্যাপতি।
তান ইন্ট গুৰুদেৱ হৈলা লক্ষ্যাপতি।
তান ইন্ট গুৰুদেৱ হৈলা লক্ষ্যাপতি।
ক্ষাৰ সম্ভতি কৰি জয় নাৰায়ৰ।
কুৰি নাম জপা নছাৰিবে নাৰায়ৰ।

লক্ষীপত্তি চৰিত্ৰ।

ভুনা ভুনা সর্বজনে।
ক্রক চিত্ত কৰি মনে।
মাধ্যক পূবি খান।
কিছু কহো দেন ঠান।
হাজো নামে পটান্তব।
কৈক্তিলে সমসৰ।

शहकाद यहज्य नव । ভাগাত্র নিৰ্ভৰ । थटन करन वाष्ट्रि वारे । হুখ বিনে ছুখ নাই । মাধ্তৰ প্ৰসাদত। পাকে সদা আনন্দত। যদি বোৰ পাপ কৰে। भाषत प्रश्ति करने ॥ इंदरमाटक भूगा गाएक। मनिरम रेवक्रके नरक । व्यत्ना महा भागीहरू। নগমত প্রবেশর **।** মাধৱৰ দেখি মঠ। পাপ হোৱে গটঘট । সাক্ষাতে দেখিয়া হবি। কোটি পাণ দূৰ কৰি। भूगावसः स्थातः नव । সমীপত মাধ্যৰ ৷ विट्डोक्टन अस्य क्षांत्र । ভাষাৰ বৈকুঠে ঠান। टेश्टव काटना चक्रणण । শাল্পে কৰে এছিমত। পুণাৰ মাহান্য। বড়। মোৰ মুখে কৈবে। কড ॥ মণিকুট গিৰি কাৰে। मृश्डि वदरम् बाह्य । গোৰুৰ্ণ গিৰিৰ কাছে। উপত্তর তীর্থ আছে। আছে আৰু কামেখৰ। গণপতি অস্থোদৰ।

কেদাৰ কমল ভূই। খাছে শির নিক তই । মাধৱৰ ভাঙাৰৰ। নিছে বাটা পাস্ত হৰ ॥ সবাহৈ মধ্যত সাৰ ৷ মণিকুট চমংকাৰ ৷ গিৰি ভুলা মঠ ঠাই। মণিকুট সম নাই। যাৰ পুণ্য গুণ আতি। ত্রিভূবনে গৈলা খ্যাতি । দেখি আতি চক্ৰাকাৰ। পুণিবী মধ্যত সাৰ ১ ভেন মণি পর্বভঙ্জ। অনুৰক কৰি হত। সাক্ষাতে মাধ্য কৰি। ছহঞীৰ ৰূপ ধৰি । জগতক নিস্তাৰণ। **ছেডু আসি নাৰয়েণ** । মনিকুট পর্যবভত। ব্যক্ত আছে আসমত। ফুবৰ্ণ ভূষণ চয়। শৰীৰত প্ৰকাশয়। শ্যাম গারে পীতবাস। মুখে দেখি মণ্দ হাঁস ৷ हुतभी भूभाद माता। অক্সত ফ্লার ভালা 🗈 শিৰে চক্ৰ আছে ভূলি। চামৰে গাকর চুলি। আছে দঙ্ নানা মত। চন্দ্ৰভাপ ওপৰত ঃ

লক্ষাপতি চৰিত্ৰ।

গল্পে পুরুষ্ণ নৈবেছারে। পূজা ভাগ দেই নিজে। বাস্ত্র বে বাজনা চয়। भूष्णे कन्त्रे महत्त्व रूप । গীড়া ভাগতত পদ। क्षीत्रंत्रक चरित्रकृष । करम नहेबांटड नाहे। बहुकोर्म नार्ट डाङ । গন্ধৰ্মৰ বেন গীত। কুমি সদা স্থললিও। ধন্ম সূৰ্য্য প্ৰকাশর। পাপ অস্কৃতি কয়। (क्रमप्र कार्यकान सन्। ভাগাতন্ত নিৰন্তৰ 🛭 भाषत्व कर्या वित्त। লাছি আন বাক্তি দিনে 🛭 কালে। কথা কৰে বছ। প্রতিশি সদা মাধরত । মাধর মাধর নাম। মূৰে গাৱে অবিভাষ গ ८कम इंट्रिका नव्हम । डामचान जन्म भरे। পাইবে ইচ্ছা কৰে মনে। কুপা কৰা সৰ্ববছনে ৷ यम् भागी छुवाहार । ষদি বোগা নোকে। ভাৰ। ওথাসি হাকোৰ লোক। যেৰ কুপা থাকে মোক। তোৰা কেবে কুণা কৰী। विद्या निदा बन्धी कवि ।

তেবে মাধৱৰ নাম। ভবিবাহা অধিশ্রাম 🖟 युक्त नीता माध्यस्य । কহিবেক কোন নৰ। মুশোক্তন মঠ তলে। বাকাতে মাধ্য কলে ৷ মাধরক দেখে বিটো। মুকুত হোরর সিটো। হেনয় প্ৰভূব আগে। লক্ষ্মীপতি মহাভাগে । वाकिनसः वाष्ट्रेषव । গ্ৰীতি সাধি মাধ্যৰ 🗈 মণিকুট পৰ্বভৰ। इक्क देशमा माठेयन । মঠে দণ্ড কুশোভিত। নৃত্যগীত হলে নিত। ঘট ঘটি হৈল পরে। আসন পৃথিবী মার 🛭 বছ গুণ পর্ববছত। आह्इ यह देकरवा कड़ । মণিকৃট পর্বভঙ্গ। কুনা ভাৰ যেন মত। भाषत्व नाउंचय । (प्रशिर्वाक महनादन । করা কামি গুৰি চাল। বিচিত্ৰ কুমাৰ ভাল ৷ লিবি কলে শাবী শাবী। যেন তৰা কিঞ্চি পাৰি ৷ খেষ প্রকাশর জাতি। উপৰত হলে চৌতি।

লকাগতি চৰিত্ৰ।

আন শিল্লীকাম চর পানে পানে প্রকাশর। (३३ घर शांत गांत । নতে দেখি একো মানে এ भगु (वड दीम कार्ट। शकु एवं वाका माठे ॥ ধন্য তিথিকৰ লাভি। ধন্ত ধন্ত কক্ষমীপতি ৰ নিভ যশ প্রকাশিক। धक्र माध्यम लीता । বিচিত্ৰ শুন্দৰ খৰ। সপুখত মধেরৰ ॥ বাদ্ধাইলকু লক্ষ্মীপতি। স্বাহে আনন্দ অতি ঃ नाउँचव (यन नयः। স্বাতে বিদিও হয়। কি কহিবো মৃত মতি। এছি মতে লক্ষ্যাপতি 🖟 बाकाहेलागु बाउँगव । সাক্ষকৰি নিৰন্তৰ 🛚 থৰ প্ৰতিষ্ঠিবে লাগে। আক্তিয়া মহাভাগে ৰ বেন মহোৎসৰ আভি। কৰালন্ত লক্ষ্মীপতি ১ শুনা ভাক সাৱধানে। সাধু সভাসদগণে । अनामा यायह हिन । মাছা বোধ ৰূপ ধৰি। সমস্তবে হাটয়ত ৷ আছা কৃষ্ণ স্কপত।

অসমীয়া সাহিত্যৰ চানেকি।
 ভকতি আগ্ৰয় কৰি।
 ভাতে ৰাক্ত হোৱা হৰি।

ভাতে ৰাক্ত হোৱা হবি ।
ভকতি নাহিকে হাত ।
নোহা নোহা বাক্ত ভাত ।
নাহিকে ভকতি যোৰ ।
ময় মহা পাশী ঘোৰ ।
তবু নামায়ত নদী ।
বহে ভক্ষাক ভেদি ॥
মোৰ মন মত সলে ।
ভাতে যেন ৰকে মজে ॥
ভাতে সংসাৰ্থ ভাগ ।
নপৰো মাধ্ব যাপ ॥
এহি কুপা কৰা মোক ॥
হৈ সভাসদ লোক ॥

দাবো তৃণ কুলি ধৰো।।
বোলে ভয় নাৰায়ণে।
দোৰ ভয় সৰ্বজনে।।
ভাষি কোলা কৰি।
ভাষি বোলা কৰি হবি।।

ভোষাক কাষ্ট্ৰ কৰো।

शह ।

শুনা সভাসদ এক চিত্ত কৰি মতি। বেন মতে ঘৰ প্ৰতিতিলা সক্ষীপতি।। নাট ঘৰ বাজি বাপু দাক কৰিলন্ত। গৃহৰ কৰ্মক আৰ বাকী নথৈলন্ত।। ঘৰ প্ৰতিতিৰে লাগি আনন্দিত মন। শুকু দুদে আল্চ কৰিলো কিতোগন।।

লক্ষ্যপতি চৰিত্ৰ ৷

মুখ্য মুখ্য শিক্তক বুলিলা বাপু বাণী। আমাৰ খৰচ দ্ৰৱা ডোবা দিল আদি॥ চাউল চিৰা হুম গুৱা পাণ আদি কল। कर्चेद अगरत क्षेत्रा काश्वित अकन ।। ভাসধাক আদেশ কৰিয়া এই মত। অনেক ভক্ত বাপু লৈলন্ত লগত।। বস্ত্র চিনি স্বত লোগ আনিবাক মনে। क्रवाहाणि सगदक देशला खाडकरण ॥ আসিলন্ত লক্ষাপতি আমন্দিত কৰি। ক্ৰিছ বৰুৱাই নিজ্যু সাদৰি।। কুক্ত আসিবাৰ যেন পাণ্ডৱে শুনিলা। সেছিমতে কবিবতে আগবাঢ়ি নিলা।। চৰণত পৰি কৰিবন্ত ভূতি মতি। বঞ্চৱাৰ ভক্তিত ভূন্ট ভৈল ল'ক্ষাপতি॥ बोर्ड बोर्ड कविबर्ड वृक्तिता वहन । কি কাৰ্যো ই ঠাইক কৰিয়ছো আগমন।। লক্ষীপতি বোলস্ত আডগতে মাধ্বৰ। মণিকৃট উপৰত ব্যবিলো নাট্থৰ। সেহি ঘৰ প্ৰতিন্তিবে লাগর সম্প্ৰতি। খগা এড কথা কহিলন্ত লক্ষ্মীণতি । ষাপুৰ ৰচন শুনি অমৃতৰ লয়। আছোক বৰুৱা মেক জনেও টলয় ঃ ৰখা শুনি কবিৰতে বুলিলেক মাতি। সোপালৰ পুত্ৰ ধন্ম ধন্ম লক্ষাপতি। অগরাথ অংশ ভূমি ব্যক্ত পৃথিবীত। ভোষাৰ বচনে মোৰ জৰিলেক চিত্ত । ুডুমি সম প্রাণী নড়ো পার্ত্ত এক ঠাই। মোক বশ্য কৰিলাহা ভোষাৰ কুপাই 🛭 ভূমি ঈশবৰ অংশ জানিলো নিচ্ছর। এহি दूशि स्थानि प्रिका प्रिया अक रह ।

এহি ঘোষা ওপৰত ফুৰিবাহা উঠি। বাপু লক্ষ্মীপতিও লৈলন্ত মন হৃষ্টি । আনো নাম। সূত্য আনি দিলা বহুতৰ। ন্ধকতি দেখিয়া ভূগ্ট গোপাল পুত্ৰৰ **॥** পাছে লক্ষ্মীপতি দ্রব্য কিমির আনর। ভক্তৰ গভান কৰি দিলত চলাই ॥ বন্ধরাক আশীর্নাদ কৰি বুলিমাতি। ধৌৰাত উঠিয়া অগিলস্ত লক্ষ্মপতি। ক্তমত সৰক বপু বুলিলা বচন। বৈষ্ণাৱক আনিবাক বাহে৷ জন্তগণ ৷ महन्तु रिकात माधू स्टाट्ड यड मार्टन। নিৰসূৰে আসপুক মাধরক পানে 🛚 ভাৰাত জনাই মোৰ স্বৃতি ভক্তলোক। अक्टूब चानिय यभि कुशः व्यादक् स्मिकः। মর বাওঁ ভট্টাদের আনিবাক প্রতি। এছি বুলি চলিবান্ত বাপু লক্ষ্মীপতি 🗈 মুমক্ষল সময়ত যাত্ৰ। কৰি গৈলা . দিনে বাত্তি যাই বিয়াসকৃতি প্রবেশিলা । যাই লক্ষীপৃতি কৰা শুনিলন্ত পাছে। কটুদের ঈখৰ পূজা কৰি মাছে। আপে বেপে লক্ষ্মীপতি ঘোৰাৰ নামিল।। বৈত পূজা কৰে দেৱ তৈকে লাগি গৈলা । পূজা সাক্ত কৰি গীড়া পঢ়িয়া আছন্ত। লক্ষ্মীপতি পিঠি ভাগে বাবে ৰহিলপ্ত । ষ্ঠ আধা। গীত। নাক কৰিবাক আছে। সেই বেলা ভটমেতে দেখিলত পাছে এ পিটি ভাগে লক্ষ্মীপতি যাৰত আছন্ত। গীতা খৈয়া চমকিতে দেৱ উঠিলত » গোপাল পুত্রক প্রভু পুঞ্জিবাক মনে। গন্ধ পূষ্ণ নৈবেছ লৈকন্ত ভেডিঞ্চৰে ৮

লক্ষ্পিতি চৰিত্ৰ।

খৰতৰ বেগে পাড় গৈলা আগবাতি। গোপাল পুড়ক মনে মানিলন্ত হবি ॥ দেখি লক্ষ্যপতি পৰিলম্ভ দণ্ডরতে। **उद्वेदम्**त्व व्यक्तिक भवित्य व्यक्तिस्ट • লক্ষ্যাপতি বেলে প্রভু গাঁভা পটা আগে। পুঞ্চা সক্ষে কৰি মেকে সম্ভাবিৰে কালে। ভটুদেরে বোগন্ত শুনিয়ো লক্ষাপতি। मग्र कार्त्य वाशु कृषि कशवाथ मूर्ति । ভোমাক এবিয়া আৰু পুজিবো কাছক। কৈত আছে কৃষ্ণ বাপু দেখতে আমাক 🛊 अर्कामर्ड (डामाक माधार लाग ट्यर्ब। প্রতিমা জাগত পৈরা পুচ্ছে লোকে তেবে 🛊 আজি ভূমি সাকারে আসিছা লক্ষানাব। মোৰ সামে মাধর ভূমিসে জগরাপ এ হৈতিক কৰি কচক পুকর। মন ক্ষাৰ এবি কোনে ভ্ৰম্বক ভূগুই। এতেকে ভোমাক মই পুজিবো সম্প্রতি। কিবা প্রয়োজনে আসিয়াছা লক্ষ্মীপতি॥ 🖰 जिल्लाहो अरुप्र आक्ना भारे प्राथदेव । মণিকৃট উপৰে বাজিলা নাটঘৰ 🕫 किया चय वाका मान्य किया भारे रहा। कारभाजांब कुथल कहिरश समुमय । ছেন পুনি লক্ষাপতি বুলিলা বচন। সমস্ত কুণাল বাতে তুমি স্থাসন » প্রোক্তন পুছিলার। কহিয়ো সমূলি। সৰে জন লৱে প্ৰভু তর পদ ধূলি ঃ তুৱা পদ ধূলি লৈব মেৰে আছে আৰা: সিকাৰণে প্ৰাভূ আসি আছো ভয়ু পাশ। মধেরৰ আগে মণিকৃট ওপৰত। মাট মন্দিৰক বাহি কৰি সমাপত ।

জসমীয়া সাহিত্যৰ চানেকি।

সেহি ঘৰ প্ৰতিষ্ঠিৰে সম্প্ৰতি লাগ্য । একত্ৰ কৰিকো যত বৈষ্ণৱ আছন্ত। সবাৰে মাজত প্ৰাভু তুমি মেক গিৰি। ব্ৰহ্মাদিৰো মধ্যে যেন প্ৰকাশস্ত হৰি । বৈঞ্চৱৰ মাজে প্ৰাভূ ভূমি সেহি মত। জানি সেৱা কৰে হোঁ জোমাৰ চৰণাত। কুমি জগরাথ অংশ সাক্ষাতে মধের। <u> হুমিলে গোপাল পিড় ডুমিলে বান্ধর ।</u> কুপা কৰি বেবে মোৰ বুলিছা আমাক। জেবেলে সেবিবে প্রান্থ পাবিবো ভোমাক 🕫 বলি তবু অনুগ্ৰহ আছে মোক প্ৰতি। হাকোক লাগিয়া ভেষে চলিয়ে। সম্প্রতি » বৈষ্ণৱ সবাৰ মাজে লোক বিভামানে। ভোষাক পূজিবো মই মাধরৰ থানে । তেবেলে মোছোৰ জন্ম ছোৱয় সাক্ষণ। যদি ভূমি যোৱা ভেবে মোৰ কৌতুহল 🛭 यन छनि छद्रेरमद्ध वृक्तिमञ्ज वागी। নালাগে বুলিৰে বপু আগে আছো জানি 🛊 তুমি জগমাণ কালি কাছা বেভিকণ। তেখনে জানিকা মোৰ পালটিলা মন 🛊 মাধ কগলাথ মোক টানা হাতে ধৰি। शरकाक नावादे महे देवता तकत्व कवि ॥ বেন তেন কৰি মোক নিয়া শক্ষীপতি। অবত্যে সাধিবে লাগে তবু মন গ্রীতি : বুলিলন্ত লক্ষ্মীপতি কৰি নমস্কাৰ। সেহি মতে নিবো জাজা বি হয় ভোমাৰ # নৌকাত উঠিয়া যদি খাবা খোলা মনে। ৰার মানুহক প্রাচ্চ দিবোটো এখনে । বদি বোলা দোলাৰ ওপৰে ধাবো উঠি। ভাকো এভিক্ষণে দিবে৷ তব মন ভূতি 🛊

লকীপতি চৰিত (*

বদি বোলা যাবে। তথ পালৰ ওপৰে। ভাকে। আনি প্ৰভু ময় দিৰোহোঁ সৰৰে। যদি বোলা ছোৰাৰ উপৰে বাবো মই। লগতে আছয় মোৰ দিবে। এতি হয়। यक्रि द्याला डिठि मद्र याद्या शक्र शुर्छ । ভাকে। আনি প্রাস্থু মই দিবো নিষ্ঠে নিষ্ঠে। ইচ্ছা কৰি আছেঁ। ধূলা লবে। চৰণৰ । হেনে তেনে নিৰ্বে। মণিকুটৰ উপৰ। অনন্তৰে ভট্দেৱে বুলিলন্ত বাণী। পাৰিবাল লক্ষ্মীপতি মই আছে। ভাৰি । আপুনি লক্ষ্যাৰ পতি হৈলা অৱভাৰ। হন্তী ঘোৰা দিবা কোন অসাধ্য ভোমৰে। এক ৰূপে কগলাৰ নৰ ৰূপ ধৰি। গোপাল স্থিৰ গুৱে আছা জন্তভৰি 🛊 মুহিকে সমুখ্য ভূমি জানিছোঁ নিশ্চর। লোকে মাঞ্চানিয়া থোলে গোপাল ভনর ॥ मिशकुठे डेशस्य वाकिला भाष्ट्रचय । কোন তনে হেন কর্মা সাধে মাধরৰ। য়াভো তুমি নাক্ষাতে আপুনি নক্ষীপতি। সিকাৰণে মাধৱৰ সাধিলকো শ্ৰীভি 🗈 ভোমাৰ বচনে মই বাইতো নিশ্চয়। নৌকভে পৰিয়া বাবো একো নলাগয় 🗈 ভূমি আগ হোৱা বাপু ময় বাবো পাছে। ভোমাৰ দি ঠাইত বহু কৰ্ম্ম কাৰ্য্য আছে 🗈 শুনি লক্ষ্মীপতি কৰিবল্ল নমকাৰ। ধোৰাত উঠিয়া আদিলন্ত পুনৰ্কাৰ ।

কাসদের বিপ্রা।

অশোক চৰিত্ৰ।

ব্ৰাহ্মণৰ বেশ ধৰি প্ৰাভূ দেৱ জীহৰি অশোকৰ গৃহে চলি গৈলা।

থৰত আছমু কোন প্ৰদেশী আক্ষণ, কুখায়ে মোহোৰ প্ৰাণ গৈল। ॥

পেটে থারে ভিক্সি গাই তিনি দিন জর নাই, ভার্যা। পুত্র নাহিকে কামাব।

গাৱত নাহিকে কানি মই ধৰ অপৰাণি, বৃদ্ধকালে তৈলোঁ দেশান্তৰ ॥

পুনি বৈদ্যৱাকৃতি যুবিলয় চতুরিতি, মোক থালি কবালা ভোজন।

ৰাছি মোৰ বাপ ভাই মাগি ফুৰে। সৰ্বদাই, কথনতে ছাবৈ মোৰ প্ৰাণ ॥

ভূমিয়া অনুস্থক ঋণি গাও চালি ভেডিকণে, প্রাক্ষণক পাইলা দ্বিশন।

লাসিয়েক গুৰু ৰাপ বণ্ডোক সকল দাপ, ভুক্ট হৌক মোৰ পিতৃগণ।

মোৰ পুৰুষৰ ভাগ্য ভোমাক পাইলোঁটো দাগ, প্ৰাহ্মণক কৰাইবোঁ ভোজন।

জুমি কেন প্ৰাক্ষণক নতু দেখেঁ। চিৰকালে, সাক্ষাততে যেন নাৰায়ণ । গুহৰ ভিতৰ কৰি

পথালিলা চুয়ো ভৰি,

ব্ৰাহ্মণক কৰি বহু মান।

নেহি পালেদক ধূলি পিড়ক ভৰ্পন কৰি,

লিৰে ধূলি কৰিলে প্ৰছণ ।

পান্ত অর্গ্য আচমণী মধুপর্ক দিয়া আনি,

বিধিততে কবিলা প্রাণাম।

ভাৰি সংব আন কাম ত্ৰি সংব বছ আন,

নিবল্ডৰে বোলা বাম বাম ॥

ব্ৰাহ্মণে ব্যেল্ড যে আনোক মহাক্ষি। মুতকৰ গুণে পাইলোঁ তোৰ ঘৰে আসি ॥ এহি বুলি হবি পাছে চাকন ঠেলিলা। অন্তৰিল ঢাৰি খান সকক মেপিল।। দেখিয়। ভেগনে অগুৰিল নাৰায়ণ। কেন মতে পালীষ্ঠই মোক যাচা কর ৷ কিবা ভোৰ ভাৰ্যা। পুত্ৰ ঘৰে ঘাই মৰি। कियटड (डांकन करना अपथन कवि । জানিলে। সাক্ষাতে তই চণ্ডাল সমান। প্রাণ বদি বাই তেরে মুদ্রপ্রিবো অর । খত দৰ্শনে কৰিবাক লাগে স্থান। ভাক গৈয়া কেন মতে কৰাহা ভোজন ঃ এহি বুলি তেখনে উঠিলা নাৰায়ণ : দেখিয়া অপোক খবি ধৰিলা চৰণ। অপোক বদতি গুৰু শুনিয়ে। বচন।

কৈত ধনজন পুত্ৰ হ্বাৰ পৰিবাৰ। অসাৰ সংসংৰ সূৰে কিছো নতে সাৰ 🛭 কৈত পাইবোঁ ভাষা। পুত্ৰ কৈও পাইবোঁ হৰ। কোনেবা কাহাক দেখা কৰে উপকাৰ ৷

আপুনি জানাহা ডুমি শাস্ত্র বে পুরাণ ।

মৃত্যু তৈলে যিতে জ' ই যাই কোন গানে। যিবা শিশু দান দেই পায় কোন জনে। দুই নেত্ৰ যাই চক্ৰ স্থাৰ শাশক। অখিনী কুমাৰ ঘাই কৰৰ পাশক। কৰ্মৰ দেৱতা যাই খগণ আকাশ। পাত্ৰনী গলাৱে যাই হৰৰ ফৈলাস। শ্ৰাৰ্থ কল্মীয় লৈখান্ত বক্ষণে। কণ্ডৰ স্থান্ত যাই বিষ্ণুৰ ভৱনে।

চাল মাংস মেধ মানে ওক্স তথা যাই যেন ভাটকিয়া ফুৰে ভাটক খেলাই ১ যেকেন গৃহক্ষ সৰে ভেজি যাই ঘৰ : মৰণ জীৱন জানা সেহি পটস্থৰ ॥

বিতা অন্তব্যাসী হবি আছে বিদশত।
তেহে কিভি হতে বাই বিষ্ণুৰ পুৰত।
সমস্ত দেৱতা বাই আপুনাৰ পান।
কোন দেৱে তাক কৰিবেক পিওদান।।

মেন এক বৃধ্বে নানা পক্ষী লয় ঠাই।

ৰক্ষনী প্ৰভাত ভৈলে দশ দিশে বাই ॥

কোনেবা কাছাক দেখা কৰে উপকাৰ।

কেচি পটগুৰ ভৈলা পুত্ৰৰ আমাৰ।

মাধতে বোলন্ত কিলো বৈকার প্রধান।
ইকার ভাগনার মই জিড্যানিবে মন ।
বৈকারর মন ভূষ্ট হয়ে কেন কবি।
কেন মতে অর ধাইবোঁ পুত্র আছে মবি।

টকান ধৰিয়া গৈয়া প্ৰাক্ষণীৰ ঠাই। ধাৰে গৈয়া প্ৰাক্ষণীৰ পাছে পালে ঠাই ॥ মাধৱ বদতি ওবে ভানিয়ো প্ৰাক্ষণী। পুত্ৰ থবি আছম ভোকন কৰা তুমি ॥

অনুশাক চৰিত্ৰ ৷

চতালৰ বাপ ভোৰ কিছু নাহি ধৰ্ম। মাতৃ ভয়া কেনে এবিলেক পুৰুষৰ্য ঃ মুখ মাস গঠিত বহিলি ভই ভাৰ। পুনেকে কৰিছে পাৰে পুৰুষ উদ্ধাৰ # গক্ষা স্থান কৰিয়া গল্পতে পিশুদান। পু এব নিমিত্তে অর্গে লেকে পারে খান চ এনয় পুত্ৰৰ লাগি এৰিলি সন্তাপ। কিলো নিদাকৰ ভৈলো ভোৰ মই বাপ ॥ প্রাহ্মণী বছতি প্রাকৃ শুনিয়ো আতাই। কৈত পাইলা পুত্র জাঁউ কৈত পাট কাই। काम्रुषु लाक्टड कार्य सहेर्ड गाँउ भूछ। লগৰ সাৰ্থি ঘাই পাপ আৰু পুণ্য। পুরুষ ধর্মাক মই নকর্মাছে৷ আশে 🔻 ছতেকে নাটকে দেখা ইতো গৃহৰাস। ৰাজ পৰে থাকে যে মণ্ডল পত্ৰ খনে। বানেক মধুগা ভাতে হবে একগান 🛊 ক্ষণেক বিশ্রাম কবি দশ দিলে ধাই। মোহৰ পুত্ৰৰ ভাল তবোধ পৰাই # ছেন শুনি আশ্চণা ভৈলন্ত ১জপংগি। स्थानित्तः, निकाम टेडल कारा ५८३१ व्यानी **।** ষ্ঠেক জিজাসি চাওঁ দেখোঁ সেহি নয় ভাত পাৰ্টে নাৰায়ণে কন্সাত পুৰু^ত । भित्रिक वस्ति छिनिछाक वदनावी। প্রভাক্ষ দেখিলো ভোক আমী আছে মবি 🛊

স্বামীৰ লগত মৰি অনুগামী থাই। আঠ কোটি বংসৰ স্বৰ্গত ক্থ পাই। মনুখাৰ গায়ত লোম আছে ঘত যত। তত কালে থাকিবেক স্বৰ্গ ভূবনত।

ক্তায়ে বোলন্ত গুৰু শুনিয়ো উত্তৰ।
কাৰ স্থানী কাৰ ভাগা। কোড পাইবোঁ ঘৰ।
স্থানীৰ লগত যিতে৷ অনুগানী কয়।
আঠ কোটি বংসৰ স্থাত তথ পাই।

পূৰ্ণ ৰখ ভৈলে পূৰ্ণ কণী হৈবে৷ পাত । সি সব মোক্ষক প্ৰাড় নকৰে৷ সঞ্চাত ॥ চিৰতন ধৰ্ম আতে কৰি কাঁজনৰ। বৈকুঠ নগৰে থাকি পাপ কন্তকৰ ॥

পূৰ্ণৰূপী গ্ৰমক মোৰ লাগে দৰ।
ফুহিক্য স্বামী মোৰ ময়ে! সাতপৰ ।
জলৰ বেগত বেন ভাসি বাই জাজি।
ক্ণিতেক থাকে গৈয়া বৃক্ত আউজি।

জনৰ বেগত ভাগি দশো দিশে বাই।
মোহোৰ স্বামীৰ ভৈলা ভবোধ পৰাই॥
তেন শুনি মনে মনে গুণস্থ মাধ্য।
ভানিলো কন্মানে ভৈলা পৰম বৈকার।

এহি বুলি ভাত পাছে প্রস্থু নাবায়ণ।
মূতকৰ সাৱে হাত দিলা তেতিক্ষণ।
বৈতিক্ষণে নাবায়ণে গাৱে হাত দিলা।
নিজাৰ কাগিয়া যেন উঠিয়া কাগিলা।

কৃষ্ণ কৃষ্ণ কৃষ্ণ দাত্ৰ কৰে যনে যন।
গোপাল গোবিন্দ হৰি গৰুড় বাহন।
অনাথৰ নাথ প্ৰাভূ তুমি মোৰ গতি।
ভোমাৰ চৰণে মোৰ নছাৰোক মতি॥

মংশাক চৰিত্ৰ -

নৈষ্ণৱৰ ছুঃখ মই দেখিবোহো কাই। এছি বুলি নাৰায়ণ ভৈলস্ত বেকত ,, শাষ্ট চক্ৰ গদা পথা গৰুড় বাহন। প্ৰায়ক স্বৰূপে দেখা দিলা নাৰায়ণ।

ভদ্ৰ চাৰু দাস।

ষ্ণস্ত চৰিত।

[কোৱামৰা সত্ৰ]

এছি মতে আনক্ষতে কতে। দিন গৈল। পাড়ে ৰাজ তকুমে কগড়া গাড় ভৈল। অনেক জগড়া ভাঙ ধৰা আদি কৰি ভাৰ পদ নকবিলো বভেলাক ভৰি॥ ভূপাপিতে খন লোৱা জগৰৰ কথা। ভাৰ কিছু কৰে। আবে শুনিহো বারভা a গদাধৰ সিংহ ৰাজা আদেশ কৰিলা। ममरुष्ठ मात्रक थन रेलर्डक वृक्तिला 🛊 ৰাজ্যুত সৰে পাছে সত্ৰে সক্ৰে পশি। নানা শাল্তি কবিখন লব্যু সাঞ্চাসি 🛭 ८भावित्म भूबरङ। मृङ अरविभवा याहै। **अंके मृद्य महाबद्ध काडा नाम शाहे 4** থেছি বেলা দৃত গোঁলাই গৃহত পশিলা। ভক্ত সৰক গৈয়া ৰক্ষাক কৰিল। । (ऐट्क्लाई (बार्ट्स वाश बाबाब कथाक। অসিছে ভোষাক প্রতি ভানিয়োক তাক । 📆 বি আতা উপায়ন সকল আনাইলা। ৰাজদুত সৰে ৰাজ কথাক শুনাইলা। ৰাক্সা বোকে দিয়ে। চাৰি হাজাৰ উকাঞ্চ। আৰু আজ্ঞা তুইছে গোঁসাই গৃহ পুৰিবাক 🛭 আৰু ঈশ্বৰ যত মূৰতি কছেয়। জ জিবে লাগর ভাক কালিবা নিশ্চয় 🛊

আৰু বোলে মোৰ ৰাজ্যে নাম যিত্তো গায় কাটিৰে৷ ভাছাক নিস্তে মোৰ দাই নাই ॥ এতি আজা কহি দূর নিজনে ৰভিলা। সবাৰে মুগ্ৰত বেল নিৰ্ঘাত পৰিলা। মহামণ্ডে কান্দে ভক্তে ভমত্যি কৰি। চকুৰ লোভক ধাৰে পৰে সৰস্বি। নাৰী সৰে কান্দে কান্দে বাংশক সকল। সবে পত্র বস্তু শোকে কৈ গৈল বিচনল। পাছে দৃত্যৰ সিছে। পৰম প্ৰচণ্ড। হৰি গৃহ পশি কৰিলেক লগুৰুও। আসনত বত বত মৃত্তিক পাটলেক। পা**লীন্ত সকলে সংখ** নমাই আনিলেক s ক্তো দাক্ষর ক্তো সৰ পাধ্ৰৰ। কছে। খাতুময় নৃত্তি প্ৰম স্কাৰ। খাতুময় সকলক ভাতিয়া লৈলেক। দাক্ষয় পাগৰক কলে খেলিলৈক ॥ আছে এক জন মৃত্তি বাস্তাদের নাম। প্ৰম জুক্ষৰ বাক নাহিকে উপাস 🗈 পূৰ্বৰত মাধ্যদেৱে নিশ্মান কৰাইলা। প্ৰতিষ্ঠ। কৰায়া ৰাস্থ্যের নাম গৈলা 🛭 ফুৰাৰ নটুৱা বিজ্ঞো ভক্ত উত্তম। বেলকাটে মৃত্তি নিৰ্দ্দিলক মনোৰম। স্থিমন্ত মাধতে কভে। বৰিব সেবিলা। পুষোত্রমদেরে পাছে জনিয়াক দিলা । दिवाबक देशना द्याव (प्रव भूरश्वम) ক্ষমিয়া থানতে বৈলা শৃত্তি মনোৰম 🛊 চতুন্ত জ দেৱে বিষ্ণুপুৰে দত্ৰ পাতি। প্ৰতিমাক হৈছে নিল। শক্ষৰ নাতি। পাছে আই লক্ষ্মী আইলা বৰ্ষোৱা খানে তৈতে মৃৰ্টি থাপিলস্ত কছে৷ দিন মানে 🛭

আভা প্ৰভু পাছে কোৱামৰ' সত্ৰ পাতি। সেহি মৃত্তি থাপিলস্ত ভক্তিভাৱে আতি । যাচাৰ মহিমা সৰ কহন নবাই। ৰূদ্ধে। সুবো সেৱা কৰি চক্ষ আছে পাই। বোষাখ্যে অৰ্চনা কৰি স্পান্ট হোৱে মান্ত। বন্ধাহয়ে ভনৱ পাতে বাহৰ কৃপতি 🛦 নিধনীৰ ধন জোৱে খোৰা লাঠি পাই ৷ বেহি বাঞ্ছ। সেৱা কৰে সৰে সিক্ষি হয় । ছেন ৰাস্থদেও মৃত্তি আসনত আছে। বিদ্ৰতে পুন্ট সধে দেখিলেক পাছে। সেহিলোট গোঁসাই খুলি আনিবাক গৈলা। সমীপ চাপিয়া সিতো কিছু মেদেখিলা। অন্ধকাৰ দেখি চুক্টে আগিল ক্ৰকি। আউৰ গোটা খেদি গৈল দিয়া ভৈকে উকি। সমীপ চাপিলা গোঁসাই আনিবাক প্রতি। ভিৰিমিৰি লক্ষকাৰ দেখিলেক আভি **৷** পাছে গুড়ি গৈল হাতে চক্ষু ঢাকি পাণী। আবোদৰ খেদি খেদি যাবয় ভথাপি। कार्टाक चार्नाक रेगमा ७६(व) नशाय । সমুদার প্রতিমাক কেলে। নেদেখ্য । টোকেলা সকলে পাছে আলোচ কৰিল। বোলে আজি বাতি ভৈল ভাতে নেদেখিল। কালি আৰু মছিমা কৰিবো সৰে ঠাই। হৰে সমে কয়ি পগাই কৰিবোছে। ছাই । আজি অমি সকলে পাকিবো পৰ দিয়া। ভকতে নিবেক চুবি কবিয়া আসিয়া। এছি বুলি ভুক্ত সবে আলোচন কৰি। টক লগাই থাকিলেক নিজা পৰিহৰি ৷ আপোন গৃহত আতা আছা দুখ্যনে। অসেন ভিৰিয়া বসি নাম লক্ত ঘনে 🛚

অনন্ত চৰিত।

হুদযুত বাস্ক হয়। গোঁসাই বুলিলা। (प्राप्त शक्त बादन त्यादशक अविसा । আসনতে আছো এবে আনিয়ে আকাক। দেখিবাৰ লাগি লক্ষা নকৰা ভৌক্ষাক চ এছি বুলি হবি বৃত্তি অস্ত্রান কৈলা। জান্তর পারা জাত। প্রভু শিপ্সে চলি গৈলা। সেহি বেলা ৰাত্ৰি আৰে কয়া গৈল শেৰ। ৰ্গোসাইৰ গৃহত আতা ভৈনন্ত প্ৰাৱেশ । টেকেল। স্বাক পাছে দেখিলস্ত গৈই। অংক্যো অস্তে ইাসি মাতি আছে কথা কই । বন্দ্রি সব লগাই গৈয়। আছে ছয়ে। পালে। ভাৰ মধ্যে পশি খাতা যান্ত লালে গালে। প্রতিমাক পাই জাভা কোলে তুলি লৈলা। মৃঠি এক আছে কাৰে ডাক থাপি থৈলা । (यमभएक बद्धामय मन्द्र गृहद्य याहे। কুক পৈয়া কলা লৈয়। আমিলা তুনাই । সেছি মতে আভা প্ৰাভূ মৃৰ্ট্টি কোলে ধৰি। আপোনাৰ গৃহে আনি গৈলা বতু কৰি 🛭 कुषः टकारम देनहा ८वन वास्तु बङ्गरमस्य । পালি পহৰিয়া সবো নেদেৰিলে কেরে। সেহিমতে আঙা পুক্ষকো নেদেখিল। ক্ডোক্ৰৰ আলি পাছে ৰক্ষী পুহাইল। ছেন দেখি উটিল টেকেলা সমস্তর : দেখে মৃত্রি দোট বলি অনেবে আছর। একগোটা উঠি গৈয়া আনিল ভেখনে। মাৰ মাৰি ক্ষতি সবে হাঙ্গে ঘনে ঘনে। কালি ইটো মছিমা দেখাইলে কৰি বৰ। व्यक्ति जान यदिया कनिर्मा गरन हुन । হেন জৰাসত্তে পৰ্বতেও জুই দিয়া। হাসর আনকে কৃষ্ণ মবিল বুলিয়া।

সেহিমতে ভুক্ট সবে হালে মাতে চাই। কিঞ্চিতেকো কুবুছিল সিছে। অভিপ্রায়। পাছে জোল্ব লগাই গোঁসাই গৃহে জুই দিল। টুপৰ ফালত সিতে। অগনি লাগিল। আতা সমে ভক্তে চাহি আছে তথা দিয়া। বোলে সবে সত্র ভক্ষ কৈল জুই দিয়া। চকুৰ লোভক সমস্তবে পৰে জৰি। লুমাইল অগনি জাপি গোট মান পুৰি ৷ টেকেল। সকলে পাছে পুসু কোন্দ্ৰ ধৰি। সুহৰ মধ্যত লগাইলেক জোধ কৰি। কিছুমানে চেঞাপোৰ তথা সুমাইলেক : बामपुष्ठ मकरल ७ छ। वि व्यार्ट अक । পুমু পূমু জোন্ত ধৰি অগনি লগাই। আছোক লাগিবে জুই কুৰোও মুমাই। দেখি দৃষ্ঠ সংব ্রেনধে বুলিলেক তথা। চেকেবা ভকত ইটো খানে বল কথা। অগ্নিকো মাৰিলে খবে কিবা কৰিচয়। দেখালা ভাতেলে ইটো ঘৰ মুপুৰই 🛭 এছিবলৈ ক্লোধে গালি পাৰিলে বিস্তৰ। অনাইল হান্তাৰি পাছে লোক বছতৰ 🛭 অন্ত ধৰাই গৃহখান কটেয়ে পেলাইলা। ঠাই ঠাই কৰি খেৰ কান্তক দৌলাইল।। প্ৰম জুক্ষৰ গৃহ বিমান প্ৰাই। দুষ্টসবে কটাই পুৰাই কৰিলেক ছাই u প্ৰাত্ত পাছে ভক্ত সৰক ৰন্দী কৈলা। মহাক্ৰোধ কৰি বাক্য বুলিবাক লৈল৷ 🛦 কানা তোৰা সৰে ৰাজ আওই সমান্তা। ধন আনিবাক কৈলো ভাহাকো ননাহা ॥ লগু হেন দেখা আৱে ৰাহ্মাৰ কথাক। হেন শুনি আউৰ গোটে পাছে বোলে ৰাক।।

অনন্ত চৰিত।

ভক্তৰ আগে ৰাজ আজা কোন হয় ৷ তত্ব নেদেখিলে কিছু টকাক নেদয়।। দেখাইবো ভাষৰ মুখ মোৰ দাই নাই। শ্ৰমি আছা ধন অনাইলভ বিচৰাই **৫** আপোনাৰো গুৱে ধন বড়েক ক্ষছিল। খাৰে আনি সৰে মিলি সংক্ৰেক দিল। ষ্ঠান্ত সৰকো সম্মেধি বোলে ধাণী। নোকো অংমি ছেনেমত ধন অচা প্রাণী। शुक्र हा काहिल यह त्लाक्ट हा वाशिया। হাজাবেক টকা আমি দিয়াছে। আনিয়া 🛚 ন্ত্ৰি ভূৰাচাৰ সংখ ক্ৰোণ্ড ক্লিল। বাজাৰ আজাক দেলে। তোৰা নমানিস। মাক্ত কৰি খোলে। আমি ভক্ত বুলিয়া। ভগাপিতে। ধন আছে নেময় আনিয়া। লোণ আসুলিয়ে কিয় সূত আসিবেক। অংক্তি আমি ভাষ মান সবে সাধিবেক 🛊 এছি বুলি ধৰ্মাৰ কৰিয়া উঠিল। সৰে ভক্তক ধৰি পথা সাঙ্ৰিল । किल कुकू माद्य श्री दकादवाडा है हिन्दि । দিবিবা নিদিবি খন কছ সভা বাণী # চোট পায়া ভক্ত সৰে কোলে ৰাম হৰি। ক্রেছে। ভক্তে কাল্ডে গুমত্মি কৰি। দেগি আভা পুঞ্চৰৰ শেকিক্ৰভি নাই। फूट्या नवनव नीव शास्त्र विरु याहे । গদ গদ বাকো পাছে বুলিলা বচন : হে ৰাজদুক্ত সৰ ভয়েৰে প্ৰাসম । নমাৰা নমাৰা সৰে ক্ৰোৰ এৰিয়োক। বিচাৰি আনিতে খন দিনক দিয়োক ৷ ন্তনি দুডসবে পাছে সকুকি বসিলা : ध्य आजियाक प्रम प्रिय मध्या प्रिया ह

চৌৰাৰ মধ্যত বৰ সহাল কৰিলা। ভাতে সৰে ভক্তক ভ্ৰাই ৰাখিলা। পাছে আতা পুৰুষে ধনক গোটাইলৈক। গাই গৰু মহিব সহাকো বিকিলেক । ভকতৰ জল পাত্ৰ বডেক আছিল। আপোনাৰো ধা ভূমর পাত্র সবে দিবা। আই দুজনাৰো আছে জলকাৰ বৃত্ত , বসায়। অনিয়া ডাক দিলন্ত সমস্ত । সবে মিলি পঞ্জলত উকামনে ভৈল। টেকেলা সকলে ভাক লেখি ফুখি লৈল। उथानि बरेडन भाग्र प्रशंहरू हिंहै। বেন ক্ষণা খোল পুন্তু নপাৰি ৰচিত। ভক্তক মাৰে ক্ৰোখ কৰি ক্তিশয়। मरभाषितम भनादेन ७**०७ छ**र। छए । প্ৰাণ ৰক্ষা কৰি কতে। পুত্ৰ ভাৰ্ম্যা লই। গ্ৰেৰ অৰ্ণাত পশি লুকায়া বাক্য । আভাৰ ভন্ম ৰামৰাত আদি কৰি। দিশাদিশি কৰি সৰে গৈলেক অন্তৰি ৷ ষ্ঠি জন মান ভক্ত ৰহিল ভহিত। ভাকে শান্তি কৰে চুক্ট সৰ নিভে নিড। শেষ সময়ত বত প্ৰথ ভক্তে আছে পাই। ক্ষেক কহিবো আবে দি গৰ বিলাই। এহি মতে প্ৰব ভক্তি কভো দিন আছে। ওপৰা টেকেল। এক আসিলেক পাছে । মধ্যক বেলাভ আসি চৌৰাভ বহিল। দেখি সৰে ভক্তৰ চুক্তি উৰিল 🤉 পাকছাত মান দীৰ্ঘ ক্ষকৰণ কাত। ভাত্ৰবৰ্ণ কেখ আৰি দাডিগোক নাই ৷ কর্ণত বেগত মান কেন্দ্র পিকিচর। ভেল ভেল কৰি মহা মুখত বাসর।

প্ৰয় ভূড়ান কেচাইখোৱা নাম ভাষ। ভক্তৰ চাট দেই আজুলিৰ ঠাৰ 🛭 টেকেল। স্বক সিটো গড়িভবাক লৈল। ৰাক্সাৰ সাহ্যাক ভাল ছোৰা সবে কৈল। ভক্তে সহিত্তে কথা উমলি আছস। ৰাজাৰ খনক দেখি তাক নলৱস । এছি বুলি টেকেলা সমৰ ক্লোধে ধৰি। प्रभा प्रभा (काथ माबिश्लिक पृष्ठ कवि । পূৰ্বনৰ টেকেল। সৰ জানিবা চৌবিশ। আৰু লগে চয় গোটা মিলি সবে ত্রিপ। ভক্ত সকল আছে গৰাল ভিতৰে। **उत्तार्ध अनोबेश्यक वाविषक निष्णुर्य ।** च क्र भरव मृत्य बाम कृष्ट चेक्क्बरे। তাহৰে কাণ্ড যেন ভটিয়ে ডাৰয় 🛊 কি কেবকেবাই বুলি খঙি উচিলেক। हात्रक भवित्रा काटङ देलाल कादाकेदक । (प्रचेह्या भगक किए निविद्य धन। মহাত্ৰালে ভ্ৰম্ভৰি কালেল ভক্তাল । ভাতে। কিলাইত কাকো বান্ধি বগৰাই। কাকে। কাৰে পলামাৰি পিঠিড কোনাই । কাহানে। আছলি চেপে কৰে উগ্ৰ শান্তি। হেন দেখি মাভিলন্ত শক্তৰ নাতি। ত্ৰিছো ৰাজাৰ গুড জানা সবে কথা। ভক্তক শান্তি কৰাই কোন বাহুস্থা। ৰাঞ্জাৰ উকিল হৈছে ধনক লৈবাৰ। विहास कविद्या व्यामि शिटला वाट्स वास । সম্প্ৰতি আকাৰ হাতে টাকাগোটা নাই। একমাস মানে মোক দিয়োক সংগাই। মালি ঋণ কৰি চাওঁ চহৰ ফুৰিয়া। নপাৰিলে দিতে আৰু নাছি মোৰে নিয়া ।

ছেন শুনি সিটো পাপা বোলে ক্রোধে বাক। জানিলোহো ভাগ্তি ভূমি চাহা পলাইবাক । भवम भाउकी जिल्हा चन्हानी वस्तव । আত্ৰা পুৰুষকো বাকা বুলিলা বিস্তৰ। হাকাৰ হুকৰ কৰি বোলে সৰ্বন আতি। মৌন হয়। ৰৈল মহাপুক্ৰৰ নাতি । অনুষ্ঠোৰ কৰি পাছে ভিতৰে গৈলত পদাসন ভিবি বসিল্যু মহাস্থ চ মুখে ৰাম নাম ভূপি নিয়মি মনক। कदिला आक्षां इ किन सक्त (महक् ह ভাহান চৰণতকৈ গাপি আপোনক। পঞ্জত দেহা ইটো চান্ত এবিধাক # স্থাবৰ্ণ গৌৰাক্স বিটো শৰীৰ ভুন্দৰ। भरितक विवर्ग (इस्य कलवर । ৰণু নামে একজন আছিল প্ৰাশাণ। পৰ্ম চত্তৰ ভেত্তে ভক্ত শোভন । <u>(ऋहरम् ऋकि। भाउ हेर्डा मरश्रमक ।</u> CREN काठा भूकरव ८५कस भरीयक । বুৰিল বুৰিল বুলি কৃডাঞ্চলি ধৰি। কৰিবে লাগিলা ভুডি প্ৰম সাদৰি 🛊 ভূমি শক্ষৰৰ মাতি ধৰ্মৰ আচাৰ্যা। দেহত আছম্ভ তুমি দেহ গুণে নকে । গুৰুৰ সাক্ষায়ে আচা ধৰ্মক পালিয়া। কিনো সতে বাইবেক খোলা আক্ষাক এবিয়া ঃ সবে ভক্তৰ নাখ তুমি মুখ্য প্ৰাণ। আপদে এবিতে চাহা নিনি সমিধান । আপুনি সর্ব্যস্ত ভূমি ধর্মে সদা থিত। এপময়ে দেহতাগি নোহর উচিত । লোকে কহিবেক দিঙে নপাৰি ধনক। মহাতাস ভয়া আভা এৰিলে দেহক ॥

কেন জানি দেহ এবিবাক বোগা পুই। নিশাল পুৰুষ ভূমি আছে। বাকু চুই । ভূমি ব্যতিবেকে লামি ভৈলোহে৷ অনাথ তেন জানি নেহিয়োক ভকতৰ নাথ। নিজাবোচো আমি সবে তোমাৰ বিৰচে। প্রল বিনে মীন বেন জীৱন নবছে। এছি মতে আতৈ বহু আগে তুতি পৰি। काट्या भट्ट काटक बाट्ट व्यक्तिम कवि । शदालय यटक चाक्रित कलगा। গৰাৰ ভাঙিয়া আসিলেক ছেডিক্ষণ **।** আডাক দেখিলে আহি বিবৰ্ণ পৰিল। দেশি ভাক্তে লোকামলে বচন হৰিল : ক্রণতি জান বৃদ্ধি ধাতু আকাশে উভিয়ল। महार्टनाएक कार्यबारत कान्यिरव गाणिन । ছা নাপ কৈক যাহা আমাসাক এৰি। कराजा खळागरण कारण मिहारण बाग्रवि । টেকেলা সকলে পাছে আসিয়া চাহিল। মূতক পৰাই যেন শৰীৰ দেখিল। (अहाइँट्याटा (हेटकताक सम्मो कविटलक। (शंदल देशदिया सादि काछ। मविदलक । তুইজনা আইৰ শোকে গাৱে শাভি নাই। কান্দস্ত পারত পৰি গুণক বর্ণাই। এহিমানে ৰৌক আবে ইসৰ ব্যৱস্থা ৷ শুনা সভাসদ সৰ কছে৷ পাচ কথা ৷ পাছে ৰঘু আতৈ আদি ভকত প্ৰবোধ। সবাহাকে নিচুকাইলা কৰিয়া প্ৰবোধ a ু তুনাই কাকুভি কৰি ২চন বুলিলা। শক্ষদেয়ক ভূতি অনেক কৰিলা। চৈত্ৰমালে ডেৰপৰ বেলা মুৰ্চ্ছা গৈলা। এক প্ৰহৰেক মান আছে আৰ বেলা **৷**

6 সুস্পালে নাম গাইরে লৈলা ভক্তগণ। গুচিলেক শৰাৰ তেখনে বিবৰ্ণ । এদিনাত্রা কৰি সাতি ভৈলা কোতিয়ায়। ৰাম বুলি উঠিয়া বসিলা মহাশয় । সমক্তে ভকতে পাছে আখাস কৰিব।। মছাপুক্ষৰ ৰাকা সৰাতে কহিলা। বোলে আতা পুৰুষে শুনিয়ে স্কল্পণ। নাম গাই ভূতি কৰিলাকা খেডিক্সণ ১ **८**डडिकर० अक्रास्टर दृशिलकु (मार्क। ষ্ঠাকে নেৰে বংশু অধে ভূমি থাকিয়োক । কভে। বৰ্গ পাকা মোৰ ধৰ্ম প্ৰবৈঠায়। ভবু সক্ষে জার কিছু উঠিবে লাগর। এহি বুলি নিজ স্থানে গৈল গুৰুষামী। চৰি কৰি কত অপৰাধ কৈলো আমি » क्षरक दशला यु त्लारक वर्ष मयुनव । প্ৰম আনন্দ শুনি ভৈল ভক্তৰ ৷ গ্রামবাসী কোক সব বিস্তব কাসিল। ন্ত্ৰি ভাসন্থাৰ মনে বিশাব মিলিল । ইসব প্রসক্ত আহে এছি মানে বৌক। বোলা ৰাম ৰাম সৰে সমগতি হৌক 🛭

छुलि ।

ন্তনা সকলেক মহস্তৰ শোক,

পুধৰ কাহিনি চয়।

কালৰ বেগত, সন্মুৰো বিকাৰ,

সামান্তৰ কোন হয়।

জানি সুখ সুখ, লাভ অলাভক, •

আৰু সৰে পাছ কৰা।
ভাত্তৰ সেবিয়া, ভাত্তক বুজিয়া,
ভাত্তৰ কীৰ্তন কৰা।

অনস্ত চ্ৰিড। 🕐

দেহি ৰান্তি পাছে, টেকেল। দুৰ্ছদ্ৰেন, দেখিলে এক সপোন।

দিবা পুক্তেক, সৌৰ ক্লেছৰ, সন্মাকে মহা লোভন ।

ছাত্তত সুৰৰ্শ লাঠিক ৰবিয়া, আগে ভাৰ স্থিত ভৈলা।

शुक्ता व्यापम, शास्त्र वर्गा । वृक्तिया मास्त्रिय रेनना ।

মোটোৰ থানত, আসিয়া পাতকী, আচৰিলি জোহ বৰ।

মোৰ নিজ দেহ, বাপুকেনে আবে, বুলিলি ৰাখ্য বিস্তৰ।

এছি মুখে গালি, পাৰিলি অধম, বুলিয়া লাডিক জুলি।

ভাৰ দুই গালে, বতাতৰ পুকা, মাৰিকাক ক বুলি গ

ছাৰবাৰ বদি, মোহোৰ খানত. ক্ৰম স্থায় তই।

নিকাৰ মৰণে, মাৰিবোছো ভোক, জানিবি ভই বিশ্চয় ॥

আৰো নাথা বাকা, বুলিয়া ঈশাৰে, অন্তৰ্জান হয়। গৈল।

কেচাইখোৱা দুড়ো, নিজাৰ ভাগিয়া, শধ্যাত উঠি বসিল।

বিপৰীত শ্বশ্ন, নেৰিয়া ভাহাৰ, মনত বৰ অসুখে।

হাত বুলাই চাই, গোটাগুটি বাহি, আছুয় আপোন মূৰে ঃ প্ৰভাৱত উঠি, লিভ কৰি সিটো, গৈলেক আভাৰ পাৰে।

জাতা পুৰুষক, দেখি গণ্ডৱতে,

পৰিল মহা ভৰাদে ৷

নজানিয়া ৰাপ, আচৰিলো পাপ,

ক্ষম) কৰা অধ্যক।

আঙা বোলে ৰাজ, – সৃত ৰাউল বেন, ভৈলাহা তুমি কিসক।

সিটো বোলে প্ৰাভূ, আজি ৰাত্ৰি মই, জেখিলো আচৰ্যা প্ৰাভি।

অভুত ৰূপক, ধৰিয়া ঈশৰে,

মোৰ বগাইলেৰ থাতি।

অনেক ভংগিনা, কৰিলে গঞ্জনা, লাচিৰ পূজা মাৰিল।

সাক বান্ধি বান্ধি, আছমু গালড, সমস্থে লোকে দেখিল ৪

খনেক কাতৰ, কৰে পাণীবৰ,

ৰোলে নানা ভূতি বাক।

দেখিয়া কুপালু, হহাপুক্ৰৰ,

মান্তি মাতিলন্ত ভাক।

যদি ভকতত, অপৰাধ হুইছে,

ক্ষেমিৰো ভাক নিশ্চয়।

এহি বৃলি ভাক। মধুৰ বচনে, অনেক আখাল কৈল।

সেহি দিনা ধৰি, কেচাখোৱা দৃত, আভিশয় শাস্ত ভৈল ॥

পাছে আতা প্রস্তু, ঋণ কৰি আনি, ু কভো চৰহতো শাগি।

6তুৰ্থ হাজাৰ, ধন গোটাই আনি, দলন্ত ৰাজাক লাগি ঃ

অন্যু চৰিও। *

টেকেলা সকল, নিবৰ্তিয় গৈল, জগৰা সত্ত্ৰে জাগিল ৷

रेश्ट देश्ट के रेशका. अलाहे व्यक्तिन, कुक के महत्व कामिन ।

আতাৰ ভনয়, সকলো আসিলা, সৰে প্ৰেডিক মুখে।

পুনৰণি সবে, সত্ৰতে বঞ্চিলা, কভো চুখে কডো হুখে ৪

যাজাৰ বচনে, তই আছে নাম, লৈবেক সত্তে নগাই।

ৰাজনি গৃহত, বিখান কৰিয়া। ভুকতে নামক পাই ।

একদিনা বসি, ভোজন বিহাৰ, গাঁড গাৱে ভক্তগণ।

জাভা পুক্ষৰ, শুনি প্রেম্ভাবে, শ্বীয় জৈল মগন ॥

প্রের আনন্দঙ, মহা পুক্ষক, দেখিলন্ত আসনতে। .

পাইলো পাইলো বুলি চাব দিয়া তুলি, আনিয়া লৈলা লিংতে ।

মহাপুক্ষৰ, আসন পাতিছা, দশম পুস্তক খাপি।

ভাকে আকোৱালি, মাথাত ধৰিয়া, নৃত্য কৰা ভক্ত ব্যাপি চ

দুই ছাত ডুলি, নৃত্য কৰা কতো, মাটিত পৰি বাগৰে।

ভ্ৰাপিছে। পূথি, পেৰায়ে স্হিতি, শিক্ত পৰা নগৰে।

অসমীয়া শাহিতাৰ চাৰেকি।

এহি মতে কছে। বেলি প্রেমাকুলে,
আহি মেনি হয়া বৈলা।
তক ঈশবক, হুদয়ক নিয়া,
চৰণ চিন্তিবে লৈগা॥
এহি মতে শুক্তি, গুকতে সহিতি,
আহিবি আহন্ত বলে।
পাছে বুঢ়া বাজা, সমন্তে সক্রেক,
আদেশ কবিলা খলে॥

इवि ।

বুলা বোলে যোৰ ৰাজ্যে, যত মহাজন আছে,
থাকিব নলাগে ইঠারত।
কিবা বোধ দিয়া কদি, ড্ৰুডন সকলে মোৰ,
নাই কৰিলেক ৰাজ্য বড় চ
আক্ষীয়া সকলক, সনিয়াৰ অৰণ্যত,
বৈয়ো নিয়া বুলিলো নিশ্চয়।
সত্ৰ মেধি সকলক, টেকেলা উপাত নিয়া,
নাহিকয় কিঞ্জিতো সংশয় চ
শ্ৰেচন্ত আল্লে ডানি, সভাৰ বড়েক লোক,
সবাহাবে মনত অক্ষ।
বিমৰিক কৰি চাই,
বুলিলা ৰাজাৰ চায়া মুব চ
দেৱতা ঈশৰ ভূমি, আল্লে কৰিয়া আছা,
সাধুসৰ খেলাইবাক প্ৰতি।
কিন্তু শক্ষৰৰ নাতি, অহকাৰ শৃষ্য সাধু,

করামবা ঠাকুৰ সম্প্রতি ।
তান শক্র মিত্র নাই, বেছেন বালক প্রায়ে,
ভাল প্রক্রিপজে সাধুবৰ ।
তাক্র থলি অবণাত, পাতিবেক নিয়া তেবে,
মবিবেক ধবি মহাত্ব ॥

ভোমাৰ পুথার ৰাজঃ সি দেশৰ আনিচয়,

মুহি তেন্তে আমাৰ ৰাজ্যৰ।

ভাষা বোলে খাকিবাক, নেছে যদি বিপায়ক,

যাওঁ তেবে মেৰে আপো⊇ৰ ।

হেনয় শুনিয়া পাছে, বৰ বৰুৱাক প্ৰতি,

সমূধি মাডিলা মহাবালে।

আৰো মেধি সমস্তক, নিৰস্তৰে বেদাওক,

সেহিত্যে ঠাকুৰ ৰাপু বাজে।

শ্লায়া কুৰ্দের মই, প্রথিয়া আছেটো ভাষ,

সেহি গুটি ছোৱা কৰত।

शाहकाक कार्यान शाहन, निवाक नवाहण अक,

महे आहेब कित्लार्डा शहाड **।**

এছি মোৰ আছ্ডা বেবে, ভাক্সিবাক চাছে তেবে,

কোনো কৰে যোগোৰ মাচয়।

ट्यांच काटि लाहे लाहे.
अट्डा श्रटा देक्टला यहे,

কাটিবোছে। ভাষাক নিশ্চর ॥

শুনি পাছে বৰুৱাই, টেকেলা সৰাক পাকি,

° সমস্তে সত্ৰকে ভাকিলেক।

কেবলৈ ঠাকুৰ আভা, বেডিৰেক বভ লাধু,

चार्ड मार्न मृद्य हमाहरमञ्ज ।

কেশর গোঁসাই কাদি, বড়েক একাণ সাধু,

সত্ৰীয়াক সৰাকে নিলেক।

যুত্ত আছে সত্ৰ মেখি, সৰাভাৱে টেকেলায়ে,

টোকোলাইড নিয়া পাতিলেক।

करला वर्ष टेक्स त्यत्व, शक्तांश्विमः इ त्यत्व,

ভাত্ৰ কালে কৰিলেক হ'চ।

ৰক্তসিংহ মহাৰাজা, ধৰ্মপৰে পালি প্ৰকা,

মহারুদ আনিলা সম্পু 🕫

কালি দাস।

মম গীতা।

ত্ৰিভুবন মধাত যম অধিকাৰা।
ইন্দ্ৰ অসাৱতী বৈন বসৰ নগৰী।
হানে স্থানে নামা বাত বছাটো বাজন।
আনন্ধতে স্বৰজনে কৰ্ম গমন।

অল্লখনো পানাখালা আহে থানে থানে। নানা পাকী নাম কৰে শুন্য ভারণে। মনৰ পুৰীত আসি নাতে বিভাগৰা কৰ্য অনেক হতি যত দেৱ নাৰী।

ভারিক ভূঞার বাজা নানা যত্ন কৰি।
শীতল সুগলি জল দেশু দণ্ডধৰি।
সংসাৰত অন্ন জল দিছে যিবা জন।
যুদ্ধ পুৰু আদি সিতো পাত্রে লত মান্।

কুন্ত ভবি জল দিছে বিভাধবীগণে।
পূথারস্ত জারক যে কবর ভজনে।
উহাক জানিয়া কভো জনে কবে সেরা।
প্রিয়া দূত্র পারে মাগে অরজ্প ।

বোৰ হাত কৰি পাপী বোলয় বচন। আজা কৰা পুৰী সধো বাইবোঁ এতিক্ষণ । পাপীৰ শুনিয়া বাণী দুতে মনে ইংগে। চাম কৰা দিয়া পাণী বাকে আগে পাছে। দূতে বোলে লাছ চলা ৰাজাৰ গোচৰ। বিলম্ম হউলে ক্ৰোথ কৰিবে আমাৰ । দুতে বোলে পালা সংসাৰক গৈলোঁ কেনে। সংসাৰে নকৰি সেৱা গুকৰ চৰণে।

একাদশী নাতি কৰি তুলসী সেৱন।
কেন মতে চাকা পাপী ভাল ভাল ভাল ॥
পাপী সৰ লৈয়া যাই সূতে শীল কৰি।
পালু মন্ত্ৰী লৈয়া ৰাজা আছে সন্তৰ্ধৰি ।

কৃষ্ণ সম দম ৰাজা লোচিত লোচন। প্ৰম শোভন ৰাজা মাত্ৰে আভৰণ । চাম কবা দিয়া বাহে পাপা বিস্থাৰিত। মুমক প্ৰশাম কৰে প্ৰিয়া ভূমিত।

শাবী শাবী পাপী সৰ বাহ স্থানে স্থানে।

দুতে বোলে পাপী আইলে তোমাৰ সদনে।

ধৰ্মাধৰ্ম নাছি কৰে কৰে প্ৰদাৰ।

কুলাকুক নাছি মানে সিয়ে ছ্ৰাচাৰ।

বিনা অপ্যাধে পাপ কৰিছে সংসাধে।
নানা মতে ৰতি জিয়া কৰিছে পামৰে।
শুকু বৈঞ্চৱক নিন্দি হবে পৰ নাৰী।
কোন নকে পেলাইবোঁ বোলে দশু ধৰি।

এতেক কৰিলা যদি ধ্যকাপ দূতে।
চিত্ৰপুত ভাকি আনি বোলে কালদূতে।
চিত্ৰপুত আদি যেকে কৰিলা দৰ্শন।
বসিবাক আনি দিলা বহু সিংহাসন।

ষ্মে বোলে চিত্ৰগুপ্ত কৰহ বিচাৰ।
কোন পূণ্যে পাপী সব পাইবেক নিস্তাৰ॥
কোন পূণা কৰি পাপী বহে কোন স্থান।
কৰ্মা দেখি বিচাৰ কৰহ ভাল বান॥

অস্থায়। সাহিত্যৰ চানেকি।

<u>चित्रश्रं १ तिस्ति बाक्ता कव कार्यसम् ।</u> গেই মতে কৰে পূণা সেই মত স্থান। महम द्वारक देवकात हम कार्यक कृष्णियाय । ভাল মতে বিচাৰত পূণ্যৰ লক্ষণ 🛭 পাপীগণ ধায় আছে কৰাছ বিচাৰ। পুণাৰ কাৰণে গেন পায় প্ৰভীকাৰ 🛭 খম অপুরা পাই পত্র মাতিলম্ভ পাড়ে। যাৰ বেন মত পুণা ফল সেই মতে 🛊 कुक देवकवर सार्य किर्मा भए पृति। অভিপিক আখাসিয়া প্রিয় বাক্য বুলি 🛭 চিত্ৰগুপ্ত বুজিলেক বৈকারৰ মন। এছি পুণা আছে ৰাজ। ৰাখা ভাল স্থান ॥ ব্ৰাক্ষণ সমৰ কথা কছ পত্ৰ ধৰি। বি কতিছোঁ কিছু পুণা কতিতে নপাৰি চ कडिएडी कबिएड भूगा धर्मा व्यारह मान्त्री । ভোমাৰ পূৰ্বনৰ কথা ভাক আছে ৰাখি। ছেন কালে গৰ্ম আসি ৰাখিয়া কহিলা। সাক্ষী তুমি গমৰাজে উত্তৰ বুলিল। 🛊 চিত্ৰগুপ্তে বোলে ৰাষ্টা কিবা সোধা আৰু। মুনিগণে দিয়া আছে উত্তৰৰ বাব । ইস্ব যে পাপ পূণ্য কৰিলে। লক্ষণ। ডাকিয়া কাৰিয়া পাছে যত পাশাগণ ১ নাচি ভজা গুৰু পদে বৈষ্ণৱ চৰণ। ভক্ষক ভক্ষ যেতে কৰিছা চুৰ্জ্জন। ধল কৰি আছা সবে এককোৰ কৰি। বলাৎকাৰ কৰি আছা পাপী পৰ নাৰী। ষমে বোলে চিত্ৰগুপ্ত কৰাফা বিচাৰ।

বিচাৰৰ ফলাফল মোৰ অধিকাৰ 🛚

পাপীৰ পাপক বিচাৰহ ভাল মতে। চিত্ৰগুল্পু সিচাৰ্য ভূমিয়া ভ্ৰিটে ॥ महम त्यारल हिष्कुश्च कि त्यामा वहन । পাপী সৰ কথা ছেবে পুছে। বিবৰণ ॥ কোন পুণা কবি জড়ো কোন জচেৰণ। महाकविकश मध्य यक्ष वहन । পাপী বোলে এড পাপ আহি নাচি কৰি ৰ্ভিয়া বিভাৰ কৰা ধৰ্ম অ'দকাৰী । । क निया भाभी व कथ जातम मत्त्र श्रीका । আপুনি পাপ্তি কথা গোৱে যম্মাজ। । মিছা বেলে। পাপা সব । ভয়ক যে আখি। ভোৱেব পাপৰ গেৰে বত আছে সংকা **।** याने विश्वभाग हुन मुद्रा (म वक्य बाति जिस्से माध्य छक्त करो (क्रांस क्रम b ক্রিকা আভ্য ভার ষ্ড পাপ দেখি। তাৰ পাপ পুণৰে এসৰ লাছে সাক্ষা a কাম কোগ লোভ মোচ এচি চাৰি জন ग/फक देन्सिय भाषना जिला क्रांस करने a সাকলা মুৰে কথ। শুনি বম অধিকাৰা আন্তঃ দিলা পাখাক মাথিতে ডাক বাৰি 🛭 ফলাফল কৰিবাৰ আদেশিণ কাল। যাৰ দেই পাপত ভুঞ্জীতে ষ্মকাল। লুনিয়া শালীক দৃত্তে কছ**্ বিচাৰ** কোন মতে নাছি ভোৰ পুণাৰ সঞ্চাৰ 🕫

মাৰে'। বৃলি ধমদূহে বৰ ডাক হাৰে।
 দেৰ হস্ত ডাক ধৰি পাপীক বে মাৰে।
 চাৰি দিশে পাপী সব কৰধ বোদন।
 আপুনি নিজেক সাকী যত অক্তাণ।

যাভাক লাগিল আবা ভূঞায়ে যেমন।
ক্ষেই ক্ষম সংক্ষী কাসি দিলা ক্ষমে কৰা।
পাল পুলা দেখিতে আমাৰ ক্ষিক্ৰ।
ধ্যাকীল ক্ষমক আমাৰ নমস্থাৰ।

কেনে কৰি মাছা পৰ জবা চুৰি কৰি।
মিত্ৰ ভালি কেনে হৰি মাছা পৰ নৰী।
মাধে মাজ কিন্তু ৰাজা হুছে কৈনা যাই।
সিন্তু কৰিছা পাপ সিম্ভ দিলাই।

ভাৰত ও মত পাথ কৰা চৰচোৰ। সমপুৰে আসি তই হইবি ভাৰণাৰ। মানা ডুংগ ভুঞ্জাৰে ব্যৰ অধ্যেশে। মেই পাপ সেই কুণ্ড কৰাই। প্ৰবেশ।

মহাৰক্ত কৃত ওক দেখি ভয় ভাত। সহস্ত যোজন কৃত নৰকে শোভিছ। শেহি কৃত্ত পেলাই কউকে নিকে গাতে। বি কনে জাক্ষণ ভিস্তা ভাষ্ট কৰ্মে।

ৰৌৰৱ নামেছে কুও দেখিতে সন্ধাৰ।
সহত্ৰ শোক্তন ইংত দেখি তাৰ নীৰ।
কুপুৰ সমান কাট দেখি অগ্নি জলো।
ভংগ পাৱে পাণী নিক কথাৰ যে ফলো।

ভকা চুৰি কৰি বিজে কৰে পৰ ধন।
বৌৰৱ যে কুণ্ডে কৈবে ভাতাৰ গমন ।
প্ৰিয়াণ মাতি পাপী কালে উত্তৈদ্ধৰে
কক্ষ ডাক্স মাতে যেবে পাপীৰ শ্ৰাৰে ।

হপত হৈলত পাণা ধৰিয়া পেলাই। লাভ ডাভি বুলি পাণা গৰাগৰি যাই। তথ্য পানী লাগি সাহে পাণী পুৰি যাই। প্ৰম দগধ পাণী যিতে৷ ডাৰ পাই।

यम क्रीजाः

ৰক্ত মাংম কুণ্ড আছে ডাছাৰ অন্তৰ। ডেক্ষা মাৰি পাপাক লৈ কুণ্ডৰ ভিতৰ । উচিতে নপাৰে পাপী কৰে ছাই ঠাই। যাক পাৰে মাংস তক্ত ডালি ডালি থাত ।

এহি মতে বৈলা পাণী কুণ্ডৰ ভিতৰ। সহজ্ৰ যুগক লাগি নাহিকে নিস্তাৰ। মতেৰৈছে নামে কুণ্ড শুনহ বচন। ধুয় অক্ষৰতে কুণ্ড সহজ্ঞ বোকন।

যিজনে বিধক্ষ জগ্নি হবে জুৰাচৰি। গাসনা পকাই ডাফ কৰে চাৰপাৰ। জগ্নি কোটা কোডাকাৰ কু ঘৰ চৌপাশে। গাস্কুৱা পকাই মাণ্ডা শ্ৰীৰতে সুগ্ৰা

এতি মাত ভূপ্তে । পি তই পৰি বাণ কল্ম পোৰে ভূজি পাপী নৰক ভক্ষণ ॥ ধলমোড় খাল্ডৰাক হৰে গোত নাৰী। আইনাদে কালে পাপা সেহি কুণ্ডে পৰি॥

আচ্জিতে পৰি মাই পালাৰ মুণ্ড কৰি।
কান্দিতে লাগিলা পাল্ড আস্কাদ কৰি।
ভালৰ সংসৰ বৈশা কৃতৰ ভিডৰ।
সহিতে নগাৰে পালা কাটৰ কামৰ।

দোৰ নৰকাত বৈলা নাহিকে নিজাৰ।
কাট সমে পটা মাংস কৰয় ভোজন।
সেহি কুলেও পাপী সৰ আছত্ত পৰিত্ত
নৰক ভভত পাপা কালিংগ কালিংয়

সোকু ও নৰকৰ কথা শুনা স্বাহন ।
কাটে খাই পাপীৰ মৃত কৰছ জন্দন ।
গালি দিয়া অভিনিত্ৰ খোদে বিধা জন
গোকু ও নৰকে হৈছে ভাষাৰ গমন ।

ৰজা বেচি ধিনা গ্ৰেন আছে ধন খাই। পচা মাংস খাই সেই নৰকে প্ৰয় । কুণ্ডত পৰিয়া পাপী কৰে ধৰ্মৰ। কিচৰ কামৰে পাপী নাহিকে নিশ্বাৰ

কৰাত কুণ্ডৰ কণা শুন্ত ব6ন। পাচা মাংস পাচা ৰকু কৰ্ম উক্ষণ। বেশুন হাবে ৰতি আছে কৰে ডকা চুৰি সৈতি কুণ্ড কোত পাদী আছে উচ্ছে পৰি।

কনিষ্ঠা মাতৃক হবে শুবৰ্ণ কৰণ। কৰত কুণ্ডত জৈবে ভালাৰ গমন ॥ ব্যক্ষণৰ কৈবে ধাৰ গাঙ্গী পড়িউ। মান নাহে কুণ্ড আছে ডাড়াত পড়িউ॥

ভূমি (চপি সিছা করে বাজগা ক্ষ্ব সেই পাশে বিজ জানা কুণ্ডাত যে পান। আমা চজু চাই সিটো কটুত্ৰ বোলে। সেই সৰ নাৰা জানা সেতি স্থাও পাৰে।

াক্র, কাটেতে ভাৰ মুণ্ড থাই কাৰি শামাক এবিয়া অন্য পতি ভড়ে নাৰী। লোভাৰ প্ৰতি গৰ সমে অক্সৰা কৰয়। ভাষা সোণা আৰু কথা যিজনে হৰ্য ।

প্র। মা'স থাই কৃত্তে সি জনে জীরই। নিৰামিষি ভূজো বুলি সামিষক খাই পশু জানা পাপা সিডে নবকে প্রয় লোকত কহয় এঁত কবি অড়ো মই।

মান গাবেল গুৰুক যে কটুক্ৰ বোৱেল। পঢ়া মাংল ৰক্ত থাই সেই পাপৰ কলে। লোহা লোগ হিল যদি বিক্ৰয় জাক্ষণে দুয়া দুখি দুছে বেচি নৰকাত পৰে। বাজ্ঞান ধন হবে বি সব পাপার্ছ। ঋরুশ্যে পৰিব পাপা দোৰে নৰকত ॥ মত দিন চক্ত সৃষা বাকিব আকাশে। ভাতক পুক্ষ ভাব নয়কত পশে।

প্ৰক আৰ্থ বৈদ্য বিধা ভাল দ্বাসেনে ক্ৰিমি নামে কুও আছে ভাষাই পতনে। চান ভাছে লোগ বিছে যদি যিব। নাৰী। চুৱানৰ কুওও পেলাইবে চন্ধা মাৰি .

লোছাৰ প্ৰতিমা কৰে দেখি তলবল।
সূচতি নাৰাক ধৰিয়া দিবেক সেতিফল।
কিলাপী জনক যদি কৃষ্ণ শিকাই।
সিখ্যে পাত্ৰায়ো মতি নৰক ভৃত্য ।

শাস্থ্য নাৰাৰ সহা ওক্স কৰে যিখা জন। সপ্ৰম পুৰুষ ভাৰ নৰক্ত থান ॥ কুলস্থ আগনি ভাৰ কৰ্ম জক্ষণ। শুক বৈষ্ণাৱক নিকা কাৰ যিবজিন ॥

स्वकड श्रीर शाशा कांग्स डेरेफ्ट स्टब । शकाव कांग्रह्म माध्य (शक्त द्व कर्द । (श्रीतश्र खक्तत्रश स्वक्ष कर्द । (स्टे श्रीर्थ (संडे शाशा कृष्ट्रा श्रीरक श्रीत ।

মিছা কথা কৰে বিছে মিছা সাক্ষা দেই।
কাল কুও নৰকত ভাছাক পেলাই।
বজ্বলা নাৰীক বে বিবা জনে হৰে।
ভাগেশনাৰ কম্ম দোৱে হৈবে ছাৰখাৰে।

্ বজ্ব কুণ্ডত ভাৰ বুৰাতে শৰীৰ।
পচা মাংস ৰক্ত ভাৰ কৰয় আহাৰ।
কুজান কুমন্ত আনি বিজনে শিখাই।
সমস্ত পুকৰ ভাৰ নৰ্কে ভূঞ্য ।

কুন্থিৰ জলে দিবা অনুগামী বাই। অনুগামা গৈলে যেবে স্থামা স্থুখ পুটে॥ থামা বাকা নমানিয়া স্থামাক পাৰে গালৈ। পঢ়া মাণ্যু খাই যেবে অন্তৰ্ম কপ্ৰালি॥

জেন্ত ভাতৃ ভাগাকে হৰয় বিজে কৰ।

ৰক্তে কুণ্ডে ভাগাক পোলাই দৃত্যান ॥
ভিক্তুকৰ ধন দেখি যেই চানে হৰে।
ভাতাক পোলাইবে দৃত্তে কুণ্ডৰ ভিতৰে ॥

তপত সৰহ ধৰি জিহনাক ভানয়।

গমৰ শাহনা শুনি মুনি ভৈলা ভয়।

সৃবিয়া যে মহাকটে তপ্ত পালী থাই

গমপুৰে গৈলে যেৱে অপমান পাই।

ভ্ৰমা বোলে নাৰদ : যে শুন্ত বচন।
পাপীৰ নৰ্ক কথা কৈলো বিভ্ৰমান।
কালিদানে বোলে ভাই : স্থমৰহ হৰি।
বেংবাস ভাৰিব ঘোৰ যমেৰ নগৰী।

কালিয়ুগে দেখ ভাই বোৰ অহ-কাৰ।
এছি যুগে চৰিবাৰ হবি নামে সাৰ ।
ইহাক জানিয়া নৰে হৈবা সাৱধান।
ক্ষম পলে ভজিয়োক হবিত শৰণ।

তেবেলে তৰিখা ঘোৰ বনৰ নগৰী বিষ্ণু দূতে লৈয়া ঘাই বৈকুণ্ঠ নগৰী। ভাক জানি নৰলোকে এৰা আন কাম বিৰপ্তৰে নৰে ভাকি বোলা ৰাম ৰাম।

ু আমানক্ষ।

শক্তৰ চৰিত।

জ্বন ঈশৰী নামে এক নাৰী

ভুচিতা ৰামৰায়ৰ।

প্ৰম সামৰে বিশ্বটলয় ডাছ,

कुक्रभवक मृभवद ॥

ভেক্তে এক দিনা শক্ষৰ দেৱৰ,

গ্ৰীড়ৰ ৰজে গাইলস্তু।

শুকুগায়ে শুনি প্ৰথ আনক্ষে,

পুছিবে ভান্ত লৈলন্ত।

হেন মত গীত কৈতো নতু ভানে৷,

বাড় গ্রোস মনোহৰ।

ভুবন ঈশ্বৰী কহিবে লাগিলা,

हे हिंदेज नक्ष्य ।

সঙ্গা গুণাকৰ স্থানী সভাৰ

অংশ বেন ঈশ্বৰ ।

महा देशवात्र अन्य महन्त्र,

দশ্বীৰে বেন সংগৰ।

আমাৰ শিকৃৰ . হস্ত শ্ৰেষ্ঠ ভাই,

সকলে গুণে মণ্ডিউ।

প্ৰম ধৰিছে শিক্ত স্লাচাৰ,

অভান্ত দিবা পণ্ডিড ১

সাম্প্রতে আছন্ত নাম উপদেশ,

দেশু লোক সমস্তক।

শুনি ৰাজ। পাছে দুভক পাঞ্চিল,

অনিবাক শত্ত্ত য

হুলয়ীর। সাভিত্যর চামেকি।

শুনি দূতে বাই শহরক পাই, ৰভোৰ আজা কৰিয়া। 🐞

कालक भूनवर्क नामक निमा

বাচক নারে ভুলিয়া 🛊

श्वादश्वदिक बाका अक्षत्र (शबक, সমাপতে বাসা দিলা।

পাতে শুসুকাকে বছবিধ ভাৱে. ভারত আহবিলা s

মকা ধীৰ বাৰ - লভিন পালীৰ, পুরুপার নাম ভান।

মন্ত্রী নুগতিব অনুজ নিমিতে, ्वालय ८७१६ (मदान ।

্ডেল্বে এক দিন। শক্ষৰ দেৱক, সম্ভাকি লাগি নিলা।

কেন মত ইতে। বৈকৃতিৰ পান, কভিয়ে। বুলি পুছিলা।

মাজাক সমুখি লক্ষৰে খোলবা, क्या छना देवकुकेव ।

সন্তুস ক্ষর্ণৰ উপরে প্রকাশে, পাল খান মনোচৰ 🛊

বুক্ষা মন্ত্ৰৰে উপৰে প্ৰকালে, িরে≱ৰ মিণ্ডঃ জালয়।

কোটি সুঠা সম প্রধান কৰ্য, অভিবেক জোডিপায় ।

পঞ্চ বিধ ভক্ত সুবৰ আল্ছ, ্বল হেম উপৰৰ :

যত নাৰীপণ সংৰ লক্ষ্যী সহ, * ্দেখিটে কাতি ভক্ৰ ।

পদ্ম উত্তপদ্ম বঞ্জিয়া আছৱ,

্ৰ অসংখ্যাত সংবাৰৰ।

ভাৰ মধুলোভে ভঞ্জিল কুৰখ,

কোটি কোটি মধুকৰ।

চাৰি গোটা পাৰ পতালে বান্ধিছে,

पहेन्छ क्डिक्स ।

কুগছ শীৰণ ত

ভূমি আছে নিৰ্মূণ চ

লজেৰ নবালি কামণ্ড চংকাৰ,

কোটা ডাউৰ পক্ষা চয়।

(महि म्हाबध्य वान्य अपन्,

'5일 제계 작성 ^{지점 8}

উপৰে পাৰত বুক্ত সৰ আছে,

্ৰেথিৰাক কুপোকন।

যক্ষাৰ চৰি চক্ষৰ চ

অলোক চলপ্ৰ বকুল বল্গলি,

ক্ষক মাগ্ৰেশৰ।

সর্ব্ধ কালে ডাড জুলিয়া থাকর,

পুপদ্ধর মনোহৰ 🛭

মণ্ডল আকাৰে গুল্ভি থান্দি আছে,

ন্থৰৰ্থে বড়ে ৰচিয়া।

যত বুকা আছে কম্পত্ৰক সম্

আনন্দ মিলে দেখির। ៖

সেহি বুক্তে পৰি নানা চিত্ৰ পক্ষী,

্ৰ মঞ্জিনা শুক শালিক।

মত্ব কোৰিল দেখাৰ প্ৰৱতি,

পাৰ্যত পুঙ্গীক।

অসমীয়া সাহিত্যৰ চাৰেকি।

মউপিয়া নাট মহিধি খ**ভ**ন, আনো সক্ষী নিৰস্তৰ।

হীখা ঘৰকত কভোহো ৰক্ষত, কভো কৰ বৈদুৰ্ঘাৰ ।

ইশু নীলমর কভো পশা চয়, • আনন্দতে সগ্র চিত্ত।

কডো নাম ডাকে কডো শুনি থাকে, কডো সারে গুণ গীভ ।

নাৰাগ ৰক্ষ কৰ্ডে। জলেয়, পথাত পুৰয় গান।

যত কীয় জন্ত কাছে সি খানত, হৰি বিনে নাই আন ৪

জগ-খ্য স্থান বৈ কাৰে বি কাৰ্য থবি, আনক্ষে ভৈডে জনর।

ন্থলনাত গাঁত তৰে বাত চিত্ত. শুনি ৰোগ সিম্বর ৮

কোটি কোটি গৃঙ প্ৰকাশ কৰম, শাৰী শাৰী ক্ষতিকৰ।

ঈল্মে নিশ্চিত দেখিতে বিচিক, কাল্ডি কেন আদি তাৰ ॥

লক্ষ্মী সমসৰ তিল্ল থমণী, নাৰীগণ লৈয়া সঙ্গে।

বৈমানিকগণ প্ৰম আনন্দে, গুণ গীত গাৱে ৰঙ্গে চ

ভৰিৰ খানক কৰে আহাযাত, চতুকু জ প্ৰাঞাচয় ।

ঈশাৰক দেখি হয়: মহা তুৰী, . আন্দেদ চিত্ত প্ৰবয় । সংভ্ৰমান মাৰ পল্ল বাংগ দিল, গাণিকে কৰি ৰঞ্জিঙ।

ড়ই পাণ ভাৰ পৱালে নিশ্মিল, ৰড়ে কৰি বিৰচিত ।

' মৰ্কত স্তম্ভ কৰিলা, শৃথ্য লগ্যই সোণাৰ।

বাৰ ওপৰত কৃতিক বাৰত, ভিভিন্ন দিলে হাৰাৰ ।

প্ৰবাল বৈদ্যা কৰি, সাউ দিল শুকৰি।

কলো সৰক জ কলো কটি কর। ফলি সম মনোচৰ ।

প্ৰায়েক থাৰক সূক্ষ কৰ কৰি। ধাৰী সংক্ৰমণ কৰে।

ভাসন্থাৰ আবে ভিন্ন কৰি,

নাম শুনা নিৰপ্ৰয়ে 🛚

কুমুদ্দ শূনদা নদা পূজা দও, প্রথম জয় বিজয়।

কুমুদাক বিশ্ব— নেৰ জ চদেও, দেখিতে আভি বিশ্বর চ

জনুত্ত উচ্ছল তাক হৈণ্য জন, সাত্ৰকক আদি কৰি।

ধাৰ দুই পাণে বুলিয়া খাকন্ত, মনোহৰ বেশ ধৰি।

শব্দ চক্ৰ পদা সাংক্ৰম ধৰি, প্ৰকাশ আতি ক্ৰয়।

সহাৰো শিবত ' . বছৰ কিবীটি, কুণ্ডল কৰ্পে খলন । ' '

অস্মীয়া সাহিত্যৰ চাৰ্নেকি।

স্থামল ফুন্দৰ গলে বনমালা, শ্ৰাৰত পীতবাস।

বাহত কেয়ুৰ কৰত কলন, কৰৱ আভি শুকাশ ৷

হাতে কেত বাৰি কটিভ সেখলা, ' কিছিণী ভাতে শোভয়।

ছুই চৰণত বজুৰ নূপুৰ, অভ্যন্ত ৰূপে স্থলয়।

দানৰ ভিতৰে প্ৰকাশ কৰয়,

কাহুত দিব্য আবাস। দেখি জোতিশ্বয় কোটি অসংখ্যাত,

স্থ্যৰ বেন প্ৰকাশ ।

সহজ সাক্ষাত ক্ষাত্ৰৰ স্থাৰ, চৌভিডি পদ্মৰাগৰ।

ভাতে হীৰা বতু মাণিক লগাইছে, বিচিত্ৰ কৰি সুন্ধৰ ঃ

পটালৰ বাৰ চুড়ডিডি ডাড, নিশান কৰি আছয় ।

ফটিক থাৰত পৰা,

লগাই আছে আজিশর 🤋 🕠

ছীবাৰ ব্যিপ্ৰিৰি কাটিল বাষ্ঠ, কুন্দকথ মাণিকৰ।

কুবৰ্ৰ কাঠি আগৰাত মান, বটখটি পদ্ধানৰ ৰ

জাগচালি চয় প্রকাশ **কর্ম**, আভিশয় মনোনিত।

মুকুল মৰাজি থোপা **লাছে** আড়ি, দেখিবাক স্থলোভিড । ন্য্ৰাই চৰ

প্ৰকাশ কৰব,

े हेम्स भीका योशका ।

নুৰৰ্ণৰ বলি সহতি মাঙলি,

জৰিত কৰি বতুৰ চ

' স্তৰৰ্গৰ চালি পাতা কৰি লিল,

চিত্ৰ কৰি স্থিমৰ।

ভিনিয়ে তৈলোকা উপলা দিবাক,

্যাগ্য আৰু নাছিকর।

সেহি মন্দ্ৰিক জনন্ম শ্ৰান্ত,

বসিয়া থাকন্ত কৰি।

কথায় কননী পৰ্নায়ে গেৱস্ব,

চামৰক কৰে খৰি।

চাক চতুকুলি নীল সৰকত,

ক্লিমি স্বাৰ্থ কান্তি।

माना जिल कुल अध्य बाङ्गा,

্দশন মুকুড। পাৰি ।

পূর্ণ চন্দ্র সম বধন মন্তর,

আয়ত ছুই লোচন।

কুসৰ কপোল ভিলৰ শোভৱ,

ুদ্ধিবাক সূপোতন e

হুজাকুড শৈৰ বুজুৰ কিবাচি,

সূর্য্যে খেলে প্রকাশর।

বক্ত কেশ চর ভাহাত শোক্তয়,

দেখিতে ৰক্ষ মিলছ #

মুৰ্ণৰ চুই মুৰুৰ কুণ্ডল,

গণুখন প্রকাশর।

মত্র মিবাক্ব বেন মণ্ডিক্ব,

কোন্তৰ সলে শোক্ষা :

জসমার। সাহিত্যৰ চামেকি।

গলে বনমালা সংশাদ লখিত, মালা সন্ধ মুকুজাৰ।

উক্ক শ্বলে জীবা আতি সুশোভয়, মণিময় হেমহাৰ ।

ৰবি কৰ গৌৰ সভুস শৰাৰ, * প্ৰকাশর পীতবাস।

ৰাজত কেবুৰ বুকু ক্লম, কৰ্ত কৰে প্ৰকাণ গ

দশো আঙুলিত অঙুঠি সোণাৰ, নথমণি চকু সম ।

তুই কৰ ওল বক্ত ফ্ৰিন্ধল, গুলিবাক নিক্পম।

কটিত মেখলা বন্ধ কিছিণী, ভাতে পাটভূনি পাঁও।

উক্তৰাম কল চৰণে বস্তুৰ, নৃপুৰে কৰে ৰঞ্জিত ॥

ললো আকুলিত স্থৰণ উচ্চলি, বৈদূৰ্ব্য কিৰে ৰঞ্জিয়া।

ন্থমণি চর - প্রকাশ ক্ষয়, চকুৰ খণিয় জিনিয়া ।

ৰাকা পদতলে ক্ষুণ কমলে, ভাতে থকে কক খব।

গৈছি চৰণক ভকতে চিন্তৰ, মনত কৰি উৎসৰ ঃ

সুক্ষ স্ক্ৰণাৰি— সদ উপাস্ত, আনস্ক্ৰিমন্ড।

চৰিৰ গৃহত চাৰিয়ে পাশত,

६३३ क अमा छ।

क्रेप्टर काष्ट्रास्त्र वान देवच बान,

নিয়মকণে আছয় ৷

হৰিৰ সাৰে বিলাগ।

टिशाव छुनत अरन नहीं हैंग,

তথাপি নাহি বিনাশ ঃ

প্ৰকৃষিধ মৃত্তি বিষয় প্ৰকাৰে,

ভিয়ে ভিয়ে শুনিরেক।

চৰি সম্বিচেড একে লগে ৰঞ্ছে,

ভাচাকে বুলি সালোকা।

শাশ্মিক মৃত্তিৰ ৷ হৰিব নিকটে,

लेखक्व समस्य ।

जामोभा मृहिः जदब ।

একর মুক্তি ভার্ক বুলিয়া,

उकाड यि वाहे लीम।

সমূতাৰ শক্তি নাৰাত নিকয়,

সাভুজ্যৰ একি চিন ॥

কেৱল ভকডি সৰে থাকে তৈত,

নাগক কৰি কাঁওন।

ভালথাক বিজে সদায়ে নেবস্তু,

গুণগ্ৰামী নাৰায়ণ 🕨

স্দাৰ আনশ- যত্ত বিকুণোকে,

মায়াক নাছি সঞ্চাৰ।

ৰত নৰ নাৰী আছে সি খানত,

কাহাৰো নাহি বিকাৰ 🛭 🐪

অস্থীয়া সাহিত্যৰ চানেকি ৷

কাম তেলাখ লোভ মেহ বিংসা বেৰ, মদমত সহস্কাৰ।

ঈৰিবা অধ্যা সাৎসৰ গৈপুৰ, মন্ত দৰ্গ ডিৰকাৰ ।

লোক মেহে জৰা সূত্ৰ কুষা কুষা, -জাদি বাাধি নিৰক্ষৰ।

উৎপত্তি প্ৰালয় শীত উক আদি, নাহিকে সিজো লোকৰ ঃ

মহা প্রকরতো বিনাশ নোহর, নারি মারি মরকভ।

নাহি প্রাণ কর সংস্থাকে বঞ্চয়, বিকুষ সিজে৷ পানত ৷

ভিনি ত্রৈলোকার সেবা মহাস্থান, হবিব সিভো স্থাপর।

হৈখায় কৃষ্ণ কৰা কৰিছ, বোগ্য কৰে মাহি কয় ঃ

কোট কোট এক। একাণ্ড সহিতে, আসিয়া যদি প্ৰয় ।

বৈজুক বাসীৰ লোমপৰ নৰ, কহিলো আৰু নিশ্চৰ চ

ৰাক্সা কই আখ— সেধ ধালা পাৰ, যজ্ঞ কৰে নিৰশ্বৰে।

শ্বৰণ্ড সম্বাদ প্ৰভন্ন আচৰে, তীৰ্থ ভূমে বক্তৰে ।

জানক কৰ্মক কৰে ভাচৰণ, একান্তিক কৰি চিন্ত।

ইসৰ সাধনে সিজে বৈকুঠক, - নগাৱৰ কমাছিত । সংসক্ষ লডিয়া শ্রণ কী বৃন,

ভক্তি বিহেৰ আচৰয় ,

দেতি ভক্তৰ নিমিতে ঈশ্বে

ুপদ্ধ কু কৈলো নিক্ষর গ

শক্ষৰ বদতি ভ্ৰিলা মূপতি,

বৈশৃত্ব কথা যত।

শক্তি অপুৰূপে যি কিছু জানিলো,

কহিলেঁ। ভযু আগভে ।

স্মস্তু সূৰ্ণনা কৰিবাক লাগি,

কাঠাৰো নাডি শ্ক্তি :

তুমি শুরুপ্রক সংক্ষার সভিয়া,

আনক্ষে ভূবিলা মতি চ

मक्ष्यक हाउँ दुशाला वहम,

কিছু ভাগ্য আমাসাৰ।

দেৱৰ ভূৰ্লভ ু নৈকুণ্ঠৰ কথা,

গুনিলো মুখে ভোষাৰ।

সেতি বৈকৃণ্ডৰ লোক ভূমি সাক,

লানিলোকো সাবে সাবে,

কুছি অদৃত্যক বৰ্ণাইৰাক লাগি,

খক্তি আছে কাহাৰ ঃ

কৰিৰাজ চক্ৰণভী।

আজ পৰিচয়।

ইক্সৰ কংশত কজসিণ্ছ নৰপতি।
সৌমাৰ দেশৰ পতি ভৈলা মহামতি।
যাবে শুক্ষ যথে পূৰি আছে বসুমতা।
হবি হৰ তথা পাৱে যাব সদা ৰতি ঃ

ভাষাৰ প্ৰথম পূব শিৱসিংক ৰাই।
দেৱতঃ বিপ্ৰাক ভাজিমন্ত শুদ্ধ কাই।
ধৈনাত সংগ্ৰহ সম ক্ৰেমিড আগনি।
প্ৰতিশত সাকাহ যেন প্ৰচণ্ড দিনমণি॥

দানত কৰ্ব সম ক্ষাত ধৰণী। মুল্পাৰ মধ্যে বাৰু প্ৰথমতে গণি। কুল্পাৰ দৰ্শ হবে বাৰ দ্বল দেখি। কামিনা বিমোধ হতে বাহাক নিৰ্দেখি।

মামত প্ৰথমেশ্বী শুক্ষ শুক্ষা কায়।।
ইক্ষৰ ৰম্মী যেন আদি হাৰ ছায়। ।
ক্ষল লোচনা বৰ্বালা চক্ষমুখী।
যাহাৰ দৰ্শনে নৰ নাৰী হাৱ শুজী ॥

ৰাত্ৰি দিনে সামী পাৱে কৰন্ত ভকতি। দেৱ স্থিত শুশাসাত সদা বাব ৰতি। সামীৰ অভ্যাক কিঞ্চিত্ৰে; নলভায়। দুৰ্গী পদপ্ৰকৃত্ৰ সভতে সেইয়। হেন লিবলিংছ ৰাজা প্ৰথম ঈশ্বী।

মন্ত্ৰ লোকত খেন লিব মহেশ্বী।

ভাষান অংদেশ মালা লিবোগত কবি।

কবিৰকে চক্ৰবৰী মহি অনুসৰি।

পূৰাণৰ শ্ৰেষ্ঠ বক্ষবৈৱৰ্ত পূৰাণ।

কুম কন্ম খণ্ড ভাতে প্ৰথ প্ৰধান।

সাগৰ সংকাশ আৰু গৃচ অভিপ্ৰায়।

সাগৰেহে কোন নৰে আৰু অৰ্থ পাই।

ভগালিতে পদৰক্ষে দেশ ভাষা ধবি।

মতি অনুসাৰে বিৰচিকোঁ শত্ৰ কৰি।

ইস্তাবংশে উচপন দশ দিকপাল লংশে,

শ বাগিছে তৈলা সৌমাৰত।

দানী মানা কাল্ডিমন্ত নৃপতিৰ প্ৰবন্ধ,
ইউদেৱ সেৱনত ৰঙ ।

অনুসূধে চান বংশে দশ দিকপাল লংশে,
গাদাৰৰ সিংহ নৰপতি।

মধি কৰি সাগ্ৰক লৈয়া বল অমৃতক,
সামা প্ৰকা পালনত ৰতি।

তাহান প্ৰথম মূত কন্তলিংহ নামবুত,
গ্ৰহন্ত হৈলা নৰপতি।

যাগ্ৰন্ত বৈগাৱন্ত কতি ভ্ৰুত্ৰ বৃদ্ধিমন্ত,
গ্ৰহন্ত অনুস্থাৰ বাৰ নাহি ক্ষ্তি।

দেৱতাৰ মঠগণ কৰি বিভো নিৰূপণ,

গুণরস্ত জন জানি বিদেশৰ হল্তে আনি,

দেৱ পদে কৰিলা ওকতি।

दछ धन पिता महामी ।

অস্মীয়া সাহিত্যৰ চানেকি ৷

সেহি কট্রসিংহ বাট তেগে সরসান পাই, কুর্মলোকে গৈয়া বচিলস্থ।

প্রভাগত দিনমণি প্রাণ্ড (মতেন গণি, নুপতিৰ ওণৰ সাগৰ ৷

ধাৰ ৰূপ নিৰেখিয়া কাথিনী মুক্তি হৈয়া, আপুন পড়িক পাসবাই।

প্রিড রাজনে বাই যাৰ সলিকট পাই, আনক্ষ বস্ত ময় কই।

বেদ পথ অনুসৰি দেৱ গৃহচয় কৰি, বিশাল ভক্তি উপাধিচলা।

কৰি নানা সংস্থাহন ভূগতি কৰিল। ছয়, ধন দিয়া বিপ্ৰক ভূবিকা।

ভুললিত অভ্নতা দেখি মুনি মোহ হয়, , বদনে জিনিছে নিশাপতি ॥

সূললিভ দাৰ্ঘ কেশ নেন পাৰ্যভাৰ বেশ, একো দক্ষ নাহি ক্ষভিধুন।

আলু পদ অনুসৰি আমাত ভকতি কৰি, প্ৰকাশ কৰিছা সভাগুণ :

হেন সহা নৃপতিৰ ৰতুকান্তি মহিধীৰ, আন্দেশ ৰতুক শিৰে ধৰি।

কবিৰাজ বিকৰে পদ বন্দি মাধৱৰ, " বিষ্ঠিল। ভাষা বন্ধ কৰি ॥

রক্ষাবৈত্বর্ত্ত পূদাণ। গোলোক বর্ণন ।

অনস্তৰে দেখিলশু বিষয়। উটক। শেষি পাৰে দেখিলশু মহা বিশ্বাসক। শুদ্ধ ফটিকৰ বৰ্ণ বিৰঞ্জাৰ উট। দেখিতে জুম্মৰ শুক্ল যেন দিবা শট।

মুক্ত। মাণিক মণি বত্তৰ আকৰ। গামে থানে জন্মি আছে পৰণ পাণৰ। কৃষ্ণ শুক্ল পাঙ বক্ত মণিৰ সক্ষয়। ঠাতে ঠাতে অনেক বক্সিয়া প্ৰকাশন ।

কোনো গালে প্রকালে অকুৰ প্রবাসৰ । কোনো গালে প্রকালে অকুৰ প্রবাসৰ । ক্রমাৰো অনুত্য বিচ্ছা আশ্চর্যা নার্ক। দেখি বাত কেন নিধি সক্তর স্থানক ।

কোনো থানে প্রকাশিছে ইকু নার্থণি। কোনে খানে প্রকাগ বেছেন অগনি। কোনো থানে মৰকাগ মণি বিশক্ষিত। কোনো খানে কামনুক কচক শোভিত।

অমূল্য ৰভনময় হৰিত ধৰণ। কেনো ধানে প্ৰকাশি আছ্যু মণিগণ ঃ নতু দেখি নতু ভূনি বিভো মণি6য়। হেন মণিগণ কোনো গানে বিৰাজয়।

কোনো থানে এক নাম মণি-বত্ন ভাসে। কোনো থানে মনোহৰ কৌপ্তভ প্ৰকাশে। কোনো কোনো প্ৰদেশত বিহাৰৰ স্থান। প্ৰকাশ কৰিয়া আছে নিৰ্মাণ স্থায়ন।

এছি মতে আক্ষয়া দেখিয়া দেৱগণে। ভাহাৰ পাৰ্থক চলিলস্ত ৰক্ষ মনে চ দেখিলন্ত পাছে শত শৃক্ষ গিৰিবৰ। ক্ৰীড়াৰ প্ৰসত সিচ্চা বাধা মাধৱৰ। তথ্যত প্ৰকাশি আছে তক পাৰিছাত। ফালে বনগণ প্রকাশর অসংখ্যাত ১ হোপালে আত্ৰৰি আছে কল্লছক বনে। (विक्रिया कविटक बटक कोमरधनु गटन । কোটি এক যোক্তন উন্ধৰ প্ৰমাণত। प्रमादकोष्ठि द्याक्रवय अभाग मार्घ ह ॥ পথালি পঞ্চাশ কৌটি যোগন প্রমাণ। ভালাৰ শিখৰে বাদ মণ্ডল প্ৰাথাৰ ৷ গঢ়ৰ আকাৰ দশ বোজন বিস্তৰ। বঠুল আকাৰ আভি দেখিতে জ্বনৰ ৮ ट्रकाटना शास्त्र लिशि चार्ड व्याक क्लान । কোনো গানে কন্ত্ৰী কুন্তুম বিলেপন। স্তান্তে আছে পুষ্পৰ বাটিকা দশ শত। ফুলি আছে ভুগন্ধ কৃত্ৰ অধিৰত। वर्षु (लास्त्र अभव भक्त मरनोरह । কৃত্ কৃত নাদ ভাতে শুনি কোকিলৰ 🛊 ক্ৰীড়াৰ বস্তুয়ে যুক্ত ৰভিৰ ভৱন। ভাৰ মাৰে মাৰে প্ৰকাশয় বিভোগন। ৰত্ব মঙ্গ সেহি ৰাস মঙ্লত। থানে থানে প্রকাশয় দল কৌটি লস্ত ।

ৰত্নৰ জখলা সেহি ৰত্ন মণ্ডপত। উত্তম ৰত্নৰ কুম্ব প্ৰকাশে উদ্ধৃত। হাৰিত বৰণ মণিময় স্তম্ভতিয়। ৰাগ মণ্ডৰ মাধ্যে প্ৰকাশি আঙ্যু।

ভ্ৰন্সকৈবুৰ্ব পুৰাণ।

ভাক কেতি ৰক্ত বৰ্ণ মণি প্ৰকংশয়। পুত্ৰৰ মধাত উদ্ধ নীল বিৰাজয়। মধ্যমত বৈঢ়ি ৰকুগত প্ৰকাশয়। মধ্যমত মাৰে তলে ৰভু মণি চয়।

" বতুমর কপাটে সভিত থ্যবগণ।

নাম মণ্ডলত প্রকাশর বিভোগন।

শুপু গুণ্ডি কবি আছে সেতি ডুবাবত।

কামুব পাচৰ প্রকাশর উপাবত।

কসুৰী কৃত্য দ্ব অগক চক্ষন।
সৈহি পুৱাৰত কৰি আছে বিলেশন।
কৈছি ৰাম মণ্ডলত আনক্ষিত মনে।
বৈচি আছে কোট কোট গোপ কতাগণে।

ৰতুময় অলফাৰে মনোকৰ বেলে। ৰতুৰ মালায়ে বিৰাজিত কঠালেশে। কেয়ুৰ কলপ ৰতুময় প্ৰকাশত। চৰণত ৰতুময় ভূপুৰ বাচয়।

ৰত্বময় মনোকৰ কুণ্ডল যুগলে। প্ৰকাশ কৰিয়া আছে চাক সংস্থানে । হস্তৰ আঙুলি চয় কলিও বলিও। ৰতুৰ অঙ্গুৰিগণে ভাতে বিৰাজিত ॥

কপাণত প্ৰকাশয় অনকাৰ পাণ্ডি।
তাৰ ডকো সিন্দুৰৰ বিন্দু কৰে কান্তি।
চাক চত্পকৰ বৰ্ণ শৰীৰৰ কান্তি।
পক্ষ ডাডিমৰ বীজ দখনৰ পান্তি।

লিপি আছে শৰীৰত চন্দ্ৰৰ জল।
চক্ষিত ছবিনী সম নৱন তবল।
পিকি আছে পীত বস্ত্ৰ আতি মনোহৰ।
পক্ষ বিশ্বফল নিন্দি প্ৰকাশে অধৰ।

শৰত কালৰ পূৰ্ণ চন্দ্ৰ খেন মুখ। কান্ত্ৰক জনৰো যাক দেখি মিলৈ তুখ। শ্বত কালত বেন ফুলিছে কমল। ভাষাৰ সদৃশ দেখি নয়ন সকল । কস্থী সহিছে ভাজলৰ ৰেখা চয়। ন্যুন্ধ ক্ষেত্ৰত প্ৰকাশ কৰ্ম। শিষ্ত প্রকাশে স্থললিও কেল খোপা ভাঙাতে পিকিয়া আছে মালতাৰ পোপা। সেহি পুষ্পা মধু লোভে গুঞ্জ গুঞ্জ কৰি। মধুকৰ্পণে আছে শিৰক ভাবৰি 🛭 সম্বাদ্য ভার ধবি কবর প্রমন। গ্ৰহণাল খঞ্জনক কৰিছা গণ্ডন 🛭 মদনৰ ধন্ম খেন জ্ঞান বিৰক্ষিত। মুখ্য মধ্য মান্দ হাজ প্রাকাশর ॥ গ্ৰুত্ৰ চঞ্চ যেন নাসিকা শোভন। ক্ষে বাণে ভৰ্তবৈত তেন লক্ষি মন। গ্ৰহ্মৰাজ গতিৰ সমান স্থন ভাবে ৷ ছাতি লীত বেল ধৰি চলিতে নপাৰে। সচল নিতম যুগ কঠিন খ্রোপের। শুক্ষ ভাবে দেখি যেন আনম্ৰ শৰীৰ 🛊

নিৰ্দান নৰ্থন লৈয়া কৰ পঞ্চাত। আপুনাৰ মূৰক চাহিছা উৎস্কৃত । কুন্ধাৰ ক্ৰীড়াক মনে স্থাৰি স্থাৰি আছিল সকলে সুৰতক মনে কৰি।

বাধিকাৰ চৰণ পছত সেৱনত।
মনক নিৱম কৰি থাকত সভত।
ক্ষেত্ৰ সুন্দৰীয়ণে ৰাধাৰ আক্ষায়ে।
কিতো ৰাস মণ্ডলক ৰাখত সদায়ে।

তিনি লক প্ৰিমাণ দিব। সংবাৰৰে। সেচি ৰাস মন্তলক বেঢ়ি শোখা কৰে। প্ৰেত্ত মন্ত্ৰ নালমৰ্থ গ্ৰেক্ত চন্ন। স্বোধৰ সকলক বেঢ়ি প্ৰকাশই চ গুল্ল গুল্ল কৰি মধুকৰ গণে। মধু লোকে পদ্মস্ত পৰিছে খনে খনে ঃ বিক্ষপিত পৃষ্পাৰ বাটিক। সহপ্ৰেক। প্রকাল কৰিয়া আছে ৰাভ অভিবেক। কোটি গৃহ আৰ্ব্ছ কুঞ্চ বৰে বিৰ্ভিড প্ৰণদ্ধ পূম্পৰ শব্দাগ্ৰে সম্বিত । ডাত বাণি অগহ উপডোগ বস্তুগৰ। কপুৰ ভাত্মৰ জল বসম ভূবণ : অভান্তেৰে প্ৰকাশে ৰতুৰ দীপাগণ। খ**বল ৬**!মন চয় নিশাল পর্ণণ ৮ সেহি কৃত মধ্ৰিত বিচিত্ৰ পুজাৰ। মালাগণ প্ৰকাশয় আড়ি মানাচৰ। দেৱণণে দেখি লেছি বাদ মণ্ডলঞ্ছ। প্ৰসন্থক ছাড়ি চলিল্যু বাচিষ্ক 🖟 পাঠ্ছ দেখিলন্ত ভাটেডাধিক স্থলকণ। প্ৰথ স্থানৰ বিজে নিজা বুন্ধাৰন। ৰাধা খাধৱৰ সিভো অভি প্ৰিয় বন । बाध कृत्यत्वरम् मिर्डा अनेडाव डवन । শত প্রকাশিয়া আছে কর্মচকণণ। अधिरक प्रजीप जान यात यात मन । বিৰ্দ্ধা নদীৰ ভাৰ সলিলে মিভিড ৷ কুশুমৰ কন্দ্ৰীৰ গতে আন্মাদি 🖎 : কেন মক মাকাত কশিশত বুকাৰন কুলকে সংখ্যাৰ আছে সমস্ত্ৰে মন 🔻

ডাভ প্ৰকাশিয়া আড়ে নবান পল্ল। খানে খানে গুলি কোকিলৰ মৃত্তু সৰ। কোনো গানে আছে কেলিকদম বিস্তৰ। পত্ৰৰ পৃক্ষৰ ভৰে আছি মনোহৰ। भक्ताव हक्ता हक्ता शहह बाह्यामि है। সুৰত্ব পূলাৰ গছে আভি ভুগনিত । ভাতাটেও প্রাক্তিশ কামে ড'ল নাগ্রন্থ । নাৰ্যকল পল্ল বদৰ্য মাতৃলভা শক্ৰ গুবাক কমু আমৰা কমাৰ। काष्ट्रिय कप्रलेष रागलगांक र अराख्यांच u স্তুপক মধুৰ মনোচৰ কৰা 6য়। ছালে ভালে সমাধ বৃক্ষ চ বিৰাজয়। অন্যত্ম লাল্মলি লিন্দ ডিমক পিয়লে। वुम्सवित महश्र (भाषा कर्ष ३क भाव । আৰু নানা তক তেন সকলে সচিত। **(5)**शांभाड कज्ञाडक वटन कावनिङ । महिका भाषदी कुन्त (क(इका मालश)। যুত্তি আদি প্ৰকাশিছে পুশৰে সংহতি। ছাটে কুৰি কে।টি মান কুন্দ কুতুমৰ प्रक्रिय शकरण (लोका करने म्रांशेवन ब লেছি বৃদ্ধাবন মাকে মধুৰ লেভিড । দ্ৰমধ্যে মধ্য নাম কৰিছে সভত। ৰত্ময় অলকাৰে শৰীৰ শোভিত। ্চনয় স্থানৰা গোপ কন্সায়ে কেন্তিভ। পঞ্চাশত কোটি গোপে কুনাৰী কন্তায়ে। डाहाक वाशिया शाहक **वाश्व वास्त्राह**ा। হাদশ অধিক কুৰি কানন ভাহাত ৷

মনোহৰ ৰমণ্টয় প্ৰকাশে সক্ষিত ।

লুক্ষাবৈত্ত পুৰাণ। '

ৰুকাৰন মাৰে আছে প্ৰম নিৰ্মাল। কেবলে নিচ্ছত সিচ্ছে অধিকে উচ্ছত। তাৰ মাৰে নিশ্মি আছে স্থপক মধুৰ। क्रमान्य ग्रामान्य भिनेभी अनुब । গোপ্ত গাৰে আছে সেতি কুন্দাৰৰ মাৰে। নানা বৰ্ণ মনোহৰ গোগৰ বিবাদে 🛭 কুষ্ণৰ সমান ৰূপ গোপৰ বাধক। পঞ্চালম কোটি মান কুক্তৰ সেৱক **।** ডাকাডে প্রকাশে ভাসকার গুরুগংগ । নিশ্যাণ কৰিছে বাক অমূলা ৰঙনে। তেনয় প্ৰথ ক্যা দেখি কুন্দাবন। গোলোকক চলিকার বক্ষে সেরগণ । ৰঠুৱা আকাৰ কোটি বোজন বিস্থাৰ। ৰত্ন গতে বেৰ্ণত আছে ভাত চাৰি বাব। ন্তুনৰ্কে ব্ৰক্তিত ৰে ন ধৰিয়া হল্ডত। ৰাত্ৰী তৈয়। গোপগণে আছে প্ৰচাৰত । बिट्डा कार्ड उक्तान (वाल समस्य হাৰ পঞ্চালত কোটি আত্মম শুক্ষৰ ঃ বচুৰিখ কান্ত্ৰিমন্ত বস্তুৰে নিৰ্ণ্যিত। ন্নানিধ ভোগ বস্তু সকলে স্থিত ৷ কুম্বৰ প্ৰম স্তস্ত গোপ সমস্ত্ৰৰ। শত কোটি সাভাষ প্ৰাপে ক্তিকৰ। চ্চেটেৰিক শুন্দৰ কৰিব। দিবা ৰাতু। নিশ্বাৰ কৰিছে গোলোকত বাক বড়ে

ৰকামক দ্বিজ।

লায় পৰিচয়।

নাতি সিঠা ভাগ আজাৰ বিভাৰ, কেৱল ভাজিৰ সাৰ ।

ब्रावायमा हर्नु आहेल हेंट्डा मान्नु,

वशाहेलचु अस्काव्यत्म ।

শ্রীব্যানন্দে প্রকাশিলা সাক,

রণ্ড উদ্ধাৰ সলে।

উভাব্ অর্থত সভাজন স্ব,

শ্ৰুক্তি বহি গাকে চাই।

ৰণা গাঁড সূত্ৰ ভটিমা পদাৰ,

अधि जिला के के के

মঙামোহ বুলি আছ নাম দিলা, নাট কবিবাক কাগি।

ভক্ত সকলে বিচাৰ গাইৰ,

বিভোজন বসভাগী।

সভো দিনে পাছে স্থানকো ভারশ সভো কৈলা একবাৰ।

হৈসানিৰে পৰ। কৰন্ধ। নজৈল,

মহাগ্ৰেক নাট সাৰ 🛊

পাছে নিৰ্ভান দেৱ অংথিপতা, ভৈলা সভ অংডিনী আটি।

মহাগ্রগর ব্যাহার জীমন্ত

🔭 কবি গুণে পৰিপাটি 🛭

পাঢ়ে অভুদিনে গুৰু কুলা গুণে,

ভুক্ত সকলে পাই।

ৰসভ বসৰ ভাতনা কৰিবে,

थन हेन्द्रमा अध्यक्षा ।

, যাহা সংক্ৰমাত এৰণ্ড কৰিলা,

-শুনাম্বাকিছুনাম।

७को महत्राख्य सम्बद्धम,

প্ৰাক্তিক অসুপাম ৷

কণ্ঠভেৰণক লক্ষণ ভাৰতী,

নিশ্বন গহি গোকুল।

ग्रायन्य ६४। भगानम् व्यक्ता

্ কৃষ্ণনন্দ নাহি ভুগ ।

কুম্পের আন িনি চাবি মানে,

অধ্যাৰ ভাৰত সংক্ৰ

ভারে কবিশান্ত বালে ৫

वस विश्व दलादक वस हास्रियाक,

আপিল্যুনৰ নাৰা।

সভাৰ মৃতিহা কি কজিলোঁ আৰু,

बक्र हारत बाबे' बादा

भग्नाव काल प्रकारमाह आहे,

क्षकट्ड लाग करहे (

লাতি আৰজুড কণাগীড শুনি,

কুদ্ধ সেবে প্রসাক্ষ।

এটি প্ৰমান্ত কামাৰ ৰ'ড জালাল আমাৰ ৰ'ড

हुन्द्र भागान्य भाग्य ^{ति}कृद्यानः

িন্মজি ব্রিল মতি চ

অসমায়া সাহিত্যৰ চানেকি।

জক্ত বৈদ্যৱৰ অসুমতি পাই, আপুনি গাটবাৰ চাওঁ।

এবিয়োক দাই ভক্তে সদাই,

সবাৰে। পাৱে বিনাও ।

উচ্চা ভদ্ব সাৰ আন্ধাৰ বিচাৰ,

ুপুৰা ভাৰ্থ কুবুজিলো।

কথৰে জাসয় প্ৰাক্তাৰ নগানি,

আগুলাচ কৰি গিকোঁ ৷

ইছো মোৰ সহ। ু বৃদ্ধিৰ দোৰক, ক্ষমি কৰা প্ৰবিজ্ঞাণ।

नकविद्या नाम क्षि चादकी चाम,

ু ভূমি সৰু সৰক্ষাৰ 1

নমে নমে বাষ . ভূমি পূর্ণ কাম, পুৰিয়ে। মন বাঞ্চিত।

শুক্ষ চিত্ত বাশী ব্ৰালায়ে। আপুনি,

সদক্ষে থাকি কমিত।

মই বৃদ্ধি কৰি তক্তি বিজ্ঞান,

কুমি কুপ্মের বন্ধু।

পাপ সাগেষ্ড পৰি ভল যাওঁ,

ভাৰিছে। কল্পা সিগ্ধু ।

েতায়াৰ অৰুণ চৰণ প্ৰয়ত,

নভাবোক মোৰ কমে।

এতি সাৰ কৰি বোলা চৰি কৰি,

ত্যে সৰে সাজ্ঞান ।

মহ্যমোহ।

ভাষা নিগদতি ভানিয়েক আত পৰে।
যেন মতে মহামোহ নাম নৃপানৰে।
বাৰাণদী ক্ষেত্ৰে ভৈলা নৃপতি প্ৰধান।
সমৰে প্ৰচন্ত কোটি মহেন্দ্ৰ সমান।

ক্ষেন শুনি মনে পাছে পুছিল। ছুনাই। ক্ষিয়ে, সকলে ছুমি মোহোড বুজাই। মহামোহ নৃপাত্ৰ কথা বত বত। শুনিবাক ইচচা মোৰ মিলিল। মনত ।

নৃপত্তিত বাটি গাকে কোন পাত্ৰগণ।
হাৰ সৈক সামস্ত্ৰ কহিছো লকণ।
ক হবা জন্মৰ ভাগো পাইসলা সুধিবক।
ভাবে কৃপাম্য দায়া কৰিয়ো আমাৰা।

ভোষাৰ মুগত কথা শুকু বত মানে।
নথতে ভাগতি খেন অমৃতৰ পানে।
তেন জানি আছে: মোক ডাবিন আপুনি
চৰিক শানিয়া ভাঁতে মাডিকস্ গুলি।

শুনিয়োক মন ভাই অৰপ কাহিনা।
মহামোহ নামে ৰাজা কৈলোকাতে জানি।
শক্ষৰ অংশ হৈলোকাতে বাঁৰ সাম।
ব্ৰহ্মা কন্ত ইন্দ্ৰক দিলস্ত যিতো ধাৰ।

সংক্ষণ বৰ পাই কাকো নগণৱ। বাৰাণসা কেন্তে পাকে নৃপতি সভয়। মোহমায়া নাথে ছাত ভৈলা অধিপতি হুগতকৈ মায়াত ৰুমাইলা নিয়া মতি ১

ভাষাতে ভৈৰৱী কক্ষা থেকত তৈলক। কাল ক্ৰেমে আনি ভাক বিহা কৰিলক। নক্ষা ভূকা ডুই ভাই ডুই পুত্ৰ ভৈলা। যাত হল্বে ভোগা ক্ষম কৰিবাক লৈলা।

এছি মতে মহামেহে লৃপতি নিশ্বলৈ।
টেষায় ভূবন জিনিলেক বাস্তবলৈ।
ধৰ্ম কৰ্ম কাম মোক মাৰ জিনি লৈল।।
বেম নীতি ধৰ্মক তলত পাৰি ধৈলা।

পাত্র সন্থা সমসিং গোকে সহাধ্যক।
কৃষ্ণ হ বিমুখ কৰে জাৱক ডাসকে।
কোৱ মেছে কাম কোণ গোৰ পাত্ৰ ভাৰ।
কাহাকে। কটাক নক্ষ্য স্থাচাৰ।

আগ্রেম্ব জুমতি ভয় শোক ডংগ্যন।
কুথা জ্বল জন্ম মূছা কুবুদ্ধি কুমন।
হিংসা মদ মাধ্যমা গৈতেক প্রামান।
ইন্যা অস্যা আদি হতেক প্রামান।

চকু কৰ্ণ নামা কিবন ইন্দ্ৰিগণ বউ। গাৱে গাৱে কৰে ৰভি অধ্যা পৰত ১ তঃসক্ষৰ সকা হুলা বৈলা পেৱগণ। বাজি দিনে ভোগা কাশী কৰ্ম বুলন ১

গান্ধবেৰ গাণ্ডেয় বিভাগেৰে বাভা বাট ।
ভাপেশ্বৰাগণে নাচে ভাৱে দৰ্শাই ।
দাভেৰ ৰমণী আছে হাডে ভালধৰি।
মনক মৃতিয়া গীড গাণ্ডে ৰফ কৰি।

ভাক দেখি কামুকে কামুৰি কাঙা পাই।
কৃক্ৰে ভক্ষক ধ্যন মানি থাকে চাই।
সেহি মতে মোডৰ নগৰে লোক বছ।
সবাৰো বাচিল মন কাধ্য পথতা।

গানে গানে ৰক্ষ তম দেখি নিৰস্থৰ কলে ভৰি আছে তাত বহু সৰোবৰ। শ্ৰালি প্ৰাভৃতি পক্ষা ৰক্ষ পীত বৰ্ণ। নামা বিধ পুষ্পা আছে দেখিতে শোভন।

মদন কামৰ সিচ্চো বিহাৰৰ বন। লগু লাভ গতে ভাত মান্য পাবন। পূজাৰ সুৰচ্চি গজে আমোগ মনত পূজাৰ কুমৰে মধু পানে হয়। মত। কাড়ো কাড়ো আম চন্তা ৰমণী আছেই। ফল ফুল ভাৰে ডাল ডাজিয়া প্ৰয় চ মহামায়া পুৰি ধ্ৰম ইন্দ্ৰৰ নগৰি। ডাড়ে হ'ত প্ৰীতি গাকে নানা ক্ৰাড়া কৰি।

কোধৰ নগৰ বেন শুনিয়েক তাক। ধৰ মাৰ কিলাকিলি মুশুনৰ হাক। কৰে অহমাৰ দোগ আচৰে লোকৰ। গৰু বাঞ্চণক মাৰি ফুৰে নিৰ্মূৰ।

স্থাক নিৰ্দেশ কৰে অধ্যাত বজ।
সাধুক পীড়য় পিড় মাড় কৰে ২৪ ।
সকলে চন্ডাৰ ভাৰ সৈত বস্ত মানে।
কোনে ভ্ৰা পানে বাবে থাকে সেহি খানে।

লোভৰ মগৰ কথা শুনা লাভ পৰে।
থাওঁ থাওঁ বুলি ফুৰে গোক নিৰ্মূৰে।
যাহাৰ জিলাৰ পানা পৰে সৰস্থি।
দকল বস্তুক জানি ভূকে চুধি কৰি।

ঘৰে ঘৰে কৃষে ভাৰ মনে লোভ আছে।
ভাপৰিখে নপাৰি ভূজন গৈলে পাছে।
ভিতেতিয়ে লাজে লোভ সম্বৰ কৰ্ম।
ভূজান, ক্ষমৰ লাজ ভন্ন নাহিক্য ।

আত পৰে কংহা শুনা মোৰ নগৰত।
মোৰ কৰা টানি টানি লগাৱে পাতত ।
বিশামিক পৰাপৰ মুনিৰ মনক।
তেখনে মোহয় দেখি কামিনী জনক।

সমত্তে লোকক মূহি আছে ছবাচাৰ।
মোহৰ সমান বীৰ আছে কোন আৰ ।
ধন নাৰী আদি কৰি মোহৰ সক্ষতি।
সেহি নগৰত থাকে খোহ মক্ষতি ।

এতি মতে চাৰি বাৰ চাৰি নগৰত। প্ৰয় আনন্দে গাকে ডংগক পুৰত। কিকিডেকো গৈনা ভাৱ নাহিকে মনৰ। একাণ্ডৰ ডুংগে কাগ করে নিৰ্দ্ধ ।

সাধা হজ ভাষা তিনি গুণাৰ ভিতৰ। সদায়ে চজাৰ ভাৱে কুগুচে চিত্ৰ। যাত্ৰে অনৰ্থ মানে সমজে কৰ্ষ। বিষয় বিভাতে বেন শ্ৰুতে কুটায়।

কামৰ বৃত্তির করে। কাম ছবে ধৰে।
ক্যোধৰ বৃত্তিয়ে কৰে। কিলাকিলৈ করে।
লোভৰ বৃত্তিয়ে কৰে। ভৃত্তিবে গে জয়
মোহৰ বৃত্তিয়ে পাই এৰিয়া মেগয়।

কিংসাৰ সুবিয়ে কংশে প্ৰাণা কিংসা কৰে। এচিমতে জুংসক কণ্টক নিৰপুৰে। গাৱে গাৱে আপোন কভাৱে কৰে কল। কোনে সাম্যা কৰি ভাক কহিবে সকল।

এথি মতে পাজ মন্ত্ৰী সংখ নুপৰৰ। আপোনাৰ বলে ৰাজ্য মাৰয় সকল। হয় হস্ত্ৰী পদাতি সবাক পুড়ি আনি। আপোনাৰ সংয় কৰি লৈল। সবে প্ৰাণী।

দশ দিশপালৰ বিভব যত আছে। দেৱত। গণক বশ্য কৰিলত পাছে। পূৰ্বের যেন হিৰণাক্ষি দৈতা গুৰাশয়। গায়ে গায়ে দেৱতাক কৃত্য কৰাৱয়।

এতি মতে মহামোহ স্নাক কনাই
চল্ট দিলত খান কামিনা দেখাই ।
কৰ্মে দিশ দেৱে আসি কৃকথা শুন্য।
নাসিকাত অমিনী কুমাৰে খাণ লয়।

ভিচন্দত বৰুণ দোৱে স্থাদক দিলেক। वहत्वक विश्व विक वक्तार्थ करमक । চাৰ্যে বায় দেৱে আসি মাজ্যৰ কৰয়। হুপুৰু খ(কিয়া ইলেন্ড কুকপা কৰব । পুরু স্থানে বম বাজা লিক্সে প্রজ্ঞাপতি। অংকাৰে জাসি কন্ত দেৱে কৰে গভি ৷ সমন্তে ভেত্তক আমিলেক মলে ধৰি। পুড়ালাগত বৃতিল চক্ষ ভাষা নিষ্ট কৰি। রোজ কংগ চিত্র বাস্তাহের বিভাগান। গ্লন্থ সংসাৰত পৰে প্ৰাকোৰ নিদানে ॥ অংনিলেক পেরতা গণক জিনি বংগ। কিনি লৈল মহামেত নপতি নিমাল ৰাৱহে দিলেক কেব সমস্থকে শীড়া। হন্ধকণৰ নাৰা আনি কৰিলেক কাড ইক্রোক্ষর ভোগে ভূপ্তে বারণ প্রথম । পাঢ়ে ৰ্মেদেৱে ভাক কৰিবলক হও চ মহামেত্র পাপ মতি পাপক আচৰি। বিবেকৰ হাডত আপুনি বাইব মৰি 🛊 हेकड कृति वाहा वश्याङ मारङ कर । कार्या कार्यक अध्यक्त विनाम कवस । ধৰ্মাৰ বিনাশ নাই সকলে কাল্ড। সমপ্ৰে ধৰ্মৰ বাসা হবিৰ নামত 🛭 ক্ষেত্ৰ কৰি নামত বংগাক মোৰ মতি। এছি অনুপ্ৰহ কৰা বাপ বদুপতি ৷ **्रक्तांश्व लामह्या लाम कदि निया हमांक**ः তেবেদে নিস্তাৰ ইত্যা ঘোৰ পৰলোক । ম্যু ভকতৰ পদ বেণু খিৰে ধৰি। বৌক এছি মানে কুপা কৰা দেৱতৰি #

ৰামা নামা নিজ গুণ কণী কৃষ্ণদেও। তুমু নামে বলি ভৌক নবাঞ্চোলে। কের গ নিক্সাৰে ইন্দিগণে এবি জনে কমে। ছুপোল স্থানে ডাকি বোলং বাম বাম ।

এতি মতে মতাংমাতে হৈথায় ভূবন জিনি, ভণাতকৈ সভা কৰিবাৰু।

ভালত প্ৰত মহা সংসক্ষ নগৰ পান, ভাষ্টে হেন কথা ভানিকত ।

ৰুলিলকু বীৰ কাণ হেম্ছেল চ নবৰি কোন,

লাহে ৰাজা পুথিনী মণ্ডলৈ।

ভাৰ কিনো ভৈল। গছ ভাছিলো সকল মহ, ভাষি সহয় গৈলা সমদলে।

তেন শুমি পাত্র সংগ্রহণ পৃথিৱাত বিনারশ্ব.

থাকা তুমি শ্ৰম কল্যাণে।

हिभाग्र झुन्दन दहन। इसि कांक छन कनः,

আমি সৰু আড়ো বিভ্নমানে । ভোষাৰ বাৰত চয় পিছে। যিত্য নজানয়,

ভাৱে ঝলে দিনাক কাগেয়।

আটোক মফুৰা দেৱ - ইন্দু চক্ত আদি কৰি,

ব্ৰহ্ম কল্পে ভোষাক ডৰাই।

হেন শুনি মহামোচে সায়াক মাতিয়া পাছে,

वृश्विमन्त्र मधुन वहदन ।

যদি পুৰ নগৰত মাহাৰ জভাল পাতি,

সংগ্ৰহ নগৰ কৰা ছয় 🛊 👚

ক্রেন শুনি মহামারা বিভাক বোলান্ত চারা,

মই মারা ত্রৈলোক্যতে দাব।

প্ৰকাশ কৰ্ম কৰি স্বাকে মুক্তি আছে ... মনুষ্য সকল কোন ছাব।

भने करेनकर्ड श्रृति आही स्वास्त्र गृह,

কোনে মোৰ আগে হৈৰ পিৰ।

নকৰিবা মনে ভাঁড সাধিকো তোমৰে ভিড,

লাকিয়ে। কলাণে সভাবীৰ ।

क्लभन (ताक्क (प्रथा है।

দেৱভাৰ অপ্ৰচাৰ

ब ठुमध चलक्षी,

ভিৰিমিৰি চাচান নগাট 🐧

শ্ৰীপুলিমাৰ কাশ্তি মুখে অল অল ফাসি,

দশুমুক্তাৰ পাশ্তিনয়।

(अवर कडेरक्क टर्डन **क्र**शाह स्माह समाहिती हतन),

कर्ष हुडेड क्लग स्थाप ।

সান্ধি উল্ল কৰি খোপা নালড়া পুজাৰ পোপা,

পাৰিকাভ কৰিলেক নাপ ৰ

কপালে ভিলম পোটে বহু গলপতা গলে,

সাভসৰি উপৰে প্ৰকাশ ৮

চামর মধ্যের ভূই কমল উপিত ভুট,

ন্ধীৰ ছৌগন মনোছৰ।

বুলক্ষে বসন উলি কছে৷ থাকে চকু মুলি,

লাস্বেশে যোছে নিৰস্তৰ চ

দিবা নেড লাৰি গাবে সংসাৰ মোছিণী ভাবে,

জাগৰাড়ি পাচগুছি বাস্ত।

सदमारत काथ भिक्ति काश्राहका मध्य मृद्धि,

দেখি বেন কোকে মোহ পাস্ত ।

ক্তুৰ গ্ৰেমলা আনি
 কিন্তু বাহিলা টানি,

मञ्ज कच्च करन कन स्त्र कि नार्छ,

পদ্ম গোট চলারে হাইউ। .

ভাষা হৈল কাল্প কাল্টি চয়,
ভাষা হেল কাল্ প্ৰকাশ।
উচ্চ কৃচ ভাকে যেন তাতিবাক নপাৰ্য,
কভো কড়ো কড়ো দেখাই লঘলাস ।
কটিছ কিকিশী পাজ্ কণজ্ম করে আছি,
কুছ অলকাৰে জিকি পাৰে।
গালুৰ স্তৰ্গভ খাণে লমহে পৰিয়া গুলুৰে ।
লাল্ড বলিছ জৰি কালে।
ব্যৱ আছি কালি পাল্য কমল পঞ্চল সৰি,
নপুনাতে পৰিয়া গুলুৰে ।
ব্যৱ আছি কালি দিবা কপে লক্ষ্য মাব,
গ্ৰামী সেৱা কৰিবাক আশে।
বৈলোকাভ নালি জাৰ প্ৰকিপ্ত চ্যাংকাৰ,
মহামারা জগত মোহিণী।
ভাৱক ৰধ্য ধৰি সমস্থ্য মন হৰি,

ভক্তিত পাত্র বিগিনি 🛊

অবিভাৰে পকা প্ৰকা আসিলন্ত,

6পৰা আৰাৰ সাজি।

সংসাৰ নিকাৰ ভূঞিকাক লাগি,
ভীৱ বৈলা ভোৰে বাজি।

মায়াৰ ৰচনা ভালা খন চুই,

সোহাৰ কনা কৰি নিয়োগে চংগক,

মায়াৰ এহি শক্তি।

পাপা পুণা মুই অধ উদ্ধ কাড্য,

পুণা কৰি কৰ্ম কৈলো।

পুণা কৰি কৰ্ম কৈলো।

करहा घारत स्माहः समस्य करहे.

क(अ) काश्रिमोक (प्रहे।

কড়ো ইখণাড সমক ৰাধ্যু,

ুপাড়ে যাওমাক নেই।

• এতি মড়ে মড়ে৷ পাচর জঞ্চাল,

বিবেক পুৰত বাই।

চাস লাস কৰি ভঞ্জি ভাৱ ধৰি,

কভে। গাকে মুখ চাই ।

কাংক। ধন কন ঐখগ্য দিবয়,

কাৰো ক্ষণে কৰে নাশ।

विद्याशय (मारक भृषि मार दशारक,

লৈখি মায়া কৰে হাল ঃ

कारना करःशां अधिनन्द्र मात्रा,

जदमस सग्रय साहे ।

বিবেক্ষ কৈল্প নটলছ মন,

কটাক্ষ কৰি নচাই।

ग्य गांडमाक सक्त्राच सक्त्राच थग्,

পুত্ৰ ভাগা। লোক সূৰ।

শৰীৰ স্থাইলে সনে চুংগ নাই,

আনন্দ ভ্ৰম্ম প্ৰচুৰ 🛭

আসিলা মায়া কিটাই।

ভাক্তি পূৰ্ব বাৰ ভুগ্ছ মানা ভাৰ,

জানা কিছু ভর নাই ៖

इबि माम शर्म्य वाद यन देवला,

ভক্তি কৰিবে প্ৰভি ।

ভাহাৰ মনক টুলাইবাক লাগি,

আছ্য় কাৰ শক্তি ৷

মায়াক চৰাই বৈকুঠক বাই,

হৰি অংশ জীৱ চয়।

কেছো জনে টেৰ কৰিছো নচাইলা, দেখি মায়া ভৈলা ভয় চ

বিশেকৰ কোক বড়েক আছৱ,

মালাৰ ছাত সাৰিব।

সাৰি বাই দেখি সায়াৰ মন্ত, প্ৰম জঃখ মিলিল ঃ

কাকে অধ্যেস্থে কৰি মহামারা, সংসক্ষ পুথ 6ড়াইল।

দুঃসক্ষ মগৰে প্রবেশিলা পাছে, মনে মহালাজ পাইল ।

পাছে মহামোহে ময়েজ পুছিলা, সাধিলা স্বাহ্য আমাৰ:

বিচ্যকৰ মন সুহিয়া জীৱক, কিমান দিলা সংসাৰ ৷

ভোমাৰ কটাক্ষ দৃত্তিক দেখিয়া, কোন কন হৈব গিব।

ই তিনি কুবনে তেখেক জিনস্তা, নাহি জানো একো বাৰ ।

মোহৰ এতেক বচন শুনিয়া, নালে তৈলা সংগামুখ।

বিবেক পুৰৰ সহিমা শুনিরা, বিবেদিলা বস্ত দুংখ ঃ

ৰাম মিশ্ৰা।

আ্লু পৰিচয়।

গ্ৰপ্ৰাম নগৰৰ বাজৰে শ্বন্তৰনৰ,

্নয়োগ্য মধাম ভনয়।

ম্যু মান্য অগ্নাল পকাৰ গৰুড় যেনি,

যাৰ গুণ মেশে মেণে কয় 🛚

দানা মানা সতুলিটে ছবিপৰ চিত নিউ,

দাতা বেন ৰাধ্যৰ ভনয়।

মত্ৰণত বাজধৰ নাছিলেৰ বাড পৰ,

পাল্যে নছিল বাত প্ৰ 6

বুছক্ষাতি বিভাৰত মন্ত্ৰণা আছিল মতু,

সেই মন্ত ভানিবা কিঞ্চিত।

গাত্ৰ সকলৰ আগে কৃষ্ণিভল মহাভাগ,

নুপ্তিৰ সাধি সদা হিছ ।

(इन मन्तः भूटर आ म ्रेलयः भूतर भूता बारण,

ক্ষিষ্ঠ ভ্ৰম ভৈলা ভাত।

সক্ষৰ কথল প্ৰাক্তি বাত পৰে আন নাই,

ওদ্দেন নমেত প্রথাতি।

হবি সাদ কমলৰ বাৰে মুখ মধুকৰ

समुभारत मह ननवनाई।

কিছ টুপানশ শাস্ত্র পাৰিকাত তুলা ইতো,

জ্ৰমৰ পৰিল ভ্ৰাণ পাই।

ৰাজনাত কৰি বৰ্তি ভল্লেন শুল মতি,

আদুদলিক। পদ নিবম্বন ।

· ্লোষ শুণ পৰিহৰি বোলা স্বে হৰি হৰি,

প্ৰাশৰ গোতে হাত বামমিশা নামে খাভি, দিটে গ্ৰামে বাহাৰ বগতি।

ফুকনৰ আজ্ঞা পাই হিত উপদেশ চাই, বিৰচিকা পদ যথা মতি ৷

হিতোপদেশ।

জপুৰাণ হয়ে আসি আহে শুক, অনি কোৱা সঞ্চাৰণ।

বস্ত্র জনকংশে সংস্থাবিহ। সন, পঠাই দিখা এখন।

নদা নৃপত্তিক চানকা মাৰিলে, পঠায়া তীক্ষ দুতক।

শুক্রমা কৰিয়। পুতক, পঠায়া, সময়শ্তি কৰিছেকে ॥

ভাত অনন্তৰে বিধিনতে ৰাজা, কৰিলা সজা নিশাংগ।

দূতক পঠাই শুক সৈও মুইকো, অনংইলা মাতি ভেখন ।

আসন দিয়ার৷ পুভিজেক ৰাজ্য, অংসি আছু কিবা কাল 1

ক্ষেত্ৰ ভাৰত কৰিবে লংগিল, ভানিয়োক সহাৰাজ।

ভদুদাগ পতি আমাৰ নৃপতি, তেন্তে বাকৰাজেলৰ।

আমাত কৰিয়া আজা কৰি আছে, ' তেতেতে ভযু উপৰ ঃ ৰাজ্য কাম বলি ভাহান কছেৱ,

कोड्नड अर्ज्ञन ।

মোৰ অভেচ। ধৰি আসি শীত কৰি, নমোক মোৰ চৰণ ।

আজ্ঞান নগৰে প্ৰশান নকৰে, চলি ৰাউক সানাস্তৰ।

ণ্ডৰ বচনে কোপ থালি গৈলা। নুপতি ৰাজহংগৰ।

জীৱনত আশ আছে নাই আৰ, যোক বহু নিস্মাকৰে।

ইটো অল্ল জন সাতিবাক কাক, নপারের পুরস্তবে ।

শেষবর্গে বোলে শুনিয়োঞ্চ দেও, মাবোছে। দুন্ট শুকক।

স্কৃতির সংস্কৃত্য কৰিলা, ব্যালাক বাক্যে কাকক ৪

মন্ত্ৰী বোলে ৰাজ্য সভা নোছে সিচের। যাত বৃদ্ধ নাহিক্য।

কৃত্ব নোছে সিতে। সভাত থাকিয়া, ধৰ্ম বাকা নোবোলয় ঃ

সিচ্চো ধর্ম্ম নার সভ্য নাই, সভ্য নোহে হল বাভ।

লোকে সভা সিভে। যাত ছলে পাই, কৰে উপসভা যাত ।

য়েছে জনোবদি দুভ করাবাই, ব্যবাক সুধুরাই।

দৃত সৰ জাত নৃপতিৰ ত্থ, বদি বঢ়া কথা পাই ঃ মাহাক কথিবে নগারে নুগতি, ইচে। পুরু হুই জন।

কুলা মহাৰ্জি। ইকাৰ কছওঁ,

অপৰ আছে বচন ধ

মাপুন উংক্রা পর্বে উংক্স

ভূষ সহে। সদক্ষেয় ।

সদায় অবধ দুভ অপৰাণ, লুপভি কোনে ধৰ্ম

মন্ত্ৰীৰ সচৰে সেম্পৰ ৰাজ্য সুয়ো লাখ্য তথ্য বৈল

শুকে কোপ মনে উন্নিয়া কেবনে, আপুন ৰাচ্চো চলিল।

মন্ত্ৰা চন্ত্ৰ-বাকে প্ৰাণ্ডিটে। আনিকোক পালেটাই।

কমক কুন্ত্র চাড় ভার দিয়া, ভূবিয়া দিলা পর্যট ।

বিদ্যা নামে গিৰি পাইলৈ পুকে যাই, নমিলা ৰাজাক পাই ৷

চিত্ৰবৰ্ণ ৰাজ্য সংস্থিত লাগিলা, শুকৰ সুখক চাই ।

কিবাতবুবার। কেন মত দেশ কচিতোপুক সহয়।

শুকে ৰোলে বাস্তা সংক্ষেপে কহিবে। কি কৈবেঁ। আৰু বিশুৰ ॥

যুদ্ধৰ উলোগ কৰিছো নৃপতি, কপুৰ মাপ প্ৰধান।

ব্যন শুখ্রতা জাপন সম্পতি, নুপতি ইন্দু সমান।

জিল্ডাপড়েকা।

ভাৰ গুণ পণ বৰ্ণাইনাক প্ৰতি, মোহোৰ সামৰ্ণা নাই।

যদি দৈৰখোগে সিজো দেশ পাৱা, অপুনি দেখিবা কাই ॥

শুক্তর বচন শুনি চিত্রবর্ণ, উন্ট লোক সৰ আনি।

মন্ত্ৰণা কৰিবে কাগ্ৰিক নৃপত্তি, বুলিলা সবাকে খাণা ।

বিগ্ৰাচ কৰিছে বেন উপদেশ, কচিহোক ইন্ট জন।

অবশুক পুন্দু কৰিবোঁ। বিপ্ৰায়, বুলিকোঁ। নিউ বচন ব

অসংস্থাৰ ভৈলে বিপ্ৰানট বাই, সংস্থাহে মৃপতি চয়।

লাজ পৰিভাগে কুললীৰ নাশ, লাজ মাণে বেখ্যা কয় চ

লার্ডননির নামে বৃদ্ধ মন্তা কোলে, শুনিরো সংগ্রাম বিধি।

জন্ত নক্সনাক সংস্থ লৈখা গৈলে, সংগ্রামত নাহি সিজি ঃ

মিত্র জুবা মন্ত্রী আনকা সনহয়, বুলিবে দৃত বচন।

ভাষ ক্ষাণ্ডিক শাৰ্কণণ মনে, বিসাহ কৰি তেখন চ

ভূমি চিত্ৰৰণ বিজ্ঞান কল. বিকালে চিক্তিত হয়।

সেহিলে নিমিতে বিভাহ কবিবে, স্বাহে। ভেবে লাগর ঃ ৰাজা বোলে মন্ত্ৰী সেনা বল মোৰ, কৰা ভূমি নিৰাঞ্গ।

ভাসম্থাক মন্ত্ৰী সান দিয়া তুমি বাহাক বেন বউন চ

কণ বেলা চাই শুকুর্য চ, ব্যােক দিবে যুৱাই।

মন্ত্ৰী বেংলে যাত্ৰ। কৰণ উচিত, • ভূতিকর মহাবাই।

অবিচাৰে কৰ্ম কৰব কাৰৱ, সংবাদে আগদ কাৰ।

গুণসূত্র গণে বিচাৰি করর, সম্পদ লাগু প্রধান ।

শক্রম মলক নক্ষি বিচাম. প্রবেশর মৃত জন।

মন্তগম ধাৰক সাবটি ধৰিলে, নিশ্চয় হোৱে মৰণ ॥

ৰাজা নিগদতি শুনিয়ে সম্প্ৰতি, উৎসাধ কম নকৰ।

প্ৰক জিনিয়া প্ৰ ভূমি বেন, ' লভিবে পাওঁ সহৰ গ

বেমন উপায়ে পৰৰ ভূমিক, আক্ৰম কৰিতে পাৰি।

ভেমন উপাই আমাত কহিছো, তথু বৃদ্ধি অনুসৰি ៖

গৃধ্বে বালে দেও বি কথা পুছিলা, কহিবো তাক তোমাত। •

বেষনে কহিবোঁ তেন আচৰিবোঁ, তেবে কল হোৱে জাত চ নুপতিৰ যত অসুক্ষণ নাহি,

মন্ত্ৰণ কি কৰে ভাত।

শংক্রড আছর লোকে নাচধ্য, "

কি কৰে শাস্ত্ৰে সাক্ষান্ত ।

উৰ্ষিক বহি বেংগ্ৰিছে কানিলে,

বেংগ শাস্ত্র ভাত নাই।

प्रश्नाक (यन श्रीक समाप्त्र)

কবিতে তেল বুৱাই।

আপুন দেশক অভিক্রমিবাক,

নুপতিৰ ৰোগ্য নর।

ৰথা বোগা ঘট প্ৰনিৱা আছোছো,

কৰিবা কৰিতে নৱ ।

নদী গিৰি বন ভূপ বিষয়ত,

্বৈতে বৈত্তে ভর হয়।

লগে সেনা নল - লৈছা কৌতুহল,

সেনাপতি ঘাইৰ ভয়।

দলিষ্ঠ পুৰুষ সংক্ষ লৈব বাচি,

শেনাপতি বিবা খন।

স্বাহ্যে আগত সিজে চলিবেক,

সংগ্ৰামক কৰি মন ৷

ভাগা। সমে বাজ। সংগত চলিব,

उद्धार यह धना

অল্লাহন নেয়ক মধাত চলিব,

কবিয়াধন ৰক্ষণ ১

पुडे भारम अप अन कलि गाउँन,

ভাৰে কাছে ৰক্ষাণ।

बभव काबट्ड शक गण माहेत,

পদাতি পদ ৰক্ষণ 🔻

কলায়া দুংকীয়া সেনাক আখাসি, পাছে বাইব সেনাপতি।

সেনা গণ লৈয়া মন্ত্ৰী গণ সমে, চলিবেক নৰপতি ৯

বিষয় খনত গজে কৰি গতি. । জলে পুন্মু পৰ্বসমূহ।

কমত চৰিয়া কৰিবেক গতি, নুপতি সমাধ্যত ।

মেহৰ আগমে গজত চড়িব, ফুবিৰে পা**ল খেণ**ত।

সেঘৰ আগমে প্ৰসন্ধ বোল্য, গল্প মন আগ্ৰহত।

মনে মণাই ভত্ত কৰি বিচাৰত, হল্টা সকলৰ খান।

অভাত কালত হানিবা নুপতি, তুৰক বান প্ৰধান এ

সকল প্ৰত যান পতি সকলৰ।

সৈ**তে সুর্গে** নার্গে তামন গমন, লক্ষণ নুগ সংব ।

গুল নোধা যদি বখায়ান পাকে, নকৰি নিদ্ৰা প্ৰধান।

যোগ নিজা মাত্র কৰিব মৃপতি, ৰহিব ৰোগীৰ খান ॥

বন শক্ষতত বাজাক থাপিব, ু সৈক্ত গণে ভাল মত।

যৰ পৰ্যাতক সভান কৰিয়া, '
আক্ৰমিৰে শক্ত বছ ঃ

প্ৰ দেখে ৰাজ। প্ৰবেশ কাল চ, বনবাসা প্ৰথম যায়।

° তাসম্বাক মাগ কৰিয়া নৃপতি, চলিবে ভাৰ পাচত ।

লি থলত ৰাজ। সি থলত কোৰ, কোষ বিনে ২ংগোনর।

আপোন প্রজ্ঞাক দিনেক লাগ্য, ভক্ষা ভেজা যিবা হয় ৷

শাইবাক পান্তলে লে বুদ্ধক কৰয়, প্ৰোণকো উৎসৰ্গি হাই।

মনুসুৰ দাপ মনুস্থ নোক্র, অৰ্থবৈদে দাস প্রার ৫

প্ৰশাসনৰ সৰে ব্যাহন কৰিছা, বুলিও কৰি গড়ন চ

দলি অল লৈঞ বেচৰ মাঝাড, কৰিকে ভাক লাগয়।

নৈক্তৰ আগত পদাতি নৃপতি, কুইবাক লাগে নিশ্চয় ॥

শক্তাক আগৰি ধৰিবেক সৈজে, প্ৰজাক কৰি গীড়গ।

ৰণ হাতু সমে কৰিব সমৰ, নৌকায়ে ুলাক ভ্ৰণ ।

কুক্ষে গুলো যাত আবহি থাক্য, কণ্ঠা নৌকা নচলয় :

ধনু বড়ক বাক ধৰিয়া ভাকাক, বুনিবেক প্ৰজাৱয় । আপুন বেগক শিপিল কৰ্ছ

সহতে বে সব পলে।

শ্ৰুৰৰ অগ্নিক বেন নিমাৱন, *

পাহা ব্যৱহণ জলে ।

প্ৰাকাৰ পৰিখা সৰ্বৰ ৰস্তি, _

ষাইবেক ৰত্ন মেলাই !

মুপত্তিৰ মেল সংৰ মাঝত,

श्लो जब बन आहे ।

বিজ্ঞ অকু সংম্ নাডক্ষক লোকে,

অন্ট উড়ু বুলি কয়।

কুই দণ্ড মুক্ত সাঞ্চ চাৰি ভৰি,

এহি ক্ষান্ট যুদ্ধ হয় ৫

बाह्डरम बर्खीक अम्हासूक्ष वृत्ति,

শংসুৰ ইতে। বচন ।

গড় জলাকৰ অগ সমস্তক,

ৰণ গে নানি শোভন।

গল বিপ্ৰাইড কঠোৰিৰ ৰামা,

নিকয় ভোৱে লোকত।

ইহাৰ উক্ত ভুনিয়োক বেন,

কৰিছে ফল্প শাস্ত্ৰত 🛚

হয়ত চৰিয়া বিভা বুদ্ধ কৰে,

দেৱৰ সিজে। মুক্তয়।

जाब देवबी**ग** विक मृद्य थाटक,

ভগাপি হক্ষে থাকর 🕫

সমত্তে প্ৰজাৰ শালন প্ৰথমে,

বৃদ্ধ কাৰা প্ৰৱোজন।

ছিল ভাল সম্ম বিচাৰ কৰিব, •

পতিৰ কাৰ্যা শোভৰ ঃ

সংগ্রাহে শক্ত করে কর বত,

বিৰক্তি বাৰ নাই।

- স্বভারতে শ্রৰ ক্রিয় প্রচুৰ,

জিনিছে শ্রম সমটে 🛚

হেনত ক্তিয় নৃপতিৰ কানা,

উন্তম বল বোলয়।

প্ৰভূপ সমূতে যত প্ৰঞা মানে,

(राम्धान वृक्ष करावृ ॥

বহু ধন দিয়া তেমত প্ৰকাৰে,

गुक्रकिश्च नेश्वित्र ।

্ৰন কামি বাজা প্ৰকা সকলক,

উৎসাহ দিবে লাগয় 🛭 👚

সাথ ভক্ত জন অসংৰ ভক্তে।,

্ৰেক্টে ডঞ্চ কৰাই।

প্রসর লোহর পান নাছি কয়,

দিবাৰ ভাগ হৰটে ।

ফাল মান্ত বাই প্ৰতিকাৰ নাই,

বৈৰাগ্য ইটেচা লক্ষ্য।

আপুন প্ৰভাক পীড়ণ কৰিব,

শক্র কিনিধাৰ মন ॥

অভিশয় কণে শক্তক জিনিবে,

्रवेशत्व ह्याय किन्नि छ ।

মুখ স্থাহয় শতুৰ পাড়ণ

উপায় ইতে। নিশ্চিত।

बाछाद भूतक (इस कवाई)(दक,

अत्याञ डाट्क (५४।डे ।

শক্তৰ বলৰ আক্ষণ্ডে বাজা,

ই পূনো ধৰ উপাই।

দূৰ দেশ বাই প্ৰজা তথ পাই, শক্ৰৱে কৰে পাঁড়ৰ।

পুত্ৰৰ ভেমত — পৰে মন্ত্ৰণাত, নাই শফ্ৰ আগমন।

যুবৰাক্ষ পুত্ৰ বৈৰৰ পাকয়, ু লৈবেক ভাক সহাই।

ভাৰ কাভে সেই বালাক মৰাই. ৰাজ্যৰ লোভ দেখাই ॥

বলি পুত্র নাই মুক্ত মুক্তি ঠাই, মধাত কোপ কনাইব।

যদি ক্ৰিবৃদ্ধি সন্তাৰ সদাউ, তথাপি ভেদ কৰাইব ।

ভুত্তা পুত্ৰ ৰলে তলক কৰাইন, শক্তক কৰিবে ঘাত।

ক্রিনিলে বৃলিয়া কথাই নিখাস, মাৰিব ভাক পাচত ।

ম্গরাক বাই অংসজি কৰাই, শঞ্জ বৃদ্ধিৰ মন ৷

মূগরা সমরে সঞ্জন মানিব, নকনি শৈষক কয় ।

গৰুক যেমনে বানিয়া গৈনেক, মৰিব খাউব নপাই।

ৰান্ধ নেমেলিৰ ক্ষম। নকৰিব, শৰাৰ যাইবে শুখাই ।

প্ৰৰ দেশক আগ্ৰন্থ আনিয়া, ৰপ্লিকে আপুন প্ৰশু ।

দান মান কৰি সৈক্তক সম্যোগি, আপুনে হৈব ভূষণ।

সেহি সময়ত ৰাজায়ে বোলস্ত, ¹ মন্তাৰ শুনি বচন ।

এটেক উপায় কিসক লগেড়,

ল্ডনিয়োক মন্ত্রীপথ।

আপুন উদর প্রবেশ গ্রানি, ডিনি ডুই আচৰয় ।

ভাৰ মূৰ কৰি কভো মন্তাগনে. বক্ষা কৰে প্ৰচাৰণ।

্ছন বাকা শুনি স্বে মন্ত্রাগণে, ভাসিতা বোলে বচন ও

কোনো প্রাণীগণ উচ্ছা কর। কোনো শাস্ত জানী হয়।

ভিমিৰ ভেকৰ একে কালে কৈও, দেখিখা মাছ নিচয় ৰ

নৈৰজ্ঞ সকলে দিয়া, ৰাজকৈ যাটা কৰাই।

বাজালো কিবণা গভৰ খানক, ভেখনে দৃত গঠাই।

ছিৰণা গণ্ডত কহিলেক দৃতে, শুনিয়ো ৰাহ্যা সাম্প্ৰত।

চিত্ৰৰণ ৰাজ। সংস্কৃত্ৰ আমিয়া, ভয়া আছে উপগত ।

মলয় প্ৰৱতে আদি ৰহি আছে, সদৈলে সিহে ছম্বাই।

দুৰ্গৰ শোধন অপেক্ষক ৰাজ্য, কৰিছে ভয়ু যুৱাই ॥ সুত্ৰ মহামন্ত্ৰী দূতৰ বাক্যত

लिया (नार्म वर्षन (

আসাসাৰ ইচ্ডা বিশ্বাস কথাক,

জানিল ইতো কেখন।

बाबाशाब (लांदक वाब शरू वाहे,

কৰি আছে নিৰূপণ।

চক্রবাকে বোলে আন নাভিছন,

কাকে সে কৈব এমন।

ৰাচা বোলে ইডো কথা নসস্থবে,

্মগবর্গ ডেন নর।

क्षणांक करान्तु शुक्क मानिव,

প্রা**র্জি পূর্বেধ আছ**র ।

শুকৰ পাচতে ধুগাক উৎসাহ,

কৰিয়া ভাৰা আছব।

চিষ্কলে যাওঁ আমৰে খানত,

আছিল সিজে নিশ্চর ৪

মঠা বোলে তভো সাগস্তুক কৰ,

শক্ষিৰ প্ৰান্ত লাগায়।

বাকা কোনো কলো আগপুক কণ,

উপকাৰে প্ৰবৰ্ত্ত 🕨

ভিত আচৰণ পৰে৷ বন্ধু কয়,

বন্ধুয়োপৰ কৰিও।

দেহতে স্বাৰ বাংশি হিড নর,

্ত্ৰৰণাও সাধে চিক্ত ।

অপৰ মচন ু শুৰ মন্ত্ৰীগণ, ं काशसूदको दर्शदव विके।

হাৰ্বৰ নামে পূজ নৃপতিৰ,

- আহিলেক এক ভূত্য ৷

অল্লকাল মানে সেৱা কৰি সিজে।, সাধিল ছিত ৰাজাৰ।

চক্ৰৰাকে বোলে কেমন প্ৰকাৰ, . কচিয়ে। কথা ভাচাৰ ।

ৰাজী নিগদতি মন্ত্ৰীগণ প্ৰতি, ই পুনো কণা প্ৰধান।

বাৰবৰ নামে নুপজিব জাছে. স্বোৰৰ ক্ৰাড়া স্থান চ

ভাইত আসকতি ভৈলোঁ।

কৰ্ণুৰ লোকৰ ভূৰিভাৰ সংক্ৰ, সেহি সৰোবৰে সৈলোঁ।

বীৰবৰ নামে ৰাজাৰ কুমাৰ, দেশান্ত চল্তে আইল।

ৰাজ্যাৰে বহি চুৱাৰীৰ মূখে, ৰাজ্যৰ আংগ জনাটল চ

ৰক্ষক আনুস সাউৰ্বেণ ৰাজ পালে, ৰাজাৰ মই নক্ষম।

ৰাজ সেৱা কৰি ৰাজ পালে বৈবোঁ, কৰা ৰাজা দৰিপন ঃ

কুমাৰৰ বাকো খাৰ পালে নিয়া, বাকাত দিলে ভেণ্টাই।

সেকি সময়ত কুমাৰে বেলিয়, নুপমিষ লাগ পাই॥

সামাসাত দেও। কাছে প্রয়োজন, দিয়োক দেবে বর্ত্তন।

পুন্দ ৰক্ষো বোলে ক্ষেত্ৰক বউন, কৰিয়োক নিৰূপণ ঃ বোলে বীৰবৰ প্ৰভ্যেক দিনৰ, স্বৰ্গৰ চাৰি শভ ।

মোকোৰ বঠন ভক্ষ ভোজো লাগে, কলিলো কৰি বেকত চ

ৰাজা বোলে কত সামগ্ৰা আছিয়, লভ টকা ভোড বাই।

বাৰবহৰ বোলে ডুট বাহু পড়ক, ডিনি আছে মোৰ ঠাই e

ৰাজা বোলে অভ টকা দিবে লাগি, মোৰ প্ৰয়োজন নাই।

্চন ভূমি বীৰ — সংৰা চলিচ্লেক, আপুন গানে ভুনাই ঃ

মন্ত্ৰালণে বোৰে সিনা চাৰি মানে, বড়ৰ সিহোক সেৱা:

ইকাৰ অৰুণ বুকো আমি সাৰে, কেন মতে কৰে লেৱ ঃ

কোন উপযুক্ত ইতে। সংনক, কৰৱ ইতে। একে।

ময়াৰ বচনে বাজায়ো তেমনে, অন্টল ভাল তেখন ৷

কপ্ৰ ভাজ্ল পিল্ফু নৃপতি, ফুচৰ্ব্যা পাক্ষ নায় :

ভূসৰ্গকো পাই সাৰ্ব্যৰ জানা কৰিলেক ধেন মত ।

দের জাকাণক অঞ্চলগ দিলা, অঞ্চলগ ডঃখিডক।

ভারি। পুরু লাগি চাৰ অন্ধ্রাগ, ভারিক। ধ্যে বিশুক। এছি মতে চিত্ত নিছোজন কৰি, সমপিয়া নিডাক্ডা।

ভক্ষ হোজা কৰি — হাতে শতন ধৰি, উপাসন্ত শ্ৰীতিনিত ।

বিকালত ৰাজা আপুনি পাক্তর, ভেবে গুল লাগি বাই।

নপাকিলে সিডো তাতে খয়প ধৰি, উপাসি থাকে সদাই ৪

শুনা সর্বাছন এবা জান মন, নাভিক জোবা জাচনা।

মাচৰিলে নাড বৃদ্ধি হয়ে স্বিড, কৃষ্ণত কৰডি ধৰা ॥

ভাৰতবৰ্ত কলিৰ ৰুগত, নৰ ভবু আছি পাই।

ভালনৰ বোগা সৰভজু বিনে, আন জন্ম নাই নাই ঃ

গুৰু জীপনৰ চৰণে লাৰণ, কায় বাকা মনে হবি।

ভান স্বাহ্যা নানি ভাল। চক্ৰপাণি, সুদৃড় বিখাস কৰি ।

ছপ ৰূপ হোম । ছান ভাৰ্ছ প্ৰান্ ইস্কৰ যত কল।

পুক উপৰৰ সেৱাত সকলে, মিলি আজি অধিৰলঃ

ভারণ কীঠন করা অসুক্ষণ, যত স্মাজিক জন।

• সংসাৰ সাগৰ তেডুঁ, ধৰিৱে। কুকা চৰণ চ ভোষাৰ কুপাত কোৱে মাসি কান, আচৰণ মহা শুৰা।

আচ্বিলে পাট কৰিক স্বাট,

্থপুর বেমরে দুর্ম।

পৰস সুপালু ছবি বিনে জালা, মোৰ কুজ লাহি কেব।

ভাষার চৰণে পশিয়। ভাৰণ,

শকপটে কৰা সেৱ।

কলিৰ যুগত ভাৰত ভূমিত, নৰভতু আহা পাই।

আপুন কর্যা সাধিবাল বেবে, জ্বাহৰি ৩৭ লাই।

মই মহাপাশী নভানোছে। একো. গৰুৱে অধ্য গৰু।

চৰণ সেৱাত কুপাকৰি গোঁউ, ভূমি পুশু কহচক চ

গৰম পতিত সভাবো অধ্য, কিয়োক প্ৰাকু উদ্ধাৰি।

ইতো প্ৰস্থ পদ কৰিতে সুৱাৰোঁ।, _ ৰাখিয়োক স্কৃত্য কৰি। _

দের প্রাঞ্জনক কিছোকো নকানে, ভারবেন সংক্ষা কমি।

ৰামমিলে ভবে সমভাবে জনে, ভাকি বোলা বাম বাম ৫

কৃষ্ণ চতুপীত শুনি কাকণা জন্মন । শুস্থ বাজা বোলে ঐৰে আছা কোন জন ।
কুষাৰ বদতি মই আছো বাৰবৰ ,
বাজা বোলে কোনে কান্দে সুকিয়ো সহব ।

ৰাকাৰ জাগত বাৰ্থৰ নিগদতি।
গোনে আজা কৰ __ত্ৰে কৰিবেঁ সম্প্ৰতি ।
কাতে অভ্যাধৰি অক্কাৰ নিশা ৰাই।
ভিন্তিৰে আজিলা ৰাজ্য হাভাজ পঠাই ।

উচ্ছ লোক্য পাজিবাক এক কন।
আক্ষাৰ বিশা বাজ কুমাৰ শোভন ।
ইচাৰ পাচ্ছে আজি মই চলি ফাইবেঁ
ভাল মুফ্ বিবা ভাব নিম্পান পাইবোঁ।

ভান পৰ অধুসৰি ৰছণ ধৰি কটে। নগৰৰ ৰজে জৈলা ভান পাছে বাই। বাৰবাৰে গেছৰ দূৰে কান্দে নাৰা কন ভক্ৰ বহুৱা নাৰা কপত পোত্তন এ

প্রাকৃতি কমল বেন কান মণ্ডল।
ভাষা বেন ঝাকি গাবে কুবণ সকল।
ভীকল সঙ্গুল জন জন্মৰ মাবেল।
বেস কৃতি চক্ষু দুই বেন কৈল বাবেল।

বাৰৰ্থে বুলিলেক ভাল লগ লাই।
ক্ষেত্ৰ ভূমি কেনে কান্দা থাকা কোন ঠাই।
নানী বোলে একি বাকো পুত্ৰ নবেশৰ।
ভাবে লক্ষ্যী ভাবে খান থাকো নিৰ্ভ্তৰ।

দাৰ বাহুৰলৈ কৰি আছে প্ৰতিপাল । নাছি প্ৰায় সূত্ৰে বঞ্চো ভাবে বাছোঁ। জাল । আৰে কৈক বাইৰো মই কৈন্ত লৈখোঁ ঠাই। আছে যে কালোৱো আন প্ৰয়েশ্বন নাই।

হত্তেক আগদ ভাৰ আছে প্ৰতিকাৰ।
আগদৰ হল্পে কৰো উপাধ্য উদাৰ।
এছি ভূমি বীৰেৰ্থে পুছিলা উপাই।
ক্ষেত্ৰ মতে কৰে পুজু বহিবাৰ ঠাই।

লক্ষ্মী বোলে ঐৰে গুনিষ্টেক বাৰ্ণৰ। উপায় আছম এক আছ ৰহিণাৰ। শক্তিণৰ আছে যিছে৷ ভোমাৰ ভনয়। বজিশ লক্ষ্য ভাৰ শৰীৰে আছয়।

সন্তমগুলাকে দিয়া তাকে বলি কৰি। তেবে শৃত নুগতিৰ বহু বস্কুৰী। অমস্থল গুটে গুৱানীৰ প্ৰসাদত। সন্ত মস্থল সাধে সকলে কাথাত।

তেবে পুনকাৰ মই ৰধিবেঁ। ইকাড । এতি বুলি অন্তন্ধান ভৈলেক ভগাও । তৈব হল্পে বাৰবৰ মগাৰক ঘটে । নিজৰ ভাগাকে তেতে ভুলিল জোগাট

নিদ। এবি ভাষা পুৰ্ত শ্যাতে ৰসিল। ধাৰণৰে লক্ষ্যী বাতা সমপ্তে কচিল। লক্ষ্য) বাতা শুনি আনন্দিত শক্তিবৰ। হামী ৰক্ষা যাউৰে মোৰ ধন্ম কলেবৰ।

দেবা ভোগে লাগিবেক মোৰ কলেবৰ।
ৰাজা ৰক্ষা যাইব কান্য সিজিব নূপৰ।
কৰিয়ো সকৰ বিলম্পক স্বযুৱাই।
পৰ অৰ্থে দেহ ভাগে প্লামাভকে পাই

প্ৰ অৰ্থে ধন জাৱ পণ্ডিড ভেজয় নিশ্চিড্ড প্ৰাণ ভাগে সৰে নৰে কয়। কুংসিড শ্ৰীৰ ইছে৷ অনিম্ছে যাই। কাৰ্যা অৰ্থে বাইৰে আভ নৰে শ্ৰায়নই p

মান্ত বোলে কেন ধনি কৰণ নবাই।
বাইন নিনিছে ধাৰ কমনে এবাই।
এহিমতে আলোচিয়া চিন্তিয়া উপাই।
সবে শুচি গৈল সৰ্বন মঞ্চাৰ ঠাই।

সন্ত্ৰন্ত্ৰাক পূজি বোলে বাৰণৰ।

হয়েক প্ৰথম সংখা বিভক্ত নূপৰ।

শৃষ্ট যে নূপতি মহা সেৱক ব্যোমাৰ।

কৰিয়ো গ্ৰহণ দেবা ভান উপচাৰ।

এতি বুলি পুক্ত শিব কবিলা ভেদন । দেবাৰ আগত দিলা কৰি নিবেদন । ভাত পাতে বাৰকৰে কবিয়া ভিন্ন । সত সিকু লৈলেঁ৷ ভাৰ ভৈলেক ভুকন ।

নুপতিৰ বিভৰ স্থাঞ্চলৈ মই ধাৰ।
নিকাল জীৱন সপুজৰ মোৰ আৰ ।
এই বুলি মনে সিহে। কৰি আলোৱন
আপুনাৰ শিৰ কাড়ি কৈলা নিবেদন ।

স্বামাৰ পুত্ৰ পোকে ভান প্ৰিয়া জায়। বেনাড নিধেনি ভোগু ভেকিলেক কায়। চায়ন্তা মন্ত্ৰা লোকে মোৰ কেনাজভ। বছতৰ হৈয়া আছে ইপুন গোকত।

ইয়ান সমান লোক নাতি পুণাকিব। এমন আশ্চণা কথা কোনো কৰিব। এমন ভূড়াৰ আগ কেনে আছে। চুট ভূড়া এৰি ৰাজা খোৰ প্ৰয়োজন নাই।

এক চিন্তি শিবচ্ছেদ কৰিবাক মনে।

ঋতৃণা ভূলি পূচ ৰাজ্য ধৰিলা ভেখনে।

সক্ষমকলা দেবী অনস্তৰে জানি।

দেশে শুচ ৰাজা মোৰ প্ৰাণ কৰে হানি।

প্রভাকে অসিয়া দেবা ধবিয়া হাতত। বুলিলা বচন পাছে ভাষান অসিত। ভোৱোৰ নিমিতে পুত্র ভৈলোতো প্রসম এমন সাম্ম ভোব জৈল অকারণ। ভারন পরান্তে ভোন বাচা ভক্ত নরে। সাম্টাকে নমিল। বাচা তান দুই পাই। মৃপতি বদতি দেখা হয়েকে প্রথম। বাচা ভারনত মোব কিবা প্রয়োজন।

মোক অনুকল্পা বলি আছয় তোমাৰ।
আৰ অনুসামা গাইবোঁ কভিলেতো সাৰ।
কোঁ নোলে পুত্ৰ মোৰ বুজ অভিয়োই
বুছাত পৰে ধৈয়াৱক পুথিবাত নাই।

চলিয়েক ৰাজে চোৰ মিলোক বিজয়। পুত্ৰ দাৰা সংম ভূতা জায়োক নিশ্চয়। সৰ্বাক্ত সম্পূৰ্ণ তৌক তোধাৰ ভূতাৰ বাজাৰ প্ৰসাদে সৰু পাউল ৰাখবৰ।

বিজ্ঞাৰ ভাগিয়া বেন উঠিলা সম্ব।
ভাগা। পূব সমে সিটেটা গৈল নিজ হাৰ।
ভালিকিড ভাবে ৰাজা তৈৰ হাকে যাই
ভাতিয়া ৰহিল ৰাজা মঞ্চত সোমাই।

বাৰবৰ প্ৰভাৱে ৰছিল ছাৰে বাই।
নৃপতি পুছিল। কিবা ভাবিলা সি ঠাই।
বাৰবৰে বোলে নাৰা ক্ৰমন কৰিল।
দেখিলোকো মাত্ৰ গৈই ভখাতে হৰিল।

আত পৰে জানা ৰাজা কৈছু বাঠা নাই। ডান ৰাজা শুনি ৰাজা চিন্দ্ৰিলা উপাই ঃ মহা সভাৱন্ত এক্টে প্লামনীয় হয়। অঞ্চিয় বচন বাতু জয়াগি নকয়।

প্রিয় বাকা বোলে নহি কটিন বচন। বাঁৰ হয়। সাত্মপ্রাথা নকৰে কণন। সংশাত্রে দান দেই বৃত্তি ধাৰা প্রাই। সমায় প্রশাস্থ ভাই নিশু বভা নাই।

विराह्मभट्रम्भ ।

আহাত্তে আছব মোৰা পুক্ৰ লক্ষণ কলান্তিতে যাৰ সম মোহে আন কৰ। একৈ চিন্তি নিশাক ৰঞ্জিলা নৰ ৰাই। শিক্ষী সভা পাৰিলেক প্ৰাস্তাহকে চাই। সভাত ৰসিয়া কৈলা হাহান প্ৰস্তুত। কোন বা প্ৰসাদ দিবো ইচাৰ উচিত।

দ্রিজ বিশ্বেশ্বন।

সত্য ন্যোগ্ণৰ---পাকালা I

উন্মায়ৰ নামে এক নুপতি আছিল। । নগা ভাবে মহাৰছে সভাক পৃত্তি । আপুনাৰ নিজ সেগু সংহতি ক'ৰয়। । কৰ্ত্ত সভাৰ সেৱা পাঞালা পঢ়িয়া।

ভাঙে এক সদাগৰ নৌৰা বাহি যান্ত। মনুকুৰ শক্ষ শুনি নৌৰা ৰাশিকত্ব। জিজাসিল সদাসাৰে প্ৰতি জনে ছনে। কি কামা কৰালা ভোৰ কালাক সেৱন

সতে পোলে সেৱা কৰে সভা নাৰায়ণ।
নত আৰম্ভেদে সৰে নৃপতি নক্ষন ।
পূনৰপি সদাগৰে পূছে বাবে বাব।
ইকাক সেৱিলে কৈব কোন উপকাৰ।

অপুত্ৰৰ পুত্ৰ কোৱে নিধনায়াৰ খন।

অক্ষ কৰে চকু পাৱে ৰক্ষ বিমোচন।

কামনা কৰিয়া বলি কৰয় সেৱন।

শেষ বৰ মাৰ্গে ভাকে দেই নাৰ্যেণ।

পুনৰপি সদাগৰে বুলিলা বচন। আমাৰ কামনা এক পুনা সৰ্বক্ষন। পুত্ৰ কন্মা মোৰ ঘৰে কিছু যে নট্ডলা। অপুত্ৰ কৰিয়া মোক বিধাতা ক্ৰভিল।

এতেকে ভোমাৰ স্থানে কৰিলো বিনয়। কিবা পুত্ৰ কিবা কলা মোৰ গুতুৰ হয়। ভেবেংস জংনিখে। দুড় সভ্য নাৰায়ণ। সুবর্ণ পাতাক। দিয়া কবিবেঁ। সেরস। ু লোকে বোলে ভন। সাধু আমাৰ বচন। কৰ নাৰায়ণ সেবা হৈবেক কুমাৰ 1 দত্ব সদগেৰে বেলে কামনা কৰিয়া। व्यक्ताम हिल्ला भाष् त्योकाङ हिल्ला । সভ্ৰে পৰিলা গৈয়া আপোন নগৰে ৷ প্ৰয়ন্ত্ৰ পুজিয়া ভাৰ লৈয়া গেল ঘৰে 🛊 चानकि ३ मनागव ६ इस्पिट्न हिंद পুৰে প্ৰবেশিল। চতুৰক দলে বেডি ঃ এছি মতে নানা দিন আছে লকপ্তি। গণ্ডৰ লক্ষণ পাছে কৈল। নীলায়ণ্ডা । ক্রে। দিনে সধ্যি ঘৰে এক কল্প, কৈলা। নানা বান্ধ ভাগু আনি মকল কৰিলা 🛊 भिन्नकाल देशक छात्र वाहित (शोवम) ভিন্তিতে লাগিলা সাধু বিবাহ কাৰণ চ কাঞ্চন নগৰ এক পুৰি অনুপাৰ। ৰণিজ কুলত জাত প্ৰপৃতি নাম। মদন মোহন ৰূপ কাতি থনোহৰ। বৰিয়া আনিল লকপতি সদাগৰ। ৰ**চ**ত আৰম্ভে বিহা কৈলা শব্দপতি ক্ষেত্ৰ সুন্দৰী কলা অপ্ৰপ্ৰতী। সভা সেৱা নকৰিয়া কলা বিহা দিলা। কাশতাক সঙ্গে কৰি বাণিজ্যে চলিলা। সমূৰে দেখিলা এক ৰাজ্যৰ নগৰ। সেই ৰাজে নৌক৷ লগাউলেক সদাগৰ **ঃ**- रमिक कार्य कार्याक्ष कविना विकास । विकास किलाफ स्टार माहिला (माकार) रकोव महाने जिला बाका **चलुबम भू**रव बाजाब बर्जन धन इति ट्रेकारा (इर्ट्स 🕫 बाका वय रहाय करहेरदास कारूम्म इत्ये र माठा काठा विद्यासूत्व शाकार्य राकार्य । বিভাবি চাহিতা ভাষা ভাষক নাপারা : कार्यकर्ण कार्याका जान बाक्साय वजा अवेश्वर्त्त स्था स्था स्था अन्यतः । क्षावृत्री**्क अस्त्रान्य वृश्यिक अस्त्रा**क्ष । ष्याकामा तहन मुन्ति ६ इफिर्म हावेका । महत्त कुलिका मात्र किएका इत्राप्तिका । **चना भन्दा (नार्य भार्य महानावागर्य र** ৩ট বেটা চুৰি কৰি বলিছে লোকানে। আৰোপী বছন ভনি ভথকি ভঞ্জয় 🕕 माध्य निवर्डे ट्रेशला केन्द्रशक्ति शासा ह পাশুৰ ভাষাতা ছুই একংত বাছিয়।। बाकाव निकटहें इहाब इक्टोडेंसचा निक्ष ह मुप्रिया निर्माण धन रहांच्य रजीकाय প্ৰকৃপিত ভয়া বেলে বাট বাজেখন ৮ ৰক্ষীলালে ৰাখা নিয়া ভালৰ বংস্ক লক কটোৱালগণ বাক আন্ধা পাই 🖟 লোডালালে বলট কৈলা স্বপুৰ জেখিটি 🛊 এতি মতে বন্দী সাধু বাদশ সংস্থ रकारक वृक्षितारव करण क्रिक विरुक्षक । माध्य पर्डक कमा ह्योक अधि भारत। गुष्ट्र वर्टडक कथा भुजा मार्ट्साहन । সাৰু ধন ছিল গৈলা বাণিজ কৰিছে। चंच्छ ट्रेड्ट्सक महत्र भन्न निविक्तहत्त्व ४

লাল কাড়ী লোভ সাক গাড়ক আছিল।
সামূৰ বিলম্ব দেখি সাব বৈচি মাইল।
শবিধান বস্তু আহো কম আকৰণ।
সকলে বৈচিলা ভাষা কৰিলা ভাষাৰ।

কিন্তালিলা থাকে থাকে প্রতি করে কন
কেন্দ্রের নকজিলা লাখু আজিব এলন ।
কাসা করা কবি ভারা যে পায় মুজুরী
ভারে লেখা নিন থাটে নানা ভাগ কবি ।

উদ্দেশ নাপাতা তাৰা কাকিতা বিকাল কোৰটোৰ ধন নাই পুৰুষ সমলে। দাৰ দিন প্ৰভাৱত সংগ্ৰ কুমাৰী নিক বাৰ্ছাৰে গৈলা প্ৰাথানৰ বাৰী।

লেখে দিপ্ৰ দলি আছে সভাৰ সেইবে কৰ্বোৰে প্ৰশাসিকা জ্বাজনৰ আনে । প্ৰসাদ লভিয়া পাছে শিকভ কমিকা কৃতিতে মাজিকা কথা কালিফা কালিফা।

বাপ কাৰ সংখ্য ঘোৰ আসৱ কাৰত

এতি মতে সেৱা অগ্নি কৰিবোঁ ভাৰত।

কাতৰ দেখিয়া ৮০ৱে বুলিকা ডাজন।

মন চিক্তে পুঞা ভূমি সাত্ৰাৰাহণ।

মানি কুপাবুকু প্রান্ত নরেই ছোমার।
নাপ ভার স্থানী ছোর ভাগিরের হব।
এবে উপাচেল ডেরে কবিলা রাজ্ঞণ।
চন্দ্রত কবি বৈশ্যা আল্পান ভারত হ

দেখিতা জননা কোনে বুলিলা সভাব ।
 এত বাজি জাছিলা ভূমি কাজৰ মন্দিৰে ।
 কিছেত্ব নিলম্ম ভূমি কবি কোন খেলা
 কেনে বস পায়া ভূমি এত বাজে কৈলা ।

কলাৱাটা বোলে শুনা আমাৰ উঠৰ। कि कावरण जाएक देवल जनशान कर । এक अप्रकृष्ट व्यक्ति (प्रिथिट्ली नग्रस्य । সভ্যন্থায়ণ সেবে প্রাক্ষণ সম্ভবে ৷ ক্ষিপুগে সভলোবায়ণ অৱভাব। ষ্টেই যে কামন। কৰে সিদ্ধি হতে ভাষ। महेत्। कामना ट्रेक्ट्ला किट्ड हे जेणाय । পিডা আৰু আমী মোৰ আলোক মিশ্চয়। यास्ट्रिक मनीहन ट्यांच लाक्य क्रीवन স্থারতে কবিবে। সেরা সভা নাবায়ণ। এছি ক্যা লালৱতা ভূমিলা ছার্থে কৰিছে সভাৰ সেৱা ৰক্ষ ভৈলা মনে। बार्य केर्य हुडेकन जिल्हास ह निना সভা নাৰায়ণ প্ৰাভু আনন্দিত ভৈলা « পাইলেক যভ জবা কি কহিবে। ভাৰ। বেলা অৱসাধে ভাষা আইলা নিচ পৰ। সেৱাৰ ব্যৱস্থা কৈল। লি খয় উচিত . ইন্ট মিন্ত বধুৰগ কুল পুৰেছিত b কৰিলা সেৱন ভাৰ কৰিয়া বারস্থা। লালার শীকলারতী ৰাজাৰ স্থতিটা 🛊 প্রসাম বর্গ ব্রত্তা দিল। প্রতি করে ছবে। দণ্ডত কৰি গৈলা আপুনাৰ স্থানে : এতি ৰূপে দেৱা ভাষা কৰে দিনে দিনে: खकेंड बर्भन अबु प्रग्न टेक्ना म्हन । কেলাৰ মাণিক্য পূহে ৰাজা সভাবান। স্থাত কহিলা গৈয়া বক্ষা বিভাষান # ৰাত্ৰি নিখা ভাগে ৰাঞা ভাতিয়া আছন্ত। ভ্ৰাহ্মণৰ বেশে প্ৰভূ শ্বপ্ন দেৰাইলস্ত ।

টুয়া উয়া সভাবান কড নিছা বাস। আমি সভানাবাহণ চঞ্ মেলি চাস। বক্ষপতি শব্দপতি ডই সদাসৰ। বৰ্মা কৰি ৰাখিয়াছ দামল বংসৰ । ৰাচ্যা ৰক্ষা প্ৰাণ ৰক্ষা চাত নৃপৰৰ। भेज कवि हाबि प्रित्ता जामानवस्य । ম্বর দেখি প্রভারতে উঠি নুপম্পি। চাৰক সম্পি ৰাঞা বুলিকন্ত বাণী ≱ শুনা ভারা কটোরাল আমাৰ বচন। মন্দীপাল হল্তে আন ধ্যেৰ ভূই কন। এছি ভূমি কটোৱাল সহৰে 6লিলা। সাধু শিশুমানে আদি সকলে কৰিব। । কুণা শুনি জানক্ষিত সংখ্ৰ নক্ষন। बाकाब निकार देखना प्रविक्त समन ह শব্দপতি বোলে ভূমি শুনা লক্ষপতি। সাহি ওপ্রতে গৈলা সমলে ভুগ্ডি। भाका द्वारण मनागव एउन्ह वहन। चाचित्र कवाडेती ८डाव वक विद्याहन । পুনৰ'প পুছে ৰাজ্য কৈয়া ভব সাৰ। কোন দেশে বাসা বাবী কি নাম ভোষাৰ ॥ मध्य द्वादल बहुभूदव कामाब वर्गाङ। ৰণিজ কুলত জন্ম নাম লক্ষণতি 🕫 ৰাণিক। কৰিতে আইলো নগৰে ভোমাৰ । ৰম্পতি নাৰে এছি ভাষাতা আমাৰ চ চোৰ বুলি কাৰ্যাহৰে ৰাখিলে আমাৰ নকৈলা বিচাৰ ভূমি থাদশ বংসৰ। সাধুৰ বচৰে লক্ষ্য পাইকা নৰপতি : মাগিত **আনিয়া কৌৰ কৰাইলা সম্প্ৰতি** ।

তৈলকুৰ গাৱে ঘদি জানক কৰাইলা। ধনন ভূষণ দিয়া সাধুক তুৰিলা। বহুবিধ কাছ পানে কথাৰত মন। ৰাজা বিভাগানে ককে সাধু চুই জন ঃ

আছা লৈয়া দেশে তেৱে কৰিলা সমন।
চলি নাই চিৰকাল বন্ধু দৰিশন।
ৰাক্ষা বোলে শুনা আছা ভাগুৰো মদন।
কৌকা গুৰি দেশে নিয়া বন্ধ লাগে ধন।

পূৰ্বনৰ যতেক ধন আনিছা সূচিয়া।
শীত কৰি দেশে নিলা নৌকংড ভৰিয়া।
এতি অভ্যাে শুনি ধন কুলিলা নৌকাড।
বিদায় কৰিতে গৈলা ৰাজাৰ অংগতে।

ৰাজ্যক প্ৰথাম কৈলা ভূমিত প্ৰিয়া। শান্তনা কৰিলা ৰাজ্য কৰ্মেৰ ভয়া। গলা ধৰি সভাবান বুলিলা ভাতাক। নাজানিয়া ডঃখ মিলো ক্ষিবা আমাক।

সাধু বোলে বাজ। ভূমি বাজবাজেশব।
ভোমাক কি দোব দিবোঁ কথা দোব মোব।
আলিজন আজনাদ কভিলা লক্ষণতি।
নিজ দেশে চলিকা সকত লক্ষণতি।

বিক্ত বিশেষকে বোলে শুনা স্থানৰ। এছিকপে প্ৰাচু দেখা দেশু সেধকৰ। নৌকা বাহ বাহ কৰি কোলে সদাগ্ৰ। নৌকাক চলাইলা শীয়ে দেশে বাইবাৰ।

মধ্যাক্ষর ক্লাক কৰি কিছু মাত্র খাই।
নৌকা চলাই থাই ৰাত্রি দিনে ভেদ নাই।
নক্ষত্র সঞ্চাৰে ধেন নৌকাৰ চলন।
দেখিয়া কুপিত জৈলা সভানাবায়ন।

শীলু গভি নদী ভীৰে কৰিলা গমন। সক্তাসীৰ বেশে প্ৰাম্ভ দিলা দৰিশন o কি ভৰা ভবিষা নেহ কহিছো স্বৰ : ত্ৰিদশ ঈশ্বৰ প্ৰাভূ ক্লিজালে গাধুব। সভ্যৰ কপটে ভাৰে বৃদ্ধি নাল ভৈলা। নতা পাড়া ভখি আছে ডাকিয়া কছিলা ঃ যি বুলিল। সেই ভৌৰ বোলে নাৰায়ণ। शङ्ग भाष्ठ। ट्रेडरलक (नोकाव यङ धन s कटका मुख अभागरब दलेका टेलग्रा टेगला। ভষা নাই নৌকা ডাৱে জাসিয়া উঠিলা 🛭 বকু ব্যঙ্গ পৰিলা ভাষাৰ বেন মৃত্তে পুৰু হৈল। সমাগ্ৰ ৰাক্য নাকি ভুঙ্কে 🛊 (नोक। देलका मधानव मध्मव (काहन I ভাৰি মাৰি পাইক সৰে স্পুল্ম উচ্চৰোলে ঃ হাচাকাৰ শব্দ কৰি ভূমৰে গোসাই: গল। গলি কৰি কংশে অন্তৰ লামাই । बक्रमांड भवरत समग्र वहन । পৰিকা ভূমিত সাধু ভৈলা অচেতন । कास्मिता कास्मिया विव देखना समागव । শব্দপতি বোলে পাছে বুৰি ভুই কৰ। আমি নিবেদন কৰে। ভানা গ্ৰামতি। আমৰে ৰচন বলি কৰহ সম্পত্তি ৷ এছি যে সম্বাসী বলি আছে নদী ভীবে। শীঘ্ৰ গভি চলি বাৱা ভাষাৰ গোচৰে 🛭 क्लाइ कि विकास कार्य कार्य कार्य कार्य कार्य স্মানীৰ কাছে গৈয়া দওৱত হৈলা 🗷 (कान एवं इंडा शानाई कान बहुजान।

কোন লোকে সৰ্ব্ৰনাশ কৰিলা আমাৰ 🛭

চৰণে ধৰিয়া বোলে বণিক নন্দৰ। कृशा क्या श्रञ्जू महे देशहमारका भ्यत्। সভা নাৰ্যেণে বোলে ভুনা লকপতি। কি কাৰণে কৰা ভূমি এতেক প্ৰণতি। আমি কি কৰিছে পাৰে। বেলেকা বচন। পূক্তৰ কথাক ভূমি কৰিবা শাৰণ । উল্লাম্থ নামে ৰাজ্য মধ্যা নদা ভাৰে ভ্ৰেৰ সমাপে নৌক। ৰাখিলা সহৰে । পুতিলা কৰাচা ভোৰা কাহাৰ দেৱন। ভাষাতে কমেনা কৰি গৈলা নিজ ভাৰ ১ পুতাককামোৰ বলি কিছুমাত চর। সুবৰ্ণ পভাক। দিহা সেধিবো নিশ্6 ছ । दब मिर्ली केशा देखना विका मिला फारब এ हरू हु: च ट्रेड्स । आमान चालु(न । वर्म्याभारम ५:थ पिर्टी वामन दरम्ब । (७८६ मामाद्वजा (म्राट स्माक निवस्त्रव । প্ৰাসম্ভা তথা পাছে আমি দিলোঁ বৰ ৷ বৰ মাণে লালারভা খুৰি ডুই কৰ 🛭 কলা বোলে সাধু সঙ্গৈ জামাতা আমেক। সি কাৰণে সপ্ল মই দেখাইলেঁ। ৰাজাক। প্ৰাৰম্ভে ছোৰাইলো মই কহিলো ভোষাৰে . भूकी कथा चार्य करावित्या निरम्हत्य । ्नोका टेलग्र। (मर्टन शाम शबय हरिस्त । কৌতুক দেখিতে আইলো সন্মনীৰ বেশে। ক্রিয়োসিলে। কিবা বস্তু আছে সমাগৰ। ভূমি বোলা লহা পাচা নৌকাৰ উপৰ।। क्रभटि हिंदिती ध्रम ब्रिट्स सहा भाषा ।

শুনিরে। কহিলো মই পূর্বাপৰ কথা।

এতেক কৰিলা বলি সভানাৰায়ক। পূৰ্বক কুৱান্ত সংখু কৰিলা আৰণ। গলত কসন বাজি বোলে সকাগৰ। লক্ষ্যায়া কয়া গৈলো বৈচানাৰ গোচৰ

গুটে যাই প্রথমতে কৰিবো সেৱন। কেন কালে চৰে আদি কহিল। কথন। মাটে অইলা সদাগ্য ধন মাল লৈয়া। মাহুৰে জনাইলা পাছে অস্থাপুৰে গৈয়া।

यांग्री आमिता वृत्ति रक्त देखता महन । कतात्रको अभावक देशता शहन भारत । इतिक भगदन देकता अभक माण्डन । सामोक द्वितिष्ठ देशता भक्षन भगन ।

কৃত ধানী সাধুৰ ৰ্মণী লালারতী। প্রসাদ নাধাই গৈলা গ্যা নিজ পতি। তাতে সভানাঝায়ণে কিছু পাইলা চল শামপতি সাধুৰ নৌকা ঘটে গৈলা তল।

ভাষিন বামতে তবে চাহে স্থাগৰ।
ভাষাভা নেদেখি সাধু ভৈলা শোকাছুৰ ॥
ভাষাভা ভাষাভা বুলি ড কে গনে ঘনে
ভূমিত পৰিয়া সাধু ভৈলা অচেডনে

নিগলৈ পৰিলো বুলি কহে বিশ্বেশ্বৰ। লেচাৰি কৰিলা এক পদ মনোহৰ।

্ কালে সাধু কৰিয়া বিশাস। নামা বড়ে শুৰা ভৰি অবিকাসে আইকো পুৰি, ভাতে কেন মিলিল প্ৰমাণ । কলারতী কোলে কৰি পুলিবাৰ গড়া মড়ি,

काट्यः माथु मक्यन घटन ।

কল্যা মোৰ শিশু মতি স্থামী বিনে এছি সতি,

কোন হৈতু অকাল মৰণে।

कवाहरी द्वारल वाश भवीब नगरू डा्श,

প্ৰাণ পুৰে প্ৰান্ত নাদেখিয়া।

সেৱিকাম নাৰায়ণ সৰে ভৈলা অকাৰণ,

मविद्वी जागाव वाश प्रिया ।

মারে জারে সলাগলি কালে সাধু লকপতি

কোন ভেডু কৈলা নাৰায়ণ।

কৰে বিজ বিধেশৰ জীৱে ভোৰ প্ৰাণেখৰ,

प्रश्ना कट्ट यक्ति जानाग्रम ।

দীন ক্রিজবর।

পাঞ্চালী। মাধ্ব-ভবোচনা।

ধুরা—জয় চরি বোলা মুখে, জয় বাম বোলা **কুখে।** ভবিয়া সংসাধ সিকু বাওঁ মলা কুখে।

> মাধ্যে শুনিলা চক্রকলাৰ বচন। বুলিকে লাগিলা পাছে থিব কৰি মন চ (कस मर्ड स्ट्राइश प्रवर्णम भारेर्ती । সাগৰৰ পাৰ ভই কেন মতে বাইকোঁ। काम किन भवि कम्हा किनियादके। या**है**। कहिद्र। शुम्मकी दश ह हेमद डेलाहे । 6কুকলা গোলে শুনা কণা যুক্ৰাজ। উপায় কৰিলে ভঘু মিজিবেক কাল ৷ ষ্ম অংক আছে কৃষ্ণভিল এক গোট। ন্তুবৰ্গ পৰ্বস্তে যোন সঞ্জনৰ ফোট 🛊 ट्रिक्टि कित्न किनिवाद। कना छुट्योक्ना । অভি ৰূপত্ৰী সৰ্ব্ব গাত্ৰ স্থলক্ষণা। काइय शक्तो नार्य डाङान मालिनो ঙাইৰ অনু গতে ভূমি কন্তা পাৱা চিনি। আছে এক বোড়া উটেচ: প্রার হল্বে জাত ভদু খুৱা নামে খোড়া ভোমাৰ খালত 🛊 সেহি ঘোড়া চৰি হৈবা সাগৰৰ পাৰ। কথা শুলি আনন্দ মিলিল সাধরৰ । रेज्या भव देलचा निस्न नगरद व्यक्तिता । স্থান কৰি চন্দ্ৰকলা গৃহক চলিলা ।

গৰে আসি মাধৱৰ বিয়াকুল মন। আপ্পোনাৰ ব্যাড়া স্থালে কৰিলা গমন। স্থালোচনা মাধৱৰ এহি ইডিহাস। পদবক্তে হিচাবৰৈ কৰিলা প্ৰকাশ।

ধুৱা — সদাধে বদন বোলা ছবি কৃষ্ণ ন ম লভিবা শুফল মনকাম ।

> কৰ্মোৰে মাধ্যে বোলন্ত বোটকক। কোনে নিকা পৰে। মোক সাগৰ পাৰক। শুনিয়া ঘোটক সৰ সংগ্ৰা ফালে চাই। কোনে কিছু মুধু এল বৈশা ঘাস ধাই।

সূত্ৰক্ষণ এক গোড়া কুৎসিত্ত শ্ৰীৰ। সংধ্যক ৰচন বুলিলা গাৰে দাৰ। ভোমাক নিবাক পাৰে। সাগ্ৰৰ পাৰ। শুনা যুৱৱাল কলো চুখ আপোনাৰ।

সংগ্ৰন্ত নেগেকোঁ কেন মত ধান মাস।
দিনে ৰাতি পাওঁ এক মৃতি ভেষা ঘাস।
কোষা দিয়া কৰা সৰ আমাৰ গাৱত।
যত দুংৰ পাওঁ মই ডোমাৰ পালত ।

নকরে ভ্রমণ জানা প্রতিপাল বিনি।

মূচ তৈল কান্ত বিনে নক্লে স্থানি।

নানা অক্যাৰ 'প্রে আনে। গোড়া চয়।
কাঠিৰ কুকুৰ কিবা সিংহ সম হয়।

একক্ষণে পৃথিধীক পাৰোকো ভ্ৰমিছে। শুনিয়া মাধৱে পাছে লাগিলা বুলিছে। মোৰ পিছা কৰিলে মতেক তমু দোষ। ক্ষিয়ো সকলে তাপ এৰ অসংস্থাৰ। যদি লোকে ভাপ দেই উত্তৰ কনত। নগাকস্থ চিৰকাল সাধুৰ কদিত। অগ্নি ভাপত যদি ভপু চাত কল। অগ্নি বিয়োগে শীয়ে কার শীতল।

সদি কৃশ দেকা তত্তো আছে গুণাগে।
দাপৰ অগমি যেন দকে মহাবন ।
এছি বৃলি ঘোটকক নমি মুৱৰাঞ্চ আপুনি যেটক নিয়া ক্ষিল্ড সাক ।

শুভক্ষণে কোটকত চৰিলা কুথাৰ। প্ৰাচেষ্ট ফালক লৈল গোড়াৰ উপৰ। মতাবেশে পাইলা সাগ্ৰৰ পাছে পাৰ। বিচাৰি পাইলায় পাছে মালিকাৰ ঘৰ।

মালিনাক নোলয় ওৰে শুনিয়েক আই। এক নিশা অভিথিক মোক দিয়া এটি। মালিনা সাদৰে নিলা আপোনাৰ ঘৰ। মাধ্যে বঞ্চিলা নিশা কয় ডিজবৰ।

ষুৱা ভাউ ৰাম বোলা নৰে, বদন ভৰিয়া ভাউ, ৰাম বোলা নৰে।

> প্রান্ত কালত উঠিলস্থ মহাভাগ। মার্লেন কণা কৈলা মালিনাৰ আগ। মালিনা কভিলা আজি অধ্বাস হৈব। কালি কথ্যা বিহা কৰি বিভাধেৰে নিব।

শুনিয়া মাধ্য বৰ মিলিলাহা তাস। ঠা আই কি কৰিলো হৈলো, সৰ্বন্যশ। যাক লাগ্যি বন্ধু বৰ্গ ছাৰিলো সকল। যত গতু কৈলো ভৈলা সকল বিক্লা। ভগাপি ভাষত সিদ্ধি কহে সর্বলোক। শ্রমত নিসিকে বদি এড়ি দিবেঁ। শোক। এহি বুলি কুসুমৰ মালাকে গান্তিলা। পুস্থৰ পত্ৰত সৰ্বে ক্যোক লেখিলা।

বিক্রম বাজাব পুজ যশোদা মাধর।
চক্রকলা কৈলা মোত তথু গুণ সর।
ভানি তথু ৰূপ গুণ ভৈলো বিয়োহিত।
সাগৰ তবিয়া আইলোঁ গেটকে সহিত।

ভূতিয়ো কামিন, মেকে প্লিকো শ্ৰণ। মইলে কানিটো ভয় ৰূপ গুণ গণ। কমলাৰ যভ গুণ জমৰে কানৱ। নকানঃ ভাক কানা ভেক সমস্ত্র।

আকৃতি স্বিতি পাছে সেছি মালাখান। মালিনীৰ হাতে দিলা মাধৱ স্ক্ৰান ॥ মালিনী বিশ্বয় কৰি সেছি মালা নিলা। কড়াৰ আগত দিয়া ভয়ে কন্ত্ৰিলা।

পুল্ৰে পত্ৰত কন্তা দেখিলা কক্ষৰ।
পত্তি মালিনীত কথা পুছে নিৰম্পৰ হ
মালিনী কহিলা মাধ্যৰ ৰূপ গুণ।
গুলুমুৰে বহিলা পঞ্চালী সৰে শুন।

ধুৱা ভৰতৰণ কেতৃ জীৰাম নাম, সকল নিগমে একি সাৰ ॥

> ভূমিয়া বিশ্বয় ভৈলা কলা স্লোচনা। পত্ৰৰ পিঠিত পূৰ্ণ কেথি বিচক্ষণা। যুবৰাজ ৷ ভোমাৰ লিখন মই পাইলোঁ। তযু ৰূপ গুণ ভূমি মনেখে ভূজিলোঁ।

কিন্তু মোৰ আজি হৈব শুভ অধিবাস।
বিবাহ মিলিৰ কালি কাগ্য ভৈলা নাল।
ভিবিক্তম নৃপতিৰ পুজ বিভাধৰ।
ভাতে মোক পিতৃ দিয়া চাই আছে ৰব।

বিবাহ সভাভ মই বৰৰ আগত।
প্ৰদক্ষিণ কৰিয়। ডাজিবো বামৰাত।
যিজনে উদ্ধৃত নিবে মোৰ হাতে ধৰি।
সিঞ্চনে মোহোৰ পতি কৈলেঁ; নিষ্ঠকৰি।

ইসৰ কথাক কলা লেখিল। মালাত। বিময় কৰিছা দিল। মালিনীৰ হাত : মালিমীও লেখা দিল। মাধৱৰ হাত। কুমাৰে পড়িলা পত্ৰ কৰিয়া সাক্ষাত।

পতা হারা মাধ্যৰ উন্নাসিত মন।
পূর্ণ পতা লেখি দিলা একি বিচক্ষন।
ডোমাৰ সক্ষত প্রিয়া মোহৰ সক্ষত।
ডোমাৰ ডাক্ষিয়া নিধাে থাকি আকাশত।

তোমাক লাগিয়া মই ভবিলোঁ সাগৰ।

হাবিলোঁটো নিজ দেশ জাতি নিৰপ্তৰ।

মালিনীয়ে পূৰ্ব পত্ৰ দিলা কলা আগে
পত্ৰ চায়া কলা কথা কংগ অধুৰাগে।

শুনিয়ো দালিনী মোৰ মনৰ ছাত্ৰাস ।
নদেখি শুলিলো বৰ কৰি অক্সিন্তাস ।
ক্ষেম শুক্তৰ বৰ দেখিবোঁ নয়নে।
শুক্তে শুকে শুকাৰ বৰ দেখিবোঁ নয়নে।

মালিনী বোলয় আই আসা মোৰ ঘৰ প্ৰান কৰিবৰে ছলে গো সৰোবৰ। শুনি প্ৰলোচনা মালিনীৰ হাতে ধৰি। মালিনীৰ ঘৰে শশিলস্ত শীঘ্ৰকৰি। দেখিলা যাধ্য বাঁৰ শুভিয়া লাভ্য।

নপ দেখি সুলোচনা লভিলা বিশায়।

নিৰ্থিতে বাঁচ বাই নয়ৰ তুপিভি।

মনত কৰিলা পিৰ এছি মোৰ পতি।

মালিনা বোলয় হাঁৰ সৃতিয়া আছ্য়।

নিয়াত পুক্ষ ছানা সূত্যুক আহ্বানয়।

নিয়াৰ তুলিয়া মই দেখাও কুমাৰ।

সৰস পাঞালী ভগে দাঁৰ বিহুবৰ।

ধুৱা —ছাৰ শথন স্তুপ, দেখা পিথাৰ মুধ। উঠা উঠা দেৱ যুবৰাক ।

ৰাণা শুনি মালিনাৰ জাগিয়া মাধ্য বাৰ, শ্যান্তে বসিয়া ভৈলা সাজ ॥ ভাগিয়া দেখিলা পাছে কল্যা এক বসি আছে,

वाय चार्क चार्ड कृथा जिला।

এচি ফুলোচনা কলা - হিছসতে জানে ধলা, মনে কানি আনশ্য মিলিলা ৪

মাধারে বেলেন্দ্র বাণী স্থানহো সক্ষমা ধনা, কভেঃ ভাগো ভোষাক দেখিলোঁ।

দেখিয়া ভোমৰে মুখ - ভূৰ গৈলা মন ডখ,

পুথমতু সাগৰে মঞ্চিলো »

বদন দেখাস্থে তোৰ জাতুন জনম নোৰ,

সাফল ভৈলেক প্ৰাণ গ্ৰিয়া।

মেতোক ভজিয়া ভূখী হয়ে। ভূমি চক্ষমুখা, মোৰ প্ৰাণ ৰাখিও ভজিয়া।

ভোমাক কৰিবো দৃত্তি বিধাতা কৰিয়া স্থিতি, বড়েক স্থান্দৰী সংসাৰত।

ষ্টেক ফুনৰ আন কৰি কানি এক খান, বৈলা বিধি ভয়ু শৰীৰত ঃ শুনিয়া হেন শুচনা সাসিয়া বোলয় বালী,
লাজতে বসন চাকি মুখ।

পত্ৰতে লেখিছো আমি চুমিনে সামাৰ স্বামী,
এব প্ৰাপ্ত ক্ষমতৰ দুখ ।

বিদায় দিছোক আবে আপোন ঘৰক ঘাইবে,
বিধিয়ে বি কৰে হুটবে সেই।

কুমাৰে বোলয় গাণী শুন শুবদনী ধনী,
যাওঁ কেবা বচন লোগাই ।
আন্তো পাকে! বোলা বেবে অক্সাৰ সিজে ছেবে,
বেই কৰা আপোন ইচ্চাই।
চাক নম্মাৰ কৈল। শুলোচনা গৰে গৈলা,
বিশ্বব্যে এহি গীত গাই ।

धुना—हिलला ब्यार्थान घरन भरकतुः भरिममी एक n

সূলোচনা চলি গৈল। আপোনাৰ ঘৰ ঘানস্তৰে সময় মিলিল। বিবাহৰ। ত্ৰিবিক্ৰম নূপডিৰ পুত্ৰ বিভাগৰ। কাছি পাৰি আসিক্ৰপ্ত কাৰ্য্যে বিবাহৰ।

शुनकाद बाका भार्ष भारिता उँदम्ह । प्रमुख कविरत तेलल, किया नाबीमव ॥ (इम वर्षे धवि नाबोग्रस्थ चारन कल । कन्नाक कवाहेबा जान करन सुमन्त्री ॥

কথাক অনেক ৰত্নে কৰিয়। ভূষিত জোকাৰ কৰম কতো কতে। গাব গীত। উভয় দলৰ মহাশবদ উঠিলা। হণ্ডী ঘোটকৰ বাবে শবদ পুৰিলা। অনেক মঙ্গল ৰাছ্য বাতে পৰি চাৰি।
কাহাৰ শবদ কেহো থিডাতে ফুন্ডাৰ ॥
মটাগণে মৃহ্য কৰে নটে গাৱে গাঁড।
বিজয়ৰে ৰচিলা পাঞ্চালা মনোনাত ॥

ধুৰা—ভোল ৰাজে মুদক ৰাজে, নানান মধুৰ বাভা বাজে তৰে। কভো দিবং বাণা বাবে কভো ভ্ৰুতিত গাহে,

কভো কন্ত বাবে কৰি লাগ।

কাঠিয়া কন্যাক পাছে আনিল। বৰৰ কাছে,

्रवन कको श्रकान करछ ।

বৰ প্ৰনিক্তিত কৰি বাম বাজ কুলি ধৰি,

স্থলেচনা ৰছিলা গড়াই।

माधर रुखिया देवता अध्यक्त अधिदार देवता.

व्यक्तिका महम्रहे मन शाहे ॥

বিধিয়ে ব্যাহল ভাক অভাগি নিস্তাত পাক,

महे जात्मा (अहे कना। यहि।

যদি সেই কন্যা পাও' উচাক এবিধা যাওঁ,

াল ছইডে প্রয়েজন নাই 🛚

অনেক ভারেনা ক,ব গুড়েক্ট খোৰাত চৰি,

हिल देशता भरच आकाभव ।

কন্যাৰ বাম হাতে ধৰি সংখ মহাৰখ কৰি,

ভূলি লৈলা ঘোৰা উপৰত।

হৈছে। সিন্ধু পৰে পাই কন্যাৰ বদন চাই,

वृत्तिदव माधिमा मन्त्रमंडि ।

সাগ্ৰৰ পাৰ অটিলোঁ কাফি মানে পুৰি পাটলোঁ,

্ধন দেখা ছলে অভারতী 🛭

জানিবা প্রচেক্ট মই নাহি প্রিয়া সংখ্যু,

বিভাগৰ মাধ্যৰ ভাই ৷

মোক আলিক্সন দিয়া প্ৰাণ ৰাখা প্ৰাণ প্ৰিয়া,

विकदान शाकानी नवत ।

ধুৰা—ভাৱে দেৱা হুলোচনা হে।

প্রেচিষ্টক জানি সভা চিন্তে শেকে কৰি।
সমূলি মধিলা জভাগিনী হবি হবি।
কৈকু মাইকো কি কবিৰে শোকে বুক কাটে।
বুকৰ সে দাক্ৰ বিধি লেখিলা ললাটে।

কৈত বৈল পিতৃ মাতৃ কৈত বিভাগৰ কৈত বৈলা আগ নাথ মাধৱ কুমাৰ। দেখোঁ ধিক ধিক খিক বিধিৰ ঘটনা। উসৰ ভাবিয় পাছে বোলে ভালোচন।

বিশাহ কৰিয়ো মোক কৰিয়ো প্ৰছণ। অবিশাৰে মোক ভূমি নকৰা একণ। এবিয়োক কাম ভাৱ ৰাখিয়োক মন। বিবাহৰ উপকাৰ আনিয়ো এখন।

আদৰি কোমল কৰি বুলিলা বচন।
বুলিডে নবিলা ডাক প্ৰচেন্ট ভূডতন।
ভূমি প্ৰচেন্টৰ বৰ ৰক্ষ কৈলা ধন।
ক্ষাণ্ডে গুডিয়া লৈলা ডাকৰ ককন।

ঘোটকে স্থিতে ভাতে জন্মবীক গৈলা।
উপতাৰ আনিবাক সিতো চলি গৈলা।
কি ক্ৰিনোঁ কৈক ঘাইবোঁ স্লোচনা ভাবে।
ইতেন শ্ৰুটে মোক কোনে নিস্তাৰিবে।

ইবাতে পাকিবে প্রতি নেদেপোঁ উচিত। তার্থে গৈয়া মৰোঁ যেতে নোহে সিয়ো হিত। বিভাধৰ মাধ্য যে প্রচেষ্ট সুক্তন মোৰ গায়ে বধ দিয়া ভাবিতে জীৱন। হিনিয়ে মৰিৰে জানো মোহোৰ বিয়েগে মৰিকক লাগি গজা সাগৰৰ বেংগে। এতিক চলিকো মই সেই হাৰ্থ প্ৰতি বিষ্ণুকে জজিয়া হৈছে কৰিবো ভকতি। ভৰি ভুফ্ট ভৈলে পাইৰে সংগ্ৰী মাধৱক। মানুলো দেখিলো ভৈতে ভিনিয়ো জনক।

ষার্কের দেখিকো হৈছে ভিনিয়ে জনক এছি বুলি কন্যা গোটকত চবি গৈলা বিক্তবৰে সৰস পাকালা এতি কৈলা।

গলা সাগৰৰ বেংগে যিভো ভাৰ্থ বৰ। ভাঙে চকুৰ-শা এক আচে নৰেখৰ। নামভ ভাষেন ভাষ নগৰে চলিলা। পাচে ভালোচনা একি মনত ভাবিলা।

সহক্ষে যুবভা ভাতে বিবাহৰ শেষ।
ৰাজ্যৰ আগত কেনে কৰিবোঁ প্ৰবেশ।
শাছে ইকুজালি মায়া কৰি ভেডিজ্য।
সুক্ষৰ পুক্ষ ধেন দেখি স্প্ৰিজন।

সুধর্মা সভাত যেন পশিলা ভয়স্থ হেন দেখি ৰাজ্য কথা ভাত পুভিলস্থ । কৈব কন্তে আসি আছা তুমি কোন জন । শুনি প্রশামিয়া পাছে সুনিলা সচন ।

ৰাজ্যৰ কুমাৰ মই নামে বীৰ্ণৰ। আমি আছে। মহাৰাজ ভোমাৰ নগৰ । প্ৰবৃত্তি থাকিবোঁ মই হোমাৰ দেশত। সকল অশক্ত কৰ্মা কৰিতে শক্ত ॥

बाक्क द्वारत वीवन्त्व बहिर्मा क्रथन । भाष्ट्रिक मः भग्न इयु कविर्द्यः रभाष्ट्र ॥ बक्काव वहरून बहिन्द्य वीवन्त्र । चिक्रवव बहिन्ना भाष्ट्राकी महस्माद्य ॥ ষ্যাস মূলি কছন্ত শুলিছো মূলিবৰ। (मन कथा टिक्रश शास्त्र कोड धनसुब। স্থাসেন ৰাজাৰ সংক্ৰ আছে বীৰবৰ। আতি দায়া কৰি ভাক বাখিলা চাকৰ। এক দিন সেই দেশে বিবিনি নিজিল। ভাষনাম নামে এক গণ্ড প্রবেশিলা। शर्तात जाकार जाक हादन नगाउँ। মানে প্ৰজ। সৰ ধৰি শ্বা সৰ খাই। कारका (हर्लकशु कारक, भवाश इसके । চৰণে পিসর কাকে। লাক্লে মাৰ্ট। মহানাদ কৰে জদয়ত লাগে জায়। আটোক থাৰিব হাক বাবো কোন পাশ। ছারে প্রভাগন কৈতে। নাপারত্ত পিতি। মিলিল প্রলয় প্রারম্ভ ১১ডিডি চ সংগ গৈয়৷ নুপতিত কৰিল৷ গোচৰ মহাৰাঞা ৰাপিয়ো মিলিল, অপস্থৰ ঃ গত এক আসি আছে নামে ভামনাদ, প্ৰকা সৰ মাৰে লগ্য কৰিলা উচ্চাদ দ ভূমি ৰাজা সমত বিস্তঃ পায়া বৰ। **इल दीवरव वृत्ति शाक्षिण नद्य** । শুনা বীৰ্যৰ শীঘ্ৰে গণ্ডক মাৰিয়োঁ। আপদৰ হল্তে প্ৰঞাগণ উদ্ধাৰিয়ে। ॥ ভাল বুলি বাৰবৰে ৰাজ্যক নমিলা। হাতে শুল ধৰি মহাকোপে হলি গৈলা। দেশিকস্ত গণ্ড গোট শুভিয়া কাছ্য। পর্বত আকাৰ ভাক দেখি লাগে ভয়। পাছে বীৰ্থৰ হাতে শুল তুলি লৈল।।

গণ্ডক সমুধি আছে গভিন্নবাক লৈলা।

ভুমা অৰে জীমনাদ ! গণ্ড গুৰাচাৰ। ক্ৰিছিয়ে। নিজাক কোৰ মিলিলমু মাৰ। আপুনি আজিল্ফা পাপ কুফ যে সফল কালত ফলিড কৈলে ভুগ্নি কাৰ দল।

মতেক মাবিলি পাজা পাৰ নাতি লেখা।

সি সৰ সহিতে ৰখ পুৰে কৌক দেখা।

ভূমি ভামনাদে নিজ ভাবি তেতিকা।

ফুৰাৱন্ত কোপে ভূই ক্ষণ নহন।

বুলিবে লাগিল। বাৰন্থক সন্ধা। নকৰিবি গ্ৰাপ লাৰে শুন মাদ বুদ্ধি। ভামিলেগ্ৰে। আজি ভোৰ আয় ভৈলা কয়। মোক কেখি কোন পাণী কার্থ্যে আছয়।

মোক মাধিবৰে ডোৰ এডমান সাম :
তাগ্যিত কৰিক যেন মৰিবাক চাস ।
এতেকে বোলান্ত ব'ব চকাৰ কৰিলা।
গান্তক লাগিয়, শক্তি গোট প্ৰচাৰিলা।

প্রাণ ছাবি পৃথিবাত পবিলম্ভ গড়। কম্পিলা ধবনী জৈল বদন প্রসত্ত । গজা সাগ্যব ভাবে ছাবিলা শবাব। ক্রমিরে লিপিড ছোব শিধব গিবিব।

গণ্ড মাৰিয়া বাবে চলিলা নগৰে।

হয় হয় কৰে প্ৰকাগণ নিৰস্থৰে।

পদ্ম পুৰাণৰ ইতিহাস মনোহৰ।
শুনা সৰ্ববন্ধন দীন গাই বিকাশ ।

ব্যাস নিগদতি শুনা কয় মনি স্থপাৰ। প্ৰথে চলি যাহন্তে দেখিলা ছিজবৰ। বিমান উপৰে এক পুক্ষ স্থলৰ। গলে তুলসাৰ মালা গাৱে গীহানৰ।

প্রসায় বদরে শাষ চতু তু তথ্য। शिक्षु पृष्ठ गर्श देवज्ञा वर्षात्र मा**पर** । দিতার আদিতা বেন দেখি আকাশত। ময় ভাগ্ত বাৰণৰে ভাহাত পুৰুষ্ট **চ** ভুমি কোন কৈৰ হবে আলি আছে কোপা। শুনি জীঘনাদে কচিনাক লৈলা কথা » পুক্ষৰ বেলে ভূমি আওখা সুক্ৰী ন্ত্ৰিয়ো আগাৰ ধাব্ৰ ক্ৰে। নিদ্ৰী কৰি । ধূৰ্মবৃদ্ধি নামে আছিলত্ব নৰেশৰ। পুথিবা পালিলা চাবি ভাজাৰ বংগৰ 🛚 যাগ দান অনেক কৰিলোঁ। পুণাচর। কিন্তু এক অভায়া কৰিলো বৰ মই 1 পাদওৰ বাংকা ভাজগত কোপ কৰি অলু অপৰাধে কাৰ ভূমি আছে। চৰি । সেহি অপবাধে নেনক বিষয়ে। দণ্ডিল । সেকি কৰে মেৰ ৰঞ্জ সম্পতি পণ্ডিল। s ৰাঞ্চান্তাৰ গুচিতা। শেক্ষতে দহে মন। কতিপয় দিনে মোৰ মিলিলা **মৰণ** ৷ বমদূতে নিয়া চিত্তপুত জনাইল।। চিত্ৰপুত্তে মোৰ কৰ্ম য্মত জনাইলা p ৰপ্ৰবৃদ্ধি নামে ইংবা নুপাৰ আছিল।। কবিলা অনেক ধর্ম প্রভাক পালিল।। কিছু পাপ আছে আৰু জানা মহাশয়। খল বাকো বিপ্রবৃত্তি হবিধা আছয়। ব্ৰাহ্মণৰ স্থৃতি যিতে। হৰে ভুৰাচাৰ। सर्वाभा कानिया कविलक्ष वर्धान । কল্ল কোটি শত নৰ কত দিয়া ঠাই।

আপ্নি বা পৰে দিয়া হবে একার্তি।
ক্লে সমে নকে পরে নাহিকে নিক্তি।
প্রদত্ত বৃত্তি যিতে। নূপতি বাধৰ।
নাত প্রন পুণা পাত কহিলো নিক্তয়।
ব্যব বচনে স্বক্ত দিলা ঠাই।
চিবকাল আছিলো নবকে পকা গাই।
পোগ উপলনে গাড় ত্যা ত্রমিলো।
পুণা প্রাণী সর মারি পাপক স্ফিলো।
কৈর বুলে মোক তুলি মারিলাহা সহা।
তুলাভ হার্থত মহি লভিলো সক্ষান্তি
চিলিও ক্ষুক্ষরা ত্যু হওকৈ কুপল।
কাল কালে নিক্ত পতি পাবাহা বিকল।
ক্রিন বাবেরে ন্মিলাল্ড হার পার।
ব্রু মনে চলি গৈলা নুপত্তির ঠার।।
প্রণামি বাজাত কহিলাল্ড বাবের।।

ভূনি ৰাজ্ঞা প্ৰশাসিকা সমনে ভূষিকা। মিজ কনা। ভয়স্থাক ভাল্যে বিভা দিলা। গলা সাগ্ৰ্য অধিকাৰা পাতি গৈলা। সৰ্স পাঞ্চলি এতি বিভাষ্থ কৈলা।

মহাৰাজ ভযু আজা পালিলো। কিকৰ ॥

বাাস নিগমতি শুনা মহামতি,
করে কনন্ত্রে কথা।

কর্মন্ত্রী সভিতে বাববৰে তৈতে,
করিলা ভপস্থা কথা।

মাধ্যক পত্তি প্রাক্তা হবি।
প্রাক্তমে কাগিয়া তার্থিত স্থানিয়া,
পুলা করে ভক্তি কৰি।

বংছ মৃত্য গীত কৰে নিত নিত, কলে। কৰে উপবাস।

কান্তা কলাকাৰ ছবিকা আকাৰ, কৰ্ম কান্তি প্ৰকাশ ॥

আৰু এক কথা কৰিলন্ত তথা, বাৰবৰে বিচক্ষণ ৷

ভূতা সৰ আনি বুলিলয় ৰাণী, শুনালা মোৰ বচন ।

কল্যা অনুৰাগি এছি ভাৰ্থে লাগি, মৰিহে আংশ বি জন।

ভেডিক্ষণে ডাফ আমাৰ সভাক, আনিবাহা সুঙগণ «

আন্ত জনস্তুৰে তথ্য কই। বিধাৰৰ ক্ৰব্য কই।

দোটকে সৰিতে কল্মাক ভবিতে, নেদেবিকা তথা গৈই ।

পৰি পৃথিবীত শোকত মূৰ্চ্ছিত, কৰিবে লৈলা ক্ৰম্মন।

মৰিলো অভাগি গৈল কৈ লাগি, প্ৰাণ প্ৰিয়া ভূলোচন »

পায়া একাকিনী কে নিলা কামিনী, প্ৰমূপতী সুন্দৰী।

সোক নাসা দেখি গৈলেক উপাথি, থকে গৈলা খোড়া চৰি।

কিবা বিস্থাধন আৰু নাধৱন, বিয়োগত শোক পাই।

জানো মহাসভী নভজিয়া পতি, কৈত বা মৰিলা বাই ঃ এছি ভাবি মনে কৰিলা ক্ৰন্দনে, प्रतिदाक कवि भने।

চলিলা সহৰ গ্ৰাপা্যৰৰ,

जीवक नाशि पुर्म्कर । কৰি ভীৰ্থ সাৰ তথ্য সাৱধান,

ডুলসী মালা পিকিনা।

গ্ৰহাক প্ৰথামি কৰি কুডাঞ্চলি,

প্রচেষ্টে এছি প্রাধিলা ।

ভাঁত্ৰৰ জননী শুনা মোৰ বাণী,

প্রাণ ছাবে। তবু কলে।

পাওঁ খেন অবিকলে ।

ভাৰ একি বাণী সূত্ৰগণে শুনি,

ভাক বান্ধি ধবি নিশা।

লাগত বাৰৰ লোগাইলা সৰ্ব,

देश्वयद्व ऋ(८क्ष्मिना) ।

আহু লোড়া দিয়া ভালমতে নিয়া,

ধন্দীশালে বাখিয়োক।

भाकाली कुम्बद स्टाप विकरन,

নামাজিক শুনিয়োক।

ন্যাস মুনি কছন্ত গুনিয়ে। মুনিবৰ। বি বেলাভ ভালিল। কন্তাৰ স্বয়ন্ত্ৰ। বিস্মৃত দেখিয়া প্রাক্তা সব চাহি আছে। গুণকৰ ৰাজ। কান্দিনাক লৈল। পাছে। মহিনী সহিতে ৰাজা ভূমি লুটি পাৰি। হা স্থলেচনা বুলি হিছে মৃষ্টি হানি। ত্ৰিবিক্ৰম ৰাজা পাছে আনি বাৰগণ। বিচাৰিৰে প্ৰতি কৰিলেক নিয়োজন 🛭

উভয় দলৰ সৈত্ৰ সৰ নিচ্কিলা।
গাঁচ নী ৰ বাজ ভাও সৰাকে চাৰিলা।
হাৰাকাৰ শ্বদ উছিলা সি বেলাই।
ক্ষেত্ৰ উল্লু প্ৰিক্ষ স্বাৰ সংঘাই।

প্ৰণকৰ ৰাজ। আভি শোকত বিজ্ঞান । মন্ত্ৰীগণ যাতি আমি পুছিলা বিকল । কৈক গৈলা স্থলোচনা মোৰ প্ৰাণেশ্ৰী । মোৰ গাবে অগ্নি মিঞা কৈ গৈলা স্থানা ।

শুনি মন্ত্ৰাগণে কহিবকৈ লৈকা কথা।
আনজুত মঙাৰাজ দেখিলোটা কথা।
আনেক লোকৰ মাঝে আছিলা দৰটে।
মায়া কৰি ভযু কথা গৈলা কোন ঠাই।

কছে। বেলে সক্ষা আসি ভয়ু কলা টেচনা। কিবা অপৰাধে ভয়ু গৃহ হয়ে গৈলা। কোন জনে বোলে কলা মহাকপড়টা। মায়া কৰি অস্তৰ্জান টেচনা মহাস্থাটা।

অন্তে বোলে তয়ু কলা প্ৰশ জন্মৰা।
মোহ হয়। ইন্দ্ৰে আসি নিজা আছে কৰি।
মৰ্ক গাতে যোনি ইন্দ্ৰ ভাষাক নভকি।
কিৰি আসিত্ৰেক কলা তয়ু ঘৰে আজি ।

কতো বোলে চন্দ্ৰ সম কন্তাৰ বদন। দীৰ্ঘ বাত মেলি ৰাত নিলা তেতিকাণ। কতো কহে আন কন্তা অভিবাধ প্ৰতি। প্ৰথ সুন্দৰী দেখি নিল প্ৰভাপতি।

ক্ঠাৰ লোচন চুই বেছেন কমল।
মূণাল সমান চাক বাহু বে খুগল।
দেখি আভি গ্ৰুগণে নিলা শুণ্ড মেলি।
ভূঞিবাক কাগি মিলা কম্লিনী বুলি।

সৰ্ব্য দিশ জিনিলাছ। তুমি নৰপতি। ডোমাৰ ডুকিডা জামো কেন কৰি মতি । স্বৰ্গনাৰী সকলৰ ৰূপে জিনি মই। এছি ভাবি স্বৰ্গে গৈলা জানা মহাশ্য ।

মাজে অজে এছি কহিলন্ত মন্ত্ৰাগণ।
মহিবা সহিতে ৰাজা কৰম জেলান ।
ধূলি ধুস্বিত গুড়াপুৰ কলেবৰ।
স্থান কৰাই মন্ত্ৰাগণুৰ নিলা অভ্যন্তৰ।

ত্ৰিবিক্ৰম নৃপত্তিৰ পূক্ত বিভাধৰ ;
কল্পাৰ আসংন ধৰি কান্দিল। বিস্তৰ ।
ভূই ধাতে আসনক ক্ষমত ধৰি ।
আতি দীৰ্ঘ বার কৰি কান্দেন্ত বংগৰি ।

কৈক গৈলা মোৰ প্ৰাণ প্ৰিয়া,
মোৰ গাৱে লোক অগ্নি দিয়া,
কি দোৰে চাৰিলা স্থলোচনা প্ৰাণেপৰা।
কৃষি বিনে মই কেনে জীওঁ,
কৈক বাটবোঁ আবে কি কৰিবোঁ,
দিয়া দৰিশন খুৰে মক্ষৰাৰ কৰি।
কি কৰিবে মোক ধনে জনে,
জীৱন বৌৰন বন্ধুগণে,
মৰণে সে ধন্ম জানো মনে নিন্ধু কৰি।
হাতে দিয়া মোৰ জন্ত নিধি,
কি দোৰে গতিকা হত বিধি,
হা হৰি ছৰি আছোহো কেনে নমৰি চ
মোৰ আগে কৃষি আইলা সাজি,
কোন বধ জাগৈ নিলা আজি,
প্ৰাণ বাবা মোৰ প্ৰাণ লিলা আজি,

কৰিলো মনত আতি বল,
কৰিলা বিধাতা আশা ভল,

ইং সুলোচনা কমল নয়নী প্রিয়া।
বলন বিধুম শুধা দিয়া,
ভাগ নিবাবিয়া মোৰ প্রিয়া,
দাকণ অগনি বিবাহে দত্য হিছা।
দাদ মৰি ভোক পাওঁ লগে,
স্থাতি নকৰে। অনুবাস,
সহাতে মৰিবে মন্দ ভাগি ভাগি গৈয়া।

এছি বুলি বিভাগৰ মনিবাক মন। গক্ষা সংগ্ৰহৰ উাৰে কবিলা গমন। ভার্প হার কৰি পাছে দ্যা অসমিলা। হে গলা মতে বুলি এতি নিবেদিল । তেলিয়াৰ কলত মই ছাৰো কলেৱৰ। সুলো6না ভাষা। কিবা পাওঁ জন্মান্তৰ । এতেক ভূমিয়া দুল্ড ধৰি গলে হাডে ৷ সভা মধ্যে নিলা বীৰবৰৰ সাক্ষাতে ১ **(मधि नोदनर्थ भार्छ डुमि ट्**कान्छस কিবা হেন্ত এতি ভার্মে ভেজাল জারন। ভূমি বিভাগ্যে কহিলত প্ৰভাগ্য। ত্ৰিবিক্ৰম ৰাজা ৰাজ দয়াৰ কুমাৰ। নাম মোৰ বিভাগৰ জানা মহালয়। গুণকৰ নামে এক নৃপতি আছয়। ভানে ককা জুলোচনা ৰূপৱৰ্তা কাতি , वामान देवरेलाट्डी डाक विश्वाहर शक्ति । বিবাহ কালাড় কদ্যা হৈলা অস্তমান ৷ সেহি কথা পাইৰে প্ৰতি ছাৰো মই প্ৰাণ n क्रमि वीवनस्य स्वास्त क्रमिस्ता कृषाय । নিশ্চর জানিলোঁ আৰু অজিভাসি বৰ ।।

গক্ৰৰ কলা কিবা চানৰী কিম্বৰী। কিবা দেবনাৰী নাগ কল্পা বিভাধৰা। কোনবা মুনিৰ লাপে আইলা জক্মধৰি। নিজ স্থানে গৈল। ভাক্স পাইবা কেন কৰি।। 6কেবেও পান কৰে 6কুৰ প্ৰধাক। পান কৰিখাক পাউবৈ কেনে ডাক কাৰ্ম । কে দিবাক পাৰে কণ্ড। কে নিবা পাৰ্য । भूकी करना स्मिक् क्या अवस्ति वास्य । পুৰৰ নিমিত্ত ককা বিবাহ কৰ্ট। পিশুৰ নিমিতে পুৰ পণ্ডিতে কৰ্ম 🖟 কেনে প্ৰাণ ভাৰ ভূমি লাগিয়া ভাষাতি। পিও লোপ ভৈলে পিড় মণ হৈব পাড 'বুক্ৰৰ অসুৰাগ বিষয় ভাগাটে। নাখাৰ নাচিকে ডেনে ব্ৰীচি পুৰুষত। কুম্দিনী বিয়োগে জমবে কান্দে ৰাতি। চন্দ্র বশ্মি লাগি কুম্দিনী হাসে আতি ।। क्ष्यदेखं याघाउ महस्याय नहरू वर्ष । ৰবি আগে ভূকে পিয়ে পল্লিনৰৈ মধু।। নাহি বিষ্ণু ভক্তি ধাৰ নাৰীতে সে মন শোকে প্ৰাণ ছাৰে তেছি তিনি বিৰম্বন পুত্র ভাষা। বন্ধু ধন সকলে সুলভ। কেবলৈ সমূব্য করা কাঁৱন দুর্লাভ।। এতেকে कृमान उरे निवर्किंग घारग्री। গুচাত্ৰৰ কৰি পাৰা পুণাক আৰ্ডিন্ডয়ে। ।। ন্তনি বিভাগৰে কৰিলন্ত মন পিৰ। গল্পা সংগ্ৰহৰ তীৰে হৈলা মহাবাৰ।। পদ্ম পুৰাণৰ এহি পুণা ইতিহাস। দিক্সবৰে পদ বল্লে কৰিলা প্ৰাকাশ।।

কুভিৰাস পণ্ডিত।

অক্স বার্থৰ

ৰাগ-গত মঞ্চৰি।

সংখ্যাধি পাছে লংকখৰ, কাজাৰ ভুই বানৰ ছে, শুনাৱ বে বামৰ গোচৰ।

काशीय उन्यं तीय, (नालम् श्रद्धीय धीय,

লেগো দেন পৰ্বস্থ আৰুৰে চ

শুনা ৰাজা মুণ্ডাং, নাম মোৰ অক্লন, কেন ৰাজা পুঢ়াকা আপোন।

বালি নামে বাকা জান, তাচাৰ আমি নস্মন, বিধিয়ে কৰিছে বিভূমন ৮ -

তোহোক ধৰি লাজুলে, সন্ধা কৈলা সাগৰত, তেহে ঋই এড়াইলি ৰাৱণ।

চৰিলি ৰামৰ নাৰী, সঞ্চাইলিছি লছাপুৰি, একে ভোৰ নিকট মৰণ ।

দান্মিক বে জীৰাম, সৰ্কান্ডৰে অতুপাম, ভাষ বাগে মহিবি পৰাংশ।

ভোৰ হৌক নিস্তাৰ. সেৰে হৌক উপকাৰ, ৰামক সাভা কৰ সমৰ্পণ ।

শ্ৰীৰামৰ ভোৰ হয়। আমাক বোলস বেয়া, • মাৰিয়া পঠাও হম ঘৰে।

ভোহোৰ পতেক ৰামে, কি কৰিবে সংগ্ৰামে, কহ গৈয়া আমোক সকৰে চ

শীৰামে গঠাইল মোক, তোক মুখ বুঝাইবাক,
পাত্ৰ মন্ত্ৰী আলোচ কৰিবা।
সমৰ্পিছে সীড়া সভা, কৰা গৈয়া মিত্ৰৱভি,
তেবে ৰামে ৰহিবে ক্ষেমিয়া ।
মোৰ বোল নগৰিলে, অনুশ্ৰে মৰিব তেখে,
তোৰ হৈবে ক্ষে ৰে বিমাশ।
শাৰামৰ চৰণক, শিৰভ ধৰিয়া এবে,
লেচাড়ি ভাগিলা কৃত্ৰিবাৰ ।

ভন্দ-লেচাৰি ৷

ঐও বিং লাকেখৰ, কেনে সাভা আনিলি হৰিয়া,
সাগৰক উৰিয়া, সেতুক্স কৰিয়া

মোক লকা দিখাছে পঠায়া ।

কেন কৰে মোৰ মন, ডই সমে কৰো ৰণ,
কোপ কৰি কমল লোচন।

গোসটে কৈলা অভিকাৰ, ভোক ৰাজা ব্যাবাৰ, ৰুলা হৰে ৰাম্য ব্যাব

ছোট ভোট বানবেৰা সিও ধাই আসে ছেৰা, গঙ্গাপুৰি লড়িবাৰ আলে ঃ

সুর্গান লগত যত, তাড়াক কডিবৌ কড, কালি হৈবে ভহিতে বিশিষ্ট।

্ডাৰ মৃত্যে লাঠি মাৰি, কম্পাইবেঁছে লকাপুৰি, কি কৰিব ভোৰ ইম্পুঞ্জিত ৷

মোৰ বাকা বেবে ধৰ, কদাচিতো নাহি মৰু, আলোচিৰে লৈলা মোৰ চিকে।

ৰাম লক্ষণ সাজিয়া, তালুক বানৰ লৈয়া, '
পলাই আৰে ৰাইবি কোন ভিতেঃ

এড় মোৰ বাকা ধৰা, আপোনি নিজাৰ কৰা, ভজা ধৈয়া বাসৰ চৰণে। আপোনাৰ কৰে কৰি, লৈয়া সাভা ফুকাৰা,

ৰাথৰ ভাগাক সমৰ্থণে । সাড়া বেব্ৰ নস্পিধ্ৰ, ৰুমে আউলে কেন্ম হৈছে, • নাশিবো কনক অভাপুৰি ।

किश्वामय सार्य, १११६, आण (इक्ताकेंग) स्थाप, विश्वा करावित मस्यापकी है

গ্ৰহণৰ বাৰ লগেই, কোপত বাৰণ কলে,

পার মণ্ডা সংক চাই আছে ৷ শুক মার্থৰ মণ্ডা, শুকু মার্থৰ আংশ,

কেচাভি ভণিকা কৃতিবাসে 🛭

419 L

ट्रमाणा ट्रेबल, के बामव काट्यामा नगाव কোপা হৈল ভোছোৰ কৰক লকাপুৰি ৷ এত দুৰ হণ্ডে অধি বাজিলা সংগ্ৰ। কেন বাম সংয ভোৱ বাদ প্টপুৰ ৷ (होब भारत नाड़े डर्च तुलाहेर्नाह भड़े ৰাম সংক্ষাবাদ কৰি আসি খাউলৈ উই 🛭 ব্ৰহ্মা নৰ পাছ। ভই ধারণ কাৰও। कार्या श्रेष माना कार्य क्षांक करा छ। গৃক্ষ মানুষাক খাস ভাষো নাই মানা ৷ তোক ভবে ৰপভাত কৰি মুদ্দ জনা। ছলে বলে পৰৰ আনস্ভাল নাৰী। প্ৰিলি ৰাখৰ হাতে কিলৰ চাতুৰী ঃ रप्रदेश देशक्ष्या (कर्नु ८०१६६ लेखिश स्थान ৰাম বাণে ক্ষিৰ ৰাইবেক ৰাৱণ ৷ ধংশ গাকিবাক লাগি নকৰিবি আশ। আপুনি ভাগোন লয়। কৰিলি বিবাশ ।

অস্থায়া সাহিতাৰ চাৰেকি। খাটে পাটে ৰহি থাক দিন চই চাৰি। ছাক্তা পৰিছাত কৰা লৈয় ভাল নাৰা ॥ কমাৰ ভাগোক দেখিয়েকে চক্সভৰি श्रादिलाटक वाहि वि (तही यथव नगवि । বাজা প্রতিপাল নকবা বাল বারহাব ৫ उद्देश विभाग (इ.इ. ट्रेजिविव लकाय । পুৰৰ্থৰ লক্ষ্য বিভক্তাৰ নিম্মাণ। দিন চাবি ভোগ কৰা বাবে আছে প্ৰাণ চ এতেক অক্সমে গেবে দিলেক উত্তৰ। ८.कार्ट्स कर्प्यचारम त्यारल यानमक धन ॥ .. এগুটি বানৰ আবে আমিছিল এখা। হাঞ্চাল কৰিলো ডাক পাকে স্বারণা । लाक्ष्य व्यक्ति किया हाक भन्ने हिला अधिए। বাহিত্ব নগৰি থানি গৈলেক পুডিয়া । कक्ष्मान (वालश्र शिक्षि) वास्य कृषाय । क्षेक्य नाम देवल याम श्रमास्य । कि कार्या बाइमक अभिरत वाकिया।

বাহিৰ কৰিবা দিলা ্ডকাৰ পিতিয়া । আহাৰ লগৰ হতুহাৰ নাম ভাৰ 1 হতোধিক কৰি আহে এ পাক হাছাৰ n

আমি ব্ৰব্যক বালি বাছাৰ তনর। জীয়ের প্রাইলা ঘোষ দেখিয়া নিউছ । বারণে বোলয় টোৰ বালি কিবা ভাবে কাহাৰ বিক্ৰম কছ মৌৰ বিভাষাৰে ।

অক্সদৈ বুলিল ভোৰ নাহি শুমৰণ। কেমনে জানিবি ভট বছৰ নক্ষন ৰ ভোৰ ভগিনাৰ নাক কাটিলা কেখনে। মিলার বার্থ ৬ই পাস্থিলি কেনে 🛊

তোক বারণ বুলি জানে কোন জনে। পাঞ্চ বারণৰ কথা শুনা মেংৰ থানে। এক বারণ বাজে ইপুর নকনে। আক বারণ কাবিলেক কার্ত্তিকৰ সনে।

 নকণত কৰিলেক কানে ভিড়বৰে। আহে। ব্যৱণ ভাৰিলেক কলিলৰ সৰে। আধ্ৰো ৰাত্ৰণ ভাৰিলেক ক্ষমক নগৰে। প্ৰাঠ আমিলে কোনে অপেনাৰ সৰে ৮ আমিনে ভানেবিখা এতি পাক যে বারণ ইচাৰ ভিতৰে ভই হল কোন জন। सक्तम बहन स्थित्र। सहस्यन । সাৰে মিলি বানখক এডিকণে ধৰ গ সকলে খোলছ কোপ নকবিন। মনে। हिन्नि बायवय कथा करहे। विश्वमार्ग । कार्यनोत्रा अभेका करन समामान सर्व । সেছি বেল। উপস্থ টুছলি তাৰ ভাগৰ। भुग्न भार्य देशका देखता विषय वर्णान । মাড় মুছবিয়া ভোক কৈলা কুকুথানি । মুৰ্জ্বাত যাজ ভুট নপাইলিছি স্থিক प्रमाणु कार्क्ट्रास ८ हाक कवि देशला तन्सी । তোৰ ভাগেন আসিলেক পলান্ত আপোনে নাহিত্র বুলিয়া চেচাক কৰিলা হেলানি।।

নাহিতে বুলিয়া চোক কৰিলা মেলাৰ ।।

সিবাৰ এড়ালি ডই মুনিৰ গৌৰৱে ।

ইবাৰ এবাৰি ডই কাছাৰ গৌৰৱে ॥

ভাৰ পাছে গৈলি ডই নাপৰ নিকটে ।

নালিৰ আগত গৈলা কৈলি মুনিবড়ে ।

তেনে মোৰ বাপে ভোক ধৰিলেক লাছে ।

চাৰি সাগৰত স্থানি এড়ি দিলা সাজে ৷

আচাৰ কামোৰ শুই পাইলি লট ঘট। আসি পাছে টোল বজাই দেখাস স্বাস।। আপোনাৰ দোৰে শুই পাইলি প্ৰমাদ। ডোৰে মোৰ পাৱে মাক দিলেক প্ৰসাদ।

বৈশালারে কোজোৰ নাছিল যি কাবণে। লাজে বাহ্মি নিলা লাজ কবিলা যত্নানে সিটো সৰ কথা গৈলা হাস পৰিচাস। এবে কেনে ভৈল ভোৰ ধশুগুৰ সাস।।

প্তথা পলাই গৈলি ভই পাঙাল ভূবনে সলি ৰাজা শাৰ ভই পাইলি অপমানে। ৰথ ৰজে নমায়া ধৰিল বছ চেড়ি । কুছো চড় মাৰে গালে বচনাৰ বাবি ॥

নানান ছুগতি কোৰ হৈলেক পাতালে।
পাছে তোক বাহ্মিয়া গৈলেক গোড়াশালে।
দাস্তে তুণ লৈয়া কৈলি ছোটত কতেব।
তেডিয়ে এডিয়া দিলা আইলা নিজ ঘৰ।

ইসৰ কথাক জানা নাহিকে সংশয় । তিনি বাইণৰ কোন দেহ পৰিচয় । কৃতিবাস পণ্ডিতৰ কবিতা সূচাৰ । ক্ৰেণ্ডে বাইণ ৰাজা বোলে মাৰ মাৰ ।

লেচাৰি ৷

ত্যনা ৰাজ্য লক্ষেত্ৰৰ তেন্ত্ৰ মৰণ সত্ৰচে তেনা কই নেদেখো কুপল।

বাম তৈলা সাগৰ পাৰ, তেন্ত্ৰ নাজি নিস্তাৰ,
বৰপুৰে ভোহেন্ত্ৰ মুকুল ঃ

ৰাক্ষৰ জাহিব হৈছে, নাছিল আপোন পৰ, ভোৰ ভাই ৰামত কৈলা মিত্ৰ। है।।बार्य प्रयुक्त वर्षि . किमि पिर्त महत्त्रावर्षे, নিভাষণ লক্ষাৰ পুক্তিও 🛭 ৰাজা ভটা অনাচাৰী, ভবিলি পৰৰ নাৰা, মৰণক নাহি ভোৰ ভয়। লখনৰ মানে ৰাজা, দিবোঁ ভোৰ মাংলে পূজা, একু কাম ছাহান ভন্ত। হেন বাম লগাব ভিতৰ। লক্ষ কোটি দেৱখন, যথে বাংগ কম্প্নোন, ভাৰ নামে ভোৰ পটপুৰ 🗈 তোক দেখি নাহি মোৰ পথা। गा इक शक्षण ८७१व, अरकथरव मावि रशरणी, বানৰে জুড়িৰে কালি লছা। অক্সমৰ বাণী শুনি, আছে ৰাজা মনে গুণি, বানৰক বেড়ি দিয়া বাৰি। <u>(क्रांट्स ट्यांट्स सहक्रथर,</u> दक्रान वास्त्राय यस, কৃত্তিবালে ভণিলা লেচাৰি 🛭

어머니

ধৰ ধৰ ডাক পাৰে লকৰে বাইণ।
ক্রোধিলা অক্স বাঁৰ বালিৰ সন্দন।
উঠিল অক্স বাৰ মাৰি মালছাট।
ক্যো ভুৱাৰত বেন লাগিলা কপাট।
কোন বাঁৰ আছে আবে বাপেৰক ধৰ।
ভোৰ বোলে লক্ষেম্ব কাকো নাহি ডব।
সাত সাগ্ৰত যাক শীয়াইলেক পানা।
ভাৰ বেটা অক্সক জান কি নজানি।

কোন বাংৰ ধৰে মোক দেগো মুনিষ্ড।
চরত্তে গঠাইবোঁ ডাক ব্যব নিক্ট।
ভই বোল ইক্ডজিড ব্য ধণুক্ৰ।
দেখা আজি ভোৰ আগে নিবোঁ ব্যব্য ৮

ভই বোল জিশিবা মোলেশ বৰ বীৰ। মৃতিৰ-প্ৰহাৰে কাৰ ছিল্ডিব্ৰান্ত শিৰ। আপুনি উঠিয়া ধৰা দেশতা আভ্ৰালি মৃকুট ভালিবোঁ ভোৰ দশ শিৰ পুলি।

বিচুদ্ধি লগোইকে প্ৰাক্ত দিয়া লাজ কৰি। বাম লাগে নিৰ্বেট ক্ষেত্ৰ লগে দিয়া জৰী গলে কৰা দিয়া প্ৰাৰ্থ গলৰ নিৰ্বেট চাল চৰ্ভৰ কোটো প্ৰাক্তি ধিতিজ্ঞায়া গাল চ

নোৰ আংগ বারণ ৰছিছ। এক দণ্ড। লাছে বাৰি দিয় কৰিবৈতি গণ্ড খণ্ড। কেনা দেখোঁ ভোক মই দাসৰ পৰাই। মেলি দিও জন্ম চুই ছাস্থিবে যুৱাই।

অক্সে খুলিলা আনে যত কদৰ্থনা।
বিপ্ৰাত বাধা পুনি কিটাইলে বারণা।
কোধিয়া বারণ বাজা বোল যব ধব।
চাবি মালে অক্সক ধাইকেক সহব।

হংস হতুমান আৰু ধুন্ত বে লোচন।
বেক্ষামূল সহিছে ধৰিলা চাৰিজন ।
চাৰিমালে ধৰিলো মনত নাকি কম্পা।
চাৰিমাল গৈয়া প্ৰাচিৰত দিলে জাম্পা।

চাৰি মাল মাৰে বেন তেটৰ ছাসল। মাথাক টিপিয়া ভাজে বেন নাৰিকল। হাতৰ চাপড়ে মাৰে আৰো লাভবাৰি। বুকে আঠু দিয়া খাঁড় ভাজিলা মুছৰি। চাৰি মাল মাৰি বৈলা প্ৰাচিৰ উপৰে। একপুথি কম্পটেল। অকল মহাবী**ে** ॥ পাত্ৰ মন্ত্ৰীস্থ কম্পে কথাৰ ভিতৰে। ष्टानुर्गाटङ कम्प्लिला सकाय नुभवर**य** । প্ৰায়ক নেদিলে বুলি অক্সৰ বুণা। শ্ৰীৰামৰ পত্ৰ লোভে অঞ্চৰ যাগা। ক্রেরিল অংছে আবে৷ বাহিৰ ভুরাৰে দ্রাকিয়া অক্সনে বোলে আসিও সভাৰ । का है। ताल दवादल वाभ दविष लादग छव প্ৰাণ মাৰি মোক ভানো মেল ব্যগ্ৰ 🛊 भ्राप भावित्वं (वहे (भाव (वाक कर) প্রপানি দিয়া নিয়া বঙ্গোব গোচৰ 🛊 এছি পত্ৰ মানে বুলি পুৰূপ বুলে। ठावि युर्भ वश्का करव लकाव वात्र^५ ॥ भाष देलमा करहे। बाह्य बाधा क वासिया । ৰ্ক্টেৰে অংগত নিয়া গিলেক পোলায়া 🛭 পদ্ৰ লৈয়া বাবণে বোলয় কাতে বহা। এছি পতু কলোৰ স্ত্ৰপ কৰি কল। 🗈 करहे।ताल (बार्स खुना बाका साक्रम । চৈমায়ে বংশৰ কথা পড়ৰ উপৰ।। देशभाष वः भव कथा दम्भिया भावद्य । মল মূখে লক্ষেণ্ডৰে লাগিলা হাসিতে » হীত। সমর্পণ কলা পারত দেখিয়া। তিনি খনে কৰি পড় পেলাইল ছিবিয়া। 6ावि मध्यात्व वात्व हाविता व्यक्ति। । হড় কটোৱাল বেটা ফিবিয়া নাহিল।। হপুৰ বচন তেবে মনত পৰিল। । শ্চুটিকৰ স্তম্ভ গোট ভবিত্তে দেখিল। 🛊

ফটিকৰ স্তম্ভ গোট দীপ কেন কলে। লাম্ফ দিয়া ধৰি বাঁৰে শৰাৰৰ ৰলে। স্তম্ভ গোট ভূলি গ'ৰে পকটেবকে লৈলা। কুমাৰৰ চাক ফেন কম্ম পকে দিলা

এ,ডিনেক স্তুত্ব গোট দিয়া ভাজ কৰি অগ্ন মহা পাড়ালে লাগিল চমএকৰে চ কিৰামে গোলস্থ নাছ সৈক্তৰ নিস্থাৰ মজামে কেনিকা ব্যাহ কৰিল প্ৰভাৰ চ

কৰে। গুৰে পাকিয়া দেখিল চনুমন্ত্ৰ। লাক্ষ দিয়া সুস্তুক ধৰিলা বাম হাটে। বাম হাটে সুস্তুগোট আপুনি ধৰিয়া। কণ্ড পিক্ষিলা কন্তু ফুডিবে কৰিয়া।

বামে নোলে ধৰা ধৰা বাৰ সমূমান। স্কল সৈৱাৰ ভূমি দিকা প্ৰাণ দান। স্বসু বোলে ভযু আজা ধৰি আছে। শিৰে। ত্যু কুপা এট্ডেলে কি ধ্যিবাক পাৰে।

হৰিষ ভৈলন্ত ৰাম জুজীৰ বানৰ।
হতুক প্ৰসাদ ৰামে দিলেক জপাৰ।
অক্সদে পঠাইলা গুড় ভোষাৰ গোচৰে।
মণ্ডপৰ ঘৰ বীৰে দেখিলা উপাৰে।

মন্ত্ৰৰ কাছে নাৰ গৈলা এক ভালেপ। লক্ষাৰ নগৰাখান ভৰতনি কালেপ। সুধৰ্ম মন্ত্ৰপথান মাথে ভুলি লৈলা। ৰাম লক্ষ্যৰৰ পাশ কাঁত গৈয়া পাইলা।

মণ্ডপক ছে জি বাবে নমিলা চৰও . লেখিয়া হৰিষ ভৈলা জিবাম লক্ষ্যও । কনকৰ মালা দিয়া কৰিলা আখাস। সকল সেনায়ে কৰে অক্সক প্ৰশংসা। কৃতিবাস পণ্ডিতৰ কবিতা স্থচাৰ। লক্ষাকাণ্ড ৰচিলঃ অজদ ৰায়ধৰ। ভূমা সমাজিক সধে এড়া আৰ কাম। ভূমম সাফল হৌক বোলা ৰাম ৰাম।

ৰুড্ৰ ৰাম কৰি।

নাভি ৰয়।

ন্দেশা বদতি শুনা সভাসণ থত। আত অনস্থৰে কৰি বৰাহ নামত। ৰাজাক সমুখি জেন বাকা বুলিলস্ত। শুনা বিজ্ঞাদিতা নুপতি মহাস্থা।

পৃথিবীত হাতাক্ষম বোলে যিতো কথা।
ভাষাৰ কাহিনী কৰে। শুনিয়ো সৰ্ববধা।
যদি বিশ্বাৱন্ত জন থাক্য সভাত।
ফাহাৰে। সপক হয়ে কাহে। পক্ষপাত।

পৃথিবীত হাত্যাস্পদ নাহি ভাত পৰ। ধিক বিছারত নাম জীৱন ভালাৰ। যিতো জন বিছারত হোরে আভিলয়। সমস্ততে সমভাৱে থাকিবে লাগত।

ভাৰ শক্ত মিত্ৰ কেছো নাছি পৃথিবীত। প্ৰায়ৰ্ভিৰ সমস্ত্ৰতে সম কৰি চিত। যদি সিতে৷ বিভাৱন্ত পক্ষপাত হয়। ভাকে৷ হাজাম্পান বুলি জানিবা নিশ্চয়।

বিভোজন মাজরস্ত হোরে আভিলয়। প্রবর মতিয়ে বদি সর্ব্যত্তে চলয়। সামাশ্যর বাক্যে বদি চলয় সদাই। ভাকো হাজাস্পদ বুলি জানা মহাবাই। মাশ্যৱন্ত্ৰ কন ভৈলে উত্তৰ কথাত। আপোন মভিয়ে প্রবর্ত্তির লাগে ভাত । यमि मिट्डा मासुद्धन्तु मामास्यव वाट्का । डाहान चाप्तरम यक्षि मन्। हति शारक **।** তাহাৰ কজিলোঁ কাল নিকট চাপট , निक्षे अत्य कहिली कानिया महाबादे » পূৰ্বের এক হস্তী এবে আছিল বনত। অধন শৃগাল বাকে৷ চলি ভৈল৷ হড 🛭 এতেকে উদ্দেশ জন অধন বাকাত। यमि इत्व कानियादा भिएउ। ट्रेडन इ.उ. ॥ ত্ৰি ৰিক্ৰণদিতা নৃপতি মহাস্তু। কৰ্যোৰ কৰি কথা কৰিত লোগনু 🛭 কেন মতে শৃগালে ছস্তাক কৈলা হত। ইসৰ ৰূপাক কৈয়ো আমাৰ আগত। পৰম সন্তীৰ গক্ষৰাক ৰলভগ্ন। ক্ষ করু শৃগাল কিমতে মাবিলর । देशव कथाक कथि (इप्रिट्ट) नः नया। হেন শুনি অনশুৰে কৰি মহালয়। প্ৰথ আনকো আভি হৰ্ষিত ভৈলা। ৰাজ্যক প্ৰশংসি কৰা কহিবাক লৈলা। বৰাছ বদত্তি শুনিয়োক মহাপাল। যেন মতে যাডকৰ মাৰিলা সুগাল । ভাহাৰ কাহিনী কছে। শুনা ন্ৰেম্ব। এহি বুলি কৰিবে লাগিলা কবিবৰ 🛊 আছিল ভিলক কুঞ্চ নামে হস্তৌ এক। এক বুগ শৃগালে ভাহাৰ দেখিলেক ঃ ट्रिन (प्रश्चि कष्ट्रक क्षणत मदन मदन। কেন মতে আৰু মাংস কৰিবো গ্ৰহণ ৷

আমি অহা জন্ম গজ মহা বলীয়াব।
কেন মতে নাৰি আমি মাংস কাইবো ভাৰ।
ভাৰ মধ্যে এক জন আহে বুজিমন্ত।
ভাতিক সমুখি কেন বাকা বুলিলন্ত।

শুনিয়েক জাতি সৰ মোকোৰ বচন।
বৃদ্ধি কৰি মাণস পাইৰে পাৰো এতিক্ষণ।
বলে মুদ্ধে নোকো আমি হস্তীৰ সমান।
কিন্তু বৃদ্ধি কৰি ভাৰ লৈবে পাৰো প্ৰাণ ।

পূৰ্বের এক মার্জাবে কবিয়া বৃদ্ধি জাতি। গুধু বিচক্ষৰ থাইকো যতেক গিয়াজি॥ আকে লানি শুনিয়োক বড় জাতিগণ। বৃদ্ধি কবি হস্তা মাংস কবিবো ভক্ষণ॥

অনস্থাৰ হেন শুনি বডেক জপুকে। কৰাবাৰ কৰি কথা সোধস্ত উৎস্থাক । কোন পানে আছিলেক গৃধু পদ্দীগৰ। কি মণ্ডে মাৰ্চ্ছাৰে ডাক কৰিবা ওক্ষণ ৮

ইসক কথাক আৰে কভিয়ে আমাত। এছি বৃলি সোধে কথা কৰি প্ৰশিশত। শুনিয়ো কবুক হেন মহা বৃদ্ধিমন্ত। স্ঞাতিক সমুধি হেন বাকা বৃলিক্ষয়।

ভূমিয়োক জ্ঞাতি সব আমাৰ বচন।
বিষতে মাৰ্ক্ডাৰে খাইলে গুধু পক্ষীগৰ ।
ভাহাৰ কাহিনী কহে৷ শুনিয়ো সম্প্ৰতি।
এহি বুলি কহিবে লাগিলা মহামতি ।

চিত্ৰকুট পৰ্বতে আছিল বট বৃক।
ভাত গৃঙ্ধে বাসা কৰিছিলে লক লক।
কুপকৰ্ণ নামে এক আছে মুখ্য গৃধু।
প্ৰম অভক সিডো গাৱ ভৈল বৃভ ॥

মাঁভি বড়।

আহাৰ খাইবাক তাৰ গাতে শক্তি নাই।
সৈহি বট কুকে সিতো বজিয়া থাকয় ।
আনো গুণ্ডু আহাৰ খাইবাক লাগি বাই।
ভবাতিৰ শিশুক সিতো বাখিয়া থাকই ।
সেহি বেলা ছোৱে গৈয়া সূন্য অস্তক্ষত।
সেহি বেলা গুণ্ডু পক্ষী আসম ভারত ।
কুপকর্ণ অন্ধক্ষ প্রতি গাতে গাতে।
আহাৰ দিবত সিডো মহানক্ষে খাতে ।

এহি মতে বট কৃষ্ণে কভো কাল আছে। শুনা আত জনস্তুৰে যেন ভৈলা পাছে। দীৰ্ঘকৰ্ণ নামে এক মাৰ্জাৰ আছে। প্ৰম আনক্ষে সিডো বনত জনৱ।

একদিনা চিত্ৰকুট গিৰিক লজিলা। ভাষাৰ ওপৰে বট বৃক্ষক দেখিলা। বৃক্ষৰ ওপৰে দেখি পক্ষাৰ নিৰাস। দেখি মাৰ্ডভাৰৰ কেন উপজিল সাব।

মনে বালে কোন বিখি মিলাইলেক আনি।
এবি বুলি ছবিংৰ বুলিৰে লৈলা বাণী।
ধন্য ধন্য আজি মোৰ কিনো মহাভাগ।
শিশু চটক আজি থাইৰে পাইলো লাগ।

কোমল মাংসৰ আজি ভোজন কৰিবেঁ।। উদৰ ভৰিয়া খাই তৃপিতি লভিবোঁ। এহি বৃলি বিড়ালে হৰিব আভি কৰি। ছাম্প মাৰি উঠিলত বৃক্ষৰ উপৰি।

কৃপকৰ্ণ আছে ধেন মনে নজানত।
মহা হৰ্ষে লিণ্ড পক্ষী খাইবাক চলয়।
দেখি পৃধু বিহজৰ লিণ্ড পক্ষীচয়।
মাৰ্ক্ষাৰক দেখি ভয়ে আভান পাৰয়।

পক্ষা সকলৰ বাব ভাৰি কৃপকৰ্ণ। महा छ: (व टेडल उत्तव विवर्ग वहन । মনে বোলে কোন আদি আছে মোৰ স্থান জানো লিভ চটকৰ লৱে আজি প্ৰাণ। কেন মতে বাথোঁ আজি জাতি শিশুগণ। এহি বুলি মন্ত্ৰ ঋৰি বুলিলা বচন ৮ ছাও'ৰে পাণ্ডি কোন আমিচ ইখান। নাণ্ট কৰি মোক আবে দেস সমিধান । কত কাল বঞ্জি আছোঁ এহি বুক্ষভাৱে। কোন স্থন পোৰে নেদেখিলে এডকালে ৮ আঞ্চি কৈব পৰা আসি আছু কোন স্থান। कि काट्य व्यक्तिक व्याद्ध कविद्या कावन । কিব। নাম ভোৱেশৰ পাকস কোন স্বানে। শিশু চটকক দম্মৱাম কি কাৰণে ৮ महे जा(डी वृजि এ(व कन) नाई उहे। কণিভেকে বহু আজি প্ৰাণ লৈবোঁ মই h শৰীৰৰ মাণ্স মধে বথালি পেলাট্ৰো। টোঠে খটি আজি ভোৰ অগ্ৰ মাণ্ড খাইবোঁ। কোন বিধি ভোক আজি আনিয়া মিলাইল। নিশ্চয়ে জানিবি আজি ভোক কংলে পাইল। এহি বুলি কুপৰৰ্বে গৰ্ভিভাক লৈলা। ছেন গেখি মাৰ্ক্টাৰৰ ধাড় উৰি গৈলা। ই। বিধি কোন কামে ইপানে সাসিলোঁ। হুছ শকুনৰ হাতে বিপাকে পৰিলোঁ। কোন কাম কৰে। আজি হাইবো কোন স্থান। বৃদ্ধ গুধ্ৰ হল্তে কেন মতে ৰাখোঁ প্ৰাণ 🛊

শিশু চটকৰ মাংস আইলোঁ ভূঞ্জিবকৈ।

আছোক খাইবাক মাংস নালিলো প্রাণক।

নাতি ৰতু ।

হৰি হৰি আজি মোৰ বিধি বাম ভৈলা। লাভক চাহস্থে আছি মূলনাৰ ভৈল 🛊 কেন মতে শকুনৰ হাতে ৰক্ষা পাইবোঁ। কিমতে প্ৰাণক বাখি ইপানৰ সাইবোঁ। গুণিয়া সাভিয়া একে। নপাইলোঁ ভৰণ। निम्हरू कार्निहले। काकि विक्ति भवन । এহি বুলি অসম্যোগ মনত কৰ্ম। অন্ধক লকুন বুলি সিড়ে; নজান্য 🛊 **६क कार्ड (दन ८वा४ मनड कश्मीत ।** কৈক লাগি যাইগেঁ। দুলি কৰে ছাছাকাৰ। মনত ভাবর সিজে দৃঢ় কবি চিষ্ট। কানিলো মৰণ আজি ভৈল সন্থিছিও। কিন্তু বুদ্ধি চাটু কৰি এখাইবাৰ পাৰি। আন মতে কোন কালে এবাইখে নপাৰি। এছি বুলি চাটু কৰি বুলিলেক বাক। শুলা পঞ্চীৰক্ষে ক্লোধ এবিছে। স্বামকে **।** না ক্লামি দুগুণি কেনে থক্ত কৰা মোক। মোৰ আগমন কলে৷ আবে শুনিবোক ৷ **्राम महा क्लाइका जामि कक्ष छन**। মোক বধিবাৰ ওয়ু নাছিকে কাৰণ। মোৰ সম সহক্ষেক নোছো ভয়ু সম। অনেক দিনৰ বৃদ্ধ পশীভো উত্তম। আমাক মাৰিয়া ভূমি পাটবা কোন ধশ কিছৰৰে। কিছৰ দাসৰো তবু দাস ॥ ক্ষমা কৰা অপৰাধ নহৈবালা ৰুই। প্রেণামোহে। সৃধু পর্কারাজ ভরে। তৃষ্ট ঃ দ্বভাৱতে পৰি ফেবা কৰো নমকাৰ।

करका निरंत्रभन कथा छुनिएम जामान् ।

ঙহু ক্ৰোধ দেখি কৈবে সাহ নাহি মোৰ। ৰাগ সম্বহিয়ে। হেৰা কৰে। হাতকোৰ । বিশেষত অভিগি আসিছে ভবু ঘৰে। अधिक क्षामा এटर नर्जनकरन करन । অভিগি বাহাৰ গৃহে হোৱে লাগমন। পকামুটে ক্লাইবাক লাগ্য ভোকন। অনেক প্রকাবে দেও। 🖰 শ্রাকা কবিব। দেৱতা বুলিয়া অভিগিক উপাশিব চ অভিথি গৃহত্ব ঘৰে কৰে উপবাস : লিজন গুড়স্থ জানা **হত্তে সর্গবনাশ** 🗷 জোক্তন কৰাইতে বলি জোৱে অসমৰ্থ। ত্ব কল দিয়া সিজে সুধিবে যথার্থ। যদি গৃহপুৰ হীন হয়ে চুণ কল। **टित्व वाट्का ऌ भाषा कविद्य महावल ।** ইগ্ৰাকো নকৰি বদি অভিবি ছিংসয়। সর্ববনাশ হতে সিচের শাত্রে কফিছর 🕫 ্ৰেক্তৰ অভিধি আমি আছে। তমু ঘৰে। ভাষা নকৰি মোক ৰাগ কৰা বৰ । শাস্ত্ৰ উচিত ইতে। ঘূৰি শন্দীৰাল। ইতো কথা ভূমজে লাগর বৰ লাক ৷ আটৰ এক লাক্তৰ শুনিয়ে। গটস্থৰ। বজিনে ভানিবা গুৰু ব্ৰাক্ষণ সৰব ঃ পুথিবীত বত বৰ্ণ মশুক্ত আছয়। সনাৰো আক্ষণে গুৰু শান্তে কৰিছৱ ৷ ন্ত্ৰীৰ স্বামীলে গুৰু ভৈলো স্বৰূপত। সমস্ত্ৰৰে গুৰু জানিবাছা অজ্যাগত ৷ হেন অভ্যাগত আসি আছোঁ তব স্থান। কৰিবাক লাগে ভূমি মোক সন্মনে 🛊

ভূমি দেশোঁ মোক লাগি কৃষ্ণ বিপৰীত। লান্তৰ সন্মন্ত ইকি হোৱে বথোডিত। আকে জানি বাগ তুমি কৰা সম্বৰণ। ন্ত্ৰিয়োক কছে৷ এবে মোৰ আগমন 🛊 গক্ষাতীৰে নিবাস মাৰ্ক্ডাৰ বংশে ভাত। দাৰ্ঘকৰ্ণ নাম মোৰ জগতে প্ৰাথাত। বেভিক্ষণে মাৰ্ভ্ডাৰ বুলিয়া সিভ্ডো কৈলা। পুনৰণি গুঙ্গ পক্ষী গৰ্জিবাক লৈলা । পৰম আভোগে সিভো পথাছাট মাৰি। দল্প কৰি ব্যক্ষা বোলে মাথাক ঝকাৰি। शाउटन भाषीले मन्द्रे सध्य हुउद्धन। মোৰ স্থান হলে উই চল এডিক্সণ। ফানিলোছো আজি ভোৰ বিধি ভৈল বাম। আছি ভোৰ নিমাইবেক দীৰ্ঘকৰ্ণ নাম : কৃপিত সিংহৰ লাভে ধৰিবাক চাস। হুংশাল সূৰ্ণক আসি ভই কোহাৱস **।** কালে তোক গ্রামিলে গবল বিব খাস। ন্তইতো ভই নও গোড়ে বৰ আতো পাশ । আৰি ভোৰ বিধি আসি মিলাইল বিবম। कानिटका टाउंडव भाउ भनेकिन यम । খণ্ড খণ্ড কৰিবোকো পথাৰ প্ৰভাপে। মোৰ আগে এৰাই আজি বাইবি কাৰ বাগে 🗈 नट्य वर्णालिया हन्यं चल चल टेक्टवा । ঠোঠে খুটিয়াই ভোৰ আজি প্ৰাণ লৈবো। কি কামে আসিলি এই যোহোৰ স্থানক। ফানিলো খাইবাক আইলি শিক্ত চটকক । তাৰ প্ৰতিফল আজি পাইবিহি মাৰ্ল্ডাৰ।

চেকেলি পৰিল আদি হাডভ বুঢ়াৰ 🛊

বিশেষত তোৰ মোৰ চিনা জনা নাই। নোহ কুট্দিত ইফ মিত বাপ ভাই। তই পশু মই পদী কিসৰ সম্ভ্ৰঃ। ইপানক তই আসিলিছি কোন গৰা।

ভক্ষা ভক্ষকৰ কৈত মিত্ৰৱতি আছে।
আগে মিত্ৰ কৰি তাৰ মাণ্য খাই পাছে।
এতি চুইৰ কোন কালে নাহিকে বিখাস।
খাক যৈতে পাৱে ছলে বলে কৰে নাশ ।

ভট মোৰ স্থানে কিয় আসিলি তুৰ্জন।
আনিলো আসিলি শিশু পক্ষী খাইবে মন।
বাৰ বাপ মাৱ ঘৰ ৰাড়ী নেদেখন।
ইন্ট মিতু আদি চিনা জনা নাহিকয়।

ষাৰ ভাই বংশ আদি গোট্টা নিচিন্য।
শাল্তে কহি আছে সেই মিত্ৰ ফোগা নয়॥
আছেকে কৰিব মিত্ৰ গানক নেদিব।
ভাহাৰ সহিত্ৰে একে স্থানে নগাকিব।

এতি বুলি মহাজোধ কৰিয়া গণ্ডপু । কেন দেৰি দীৰ্ঘকৰ্মনত গুণস্থ । কেন মতে প্ৰাণ ৰাখেঁ৷ গুঙৰ হাতত । এতি বুলি শকুনক মাতিল ভাৱত ।

শুনিয়োক পকীবার আমাৰ বচন।

মই দাস প্রতি বাগ কৰা সম্বৰণ ।

মহা ক্ষেমারণ্ড তুমি পুক্ৰ মহন্ত।

মই অধ্যয় দোহ ক্ষমিৰে লাগণ্ড।

কোন নো গুঃসহ আছে ক্ষমী পুক্ৰৰ।
কোন নো অকাৰ্যা আছে সূৰ্যন্তন জনৰ ॥
মেলো হেন কোন কন্ত আছ্য দাত্ৰ।
কোন ভাৰতম্য সম দৃষ্টি আছে বাৰ ॥

এতেকে আমাৰ দোষ কমিৰে লাগয়। মহস্তা স্বৰ ক্ষা গুৰণ হোৱের। যিতে। কহি আছে। চিনা জনা নাহিকয়। টন্ট মিত্ৰ বন্ধু বৰ্গ একো নালাগাৰ n ইকণা খণাৰ্থ চোৱে জামিবা নিশ্চয়। কিন্তু যি কাৰণে আইলো শুনা মহালয়। গঞাৰ ভীৰত চাল্ৰায়ণ জন্ত ধৰি। নিৰাহাৰ লয়া আভিলোকো উপ কৰি ৷ মহক্ষ মাংস ভেজি ভিনি পক্ষ তপ কৈলো। গায়িত ক্রধিবে ভয়ন মই পাছে গৈলে। 🛊 মলা ভাঁৰে এক অধি আছে তপ কৰি। टेडटड छाम छिथराक देशतादं। महिन । হেন শুনি ঋষি পাছে দিলা সমিধান। মই ভোৰ আগে কিবা কহিবোছো জান 🛦 চিত্রকৃট পর্বেটে আছয় বটবুক। ভাতে গুপ্ত বিষক্ষ আছুগু লক্ষ কক p ভাৰ মধ্যে এক বৃদ্ধ শকুন আছয়। সেহি বছাচৰ নীতি জানক জানত। সেহিলে ভোহোৰ বত ছেমিকে সংপ্র। বেহি জ্ঞান শোষ ভোড কহিবে নিশ্চয়। सामक पिनव देखे पारनक स्टानक। ক্ষানয় বচত সিতে। পড়িছে পান্তক 🛭 হেন শুনি মোৰ মনে আনন্দ লভিয়। এছি প্ৰাত্ত লাগি আসিলোঁ কৰিয়া 🛦 কোনবা কথ্যৰ মোৰ আছে মহাভাগ। ভোমাক স্থাৰিকে জ্ঞান মই পাইকোঁ লাগ। এতেকে ভোমাৰ পাতে পলিলোঁ প্ৰণ।

কপট কৰিয়া সিতো কৰ্ম জেন্দন 🛊

কৰিয়োক পক্ষীৰাজ খোহোৰ কৈলাগ। প্ৰভিলোঁ ভোমাক গুৰু কৈয়োঁ মোভ ভাই । এছিবুলি স্তুতি নতি কৰিল। বিস্তুৰ। ভাক নেলেখিলোঁ। পদ বাহুল্যক উৰ ।

অনেক কাপুণা কৰি কপটে কান্দিলা।
দেখি গুৱ শকুনৰ দায়া সম্পদিলা।
আনেক সাদৰ কৰি ভাছাক ৰাখিল।
বিখাস কৰিয়া কৃষ্ণ কোটৰত খৈল।

অস্থা পক্ষী দেখে বুলি মহা যত্ন কৰি।
জুকায়া ৰাখন্ত বৃক্ষ কোটৰত ভবি ।
এহিমতে কভিপয় দিনত ৰাখিল।
অন্ধক বৃলিয়া গুগ্ৰ মাৰ্কাৰে কানিল।

গুএৰ নাহিকে চক্ষু কি কৰিবে মোক।
চলি বাইবো মই ক্ষয়ত দিয়া শোক।
এহি খুলি মনে আছিলেক ছেগ চাই।
এক দিনা শিশু পক্ষা পেলাইকেক খাই।

যতেক আছিল শিশু চটক সমস্ত।
খায়া অন্তি নথ পথা থৈল কোটৰত ।
পৰম আনক্ষে সিডো নিজ খানে গৈলা।
গাধুলিকা বেলা পজী বৃক্ষক আসিলা।

বিশু পক্ষী নেদেখিয়া কান্সিলা শোকত। অগ্নি নথ পথা পাইল বৃক্ষ কোটৰত । সবে বোলে অন্ধক লকুনে মাৰি খাইল। এহি বৃক্তি সবে মাৰিবাক মনে ধাইল।

সবে প্ৰকাপণে বেচি পৃতিবাক লৈক।

সক্ষক শকুন মৰি বমপুৰে গৈল।
এহি মতে মাৰ্জনাৰে গৃথক মাৰি খাইল।
প্ৰম আনক্ষে সিডে। গৃহত থাকিল।

এহি হেতু জ্ঞাতিগণ ক্ষমি বৃদ্ধি কৰে।। এতিঞ্চে মাভক্ষৰ মাণ্স খাইবে পাৰে।। এক গৃহত্ব এক ইন্দু বন আছে। মহা পক্ষে স্বোধৰ আছে ভাৰ কাছে চ ভাষাত পেলাইয়া আমি হস্তীক মাৰিবে। । মহানদে মাংল খাই ভূপতি লভিবেঁ৷ 🗈 বৰাছ বদতি শুনিয়োক মহাপাল। এহি বুলি হস্তাপালে গৈলেক শৃগাল 🛚 মহা অৰণ্যত হক্তী আনক্ষে আছম্ম : সমস্তে শুগালে গৈয়ে। ভাত দেখিলন্ত । পুৰতে দেখিয়া সেৱে দণ্ডৱতে পৰি। প্ৰণাম কৰিলা সনে কৰ্মোৰ কৰি। বন্ন স্কৃতি নতি কৰি বুলিল। বচন। নুষো নুষো গ্ৰুবাক হুগোক প্ৰসন্ন। **ट्रिमिया जिलक कुछ दन्त्री मदाम**ि । শৃগাল ধুখক বাকা বুলিল। সম্পতি 🕫 কি কাৰণে শৃগাল জাগিলি মোৰ স্থান। ঝাণ্ট কৰি মোক এবে দেল সমিধান দ মাডকৰ হেন বাকা শুনিয়া কথুকে। প্ৰশাম কৰিৱা বাক্য বুলিলা কৌভূকে 🗈 क्तिरहाक शक्काक व्यापाय वर्षन । এক গৃহস্থৰ এক লাভে ইক্ বন। পৰম কোমল ইক্ষু স্বাদ অভি বৰ। তৃষায়ে আতৃৰ ভৈলেঁ। বাত কলেবৰ । আপুনি ভূঞিয়ো গৈয়া আমাক ভূঞাও। আমি দাস সকলৰ তৃপিতি সাধিয়ে।। আমাৰ নাহিকে সাহ বাইবে মধুবন। এছি হেডু ভবু গাৱে পশিকৌ খৰণ ॥

6লিয়াক গ্ৰহণক কৰে। নমস্তাৰ।
তুমি বিলে মন কোনে পূৰিখে আমাৰ।
তুমি সে আমাৰ পতি নমে। গ্ৰহণক।
আমি দাস সকলৰ সাধিয়োক কায়।

কেন মতে মই ভুঞাইবোকো ইক্ৰন ।
কেন মতে মই ভুঞাইবোকো ইক্ৰন ।
ক্ৰ জন্ত ডই তৃণে থাকিবি পুকাই।
মধাৰণে মোৰ কায় স্কান নবাই।

কি জানি গৃহত্তে বেটি ধন্য আমাক পাছে মই কি কৰিবো কলিয়ে। ভাহাৰ ॥ শুনিয়া শুগালে বকো বুলিলা সম্প্ৰতি। ভাহাৰ উপায় আতে শুনা মহামতি ॥

যদি বা গৃহতে পেদি আসয় ভোমাক।
আতে এক উপায় শুনিয়ো আবে তাক।
আগ কৈবো আমি তুমি চলিবা পাচত।
গৈয়া পশিবোকে আমি মহাকাননত।

তেৰে কেনে গৃহজে তেয়েকে খেলি পাইব। খেলিয়া নপায়া সিতো গৃহে চলি যাইব। হেন শুনি মাডক চলিলা মহাৰকে। শুগাল যুগক আবে লগ লৈলা সক্ষে।

কতো বেলি পাইলা গৈয়া সেহি মধুবন। হস্তীৰ নিকট আসি চাপিল মৰণ। বৰাহ বদতি শুনিহোক নৰপতি। পাছে ইকু বনে পশিলেক মহামতি।

মৰমৰি কৰি ভালি দেশু মহাবল। পৰম আনক্ষে ভূঞে শৃগাল সকল। আপুনিয়ো হৰিবে ভূঞায় বন্ধ মনে। শুনিয়া গৃহত্বে খেদি আইল ভেডিক্ষণে।

मांजि बङ्ग ।

ধৰ মাৰ বুলি সবে পৰম আভোগে। হুপুটাক খেদিনে লাগি হাই একখেলে। দেশিয়া ভিলক কুঞ্জ হান্টা ভয় ভৈলা। কিবা কৰিবোছে। বুলি ভূখিবাক লৈলা। ঝান্টে মোক শুগাল দিয়োক সমিধান। কোন কৰ্ম কৰেঁ৷ আৰুৰ ঘাইবো কোন স্থান 🛚 তেন শুনি শুগালৈ বোলত বন্ধ মনে। আমাৰ পাচত ভূমি আসিয়ো এখনে। আমি বৈক হাওঁ ভূমি পাচত চলিবা। তেবে অবিলপ্নে মহাৰণ্যত পশিবা ৷ শীলে আমসেৰ পাছে আসিয়ে। চলিয়া। কিমতে গৃহত্বে পাইৰ আমাক খেদিয়। । এহি বুলি শুগালেও দিলে পাছে লব। ভাহাৰ পাট্ড হস্ত্ৰী দিলেক লৱৰ ৰ আগ ভৈল শৃগাল পাচ্ড হস্টা ধাই। ধৰ মাৰ বুলিয়া গৃহত্বে ধেদি যাই 🛊 এতিমতে গৈয়া সংখ্যবস্থক লাভিলা। পদ্ধৰ ওপৰে পাচে শুগাল চলিল। । কুল্ল কন্তু পৰে সিচ্ছে। লৱবিয়া বাই। মহাভয়ে হস্তা ভাৰ পাছে গৈলা খাই। তুৰ্বোৰ পদ্ধত কাতি মহাবেগে পড়ি। ওলাইবে নোৱাৰে হস্টা লবচৰ কৰি। সেহি বেলা পাইলা লোকে ধৰ মাৰ কৰি। দেখিলা হস্তায়ে মহা পকে আছে পৰি। ছেন দেখি কোকে আতি মহাৰক্ষ কৰি। খুঞ্জি কাটি ছন্ত্ৰীক পেলাইলা সবে মাৰি। দলন কাতিয়া লৈয়া গৃহে চ^{ৰ্}ন গৈলা। माउन्न महिन्ना यमशूद्य वामा देवता ।

অসমীয়া সাহিত্যৰ চানেকি।

দেখিয়া শৃগাল যূথ ভৈল ৰক্ষ মন। महाहर्त कर्यो भारत कविला शहर । ভূঞ্জিয়া শুগালে আতি ভূপিতি লভিল। পৰ্ম আনক্ষে সিডে৷ বন্ত ৰহিল ৷ এহি হেডু ভযু আগে কৈলোঁ নৰেশ্বৰ । শুগালৰ বোলে হ'ড ভৈলা গজংৰ । এতেকে বি জন আভি উভদ হোরয়। अध्यव वादका ठलिवाक द्याणा नग्न । यप्ति जिट्डा जर्वबराट्य ५ लिया शांक्य । ভাভো হাজাক্সদ বুলি জানা মহাপয় 🛭 কিন্তু ভাৰ মৃত্যু পাশ চাপয় সৰুৰে। শুনিয়েক কথা বেন ভাত জনমুৰে। যিতোজন দৰিন্ত কোইয় আভিশয়। যদি সিভোজন গৃহী দৰিজ হোৱায় 🛭 ভাকে। হাক্সাম্পদ বুলি ক্ষমিবা নৃপতি। নিষ্টে এবে কহিলো বুছিবা মহমেতি। আউৰ আভাৱন্ত বিভো সম্পত্তি হোৱয়। যদি সিতো কুপণ সভাৱে প্রবর্তন । কহিলোহো এবে পৃথিবীৰ মধ্যে লাব। তাত পৰে ছাত্তাম্পদ কিবা আছে আৰ 🛚 যিতো জন সুখী ভোগী পুৰুষ হোৱোর। भवत बशुक देश्या मधादा भावत 1 क्रश्लिताका मध्यत्रय जनमी सिक्टाय । মাহিত্য একো হাস্তাম্পদ ভাভ পৰে 🗈 ষাৰ গাতে কৰা ৰোগ প্ৰবেশ হোৱা। যদি সিতো ভার্থ গুৰু নকৰে আশ্রয়। গুৰুভক্তি অভিনি শুক্ৰবা নকৰয়।

ভাকে। হাস্থাস্পদ বুলি জানা মহাশর ।

যিতো জন পৃথিবীত নৰেশৰ হয়।
দুস্ট মন্ত্ৰী সঙ্গে বলি সদা প্ৰবৰ্ধয়।
ভাষাৰ ৰাজ্যৰ একোকালে নাহি ভাল।
ভাকো হাজাম্পদ বুলি জানা মহীপাল।

উত্তম কুলত যদি হোৱার জাকাণ।
বাদি সিতে। মহামুর্থ হোৱার ভূপান ।
বাদ পাঠ আদি সংক্রমান নকবে।
কিভি মধ্যে হাজাস্পদ নাহি ভাত পৰে।

যিতে। জন পুৰুষ হোৱা ক্ৰীজিভ।
ভাষ্যাৰ বৰ্চন পালি পাৰে প্ৰভিনিত।
ভাষিবাৰা নৰেশ্বৰ ধৰিক্ৰী মধ্যত।
ভাত পৰে হাজাল্পদ নাহি ছগতত।

পূৰ্বে এক গ্ৰাক্তিত ভাষাৰ আছিল।
ভাষ্যাৰ বচনে সিতেঃ মৰিৰে চলিল।
চিত্তাত উঠিলা গৈয়া নাশিবকৈ প্ৰাৰ।
এক গোটা ছাগে ভাৰ দিলা কাঁৱে দান।

ভেক্ষয় অবস্থা স্থানিক পূক্ষৰ।
ক্ষেত্ৰ ভিনি বিক্ৰম আলিডা নূপৰৰ।
ক্ষিত্ৰ শোধন্ত কথা কৰি কৰ্মোৰ।
ভানা কৰিবৰ শক্ষা ছেদিয়োক মোৰ।

কিমতে আক্ষণ ভান পত্নিৰ বচনে।

কি কাৰণে গৈল এবে মৰিবাক মনে।

কিমতে বিপ্ৰৰ প্ৰাণ ৰাখিলস্ত ছাগে।

ইসব কথাক আবে কৈয়ে৷ মোৰ আগে।

ভয়ু মুখে কথামৃত শুনিয়া আর্থে।
কুধা ত্যা আদি একো ছঃখ নাই মনে।
কুমেধা বদতি শুনা সভাসদ চর।
বহাহ কবিরে শুনি বাজাৰ সংশহ।

পৰ্ম আনকো আতি মন মগ্ন ভৈল ৰাজাৰ প্ৰৱাহ কথা কহিবাক লৈল। । বৰাহ বদতি শুনিয়োক নৃপৰৰ। প্ৰম দ্বিজ এক আছিলেক নব ।

ধন অৰ্থ একো ঘৰ বাৰি নাহিকত।
ভিক্ষা কৰি আনি সিচেচ সদা প্ৰবৰ্তম ।
বিধাহ কৰাইকে লাগি কন্তাক নপাইল।
একজনে নিহা ঘৰকামাত চপাইল।

ভাৰ একজন পুত্ৰ ভৈল প্ৰথমত। ভাকে। একজনে নিয়া চপাইলা ঘৰত। ভাহাৰ ভনয় এক ভৈল অনস্তৰে ভাকো গ্ৰহিয়া কৰি নিলে এক গৰে।

ধনে জনে আঢ়ারন্ত ভৈল সিতে। পাছে। এক ক্ষুদ্র আলি বাহ্মিলন্ত ভাষ কাছে। সেহি আলি মধ্যে এক শত্ব পৰি আছে। নাধ্বায় গুঙ্গে বেডি গৈল ভাষ কাছে।

সেচি আলি উঠি এক বিপ্ল চলি বাই।
গৃঙ্জে মাতিকান্ত দেখি ভাৰ মুখ চাই।
আমাৰ বচন শুনিয়োক দিলবৰ
শত্ত গোট কৰি দিছে। আলিৰ অন্তৰ ।

ক্ষেত্ৰ ভাৰ বিজ্ঞা ভাৰ বুলিলা বচন । আমাৰ বচন ভানা গৃঙ পক্ষাগণ । শৱ গোট দিবে৷ মই কৰিয়া অগুৰ। মোক কিব৷ দিবি এবে কহিয়ে৷ সম্বৰ ।

হেন তুনি গৃধ পক্ষী বুলিলা বচন । আমাৰ বচন একে গুলিয়ে৷ প্ৰাক্ষণ । আমাতৰ মাত আমি কহিবো ভোমাত । গুলি বিপ্ৰো স্বৰ্গ যেন পাইলা মেলি হাত । गुअब वहन किरण वक्त महन क्षित्। হাতে ধৰি শৱ গোট পেলাইলা আপুনি। ক্তিলন্ত ক্ষোডৰ মাত পক্ষীপৰ। ইত্যে কথা অনে আগে নকৈবা অংশণ। কহা বেৰে ভেডিকণে মিলিৰে মৰণ। একো কালে ভোৰ আৰু নাহিকে ভৰণ ॥ পকৱঃ গিল্পৰা পশু পক্ষী আদি বড়। স্বাহের খারক পক্ষী কৈলা প্রাক্ষণত। সধাৰো মাঙক বৃদ্ধি কলিবি লোকত। যদি কৰু শক্ষেত্ৰতে ৰূপা হৈবি হত। এৰি মতে দৃঢ় কৰি আক্ষণত কৈল। শুনিয়া আন্সংগ বক্তে ঘৰে চলি গৈল। যত জন্ম আছে মানে ইছে। সংশাৰত। সবাৰো মাডক বুজি কচন্তু লোকড ៖ এক দিনা ভাঙ পাছে স্থধিলা আকণী। ইসৰ কথাক মোত কহিয়ে। আপুনি । প্ৰম বিচিত্ৰ ইয়েছ। কথা পাইলা কৈছ। কহিয়োক স্থামী মোড শিখিলারা বৈত। ছেন শুনি বিশ্রে বোলে শুনিরেকো প্রিয়া। ইহাৰ কাৰণ কলো শুনা মন দিয়া ১ কহিলে মাত্ৰকে মোৰ মৃত্যু হৈৰে এগা। সুমৰদ্রে ত্রাস লাগে কৈবে ইচ্চা কথা। হেন শুনি ব্ৰহ্মণী বুলিলা মহাৰাগে : আমাৰ আগত ইতেঃ কথা কৈবে লাগে। সহা ল্ৰাক্তিত বিপ্ৰ পৰম চুক্তন। ভাত পৰে সাসাৰত নাহিকে অধ্য । मर्गरमार्ग्य कांग्रा राका कवित्रा शांक्य । বেহি কৰে বিবা বোলে তাক আচৰর ৷

মকবিলে খোনে। ভাষা মন্দক পারই বোধ কৰি যোনো বাপ মার গৃহে যাই॥ এছি যাতে সর্ববদায়ে পালত বচন। শুনি বিশ্রে দৃড় কৈল কৰিবে মুখণ॥

বুলিলন্ত ভাইক পাছে কৰি মন পিৰ।

এৰাইবে নপাৰি পাছে গৈলা নদী ঠাবে।
চিতাখন নিশ্মিলস্থ অগ্নি স্থত ফালিয়া।
বোলে যদি মৰো। আতে দৰিবি তুলিয়া।

সেছি বেলা নদী পাৰ কয়া এক ছাগ।
ৰচিল আগতে আসি আছ তাৰ ভাগ।
সিপাৰৰ পৰা ভাক মাভিলন্ত ছাগী।
বোলে মোক এৰি ছাগ গৈলি কোক লাগি।

কেন শুনি চাগে মাতিলক আইন বুলি আৰ বাৰ গৈলে মই মৰিখে সমূলি । নদী পাৰ হয়। মই ঘাইবাক নপাৰো । ডেটেটাৰ বচনে মই মৰিকে নোৱাৰো ॥

ন্ত্ৰীৰ বচনে বিশ্ৰ মৰে মক্ষজাগি। বেন কোন জনে কটা যাই জিক্ষা মাগি। অভাপিয়ে যাই যদি ঘৰক গুছিয়া। তেনে তাৰ প্ৰাণ ৰক্ষা থাকিবে পৰিয়া।

প্ৰীৰ বচনে বিপ্ৰে আনে মৰিবাক। নিন্দিলা অনেক ছাগে ভংসিয়া ভাহাক॥ ভাগৰ ভংসনি শুনি বিপ্ৰে মনে গুণি। চাৰি গোট কিল ভাইক মাৰিলা আপুনি।

ছাগক ব্যেলস্থ প্ৰাণ দান দিলা আসি।

মই এবে কিবা দিবে। বুলিলস্থ ৰাসি।

কৰিলস্থ স্থাডিক ছাগৰ পাৱে পৰি।

তেডিক্সণে বিপ্ৰাৰ ছিলিলো কথাকা

ভাগৰ পাত্তক বৃত্তাই চৰণৰ থূলি।

মাথাত লৈলগু সৈহি পালেদক তুলি।
ভাগক আখাল বিপ্ৰে কৰিলা আহলাদ
প্ৰাণ দান পাইলো মই ভোমাৰ প্ৰদাদ।
এহি বৃলি স্থৃতি নহি বিশ্বৰ কৰিলা
মধানদে বিপ্ৰে গৈল ঘৰক চলিয়া
এতেকে নৃপতি। যিতো কোৱে স্থাঞ্জিত।
ভাত পৰে ভাজাম্পদ নাহি পৃথিবাও।
সিভোজন বেদভানী হোৱে আহিলাই।
সাল দল কৰ্মা বদি কৰিলা থাকায়।
ভালে হাজাম্পদ বৃলি জানা মহাৰাই।
এহি কেছু হয়ু আগো কৈলো অৰূপত।
আহি পাৰে চাজাম্পদ নাহি জগতত।

গ্ৰহাম দাস।

প্ৰীড্যৰ ব্যবাস।

এহি মতে সাতা পটেখনা কালে ছিলামন গুণ শানি
ভূমি কেন স্থামা পালে কত তপসাই
ভূমী বিধি মোৰ কপালত লেগি আছে ভূখে শোক মত,
সবাকো সভিলো ভোমাৰ চৰণ পাই।

গৈলানি ৰাৱণে নিলা হণি অংশাকত থৈলা বন্ধীকৰি, ৰুকা দিলা চাৰি পালে ৰাজনানীগণ

ভিত্তে পালে। প্রভু যাত জুংখ সিংখা মোৰ মনে ভৈল। তথ, ভুমু কথ গৈয়ে। কজিলপ্ত জনুমান ।

মিথিলা নগৰে বিয়া কৰি আনিলা আমাক ৰজ কৰি, তথ সজে তথ ভুঞ্জিলোঁ বহু মন্দিৰে।

এৰা প্ৰাক্ত নাক কি কাৰণে নিৰ্মান দিল। যে যো ৰখনে, কাৰ সজে থাকে। ছোৰ অৰণ্য ভিতৰে।

হা বাপু লক্ষণ শুনিয়োক মেৰ প্ৰতি নকৰিবা লোক, অবোধনক বোৱা মই অভাগাক এৰি।

পূৰ্ণে জন্ম বিধি লিখে বাৰ কিমতে এৰাইবে পাৰে ডাক, বিজেন ভৈলোহো স্থামী সহ আজি ধৰি ৷

প্ৰান্ত পাদে মোৰ নমকাৰ কৰে। বোৰ কৰি ছুই কৰ, মোৰ কৰ্মা দোৰ ভান কোন দোৰ নাই।

মোৰ অৰ্থে চিন্তা এৰিয়োক সুখে ৰাজ্য পালন কৰন্তোক.

অভাগিনাৰ যি হৌক ইয়াতে বিলাই ।

দিনে ৰাত্ৰি এছি বাঞ্চে মই মোৰ বাঞ্চা প্ৰাকৃত কৰা গই, জন্ম জন্ম গৌৰ ৰাম তেন সামী মোৰ।

অনুগ অপান্তি নকৰেক সুখে ৰাজ্য পালি থাক**ল্ডোন**, বাপু ভূমি লীছে যোৱা অলেধ্যা নগৰ।

ভূমিতা নদান শুনি কোন কান্দি কান্দি নম কৰি।

ই। সাম আই পটেম্বা কেন মতে তোক হাওঁ এৰি, কিন্তে পাকিবা বন মাঝে একেম্বী।

ত্যু স্বামী শ্ৰীৰামক গৈয়া প্ৰানেখ কৰিবে কি বুলিয়া, কৌশলা মাতৃক কিৰূপে কটো বুজাই।

শান্ত্ৰাপু জাক ভৰতক অংথাধা। নগৰে আছে যাড়, কোন সভে কৈৰ্মে ভোমাৰ ছেন বিলাট ॥

এতি বুলি বাৰ জ্বীলক্ষণে সাহাৰ চু:খক শ্বৰি মনে, কান্দিৰে লাগিলা জানকাৰ পাৱে পৰি

বাহে লিংক আদি নানা মত যুবে বহা কলু অসংখ্যাত, এৰি যাওঁ মই কোন নো ভৰস। কৰি ।

স্বস্থারত জানা নারীগণ সাহিকালে ভয়াতুর মন, সিম্পানা উঠিলে শ্রীর গোড়ে চকিত।

জোমাকেশে মই কেন মতে এবি যাইবো ঘোৰ অৰণাত, ভয়ন্তৰ কল্প দেখি হৈবা অভি ভাত ।

কোন ভানি লোকে গাঁড়া সভী সক্ষণক বোলে পুনঃ মাডি, খোক লাগি নকৰিব৷ বিষাদিত মন।

রি ছৌক সি ভৌক গণ্ডি মোৰ তুমি বোরা অহোধ্যা নগৰ, কিমতে গণ্ডাবা মোৰ বিধিৰ লিখন ঃ

পূর্ব জন্মে আচবিলোঁ পাপ সি কাৰণে ভূঞো কেন তাপ, প্রান্থ সঞ্জে বাপু ভূগে বাজা ভোগ কবিও।

নকাল্যা নকাল্য দেও' হাক ভানা ভানা ভানা বীৰ মোৰ বাক,
 কাল্যি নমাৰিবা শ্ৰীৰে শ্ৰুগৰ ঘাও'।

কমল লোচন মোৰ সামা তাৰ সেৱা ভোৰ ভৈলোঁ আমি, মই ভঃখ ভুক্তো অংগাধা। যোৱা লক্ষণ।

প্ৰাণৰ দেৱৰ ভূমিয়োক বিলম্ম নকৰি চলিয়োক, মোৰ বধ লাগে নকৰা ভূমি ক্ৰমন 🛊

মট অনাচাৰী দুষ্টমণ্ডি এতেকে ভাজিলা প্ৰাণ পতি, প্ৰাচ্*ত্*খে ৰৌক আমাৰ হৌক মৰণ।

এতেকৈ সে কাপু চলিয়োক নগৈলে থকিবে প্ৰস্থু মোক, নয় বলি বৰ মোক কৰাছা লক্ষণ ৷

সীভাও অনেক কালিলন্ত শ্ৰাৰত হব নাধিকল্ড, ভিডি পেলাইকন্ত সৰ্থানি অলক্ষাৰ।

কক্ষণে চেত্ৰৰ পাইল পাছে সেপে সাঁডা আগে পৰি আছে, চৰণে পৰিয়া নমস্বাৰ কবিলক।

নোলে আই ভূমি ঐতে থাক সই চলি যাও অযোধাকি, এহি বুলি পুনঃ লক্ষণেও কান্দিলস্ক #

পাছে জানকীক বন বছের নমাই গৈলেক গলাভাছে, প্রত্যে প্রণামিলা চ্বণত পবি।

বোলে আই এৰি যাওঁ চোক নেদিবাহা কিছু দোষ মোক, নোলায় বচন মাতে গদ গদ কৰি॥

জানকীয়ে। লক্ষণৰ সলে পৰি কান্দে আতি শোক জালে, বিম্ভিত্তি চয়। ভূমিত পৰিলা ধলি।

পাছে জানকীক চাতে এবি কান্দণে চলিল ৰথে চৰি, সুমৰি সুমৰি শোকানলে বায় থলি ঃ

ন্তই চাৰি পদ চলি বয়ে পুন: জানকীক কিৰি চায়, দনে যনে শোকে মৃচিছত হয়া পৰস্ত •

অনন্তৰে শীডা পটেখনী চেডন লভিয়া চান্ত কিৰি, ু ভৈড বীৰ লক্ষণক মাহি দেখিলস্ত ৪ পাছে অংযাধাৰ ভিচি চাই দেখন্ত লক্ষণ চলি যাই, ইং কৈক যোৱে৷ বুলি চেঞাইবাৰু লৈলা।

মই অভাগিনা ভ্ৰাচাৰা কৈ ছনো পেলাই বোৱা এৰি, ভানিলো এবেসে আমাৰ মৰণ ছৈলা ៖

মাতিকে বন্ধ থাক্ত ভাই সভাৰ সংস্থা ননন্দ আট, কোনে প্ৰতিপাল কৰিবে ইডে। বনত।

ফানিলো মোক কালে পাইলা সিংহড় গক্ষণে এবি গৈলা, পৰি বৈলোঁ পশুৰ সক্ষণ্ড ঘোৰ অৰণাড ।

লক্ষণেও ফিৰি ফিৰি চান্ত ক্ষন্ত সভিতে চলি যান্ত, কৰে লোকাকুল ৰথ মাধ্যে কাল্ফে পৰি।

কাণে ভূমন্তও প্রোরাধন্ত ততে লোক কাল্ল নোহে শাস্ত্র, বংগ চলি বাস্তু কাবোধানি দিশ ধনি ৩

এতি মতে চলে গাৰে থাৰে কানকাক এৰি গক্ষাতাৰে, ভৈলা কানকীৰ নয়নৰ অপোচৰ ৷

লক্ষণক নেদেখিয়া সাঙ৷ অধিকে ছলিল শোক চিন্তা, পুণিনীত পৰি কাম্মে কয়া শোকাতুৰ ৷

শুনিহোক সৰে সভাসদ ইটো ক্ষম্ম প্ৰথপদ, গাহাক শুনিলে কৃষ্ণত বাঢ়ে ভকতি।

মোৰ সম নাহি মৃতমণ্ডি তগাপিৰে। কৈলে সাহ আদি, ভোট পক্ষা হয়। ধৰেঁ। ৰাজজ্প গভিত্ত

ক্তন জানি মোক ক্ষমিয়োক বঢ়াটুটা দোহ এবিযোক, ধৰিছোক কান্তে গোবিন্দৰ গুণ নাম।

ভূগে এক মনে মুজাধাম এবিয়েক সংগ জানকাম. নিৰুদ্ধে নৰে ডাকি বোলা বাম বাম।

কৈমিনি বছতি শুনিয়োক মন কৰি।
ভাত পাছে বি কৰিলা সাতা পটেবৰী।
চক্ৰ অন্তৰ বদি হৈলেক লক্ষ্প।
কান্দিৰে লাগিলা সাতা লোক কৰি মন ॥

চা বাপু লক্ষণ সুমি কৈক গৈলা এৰি।
জ্বাণী পুথিনী মই ঐত বৈলো পৰি।
মোৰ সম পাপমতি সংসাৰত নাই।
নাৰী কুলে জন্ম ধৰি এতেক বিলাই।
সাকিকে ক্ষু বাছৰ প্ৰেক্তন।

वाहित्क वक् वाक्य त्याव शविकन। व्यक्ति क्रिय त्याव शको देवस पृथ्यत । क्रिनिय क्रिक्त श्रम्य क्रिया वस्त्रात्त । क्रिनिय क्रिक्त स्वयं विकास ।

এৰি সময়ত হল্তে পাইলোঁ হলাৰল।

ভূঞি বিনালিলোঁ ৰয় ইদেহ তুৰ্বল ।

এছি বুলি কান্দে সাতা দীৰ্ঘ বাত ছাবি।

বন্ধ অলভাৰ সংধ পেলাইলা আজুৰি।

ৰৌদ্ৰ ভাগে যামিকেক পৰীৰ জুন্দৰ।
চন্দ্ৰ সম খুৰ মান হৈলন্ত সীভাৰ।
কোচ বেলা কৰণাৰ গণ্ড পৰ্কীগণ।
সাভাৰ ক্ৰমন শুনি আসিল সি স্থান।

কৃণ জল নাছি ভক্তে বত পক্ষাগণ।
মূধলে এবিয়া আসিলেক কংসগণ।
মনুহৰ পেষণ এবি বৈলা প্ৰবৰ।
সংগও আসিলা সীডা দেবীৰ গোচৰ।

ৰাল্লক-সগণে সীভা দেবাৰ ওচৰে। বৌদ্ৰ ভাপ ঢাকিলগু ক্ষণ্ডি দয়াভৰে। সেহিৰেলা মলত পত্ৰন বহিলগু। শুৰ গুৰু শ্বমে শ্ৰমৰে ক্ষণাৰস্থ।

সাধাত আনিয়া কল সিকিলা সাভাবে। কুহুম্বৰে প্ৰবাধে কে।কিলে ময়াভবে। নিজৰার ধ্বনি সবে কৰম্ভ বিভাগ। হবি হবি আই ভোক দিলা কিয় ভাগ। কিয় নিধি এড ডাৰ কপালে কেপিলা। গোৰ অৰণাত আনি ভোমাক এবিলা। এহি বুলি কান্দিলন্ত পশু পক্ষীপথ। ডাত পাছে যি কবিলা শুনা দিয়া মন। বসিলেক সাতা পাছে তুপৰ ওপৰে।

বসিলেক সাভা পাছে তৃণৰ ওপৰে। শোকৰ বেগত যেন কালিকালি পৰে। খুলায় ধুসৰ অভি পৰীৰ বিবৰ্ণ। নিশ্মি চন্দ্ৰক মেখে ডাকিলেক গেন।

সূৰ্য। ৰশ্মি লাগি বেন কুমুদ মজিন। দিৰূপ বনৰ মাৰে জানকী নদন । লাভে লাভে উঠি পাঙে দীতা পটেখৰী। টাটা প্ৰাণ প্ৰতু বুলি কালো ডাক চাৰি ।

বনে বনে প্রথম ক্ষমক নন্দিনী আই।

কংক্ষি কান্দি জিবামৰ গুণক বর্ণাই ।

সোধাৰ পুতলি বেন প্রবিষ কংগ্রি।

ধনে বনে ফুবে আজি সেহি সীতা শাস্তা ।

ৰঘূনাথ দাস।

কথা ৰাম্যেণ্ড

নাৰদে ককন্ত, ওদনপুৰে পাত মন্ত্ৰীগণে ভৰতক ৰাজা ভইতে বুলিল, ভৰ্টেড বোলস্থ জেষ্ঠ ভাই গুৰু থাকিতে কেনে ৰাজা তুইলো। কিন্তু জীৰামৰ চৰণ . দেখিতে বলে চলিবো, এখন সৈক্ত জড়াত ৷ কেন শুনি পাত্র মন্ত্রগৈণে, মহাৰ্ক্তম্ন ছই সেনা জড়াইলা। বশিষ্ঠে বোলন্ত, পিড় সভা পালি জীৰাম বনে গৈল, দৈব বিষোমে ৰাজ্য ভোগে নাহি পাটে, এবে ব্যক্তা ভয়া ৰাজগণ্ট কাৰিব। ভৰ্তে সক্রোধে বোলন্ত, হে গুরু উচিত বুলিলা, খাকা ক্ষার্যা চিন্তিলে, গুরু স্বে বাধাকেসে কৰে, ভূমি কেনে অকান্য প্ৰবন্তৱা; সিংহ পাকিতে কি কুজ মুগে মুগপতি কোৱে? ৰাজোচিত গুণ সৰ ৰামত থিক, কেন বামক বঞ্জি ৰাজা হৈবো, তব মোৰ জীৱনৰ ধিকাৰ। ভৰতৰ বাণী ভূমি বশিষ্ঠে বোলন্ত, ছে বাশ কট ছাৰহ, কিন্তু ভোমাৰ 6 ভ পৰীক্ষিলো, মন্ত ব্যুক্তা কাভ ভৈলা, আমি ভোষাৰ চিত্ত শুদ্ধ ফানি, ডখাপি এ বোল বুলি লোককো জনটেলোঁ। ভাৰত শক্তম ৰথে চড়ি লৰিলা। কৌশলা ভূমিক্ৰাদি ৰাজমান্তগণে চলিলা। কৈকৈই আপোনাক গৰিহা কৰি শোকে লাজে অধোমুখে লড়িল। বলিষ্ঠ প্ৰমুক্তে কুল গুক সংবা চলিল, জীৰামক আনিবাক। একাণ, কলিছ, বৈশ্য, কায়ক কেখক, গণক মই, ভাই, সুত্যাগ্য, বন্দি, মাণিড, সুভাৰ, ডেলী, মালা, কমাৰ, কুমাৰ, ৰজক; চমাৰ, সোণাৰা, হাৰী, হাল্ডা, আৰো অন্ত কাতি। পতিত্ৰতা নাৰীগ্ৰণ সামীক বুলিল, ৰামক নানি কদাচিতে। গুড়ে নাগেবা। ভাৰা সবো আনিবো বুলি চলিলা। নৰ নাৰী হয় হন্তী ৰগে যেদেনা কম্পাই গলাভাৰ পাইলা। তথা ভৰতে পিতৃক পিণ্ডিলা। তদন্তৰে গুহৰাজে ভৰত আসিবাৰ শুনি, ভৰতৰ চিত্ত সুবুজি, ভৰতক যুক্তিতে সাল ভৈল, অশেষ গভিত্ৰ। কোটি সংখ্যাৰ গোপা কৰি, সোনাসমে ক্ষয় কছ ৰাম ঘূৰি, যুক্ত সমূধ ভৈল। ভৰতৰ সেন। সবো, হাহা ৰাম কোকাৰি পিত ভৈল। গুহৰাজে বুজিল, যামক নিতে ভৰত আলিল। ভৰতৰ বুলিতে চলিল। ভৰতত ভূমত জনাইল। ভংতৰ আলেশে ভূমত ভেণ্টাইল। . গুছক দেখি ভৰতে গলে বান্ধি কান্দি পুচিলা। হে গুছৰায়া। বান্ধৱ

গাঠাক্ত, ভৰ্মাজ আত্ম কথা হৰে কচ প্ৰবাচে গোলস্থ, যেৰে অসুমতি পাৰে। তেখে যামত তেওঁছোৰ, কিন্তু তেয়েৰ চিন্তু নাছি বুছো। ভৰতে বোলন্ত, কেনে অধশ্য বোলা, ৰামৰ চংগত পৰি কাকৃতি কৰি বুলিল, অংকামাকি আঁনি, বামৰ প্রতিনিধি রয়া বনে বঞ্চিবে।। অলুসা যেবে করে। তেবে জক্ষরণ পাৰে। প্ৰবাৰে ৪২৪৯ প্ৰসংলি, সংগ সৈত্তক তক ভোড়া দিলা প্ৰভাৱে গুড়বালে ভ্ৰত্ত ৰামৰ ব্জিবাৰ ইশুদি বুক ভলত ভুন লখা। দেখাইলা। তথা ম্পাসুত কৰিল।। তুণ লয়া। দেখি ৰামৰ তুখ আৰি, ভৰত শক্তমৰে, ভিয়ে " মৃতি হানি, ৬ণ, বাগৰি কান্দিলা। মহাদৈই গণো কান্দিলা। কৌশলা। ভৰতৰ গুৰে ধৰি নিজলে, কি মনদ ৰাভ কুনিলি লীছে কল। ভাৰতে ৰামৰ স্থা শাখ্যা লেখাট মারক, ২ত চ কান্দিল।। পুরে মারে চুলি দুট ভাইক পার কবিল। পঞ শত নারে নিসালগণে প্রভা পাষ কবিল। একো নারত তিল 6 লিল কর্ত্তী ধৰে। কতে; নৌক্তি কৃষি শত লোক পাৰ হোৱে। তমনস্তৰে, গুহৰজোৰ উপদেশে ভৰ্তে সমৈত্যে ধনে পশিল।। কছে। দূৰ ভূগ্য ভৰি প্ৰয়াগ পাই, মাতৃগ্ৰ সুয়ে ভৰ্তে শিহুক পুলি বাম *লক্ষণ* সিভাৰ কুশল পাৰ্থিল৷ পাছে ভৰণাকৰ আহোম পাইলা সবলি গাৰি ভৰ্মজেক নমিলা। গাৰি মাত কৰি গোলস্থ, সলৈক্ত ৰামক মাৰি, অকণ্টক। ৰাজা কৰিছে চাৱ। ভৰতে বোলন্ত, হাহা বিধিৰ এমত বিৰয়ন, ভোমাৰো মুখে হেন বাকা বজাইল। বলি খামক প্ৰতি মোছোৰ অভিত হোৱে, তেবে এক নধে পাতে সংহৰ দোৰে কেন কুখাতি লভিটো, এবে বামক আনিছে সলৈকে যাইখে। কবি বোলনু, ভোষাৰ খেন স্কৰিড ভাক কানি, ভগাগি পৰিহাস বুল যশ বিস্থাৰিলে।। হে বাপ মাজি সংস্থে এখা বহ। ভাষ্টে গোলান্ত, এবমস্থ, মিশ্মল বামকপা শুনি এখা বহুবো। পাছে ভর্মজাজে বিশ্বকশ্মকে আনেশি, নাক বি বোগা সেরূপ গৃহ সভাইল। বিষ্ণু গুকুৰ খহিমা কি কহিব, হাটি, বাভি, হাড, ৰাট, খণলিবৰ, ৰাজওঁৱাৰি, শাৰ্থা শাৰী হস্ত্ৰী হোৱা শালা, ভোৰণ চিবল থকে পঙাকা অলমুত। দীদিকা ব্যাপি উভাবে শোভিড। মধুমত মধুকৰ কোকিলাদিৰ নাদে নাদিড। সৰ্বত্ত বোভুকিক মহখেষি ভ্ৰমাজৰ আমেশে। ইক্ষে অপাৰাগণ পাজিকা, ভ্ৰডৰ আগে নুভ্য গীত কৰিলা। কুৰেৰে নাম দ্ৰব্য যোগাইলা, আৰো অসংখ্য ফুদ্ৰবীখণ ু - পাঞ্চিলা : "চন্ত্ৰীক ছন্ত্ৰিনী, অনক অন্মিনা, সমূতক সন্ধতা, গুণক গুণী, পক্ষীক পাক্ষমী দূলা। বাক যি উচিত ভক্ষ ভোজা লেজ পোটা, চতুৰ্বিধ অনু দিল।। শ্লানা বাহ্মিকী শ্ৰীৰাম সেৱক একাও ভিতৰে কোন চুম্মতি থিক। দেখু অৰণ্যতে শুৰ্গ জুৰ লভিল, দেৱ নাৰী সমে বিহাৰ কৰিল, যাক তুপ যুগ যুগ্ত কৰিও নাৰি দেখিতে পাতে, আন সামশুৰ কি কহিব। প্ৰকাসৰে দিবা ভোগ ভুঞ্চি হৰিংখ ৰহিলা। ভৰতৰ চিড় কিঞিতে। ভাত নৰ্মিল। ৰামৰ বিধেতে ভাপিত হয় নিয়া নপটলা, প্রাতে ভরতে মতেগণ সমে ক্ষিক নমিলা। ঋষিং আদিলে মারগণক চিনাইলা। সুধি বোলস্থ ঈশবৰ ইছে। জানি, তোমাৰ মারক মুডুবিবা। ভৰতে খানিৰ প্ৰধ্বা লিৰে ধৰি ভান উপদেশে নসৈপ্তে যমুনা পাৰ ভৈলা , ভৰতে বোলন্ত হে শক্ৰম্বন এছি চিত্ৰকৃট বলৈ ৰাম লক্ষণ সাচা আছে এক লান ধ্যেক সাঁড। লক্ষ্মণ সমে জ্বিম আনক্ষে আছপ্ত। স্থান্তৰ কথা ডংগ হয়ে , " জীৰামে বোলন্ত হৈ পিয়ে, এছি নিমিত্ৰ ধন দেখি, অবেণধাৰ সুধ পাছৰিলে, ৰ (मध् सुशक कुछम वासिष्ठ वात् वहरू 6 स डेन्साम कर्य, भवी सहव भूत भूत वृत्त ডাকিছে। হাল আমাৰ মাভা কৌশলা বেনো এমতে ডাকিছে। পথ বিভাগৰী সৰে স্বামা সমে, খালে গালে এখ, ফুৰিছে, এমত নানা বংস আছেও। লিনেক শ্বীৰামে সাত্ৰৰ কথালে মানস শিলা পিসি ভিলক পিকাইল। খ্ৰীৰামক দেবা वालिक्ट्यु किया । वाजित । यो जा (अत्ययु लक्क्स्य द्विश वामिन, विद्यु मार्क्युन)-কৰা। জীবামে গোলাল্য ভাজেৰ অৱশেষ গোষ নাছি, কিন্তু শুৰত প্ৰথৰ এছি ক্ষপ্ৰাৰ। এক দিনা শুকাৰৰ শন্ত প্ৰান্ত কেই নিজা কৰিবা। ধ্ৰেছি সময়ে এক কাক বৃক্ষ শাখা মুখ্যে, সাঁডাৰ উদাস শ্ৰীৰ দেখি ভোল হয়া, চাম্প দিয়া সাভাৰ স্থানে নধে ক্ষত কৰিল। কোমল শৰাৰৰ ক্ষিৰ ৰজাইল। ঘার বিধে দেবী কান্দিল। পুনু আসি পঢ়াবদ্যে স্তুনমধো পৰিল। ই ছাতে খেবদ্যে পি ছাতে প্ৰস্তু। ধেদিতে নাপাৰি বিমোহিত হয় কান্দক্তে শীৰামৰ গাৱে লোভক পৰিল। জাগি থামে সাঁভাৰ বিপত্তি কেখিল। ৰামক নগনি কাকে পুৰু স্থানত চাম্প দিল। কোৰে জিবানে মন্ত্ৰ পঢ়ি ট্ৰসিক বাণ হানিল। অগ্নি চুট খেদি গৈল দেখি কাৰে ভয়ে উৰাৰ কৰিল, ইন্দুৰ নদ্দন কাকে ইন্দুত প্ৰথ প্লিল। দেৱগণে ৰকা কৰিছে নাপাৰিলা। কাকে ৰকা নপাই ৰাম্ভ শ্ৰণে পশিল। কুপাময় ৰামে এক চকু কান কৰিল। কাকে জ্বীয়াম সীডাক প্ৰশাস কৰি দৈলে গৈল। সেহি দিন হত্তে কাকৰ এক চকু কান ভৈল। জীবালে অমৃত হাতে মাৰ্ছিছ, সীতাৰ গাৱৰ ভূগ হৰ কৰিল। ভদনভূবে কৰতে ৰাম চন্দ্ৰৰ আঞান কোল পাই হাহা বাম বুলি কোলাছল লক্ষ কৰিল ৷ খ্ৰীৰামে গোলস্ত হৈ বাপ -দেশু কোনবা ৰাজ। মৃগ মাৰিতে আনে শীছে কানি আন। লকাণে শালভূকে টড়ি চাহিল। প্ৰলয়ৰ সাগৰ সম চতুৰক সেনাক দেখি ৰামত কহিল। ছে

প্রভু চতুৰৰ দেনা ব্যাপি আংখ, অসুমানে ভানো ভবতেৰে আসিছে। ভোমাক মাৰি অকণ্টক। ভূমি কৰিব,কাডভাই ভৰভক থাৰে। লাভ্যা কৰা। জ্বীৰামে—হে বাপ লখাই, কেনে হেন বোলা, ভোৱে সম ভৰতো মোৰ প্ৰাণ সম, কলচিতো মুন্দ টুড় নাহি। কিন্তু মোক নিয়া অযোগাড় ৰাজা কৰিব, আপুনি বনবাস কৰিব। যোহোৱে শে নিবাক প্ৰকা সাবে। আলে। বি বান্ধবৰ ডোচ কৰে, সি এবকৈ প্রে। শুনি লক্ষ্যণে লাজ পাই মন্ত মন্ত মাম বুলি বহিলা। ভ্ৰত শ্রুপুন, প্রথন্ত, গুছ, চাৰিয়ো, তুপসা সরস্ত বার্ডা পুচি পুচি, মন্দাকিনী জীৰে শ্বুম দেখিল। ধাৰে ধাৰে বাই বামৰ আশ্ৰম পাইলা। পত্ৰ গৃহৰ মাজে ৰামক ছেখিল। দুট পালে লক্ষ্য ভাষকাক দেখিলা। কাল প্ৰাণ ৰাম বুলি প্ৰম গৌৰৰে, চুই ভাই পাৱত পৰিলা ভন্নস্তুৰে সৰে প্ৰজা ৰাম ৰাম বুলি প্ৰণামিলা প্রেমভারে ভবতক অলিভি ধবিল। লক্ষণ কানকীৰো পোকে আকৃন ভৈল।, গ্ৰহাম বাকে: শ্ৰীৰামে বোলন্ত, বৃদ্ধ মাত্ৰ বাপক ছাড়ি আমিলা, মোক বৰ কলপ্তোৰ দিলা, শীলে সবাৰে কুশল কছ, ভই সুখৰাত তই সমেদি উপায় কি জানিলা, ুদর বিজয় বাকা কিবা নচাবিলা। কয় কস্তাক বল পত্তিক কি পালিছা, ৰাঞ্চ বেশ क्षांड़ि (कर्म क्रोडाधार) टेप्रला । यायव नाका श्रीम अवट्ड कांग्स कांग्स (राजसु, হে প্ৰভু মই পাণীত কি পুচা, কৈকৈই ৰাক্ষ্যীৰ গৰ্ভে জন্মিলো, এতেকে মেশিবাকো মাযোগা হৈছলো, বৈতে শালানৰ পোড়ো কাল, ভোষা ভিনিৰ পোকে ছয় দিন অন্তৰে মধানিশা ৰাজ্য প্ৰাণ ছাড়িলা। প্ৰভাৱে বলিতে জানি ৰাজ্যক নাৰায়ণ ভৈত্তত গৈয়া, দৃত পঠাই ৰাজ আৰুৱা বোলাই শীছে শক্ৰম সংম । মাক অনাইল। আমি দুয়ো পিতৃৎ নিৰ্যান দেখি বিকল ভৈলে।, বশিষ্ঠৰ বাকে। কুন্ম কুয়া পিতৃৰ সংস্থাৰ ক্ৰিয়া কৰি ভোষাক নিছে আসিছে। স্বাপুনি ভোমাৰ ইই বনে ৰঞিবো, ভূমি অধোণাত ৰাজা ইয়ে৷ মাতে কুজাৰ বোলে জোমাক নিধ্যান দিল, এখন ভোমাক নিভে। আসিছে। বলি মই দাসে ভোমাত ৰুপট কৰে। তেতে, সৰে পাপত পচিবে।। ইতি জিৰামায়ণ কথায়াং সপ্ৰমোধ্যায়ঃ। সন্তাসন নিৰ্ভাৱে হৰি কোল হৰি।

নাৰ্থে কচন্ত, জীৰামে পিতৃৰ মৃত্যু শুনি পোকে তাপিত কৈন, কমন নেত্ৰৰ নাৰ কৰিতে লাগিল। বিকাশ ক্ষা চলি পৰিল। আতি পাই বিলাপ কৰিল। • বৰি হবি মই পাপা বাঞাৰ বন্ধ জাগি জৈলো। মই ৰাজ্য পুত্ৰ বৈলাৰ, বাডো কান্ধে বহি পিতৃক দহিতে নপাইলো। সাৰ্থক ভৰত শক্ৰমৰ মাত্ৰ জন্ম। এহি প্ৰকাৰে মীতা লক্ষণো বিস্তৰ কান্ধিল। সংক্ষেপ কথাত কত কহব ৯ ভৰতে

বোলন্ত, হে ৰাম6ন্দ্ৰ লালা ভাপ ছাৰিয়ে। সৰে ৰমুকুলৰ ভূমি আছিল। ভূমি আকুল ভৈলে স্বাৰে ভাপ থিলে। ভাপ ভাৰি পিতৃৰ ফলাঞ্জলি কৰা। ভচনতুৰে লক্ষণ, সীডা, ৰাম, ডিনিহৰে গকাড বুৰ দিয়া অঞ্চলি দিলা। ইকুদি পত্ৰ ফল পন্স খ্ৰীফল এক স্থান কৰি ছাজ্বী জলত। দক্ষিণ মুখে কুশ পাৰি বনৰ ,বিভিড পিত দিলা। পৃথিবাৰ ভোগে চিত্ত নাহি পৃথিল, এবে বতা ফল জলে ভালি ভোৱা। এতি বুলি ভান্দি কান্দি ডিনিয়ে। ডিঙাবাদে আশ্রম পাইলা। প্ৰজাক ৰাখে যুগো চতে অখ্যাসিলা। কৌললাগি ৰাজমহীটা সৰক, বুণাঠে পাছত আনি, মন্দাকিনা ভাৰ পাইলা। কৌশলা বোলস্ত, তে ভূমিরে। বাগ্য এছি স্লানিবাৰ ঘাট। কুশ পাৰ উপৰে এখানে ৰামে, নানা কলে পুষ্পে পিঞ দিলা। ক্ষর পণে তিনিহল্ডো সানিয়া আশ্রামে গৈল। পাতে মহারৈটগণে ঞান্দি কান্দি উন্নাম লক্ষ্য সীভাক গেখিলা, শোকে ভিনি মিনি দেখি, নাম, লক্ষ্যণ, সাভাৰ গলে ধৰি কান্দিলা। ধান লক্ষণ সাভাবো ৰাজাক ক্ৰমৰি বাৰ্মাৰে কান্দিক।। বশিষ্ঠে যুক্তি বাকে। প্রধাষিক।। বাষৰ মুখ দেখি সবাৰে চিত শাস্ত জৈল। ৰামক বেডি পাত্ৰ মন্ত্ৰা পুৰোচিত বদিল। সেহি সময়ে ভৰতে ৰামক মসকাৰ কৰি কৰ্মোৰে বোলভা। ৫০ প্ৰাচু ৰাম! আমাৰ অংগাচৰে কুঞাৰ উপদেশে ভোগক বৰে ডাকিল। লোকে ভোমাৰ পিছু প্ৰাণ ছাবিল। সভা কৰে। ধণ্ম পথ চাই। মাতৃ ৰে চু কাটি খণ্ড খণ্ড নাহি কৰিলোঁ। যাৰ কৈটকট मात देववारक, त्मिक तमाव कादन थिक थिक। देवरक काक मुशालव कावन। কামাৰো সেৱি নয়। মই অধ্য, হে প্ৰাভূ চৰণৰ পাস ভৈলো। ভূড়া ভেন মানি, সবে দোষ মৰণি বোষ ভাৰিয়ো, বাকলি ভাৰিয়ো ৰাজজলকাৰ পিলি সলৈয়ে মাই অবোধ্যাত ৰাজা হৈছে। , পিতৃয়ো ভ্ৰমন্ত বুলি গৈল। মোৰ ৰাকো ভৰ্তে বন খাটিব, ৰাম পাটে ৰাজা হৈব , এবে ভোমাৰ প্ৰতিনিধি 🕏 নিৰ্বাস কৰে।, ভূমি বেশে চল । ৰামে বোলস্ত । তে ভৰত ! ভূমিয়ো মিছা বোল বুলি ভাণ্ডিতে চাহা। ভোহোৰ ভক্তিত ভূফ ভৈলে।, যাতো অসভা বুলিয়ো নিৰাক চাৰা। কিন্তু ভূমি আমাৰ সাগত ডাৰি অবোধ্যাত ৰাঞ্চা কয়। ৰাজ-ভোগক আলে ধনি পিতৃ ৰাকা ভাৰিবে। তেবে জীৱন ধিক ধিক। মান্ধান্তা, সগৰ, পুণু, পুশ্ববা এসৰ মহা মহা ৰাজা আছিল, নামা বিক্ৰম শক্তি আছিল, ভাসাম্বাক কালে নাশিল, যশ পুনু লাভিও কৰে। হেন নম্মৰ দেহৰ ভোগৰ . অৰ্থে কোন পুৰুষে পিড় গুৰু বাক্য ছাৰিব 🕆 গুনি ভৰতে পুশু ৰামৰ প্লাৱে ধৰি 'নোলস্তৰ হে প্ৰস্থ কাপৰে জাৰিল ভূমি বনে পাকিবা, তেবে আমাৰ প্ৰাণ কেনে

ুপাকিব। এবে মোকে ভোমাৰ সক্তে ৰাখা। সেহি সময়ে বশিষ্ঠ পাত্ৰ মন্ত্ৰী সংবা, ৰামক ৰাজা ভটাতে বুলিল, প্ৰভা সংবা বুলিল, মাতৃগংগা বুলিল, ভণা<mark>সি ৰামৰ .</mark> চিষ্ত নটজিল। কোটি নদীৰ জলে সাগৰক কোনে নিবাৰ পাৰে। কৌশল্যা বোলস্তা, হে বাপ মোৰ বাকা কেনে নাচি ভন। ৰঘুবংশী হয়া মাতৃ বধিতে চাহ। গলাকলু এৰি কুপৰ পানী খাইছে চাল। প্ৰকা সবো বুলিল, হে প্ৰাভু! ण्याक जनाथ नकदिएस, ज्याक्षांत वाका रुखा। ৰামে বোলন্ত, ভোৰা সৰে কেনে নিপ্ৰাৰ কৰি বোল। তল বুদবুদ সম অধিৰ শৰীৰ ভাৰ প্ৰিভি সাধি, পিতৃ বাকা ভাবিৰো। প্ৰিয়ালত আদি ৰাজাৰ কথা শুনি আছিল, সবাকো কালে স[া]হাৰিল। যি শ্ৰাৰ কৃমি, বিষ্ঠা, ভলা তৈব, ছেন শ্ৰাৰ্ড মোল কৰি কোন চুণ্ছৰে পিতৃৰ বাক্য ছাৰিব? এখন আগ্ৰহ ভাৰি অধ্যেষ্ঠ অযোধা নগৰত বিশিৰো। (बारब, यमि আহাৰ ৰাজাত কাম নাতি, যদি পূৰ্বৰে ভাতু পশ্চিমে উদয় উদিত ভোৱে, জলনিধি শুকাই যদি, চৰু মঠীত মন্দ্ৰ বলি উভৰি পৰে, তথাপি ৰামে পিতৃবকো ছাৰি অধোধাতে ৰাজ। পুটটৰ। আমাৰ ৰাজ্য পালি তুমি ৰাজ্য হ'ই প্ৰভাগৰ পালিবা, মাতৃগণ্কো মাখাসিয়া লৈয়া বাকা, কৈকৈই মারকো মন্দ পুরুলিয়া, নিজ ধর্মা ৰাখি বৈক্ষরৰ প্রিতি সাধিবা। বনতে মোৰ বৈকৃষ্ঠ হুখ, মোক লাগি কেছো আৰ লোক নকৰিবা , মোচৰ খপত, এখা কেচো নৰছিবা, এখনে আৰাধ্যাক हला। (६२ कुनि ७३(७ कान्ति कान्ति (बालखु, (डामाक न्नर्माय हर्फ्सण वर्ग কোনে প্ৰাণ ৰহিব, কে স্বামা ভোমাৰ পাড়কা জুৰি আমাৰ মাথে দিবো, পাতুকাক ৰাজা কৰি ভাষাতে গোচৰ কৰি নিতা ৰাজকাৰ্য্য কৰিবে।। এহি বুলি ভৰতে কুশৰ পাতৃক। জুৰি জীৰামৰ পাৱে পিকাট আপোন মাথে বাহিল।; সাত বাৰ ৰাম সীপ্তাক প্ৰাদক্ষিণ কৰি বোলন্ত, হে দাদা ৰামচন্দ্ৰ ! ডোমাৰ আদেশে নগৰে যাইবো, বনবাস ভবি ভূমি নগৰে যাইবা, ইছাক খোৰ মাৰে হাত দিয়া বোলা। ভৰতক আখাসি জীৰামে বুলিলা, ভূমি কল্যাণে নগৰে থাঞ্জিয়ে।, পিতৃ বাকা কৰি বনবাস ত্ৰি সভ্যে সভ্যে নগৰক ঘাইবো। ৰুলি ৰখুনাথে বশিষ্ঠাদি মুনিক নমিলা , মাডা সৰাকো নমি প্ৰছা সৰকো আখাসি বিদাই দিলা। বাম নয়টেবাৰ দেখি প্ৰজাসতে উৰ্জমুখ হয়। কান্দিল। বশিষ্ঠাদি " মুনি স্বো কান্দি হাহাকাৰ কৰিল ৷ ভাষাত্মাৰ শোক দেখি ৰাম লক্ষ্মণ সীতায়ো কান্দিল। " হেন দেখি বনবাসী কবি সধো ধানে এবি কান্দিল। পশু পক্ষীগণো আহাৰ এৰিল, বৃক্ষ সৰো শোকে, ফল পুস্পকো ছাৰিল।

ভৰতে কান্দি কান্দি মাতৃ সবাংক। আখসি আগ কৰি চলাইলা। ভৰতে ৰামৰ আখ্য প্ৰকৃতিৰ নমি পুনু কালি কালি দীৰাম সীভাৰ চৰণ ধলি শিৰে কৰি, লক্ষ্মণকো আখাসি, সবাৰে। পাচত তান্দি কান্দি পাতৃকা শিৰে ধৰি চলিলা। স্বে প্রকা হাহা কট্ট কোলাচল কৰি ভ্ৰমাজৰ আশ্রম পাইলা। ভ্ৰমাজে শুঁছিলা, ভৰতে সংশোষ কচিলা , ক্ষি জানিলা, ৰাক্ষ্য মাৰি টী ৰামে যশ বিস্থাৰি লোকত ৰীন্তি প্রচাৰিক। ভ্রম্ক বোলন্য বাম বনে থাকোক এখন চিন্দা চাবিছে।, ঈশ্ৰৰ বাঞ্ডিত কাটা ৰামৰ বনে পিক, ভাক সাধি পুতু আসিব, ইচাড সংশ্যু নাতি, ইহাক নিষ্ট জানি নগৰে চল। এছি শুনি ভৰতে কিছু সূত্ৰ ভয়া নগৰে গুছৰাছে। গুল্ছ গৈল, ভব্ছে। নগৰ পাইলা। নিৰানন্দ পুৰি দেখি সুমযুক বুলিল, তে পুষয় ' দেশ, বিধবাৰ ভূলা অবোধাাপুৰি তৈল, অবোধাা মনাৰ কল ৰামৰ বিয়োগে ৰবি কালে পুবিল। মসৰণ্য আসি প্ৰকাস্থে পুৰি মৰো। সীতা কাক্ষণৰ শোক মদৰকা পাই, চাম্প দিয়া ধৰিছে। এবে অবোধ্যা লালান তুলা ভৈল। এহি কৰি শৃষ্য হস্টাললে। ভুলা থকাৰ আৱাশত পশিলী। ৰামচন্দ্ৰ নাসিবাৰ শুনি নাৰাগণে নানা বিলাপ কৰিল। ভৰতে তথাত বজনী বক্তি প্ৰভাৱে বোলগু, ৰাজাৰ ৰামৰ শৃত্য আৱাস দেশি চিত্ৰ নাহি সহে। হে সুমন্ত। এখনে সৈতা क्यांडे असि शाह्य हता। एमय एडथन रेमक क्यांडेल। बर्थ हिंद মদির গ্রাম পাইল। খল সিংহাসমত বামৰ পত্তেক। তুলি, জয় জয় বাম ধ্রমি কৰি, আপুনি পাতৃক। উপৰে ধৰল ভাত ধৰিলা। পাতৃগুছ চামৰ চুলিলা। বলিষ্ঠে সুমক্ষ কৰিলা। ভৰতে বোলভু, হে গুৰু ৰামৰ মই দাস হেন কানিবা, ৰাম মন্ত সিংহ, মই মৃব, ৰামেদে গকড় মই টিপচি চুলা, ৰাম মেক মই সৰিষপ, এচেকে ৰাম বাক্য পালি, এতি ৰামৰ পাড়কা নৃপতিৰ আজ্ঞা কৰি, ৰামৰ আতু ধৰি, ৰামৰ আগমন উপেথি ৰহিবে। ; ইহাত মেৰে ৰাজা ছেন অহলাৰ নোলোক। ছেন শুনি প্রজাগনে পাড়কার পৰি পৰি জন্তীক্তে নমিল।। প্রকাগনে এহি মতে বহিল।-সকলে ভৰতৰ আদেশে অযোধাকি যাই মাতৃ স্বক আখাসিল।, ভ্ৰতেও ঞায় কলে কৰ তুলি পাড়কাড নিৰ্বেদ লাৰী দাবী ভাগুৰে বান্ধি লৈলা। সন্তক পালি চুন্টক দণ্ডিল।। উতি জ্ঞীনাল্মিকী মহাঋবিকৃত অংশোধাকাণ্ড কথায়াং <u>ज्ञाबचुमाथ कुछाग्रीमध्येत्याक्षामः।</u>

হে সভাসন এহি বেদ শিৰো ভাগে কথিত জীৰাম চৰিত, যাত মহামহস্তেও মোহ হৰে। মহামন্ত স্বো বুজিবৰে অৰ্থে, কিছু কিছু কথা বদ্ধে মই কুত বুজি এখন কৰিলোঁ, উহাত নানাধিক মোৰ সাধু সৰে মাত্ৰ ক্ষমা কৰিব। বি স্ব

পূর্ণ চুন্ট চিত, সে সবে গুণতে লেখেবোপন অভাত, ভাসাকাক কি বুলিৰো । আমাৰ কৰিতা কেন বুলি ইডাঙ হেলা কৰিছে বোগ্য মুই ৷ বছপি অপুজাতি সবে স্বৰ্ণৰ হাত মণি নানা চিত্ৰ কপেৰে খণ্ডিড কৰি নিম্মাণ কৰে, ভাক মহামহস্ত সবৈ দেয়ে নগণি কভে পৰিধান কৰে , উ পুণু বামৰ চৰিত্ৰ মহাৰস ভুলা ইহাক শ্রণ কার্ত্তন কবি গোৰ কলি ভবি বৈকুও পাই। তে সভাসদ সব দেখু, শ্রীৰামৰো ক্রে সাংসাধিক দুঃধ মিলিল, আন সামান্তৰ কি কহিব। এতেকে পুর, ভাগ্যা, ব্ৰু, বাজর, মান, অপমান, লভেলেভ, উত্যাদিকৰ স্বাহৰ সোগ বিয়োগ সংসাৰৰ 'ধ্যা, ইহাক মহনু স্বো এবাইটে নগাৰো, ভগাপি জামিবা ভাষা স্বক সংসাৰৰ ধাৰ্ম্ম মোহ শোক দিতে নগাৰে। জিৰাম পুকু উত্তৰৰো ঈশ্বৰ, তেতে পুকু কৈছে, সংসাৰ ধণ্ম ভোগ কৰিব, কিন্তু সংসাৰ ধণ্ম প্ৰছণ কৰি লীলা বিস্তাৰিছা ৷ আকে শুনি, ভণি সংসাৰা সলে সংসাৰত ৰোক, এচি ঈশৰৰ মুখ্য প্রয়োজন। বরেণান্নি বক্ষাস মবাণৰ কোন কুদ্র হতে। বাব কটাক্ষতে, কোটি কোটি জক্ষাগুৰে প্ৰাণয় গোৱে, যি ৰামৰ চৰিত্ৰক মোগোলা সংবা সংলাৰ ভাৰক জ্ঞানি এরণ কাঁতন কৰিছে, আৰু বিষ্ধা সদে৷ কণ্ড অমৃত পাই অপৰ বিষয় সুধ ছাৰি আন্দেন শুনিছে, বাক উক্ত সৰে প্ৰম পুৰুৱাৰ্থ ছানি প্ৰৱেশদি কৰিছে, আৰ হেলায়ে থাকিও অকল্মাৎ কিঞ্ছিৎমান যাক পান কৰি মহামহা পাপ ভলাকুত হোৱে, হেন ৰাম চৰিত্ৰক যিসৰে সুস্তান সি স্বাহে শোলা, মৰি মৰি যাতনা ভুঞিব ৷ তে প্ৰমেশ্ব কোটি ভ্ৰন্সাধেশ্বৰ ৷ ছোমাক মাসেবি কোটি কেটি কল্প সংসাৰ নিকাৰ ভুঞো। আমাৰ নিকাৰ খণ্ডাইবে কোনো সয়াৱন্ত নট্ডল। হে প্ৰভু! সংসাৰী জীৱৰ নিকাৰ দেখি, আৰু ধুমৰ নিকাৰ শুনি স্পায়ে কদি কম্পয় যাতে৷ সে দুখ ভাৰক ভূমি বিনে নাহি। হেন কথা সাধু শাস্ত মুখে শুনি, ভোমাৰ পাৱত বিক্রেয় গৈলো। তে কৰণাসাগৰ 'তে কুপানই! ছে কুপাল 'তে শ্ৰণ্য বমন! ইবাৰ নাতি ভাৰিবো, এ ভৱ তৰ্ণৰ উপায় দিও। যদি নাতি দিবা, তেবে কৰণা সিদ্ধু আদি নাম ছাবি, বিপৰীত নাম কেনে নাহি ধৰা। ভোমাৰ পদে ভৰসা কৰি, কাম মোক আদি ধৰ্মা সবাকে পিঠি দিয়াছো, ভথাপি দিনবস্কু নাম ধৰি যদি যোক নতাৰিবা, ভোমাৰ পতিত পাৱন নামত গোকে কেনে সঞ্চাত কৰিব। ক্ষামিলক ভাৰি পতিও পাবন নাম খৰিছা, গজেকাদিক ভাৰি জুপাময় নাম • ধ্ৰিছা, প্ৰচলায়িক ভাৰি ভক্তবংসল নাম ধ্ৰিছা, ভাষাত প্ৰচায় নাছি যাঙো সে দৰৰ পূৰ্বৰ হুন্ত বাসনা শুনিছি। যদি হুন্ত বাসনা হিন, সদা বিকৰ্ম নিৰত, ভক্তি ৰহিও, পাপ ৰাশি সহিত হেন খোক তাৰিতে পাৰা, তেনে তুমি সার্থক নাম ধবিলা। যদি এরণ কার্ত্রনাদি তক্ত ন হিন দেখি মোক নতাবিনা, তিবে কৃপাময় বুলি কেনে লাত্রে ভোষাক করে। সংসাৰত ভক্তবাজনক মহাক্রাৰ্থ বাবে ভক্তে, তেবে ভাক কেনে কৃপাময় নোবোলে। এতেকে জানিলো, ভক্তান কিন কনো মহা পাভকা, বিষয়ী জনো তাহি হবি মাত্র বুলি যদি তোমাক ভাকে, ভাকে ভাবিছা। আমাকে। হাবিষা, ইহাছ বিপৰাত নাহি। বে সভাসদ সব কেনে নিচিন্তে আছাহা? ইছেন মসুদ্য জন্ম, আৰু কি কভিনা প্রায় বাদ্ধ বাকর সমে কি সদা থাকিতে পাইবা পিকেন নাহি দেখা প্রকাল নান্ধ বেগে পাই কোনবা দিন ছাবথাৰ কবিব। কাকো বন্ধ বাকরে বাকিছে বাধিতে নপাবিন, প্রমান কাক চাবি ছয় লভে বম পুরে হেকবে। এখা বি যি পাপ কথা কবিলা তথা সে সবৰ ফল ভুলিবা। যি কপ ফল হতে ভুঞাইব ভাক ভুনিলে সদয় কণ্পমান, মুত্র জারে। সে দুংখ নাসক বাকর, বাম নাম বিনে নাহি নাহি লানি, উচ্চ কবি ছবি বাল ছবি।

ৰঙ্গনাথ দ্বিজ।

অসমায়। চণ্ডাপদ।

উটিয়া বসিলা পাছে তৈমিনি মহন্ত। মনৰ সংশয় কৰা প্ৰশ্ন কৰিলগু । কৈমিনি নমতি পুনা লিক পঞ্চাগণ। পোছো এক কথা মই প্ৰম শোভন ।

হৈখার মন্থ্য জন্ম তাক কহিয়োক।
ভাষাৰ প্রসক্ষে পাচে চণ্ডা কহিয়োক।
স্থাপুত্র সাব্ধিক জন্টম মন্থ্য।
কহেয়ে জন্ম কথা মোড কবিয়া বিস্তব।

ধৰণীত বাজা সিতো হৈব খেছিমত।
ভাক প্ৰপক্ষিয়া মোত কোৱা স্বৰূপত।
মোহৰ মনৰ ইভো সংশয় গ্ৰুন।
শিখ্যে ভোৰাসৰে আৰু কবিবো ছেদন।

ছেন শুনি পক্ষী সৰে লৈলা কহিবক।

মাৰ্কণ্ডের ভাগুৰিৰ সম্বাদ কথাক।

পক্ষীগণ নিগমতি শুনিরে। কৈমিনি।

কারো ইভো কথা ধেন মতে আছো শুনি।

একদিনা মহাস্থাৰ মাৰ্কণ্ডের কবি।
ভাগুৰি সহিতে ৰক্ষমনে আছে বসি।
সেহি বেলা মাৰ্কণ্ডের কবিও ভাগুৰি।
অন্তম মুমুৰ কবা পুছিলা সাদৰি।

ছেন শুনি মাক্তের থবি স্ব্রজান। কহিবে লাগিলা পাছে মযুৰ আখান। মাক্তের নিগদভি শুনা খুনিবৰ। সাধু সাধু পুছিলাছা কথা মনোহৰ।

আইমধে মতু সাধনিক বোলে বাক। প্রশালিয়া কহে। শুনা ভাগাৰ জন্মক॥ সূর্ব্যৰ ভনয় সব্দীত হয়ে জাত। বিহেতু সাধনি নাম হৈলন্ত প্রখ্যাত ঃ

মহামায়। অমুকুলে স্থাৰ সন্তুষ্টি বেন মতে কৈব মহন্তৰে অধিপতি । ভাকে৷ বিস্তুৰিত কৰি কহিবো সহৰ। সাবধানে ভানিব৷ ভাগুৰি মুনিবৰ ॥

পূৰ্বৰ দেবগুৰু বৃহস্পতিৰ ভাগাতে।
চক্ষৰ ভনন্ত ভৈলা বুধ নামে খ্যাত।
একদিনাপ্ৰতি বুধে নক্ষৰ বনত।
প্ৰথমি কুৰম্ব পাছে কৌতুক মনত।

মুডাচিৰ গৰ্ডে কাড কুবেৰৰ কাঁউ। ডাহাৰ আগত আগি কন্তা তৈলা টিউ। চিত্ৰা নামে সিজো বনে যুবতী স্থন্দৰী। তৈলোকাত ৰূপে গুৱে যাক নাহি সৰি।

নির্বান পানত বুধে তাঞ্চ লাস পাইলা।
গল্পতি বিধিয়ে সেহি কলাক বিহাইলা।
তাহাৰ সম্ভতি একে আৰোচিৰ নাম।
তাহাৰ তথ্য তৈহা হৈত গুণধাম।

শাৰোচিব সহস্তৰে চৈত্ৰৰ বংশত। জন্মিলা ক্ষিয় এক নামত সুৰ্থ। সমস্তে পৃথিৰ সিতো ভৈলা অধিপতি। পুত্ৰতে প্ৰজাক পালস্থ মহামতি।

অসমীয়া চতীপদ।

আপোন ৰাজ্যত বাজা বস্তু ভোগ কৰি ৷ द्यांना नारम करिनम् चश्व नगरि । নিজধৰ্ম্মে ৰাজ্য পাছে কৰিল। পালন। দুষ্ট খাকু ৰাছাগণে কৰিয়া বতন 🛭 যুদ্ধ কৰি ভাল শতে ভৈলা ৰামাগণ। কোলা নামে নগৰিক কৰিলা মৰ্দন। যুদ্ধ হ পাটিল পৰে ক্ৰিনিলেক ৰণ। कत्र विकास द्व कावन क्रमदान । সময়ত ঘাটি পাছে শ্বৰণ নৃপতি। দুৰ্থ মনে স্থানশ্ৰ আইল। মহামতি। পুরুষধর্মে বংক। ভাক কবিলা পালন। ভাৱতা বলরন্ত লক্ত ভৈলা বাঞাগণ। সূৰণ ৰাঞ্জাক যুক্তে আক্ৰমণ কৰি। মানুগ্ৰন্থে কাড়ি লৈল। সমস্ত নথৰি । मृहः প्ৰाक्रमी हुन्हें सामा हा नकर्त . धन कन माथ मानी कांछ ट्रेसका तरम । ভুকুৰে সকল কাড়ি লৈল। তুৰগৰ। হৰিলভুৰ(চাপদ চিন ভৈলাবড়। পৰাচয় ভৈলা যদি স্থাৰ নৃপতি। ত্ৰতি পাছে যেন ভৈলা শুনা মহামতি । খোড়াত চৰিয়া ৰাজা মুগৱাৰ তৰে। একেন্দ্ৰে গৈল। পাছে অৰণা ভিতৰে। সেহি বন মাঞ্চে বিজ্ঞবন মেধবৰ। স্মান্ত্রম খানক দেখিলক্ত নৃপবৰ। কিছু কৰা কৰে। শুনা সিডো অগ্ৰামৰ। শ্বম সোভন অভিশয় কচিকৰ । अटकनटम मृत्र बाटच प्रमन करते ह

ৠধিৰ প্ৰভাৱে হিংসা ধর্মা নচাবয় ঃ

সিংছে হন্তা একেলগে কৰন্ত আহাৰ। সেনে কপোভিয়ে কৰে একেলগে চাৰ। সেড়া মহিষৰ ভাভ আছম পিৰিভি। সূৰ্পে নেউলেয়ে কৰে আনক্ষে বস্ভি।

মার্জার মূখকে তুয়ে। নক্ষয় দক্ষ।
পোচক কাকেঁও সদা মনাৰয় মকা।
ব্যক্ষণ সকলে সদা বেদ পাঠ কৰে।
কোকিলে নদেয় যেন স্থালিত কৰে।

মলক পৰন ভাতে বহে সক্ষণট । ধৰণী মণ্ডলে বাৰ সম ভান নাই । নামা পুজ্পত্যত কৃতি আছে থানে থান । ভাত পৰি জমৰে কৰে মধুপান ॥

ফুলে পুশ্বে জাতিফাৰ দেখিতে শোক্তন। সাক্ষাতে দেখি যেন ইক্ষৰ ভূবন । কুখা ভূকা নাতি ডাভ সংসাৰ নিকাৰ। কোনে বৰ্ণাইৰে পাৰে মতিমা ডাভাৰ।

অতি মনোগৰ স্থান দেখিয়া ত্ৰথ। প্ৰবেশ কৈলন্ত বাই সিডো আশ্ৰমত চ দেখি প্ৰিয় কচনে মেধৰ মুনিবৰ। নুপতিক সাদৰ কৰিল। বহুতৰ ।

মুনিৰ বচনে আনন্দিত মহাপাল।
সিভো আশ্ৰমত আছিলন্ত কিছুকাল।
ইঠাই সিঠাই কৰি সিভো আশ্ৰমত।
শ্ৰমন্তে কুৰণ্ডে ৰাজা চিন্তৰ সতত ঃ

মোহে আকুলিত চিত্ত স্থৰণ নৃপতি।
সদাই কৰ্ম্ম চিন্তঃ বিষয়ক প্ৰতি ।
ভাষা বিষি কিনে৷ ভৈল৷ মোহোৰ কণাল।
মোক খেদাই ভূতাগণে তৈলেক ভূপাল।

अभयोश हक्षीलम् ।

বিজ্যে আছিলন্ত মোৰ প্ৰধান নগৰি।
গালিলন্ত পিতৃ পিডামহ আদি কৰি।
সিডো নগৰ এবে হৰুৱাইলো মই।
নচানোকো কিবা ভৈলা ভাহাৰ বিলাই।

সম্প্রতি ভাষাক মোৰ সুফ্ট ফুডা গণে।
পূর্ববাতে কৰে কিবা ২ৰকে পালনে।
সলা সদত্ত্বে যিতো প্রধান কুঞ্জবে।
শক্তব অধান হয় কিবা ভোগ কৰে।

যিছো জ্ভা সৰ আগে প্ৰসাদ ধন খায়।
সৰ্বদায় সেবা কৰে অবনত হয়।
সিভো ভূভাগণে অন্ত নূপতি সৰব।
প্ৰতিদিনে আন্তঃ পালি থাকে নিৰপ্ৰৰ।

অভিপ্ৰধ সাঞ্চিলোকো ধনৰ ভণ্ডাৰ।
অসমৰ্থ ব্যয়ে ভাক কৈলা ভাৰধাৰ।
একিসৰ চিন্তা কৰি স্থাপ, জুপাল।
ভাষ্যাক চিন্তকে আৰু বুকে দিলা শাল।

চা হৰি হৰি,মোৰ কিনো জৈলা বিধি। চিন্তাছৰে প্ৰাণ ঘাই নাপাওঁ ঔষধি। মোৰ ভাষা। আছিলও দৃষ্টিৰ গোচৰ। সম্প্ৰতি নিলেক সিভো ভাষাকৈ নকৰ।

ষাৰ মুখ পদ্ম যে চক্ৰম। নোহে যোৰ।
নাসা তিলা ফুল সম নয়ন চকুৰ ।
কুটিল যে ক্ৰমৰ মুখ মদনৰ ৰস্থ ।
ধাৰ দৃষ্টি পাতে কাম্পে চক্ৰৰ ডমু ।

বিশ্বকল সম দেখি অধ্বৰ কান্তি। পক্ষ ডাড়িখৰ বীজ দশনৰ পান্তি। স্তন মুগ লোকে ভাগ ফলৰ সমান। মধাদেহ কীণ আভি দেখিতে স্ঠান। স্বলিত ভুক্ত মূণালৰ সমসৰ।
কৰিকৰ সম উক অতি মনোহৰ।
স্ঠান অকুলিচয় দেখি সুশোভন।,
স্ঠানুক সুকৰা একে। অকু মুকি হিন।

কেন মোৰ প্ৰাণ সম প্ৰিয় পটেখনী। সম্প্ৰতি কিমতে পাকে শক্ৰৰ নগৰি। এতিমতে চিন্দা কৰি আচয় স্তৰ্থ। কেখে এক নৈশ্য আশমৰ নিকটত।

বৈশ্যক দেশির। বাজা বিজ্ঞানকৰি । মধুৰ বচনে ভাক পুছিল। সাদৰি । 'কবা ভয়ু নাম কোৱা কিছেছু গমন । কিবা হেছু শোকাকুল দেখোঁ ভবু মন ।

নুপতি বোলয় শুনিয়োক মহামতি। কেনে তুমি কোঁৱা মোত কিবা তয়ু জাতি। আখাস বচন বৈশ্যে শুনি সুৰ্বৰ। অবনত হয়া ডাল্ল বিলয় উত্তৰ।

বৈশ্য নিগদতি শুনিয়েক মহামতি।

সমস্কে কলে মই তোমাত সম্প্রতি।

থিশিল বৈশ্যৰ পুত্র সুবিমীত আতি।

কলিছ দেশৰ ৰাজা বিৰাধৰ নাতি।

ভাষা কৈয়া পুক্ষত দেশক আৰাধি। যাক পুত্ৰ কৰি পাইলা নামত সমাধি। সমাধি মোভোৰ নাম বৈশ্য ভাতি খাতে। মহাধনীকৰ কুলে মোৰ ভৈলা ভাত ১

ধন লোতে চুফ্ট ভাষ্যা পুত্ৰগণে মোক। ধন সৰ কাঢ়ি লৈলা ভৰ্মিয়া অনেক। ধন কাঢ়ি লৈয়া সৰে কৰিলেক ভাগি। হৈলো অভি দুখী মই জানা মহাভাগ।

समाया ह्योशन।

विन ट्रेक्टला धन क्षणिंग भूज स्कृत्रिय । जिकाबर्ग वनक व्याजिएमा छःच मरन । ইয়ানত থাকি ভাগা। পুত প্ৰিয়াল । মভানোতে। কিছু মই কুশলকুশল **ঃ** কিবা ভাসভাৰ গুড়ে জুলল সম্প্ৰতি । কিব। অকুশল কলে থাকে প্রতিনিতি । সাধু বৃদ্ধি কৰে কিবা মোৰ পুৰুগণে। অসাধুৰ বৃত্তি কিবা কৰে অপুক্ৰণে । हेशन 6िश्वार्य (भाव नाङ्ग्ल कल्य (সর্বাকালে ভূণুখয়নে শোক সুগুটয়। সমত্ত্ৰে কচিলে। মই ডেমিৰে আগত I এহি কেছু ওুণ্ধ মোৰ প্ৰগুচে মনত 🛭 এবিবাক। চয় খাক। শু'নয়। বৈশ্যৰ । পুনৰণি বৈখ্যত পুছিলা নূপবৰ 🛚 গুৰুৰ চৰণে আগে প্ৰণাম কৰিয়া। দুৰ্গাপৰ পক্ষক মনত কাৰিয়া । ন্তৰে বক্ষমাথ থিকে চণ্ডীৰ পৰাৰ। লিৰ দুৰ্গা খুবি ছোৱা সংসাৰৰ পৰে 🥫

কৰিনাজ চক্ৰবন্তী।

-retries ---

শব্দুত বধ।

সৌমাৰ পিঠৰ লিখনিংহ অধিপতি। হৰিক্ষ চৰণত সদা বাৰ মতি। মপে নিনিদ আছে কাম্যেৱৰ পৰাৰ। যাৰ বংশ তুলা কৰি আছে গলানাৰ।

ধৈষাত সাগৰ দানে যিছে। কৰ্ণ সম।

দক্তে যম সম ৰাজনয়ে মনুপ্ৰ।

উদাৰ চৰিত্ব নানা গুণাৰ জ্বন।

মানে ভুগোধন ভুকী বলে ভুডালন।

মূৰণৰ বস্ত বস্ত্ৰ জালো নানা ধন।
যাত হপ্তে প্ৰতিদিনে লভে বিপ্ৰগণ।
যাৰ পদ পঞ্চক সেনি নুপগণে।
ভাষাঃ পুত্ৰ সমে স্থাপ থাকে বক্তমনে।

বিস্তৰ পণ্ডিতে বাৰু কৰে আশীৰ্বাদ যাহাৰ দৰ্শনে বৈৰগণৰ বিধাদ । ভাষাৰ আছিল ভাষা কুলেখৰী নাম। পাড়াগৰ মধ্যে শ্ৰেষ্ঠ গুণে অসুগাম।

বেছেন ইক্সৰ শচী কৰৰ পাৰ্বভী।
সেহি মতে নৃপতিৰ বাত অতি ৰতি।
কামিনীৰ মধ্যে সাৰ ৰূপে অমিন্দিতা।
ভাক্তি ভৱে স্বামীক সেৱস্থ স্কৃষিত্ৰা।

গ্ৰহণৰ কচন গতি মতি ৰতি সহী। কৃষ্ণদেৱ চৰণত অতি ভাৱিমেতী। হেন নূপ মহিষাৰে। অন্তঃ লিৰে ধৰি। ক্ৰিয়াল চক্ৰবতী মহি অনুসৰি।

প্ৰম কৃষ্ণৰ জন্মাহৈৰত পুৰাণ।
ব্যাসদেৱে বান্ধি আচে নানা উপাৰানে ।
বৈষ্ণৱন্ধ মধ্যে সাৰ শব্দুড় নাম।
দানবন্ধ অধিপত্তি গুলে অতুপান ।

বাসে ঋৰি বান্ধি আছে ভাগন চৰিত। পুষোৰ কলৈও আৰু ফানিবাল নিয়া। ভূপ কৰি বসি ভাক সজ্যেৰ কৰিবা। ভূলসা দেবাক বিভো গুলিমা লভিড়া।

ুলসাঁ সহিতে ভোগ নিস্তৰ ভূপিনা। অনস্থৰে গোলোকত কৃষ্ণক লভিনা। কেন শ্ৰাচুড় ৰাজা কৃষ্ণত ভকত। গোলান চৰিত্ৰ শুনা সভাসদ খড়।

নাৰণ বছতি নাৰায়ণ মুনিবৰ।
ভোগাৰ চৰণে কৰে। কপৰ গোচৰ
বৈকৃত্যৰ নাথ যিতে। প্ৰাভু নাৰায়ণ।
ভান প্ৰিয় ভাগা। কহি আছে। চাৰিজন ৮

গলা লক্ষী তুলসী অপৰ স্বস্থ ।
ভাশ নিজে সেবি থাকে এছি চাৰি সভী ।
আসম্বাৰ মধ্যে দেবা ভুলসী কেমতে ।
বৈকুঠ নাগক স্বামা লভিলা সাক্ষাতে ।

কৈত বা লভিলা দশ্ম কিবা নাম পাইলা। কাহাৰ তুকিউ৷ কোন কুলত জন্মিলা। ভগস্মিনী কোন ভপ কৰি সভিবেক। প্ৰকৃতিউ পৰ বিষ্ণু স্বামী অভিলেক। সন্ত্ৰসংক্ষা ক্ষমপ নিৰিক্তনি নিন্ত্ৰাৰ । যিতে। নাৰংয়ণ পৰমাজা সৰ্বই সংৰ। সৰ্ব্যাধাৰ সৰ্ব্যক্ষণ সৰ্ব্যক্ত উপৰ। স্বাহে পালক সৰ্ব্য হেতু দামোদৰ।

জন্ম আদি দেৱে যাক আৰাধনা কৰে।
ক্ষেত্ৰ বিষ্ণুক স্বামী পাইলা কৰে কৰে।
গোবিষ্ণৰ কেন মতে শ্ৰোষ্ঠ পাঠা ভৈল।
এচিত্ৰে সংখ্য মনে উপস্থিত কৈল।

জ্ঞিয়ো সংগয় ফোৰ সংশয় জঞ্চনে।
স্বাধিকাক পালে যোক অসুৰাগী মনে।
এছি বাকা নাৰদৰ নাৰাজ্যে শুনি।
বসারতে কহিছে লাগিলা মকামূনি।

পুৰনত আছিল। দক্ষ সাবধি নামক। মন্তু ভয়া চিৰকাল পালিল। লোকক। ভক্তি কৰি গিচ্ছা মাধৱৰ ভূবিলয়। ভাষাম ভনয় বিষ্ণু সাবধি ভৈলয়।

ইন্দ্ৰিক যিনি মাধ্যক গুলিকার । ভাতান গুন্ধ দেৱ সাবৰ্ণি কৈলক । প্রস্ত কৰি বিষ্ণু দেৱতাক আবাধিল। ভাতান গুনুহু বাক সাবৰ্ণি ক্ষিত্রক ॥

শক্ষৰ মহাজ্যোধ কাল্যপে কানিলা।
সৃগ্য সমে বিধানাত লবণ মাগিলা।
অনস্থাৰ বৃষ্ঠেতু কৰে শুল ধৰি।
জন্মলোকে চলি গৈলা মহা কোপ কৰি।

বিকাৰতে শক্তৰৰ বুজিয়া ভাৱক।
কাশ্যপ ভাকৰ সমে গৈল। বৈকৃতিক।
দুৱাৰ ভাৱে শুক কঠি ভালু শুধাইল।
ভিনিয়ে বিকৃত সৈয়া শৰণ মাগিল।

কান্তু লিবে বিনিয়ো কৰিল। নমকাৰ। দ্ৰক্ষি ভাৱে হুচি কবিলম্ভ বাৰশাৰ। विकृष ६४९९ अर्थ कार्य। निरुक्तिला । ্যাবিক্ষে ও সিম্বক অভযুক দিলা । শুনা পৃত্তি কৰ ক্ষিত্ৰৰ দিবাকৰ ! ব্ৰিৰ চ্যা ডিমিয়ে। তথক পৰিচৰ । काव शास्त्र हम कार्ड जामि विश्वमास्य। ইছাত কাৰণ কৰে। শুনা সন্তেধানে 🛊 মিছে। জানে ভয় ভয়া বিপত্তি কালভ । আমাক স্মৰণ কৰে মৰে বি ঠাৱত 🛭 সিঠারত জানকে চলিয়া চক্রথবি। ডুলোক পালন কৰে। ভয় দুৰ কৰি ॥ হেৰা দেৱগণ কানিবাছা ভড় কৰি। महे (अ शालन करना निकृ अभ शनि » প্ৰশান্ত সন্থি কৰে। বিধি কপ ধৰি। মইলে সংগ্ৰহ কৰে। কন্ত ৰূপ ধৰি। এতেকে শিহক মোৰ প্ৰৰণ জানিয়া। ব্ৰহ্মা তুমি আপোনাকো মইলে বুজিলা। মোহোহৰ লে ৰূপ সূৰ্য্য ত্ৰিন্তৰ অৰূপ। ধাতো ভগতকে পালে। মই আনাৰ্শ 🛦 আজি ধৰি দক্ষত ভয় পৰিছবি। विभिन्नाः कुन्नत्व हता त्याव सम न्यवि ॥ ভদরন্ত সমালিত শ্বীছে তুন্ট ইপ্ত। সৰু সকলৰ কুলসক আচৰক ১ ভক্তৰ অধান দিৱ বংসল জন্তৰ। ভাষ্ট্ৰিক জানস্থ আস্থা ভক্ত জনৰ ৷ প্রাণ্ডে। ঋধিক মোৰ পির সুদর্শন । জানিবা নিশ্চয় কৰি এই ডুটজন ঃ

তেজসী থাহিকে অনে শিৱৰ সধান।
ইতো ব্ৰহ্মাণ্ডৰ ভিতৰত বিশ্বমান ।
লালায়ে প্ৰকিতে পাৰে কোটি দিবাকৰ।
ব্ৰহ্মাৰে) কোটিক প্ৰক্ৰিবাক পাৰে হৰ ।

সল্ল মাত্ৰ আছে বাহিৰৰ জ্ঞান ভাল।
বাত্ৰি দিলন মোকে মাত্ৰ মানে কৰে ধানে।
আমাৰ ৰূপক মানে সভতে চিন্তুর।
মোৰ নাম গুল সলা মুখত গাৱের।

শিক্ষনে যেমতে মোক কৰে আৰাখন।
ভাষাকো ভেমতে মই কৰে। উপাসন।
এছি কেই দৃচ কৰি আমিয়ে। শিৱৰ,
সৰ্বাদায়ে কুশলক চিন্তো স্পিকৰ।

বৈকৃতি সভাত একি বুলি ভগরন্ত। শিৱৰ মহিমা প্রকাশিয়া বসিচন্ত। সেই সময়ত মিলিলন্ত তিনহন। বুক্ত বাহন সজে নাহি প্রক্রন।

ক্রোষত অঞ্প বর্ণ নমূন ক্রিডয়।

হস্তে ধৰিছা পূল দেখি লাগে ভয়।

ভানা সভাসদ ইডো পূৰাণ আখান।

শব্দ পৰিত্ৰ বস অঞ্ভ সমান।

অসাৰ সংসাৰ সাগিবৰ ইসে সাৰ।
কোন কানি আন্ত মন দিয়া বাৰম্বাৰ ।
ধন কন ভাগা। পুত্ৰ সবাকে ছাৰিয়া।
কুক পাদ প্ৰক্ৰত সদা ধন দিয়া।

সদায়ে প্ৰবণ কৰা বৈক্ষৱ চৰিত। যম নগৰত জানা ইলে বহু মিট্ৰ এ প্ৰম বাহ্মৰ আৰু গোবিক্ষৰ নাম। হেন জানি নিৰ্ভূত্বে বোলা ৰাম ৰাম ১

দোলড়ী

विकृष (मधिया) वृथव नामिया,

সদাশিয়ে নমিক্স ।

अभी व्यक्ति (मज नाक करन रमज,

লক্ষালো যাক ওজন্ত ৷

চক্ষু সম মুখ দেখি মিলে ফুপ,

মনোহৰ শাপ্ত বেশ।

নাল আকৃপিড ললিড বলিড,

শিষ্ড প্ৰকাশে কেশ 🛊

ৰত্ন সিংচাসনে বস্তুৰ ভূমণে,

অধিকে আছমু ভামি।

मक्ब कूछल कर्ब क्लामल,

মুখে মৃত্ মন্দ হাসি ৷

দিশ্যসমূহ ময় কিন্তীটি ভাসয়,

বর্জ চাক দিবার :

नामा कृष्टि काला ग्रांत वसमाना,

প্রকাশে চক্ত মুক্ত a

নীল ফলধৰ শুগম কলেবৰ,

পুন্দৰ মৃত্যু লৰাৰ।

দাৰ্থ ভূকা চাৰি ভক্ত ভূংগ দাবী,

সাগৰ কোটি গঞ্জীৰ।

সকলে পুকু হামৰ।

হস্তুত ধৰিয়া সমীপ চাপিয়া,

সেবি আছা নিৰস্তৰ 🛭

স্বাস ললিড, চন্দ্রে চার্চড,

ভাতে লোভে পীত্ৰয়ে।

ক্ৰেষত কৰ্ব

ऋमीर्घ मृज्य,

চাৰি ভূজে চাৰি অন্ত ।

ভ্ৰম্মীয়া সাহিত্যৰ চাৰেকি।

সমীপতে সেবি মহালক্ষী দেবা,

ভাসুন দিয়া আছেয়।

ম্ভাৰ্ক মনে প্ৰভূ নাৰায়ণে

সেবি গুৱা ভূঞিছন্ত।

বিভাধৰগৈণে অনেন্দিভ মনে,

্গীত মৃত্য কৰিছন্ত।

ঘহাৰ্ক্তে হৰি সমু হাত্ত কৰি,

ভাৰাক চাৰি আছন্ত ।

সবাৰে উত্তৰ বিভে দাহেগদৰ,

পৰমাজা নিৰাকাৰ।

ভ্ৰতভনক জুণা কৰিবাক,

কৈছা বিজ্ঞা লাকাৰ ।

ছেনর কৃষ্ণৰ সমিল। শক্কৰ,

ভাক্তি ভাৱে পদ দুই।

পাছে ফান্তিকৰ

हबट्य भिड्य,

প্ৰণামিলা নম ভই 🛊

শহৰৰ প্ৰণামিলা।

শিৱৰ পদে সেৰিলা ।

কাছক নাশক দেৱে মাধৱক,

পাচে স্থান্ত কৰিলন্তু।

বিকুৰ বাকাভ বৃত্ আসনভ্

পাচে হয় বসিলন্তু ।

ভগাতে লিৱক বিকৃষ দেৱক,

সকলে চামৰ ধৰি।

জোপালে বেডিরা পদ প্রণামিয়া,

ৰহিলা উপাসা কৰি 🛊 👚

শেহি সময়ত দেৱৰ মধাত,

শিল্প হৈবে লাভ ভৈলা।

পাছে নাৰাক্ষ্ণে সধুৰ বচনে,

্লিড়ক বুলিড়ে লৈলা 1

শুনা ত্ৰিনহুন আমাৰ বচন,

ভূমি সদা শুধানায়।

মতান্ত নিশ্বল তপভাৰ কল,

ভোমাভেকে বল্তে ইয় ।

সেৰি ভবু পদ সকল সন্পদ,

লাভৈ ভাৰাত্তৰ নৰে।

ভোষাৰ ভাৰতা কুমডি কডিয়া,

সংসাৰ সাগৰ ভবে 🛭

মৃত্যুক জিনিহা আপণ ডবিহা,

সদংক্ষে আনন্দমর 1

ছেনর ডোমাৰ পুণ্ড পুচিবাৰ,

कार्या ८० किर्फा नामग्र ॥

ভগাপিতের আর্থ্য - আসিবাৰ কার্যা,

আমান্ত কৈরে। শক্তৰ।

হেনর বচন 💝ান ত্রিনর্ম,

ু কুঞ্চক ছিলা উত্তৰ ।

भुमा जन्मीकास मृश भरा भास.

কুৰখবল নাম বাৰ।

মোৰ মহাছিড মোক গুলৈ নিড,

প্রাণৰ তুল্য আমাৰ ।

ভাছাৰ দাশিলা মেকে পোক দিলা,

এছি চুক্ট দিবাকৰ।

ভক্তৰ পোৰ্ভ খেহেৰ মন্ত,

মিলিল জ্ৰোধ বিস্তৰ ঃ

এহি তেতু আৰু নাল কৰিবাক, অংমাৰ ভৈলেক যন।

কানি মোৰ খক সৃধ্য ছাড়ি ৰছ, পিড়ড লৈল। শৰণ ॥

পাচে ছুয়ে বাট এক্সলেক পাই,

ব্ৰহ্মাত শৰণ লৈলা।

ব্ৰহ্মারো কয়ত স্থাক সক্ষত, লৈয়া বৈকৃতিক গৈলা »

এবে লক্ষ্যাপতি ভক্তৰ গতি, শুনা ভৰু কৰে। মই।

মনে বা বচনে তোমাত বি জনে, ভয়ত শৰণ লাই ৰ

ভয়ত ভৰিয়া যুত্তাকো জিনিয়া, সিজো পাৰে পূপা ঠাই।

ইতো ডিনি কনে ভোষাৰ চৰণে, সাক্ষাতে পৰণ পাই ।

কত পুণা থাকি সাক্ষি আহি আছি. কি কৰিবো ইতো কথা।

যাভো নাৰায়ণ ভোমাক শ্বৰণ, কৰৈ বিজ্ঞাৰণা গুৱা।

তথাপি সমস্ত অম**জল অন্ত**, ভাষাৰ **হ**ৱৈ সৰ্ববণা।

किन्नु मारमामय स्थारमा करून, कि देवरवा करव व्यवसा ।

সূৰ্ব্যৰ শাপত আমাৰ ওকতে, লভি আছে মহতোপ «

ইহাৰ উপাত্ত দিয়া মহাশয়, ভূমি সমস্তাৰে বাপ p

শিবৰ বচন পুনি নৰেছেণ,

পাচে বুলিবাক লৈল।

শুনিয়ো ত্রিনেক একদণ্ড মাত্র,

ুৰ্য আসিব্যৰ ভৈল 🛭

এতেক মাত্ৰত মানুৰ লোকত,

अक निश्म युग देशन ।

এড়েক শক্ষৰ চলিয়ো সূক্ষৰ,

नुष्यक भिन्दि देशन ह

কলেও ক্ৰ মোৰ প্ৰম চুৰ্যোৰ,

डाक (कार्य जॉक्स्टर्क ।

এতেকে ভাষান পুত্র লক্ষ্মীহান,

বুক্সেনো মৰিলেক 👂

ভালান ভনয় ভুই মহাশ্য,

श्रम्बाधनकः कृत्राधनकः ।

স্থাৰ শাণও সম্পদ ৰ'ছড,

छोल हाँव शम्बल ।

जन्नक (७(क्रिया) वाकाक ५(विया),

ভুৱো ভণ আছিছা।

সেই দুটবো দুই পদ্ম আছে হুই,

া সভীৰ ধৰ্ম ধৰিছা।

पुष्टे(बा फामां। अ सन्ती देशवकाउ,

কলা অহুভাৰ ধৰি।

भारह छुन्दी देवच । छुर्छ। बाब्या देवाव,

সৰ্বৰ ভুংগ পৰিকৰি।

আৰু ত্ৰিনয়ন ভেছি ৰোধ মন,

্দেরগণে সংম চলা।

এহি বুলি ছবি সভা পৰিছবি,

অভ্যন্তৰ গৃহে গৈলা 🕨

অসমভো সাহিত্যৰ চাৰেকি

পারে দেরগণ

रुष्ट्रा बच्च मन,

थारुभाव द्वारव हतिया ।

ক্লোধক ছাড়িয়া

भक्रत्वा इंलिया,

ওপক্ষাত প্রবেশিলা।

ভুমা সভাসন

পুৰাণৰ পদ,

্ইলে জানা পুণা হেডু।

সংস্থিত সাগৰ

পাৰ ফৈবাৰ,

এছিলে প্রধান সেড় ।

হেব জানি জান নকবিবা কাণ,

সদা অধা হৰি নাম ৷

कविबाक विक क्विशास निक.

७(५ (वाला बाम बाम)

의무 (

মাৰায়ণ সদতি নাৰদ সুনিবৰ। শুনিয়ো চৰিত্ৰ বুবঙ্গেনৰ পুত্ৰৰ। धर्षाञ्चल कूमध्यल हत्या महामस्र । সম্পত্তিৰ অৰ্থে গোৰ ভূপ কৰি**লন্ত** ।

ৰক্ষীৰ বৰত পাচে সম্পদ লভিলা। ৰাজাৰ যুগুত ভোগ সকলে ভৃঞ্জিল।। প্ৰথমতে কটো কুলধকেৰ তুহিতা। ন্তনা মূনি কেন মতে অংসি ভৈলা সাভা।

कुमध्यक्ष बाकाब बहुआ भागवाडी । কালক্রেমে দুহি হাক লভিনন্ত সভা । পৰ্য সুক্ষৰী মহালক্ষ্মী অৱতাৰ। কল্যা দেখি মহাৰ্থ মিলিল ৰাজ্যৰ। উপজিয়া কেদ পাঠ কৰিলস্ত সভী। এহি হেডু ভান নাম দিল। বেনৱতী। অমন্তহে মকল কৰিয়া মালৱতী। ভাৰ্থ জলে ধুৱায়া কন্তাক পৈলা সভী।

है जिस्रा शृह्य ब्रह्म ज्ञान्य सहस्य। (ब्रह्म व्यक्त स्वाप्त क्रिक्स स्वाप्त क्रिक्स स्वाप्त क्रिक्स स्वाप्त क्रिक्स स्वाप्त क्रिक्स स्वाप्त स्वाप्त

পুকৰ দ্বীপত দেবা উপস্থিত টুডলা। নাৰায়ণ দেবতাক চিশ্বিকাক লেলা। এক মধন্তৰ কাল পুকৰ দ্বীপত । তপ কৰিলগু ফোগে হয় বিৰক্ত ॥

ত্রণাপি ভাষান দেক পুষ্ট নতু ক্লিফী । প্ৰম স্থানৰ নৱ ধৌৰন বিশিকী । অনস্থাৰ আৰুপৌ বচন গুনিলান্তি । বচন গুনিয়া সুখ নতু লভিলান্তি ।

ব্ৰহ্ম। আগন দেৱে যাক কৰে আৰাধন। প্ৰক্ৰে সেহি স্থামা হৈব নাৰায়ণ। এহি বাকা শুনি কট হয়। বেদৱতী। পুনৰ্বাৰ স্থোৰ তপ আচৰিল। সতা ।

চিৰকাল সেহি স্থানে তপ আচৰিয়া। বসি আছা বেদয়তা নিঃখাস ভোজয়া। সেহি সময়ত বীৰ বারণ ভ্ৰবিৰ। ভামিয়া কুৰস্তা বলে কৰিয়া বিকাৰ।

দেবীক দেখিয়া গুটো সমাপ চাপিলা। অতিথি মানিয়া সভী শুশ্বা কৰিলা। মুশীতল জল ফুল মূল দিলা নিষ্ট। সুপ্তিয়া দেবীৰ কাছে বসিলা পাপিষ্ঠ।

অসমীয়া নাহিডাৰ চানেকি

পুচিলা দেবীত পাচে মধুৰ বচৰে।
কাহাৰ চুহিতা চুমি কেনে আছা বনে।
শীন শুন ওই আতি মনোহৰ বেশ।
মন্ত্ৰৰ পুচ্চসম বিৰাজিছে কেশ।

শ্বত কালৰ প্ৰদেশ সম দুই।
নয়ন ডোমাৰ ভাসে দেখি মোহ চুই।
ব্যন চন্দ্ৰত প্ৰকাশিছে মধু হাঁলি।
দণ্ড মুক্তা পণক্তি আছে ভাহাতে প্ৰকাশি।

উপ্ত সুৰণৰ সমু শৰীৰৰ কান্তি।
চম্পক কলিকা বেন অসুলিৰ পালি।
ভোমাক দেখিয়া কোনে খৈদকে ধৰিব।
কামশৰ বিধ কাণ্ডি সমূলি মধিব।

এহি বুলি কাম বাবে তৈয়। কছভ্ৰিত ।
মূৰ্জ্য কভি ৰাৱণ পড়িলা পৃথিবাত ॥
কণেকে তেওৰ পাচে পাৱা নিশাচৰে।
শক্ষোগ ইচ্ছায়ে আঞুড়িলা ধৰি কৰে।

খারণৰ দুক্ট ভার দেখি কোপে সভী। যোগবলে স্তান্তি গৈলা ভাক বেদয়ভাঁটে। ঠৰ ভৈল হস্ত পার ইন্দ্রিয় সকল। বুলিভে নাপাৰে কিছু দুখ হৈল বল।

অদুত মধ্যে পাছে দেশি মক্ষমতি। মনতে কৰিলা স্থাতি জানি ভগৱতী । পাচে দেৱা ৰাৱণৰ ভক্তি ভাব জানি। ভুকী হয় অমুগ্ৰহ কৰিলা গোসানা।

গুচিলেক জড় ভার প্রবরত হৈল।
দুইৰ দমন ছেড়ু বুলিবাক লৈল ।
শুন অৰে সুৰ্জন ৰাৱণ পাপৰত।
সবান্ধৰে মৰিবি মোহোৰ নিমিক্ত ।

বিজেতু কামত তই পৰ্লিক আমাৰ । এতেকে ভেকিলো আজি দেখ শৰীৰক ॥

এছিবুলি বোগ ধৰি দেবী বেদরতী। ভাষাৰ আগত দেহ ভেজিলন্ত সতা । অমুত কক্ষক পাচে দেখি মহাবাৰ। ক্ষেপিলা গঞাত নিয়া দেবীৰ শ্ৰীৰ।

অনস্তৰে নিজগুৰে বাহৰ চলিলা। লাজে গুৱে ইডো কথা কাডো নকবিলা। কিখে৷ বিপৰীত কৰ্ম আজি আচৰিলোঁ। অভূতৰো অভুতক সাকাডে দেখিলোঁ।

এছিনপে সনত চিন্তিয়া নিশাচৰ। বাৰম্বাৰ বিলাপ কৰিলা ব্যবহৰ । কভকাল অনস্তবে দেখী বেদ্ভতী। কন্ধ থাকাৰ গৃহে উপজিলা সভী ।

সীতা নাম জৈলা ভান জগতে প্ৰখ্যাত। বাত হত্তে লজেখন মৰিল সাক্ষাত । অপন জগতে তথ কৰিছা বিস্তৃত। ভাত ফলে প্ৰিয় ভাষা। জৈলা নাম্বন ।

প্ৰিপূৰ্ণতম যিতো প্ৰভু নাৰায়ণ।
মহাতপ কৰি বাক কৰৈ আৰাখন।
সমস্ত কগত পতি ভূৰ্যচনৰ কাল।
কেন ৰাম সমে ৰমিলস্ত চিৰকাল।

ফুদ্দৰীৰ মণি সাড়। ভূঞি নানা স্থা। জাতি স্মৰ হয়া পাসৰিলা সৰ্বচুখ। বিভো ৰাম ৰূখে বহু বিভব লভিলা। যাৰ স্কুমাৰ ৰূপে মনক মুহিলা। ক্ষতিনৱ বৌৰনে কচিৰ কলেবৰ। প্ৰম ৰসিক শাস্ত নাৰী মনোহৰ। গুণৱস্ত কামিনীৰ ৰশ্য শুচৰিত্ৰ। প্ৰম পণ্ডিত প্ৰাভু সহজনৰ মিত্ৰ।

হেনর বামক স্বামী পারা ক্সরতী।

চিবকাল বহু ভোগ ভুঞ্জিলস্ত সূজা।

অনস্তাবে পিতৃবাকা বন্ধাব কাবণে।

লক্ষণ সাভায়ে সমে বাম গৈলা বনে।

কভকাল বনত শ্রমিয়া বযুপতি। সাগধন নিকটত কবিলা বসতি। একদিনা তহিতে ৰাখ্য ভগৱন্ত। বিপ্রকপ অগ্নি দেৱতাক দেখিল্ড।

ৰামক দু:খিত দেখি দেৱ হুতাশন। শোকাকুল হৈয়া কিছে৷ বুলিলা বচন। আগ্নি বোলে শুন বাম বচন আমাৰ। মীতা হুৰণৰ কাল মিলিল ভোষাৰ।

অভি বলৱন্ত কাল জানা ৰখুপতি।
আক নিবাৰিতে পাৰে কাহাৰ লকভি।
কেন জানি জানকীক মোত সমৰ্পিয়ো।
ছায়া সাঁডা ক্ৰজি ভাছে সমীপে ৰাখিয়ো।

আগ্নিত পৰাক্ষা হৈব বৈধানি সীভাৰ।
তৈথানি সাভাক মই দিবোৱে: ভোনাৰ চ
দেবগণে কৰি আছে মোক নিয়োজন।
নোহো বিপ্ৰা স্কুল্যত মই হুডাশন ।

এহি বাক্য আগ্নিৰ শুনিয়া ৰযুপতি। নিশ্চয় কৰিলা মনে হয়া দৃচ্মতি । অপিলা দীতাক ৰামে অগ্নিৰ হস্তত। বিহাপ ৰাখিয়া নকহিলা লক্ষণত ।

নিৰ্ঘণ্ট।

বামচন্দ্ৰ বড়পাত্ৰ গোহাঞি। বিবৰ * আখ্ৰা পৰিচয় PE2-408 व्यक्तीय माभव **F88 -289** বঙ্গনাব হিজ। আত্মপৰিচয় **684-58**a **ह** छो 489---497 18 cc - 40cc भानकर्श्व माम । M98-18 দামোদৰ চৰিত্ৰ 🕠 কেশর গাস। আত্মপৰিচয় · · . ৮ ዓ৫—-৮ዓዓ レリリートラミ ভাগরত নবম ক্ষ অনস্ত আচাৰ্যা। আত্মপৰিচয় कानमाग इसी **₽•**6—₽6 € লক্ষীনাথ বিজ্ঞা মহাভাৰত —শান্তিপৰ্কা 8 ck-8 • 6 পিপুৰাম বিজ।

আকাপৰিচয়

মহাভাৰত - মূবলপৰ্বৰ

ৰাম বিজ । FMB বিষয় মুগারতী চৰিত্র 200-267 বিকুৰাম দিজ। দাভাকর্ণ ... CUG---556= क्यमां वायश আত্মপৰিচয় 500 ... লক্ষ্মীপত্তি চৰিত্ৰ ... 286-505 कामरमव विधा। অশোক চৰিত্ৰ ... 6P6-8P4 ভদ্ৰচাক দাস। 9pe--994 অনস্ত চৰিত্ৰ कांशिमात्र । গমগীভা 335-30·8 वाभागम । শক্ষ চৰিত > 00-10-10 ... কবিৰাজ চক্ৰবৰ্তী। আত্মপৰিচয় 7070-7074 ব্ৰহ্মবৈয়ৰ্ত্ত পুৰাণ >>>>->> শস্চূড় বধ >>85--->>35 नामानम विक । আত্মপৰিচয় 2050-725 মহামোহ 205h-205h ৰাম মিশ্ৰ । আত্মপৰিচয় > 50-50-**হিডোপয়েশ** >080-13045

দিজ বিখেখৰ।

বিষয়			পিঠি
সভানাৰায়ণ-পাঁচালী	***	***	>=05->=45
* 1	দীন বিক্ৰবৰ।		
মাধর হুলোচনা	***	***	20-00-20-20
	কুভিবাস পণ্ডিত।		
व्यक्रमदाग्रदम	200	***	2025-2200
	ক্ডবাম কবি।		
নীতিৰত্ব •••			22.8-2250
	গ্লাবাম দাস।		
Object weeks	بالماليات بالدار		****
সীভাৰ ব্নবাস	***		>>58->>59
	ৰঘুনাথ গাস।		
কথাৰামায়ণ	444	***	22002204

পাছে ছাত্ৰা সৰে তৈত বৈলা মহাশয়। সীভাৰ বিৰহ ভাগে মনক দহয় । অনন্তৰে কনক মৃগক দেখি সভী। পাকিলা ৰামক মুগ আনিবাক প্ৰতি । সীভাৰ ৰক্ষাত লক্ষণক নিয়োজিয়া। চলিলেক ৰাম শৰ ধসুক ধৰিয়া। মুগক লক্ষিতা ৰামে পৰ প্ৰহাৰিল।। জীক্ষতৰ শৰ গৈয়া মুগত পড়িলা ঃ মারা মুগে মনত স্থবিয়া মাধ্বক। লক্ষণক সম্ব্যিতা চাড়িলা প্রাণক। মুগৰূপ তেকি পাছে দিবা ৰূপ ধৰি। ৰ্ভুমন বিদানত আৰোহণ কৰি। বৈকুণ্ঠক পায়া তৈৰ ধাৰত বহিলা। জয় বিজয়ৰ পূৰ্বে কিকৰ আছিল। । মহাবলরস্থ সিজে নামত অক্তিও। সনকাদি সিদ্ধৰ শাপত পৃথিবীত। বাক্ষস শৰীৰ পাই মাৰিচ হৈলন্ত। পুনৰপি বৈকৃত বাৰক লভিলম্ভ 🖟 অপৰাধ ভাৰতম্য পূৰ্বৰ আছিল। এতেকে ৰাক্ষ্য তথু অল্পতে ছাড়িল। অনন্তৰে লক্ষণক মাতিবাৰ শুনি। লক্ষণকো পাজিবন্ত ছায়া মনে গুণি। ৰামৰ সমাপ যদি চলিলা লক্ষণ। সেছি সময়ত আসি মিলিল বারণ। আনন্দে দীতাক লৈয়া লক্ষাক গৈলস্ত। লক্ষণক দেখি ৰামে হুংখ লভিলন্ত। ৰন হল্তে শীত্ৰকৰি গৃহে চলিলস্ত। সীতাক নাদেখি তথা মূর্দ্দিত হৈলন্ত।

অসমীয়া সাহিত্যৰ চানেকি।

চেতন লভিয়া শোকে বিলাপ কৰিলা। সীভাক বিচাৰি পুসু বনত শুমিলা। সম্পাতিৰ হস্তে পাছে ৰাজ্যক লভিলা। অনস্তবে বানৰক সহায় কৰিলা।

